

Will Baron
BIO SAM SVEČENIK NEW AGEA

Izdavač
ADVENTUS d.o.o.
Maruševac 82, 42243 Maruševac
Tel. 042/729-977, faks 042/209-610

Izvornik
DECEIVED BY THE NEW AGE
by Will Baron

© — *Ova se knjiga smije umnožavati, djelomično ili u cijelosti, samo uz pismeno dopuštenje nakladnika.*

Glavni urednik
mr. Drago Obradović

Odgovorni urednik
dr. Dragutin Matak

Prijevod
Stjepan Jurčić

Lektura
Marijan Malašić, prof.

Korektura
Ivan Đidara i Ljerka Koren

Prijelom
GENESIS, Zagreb

Tisak
DALI-GRAF, Zagreb

Will Baron

**BIO SAM
SVEČENIK
NEW AGEA**

ADVENTUS
Maruševec, 2003.

CIP — Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i sveučilišna knjižnica — Zagreb

UDK 298 (092)

BARON, Will

Bio sam svećenik New agea / Will
Baron ; [prijevod Stjepan Jurčić]. —
Maruševac : Adventus, 2003.

Prijevod djela: Deceived by the New age.

ISBN 953-99112-8-1

.....

Uvod

Nešto u vezi s tim prizorom izaziva radoznalost. Na zelenom travnjaku, s nježnim valovima mirnoga, modrog Tihog oceana u pozadini, stoji mladi evanđelist i slobodno propovijeda skupini znatiželjnih slušatelja. Privukavši njihovu pozornost velikom Isusovom slikom što ju je postavio kraj sebe, s uzbuđenjem priča o skorom povratku Isusa Krista. Po svemu sudeći govornik je gorljivi kršćanin koji radi u djelu evanđelja.

No, da ste mogli istražiti što stoji iza ovoga evanđelista na plaži, od preneraženosti bi vam ponestalo zraka. Otkrili biste da to zapravo uopće nije kršćanin, nego okultist, pobornik pokreta New age, osoba koju vode sile mraka.

U čudu biste se pitali: “Što li je ozbiljnome new-ageovcu da propovijeda nepoznatim ljudima o skorom Isusovu dolasku? Zašto provodi svaki vikend obavljajući sam samcat službu na otvorenom, koja naizgled promiče kršćanstvo? Tko je taj čovjek i kako se počeo baviti tom svojom čudnom djelatnošću?”

Tajnoviti evanđelist na plaži bio je Will Baron. Njegova će vas pripovijest povesti u hirovit svijet Uma koji vuče poteze u zavjeri zla što je zovemo New age.

Will je dvanaest godina odano sudjelovao u novodopskom pokretu. Strese se kad se prisjeća kako je bio zaveden da bi postao dijelom tajnih osvajačkih snaga krivotvorenoga kršćanstva. Profinjeno upoznavajući svo-

je slušatelje s konceptima New agea odjenutim u kršćansko nazivlje, on je iskreno vjerovao da radi za biblijskog Isusa Krista.

Poput Shirley MacLaine i drugih pobornika različitih kultova, Will je doista mislio da vodi ljude u bliskiju zajednicu s Bogom. Nikada nije čuo za nekog Vođu u sjeni.

Moguće je da su se predstavnici toga Vođe uvukli i u tvoju crkvu, a ti ne znaš tko je to. Nije ih lako prepoznati jer izgledaju, govore i ponašaju se kao obični kršćani.

Danas je Will pravi kršćanin. Poradi iskrenih molitava njegove obitelji koja je sumnjala da je zastranio u mrak kulta, Sveti je Duh vodio dramatičnu akciju spašavanja iz fine mreže prijevare u koju se bio ulovio.

Njegovo nevjerovatno iskustvo otkriva zavodljivo djelovanje glavnoga novodopskog plana — ubacivanja u Kristovo tijelo. Veliki završni čin toga plana jest, kao što je pretkazano, pojava Antikrista u Crkvi, a bit će popraćena prikazima nevjerovatnih znakova i čuda. Na temelju gorkoga iskustva, Will gleda na ovo kao na moćniju i opasniju prijevaru nego što to većina ljudi sluti. Primjerice, prije nego što se spetljao s New ageom, Will nije bio nevjernik ili pak osoba neupućena u biblijsko evanđelje. Odgojili su ga pobožni kršćanski roditelji i u crkvu je odlazio redovito do svoje dvadeset četvrte godine.

Ova će vas istinita životna pripovijest zaprepastiti.

1

Novodopska kušnja za kršćane

“Klekn!”

“Klekn, ja sam Isus Krist. Izliječit ću te.”

Murielino sam izvješće slušao očaran. Stajala je pred slušateljima u našem novodopskom centru i opisivala nevjerovatno iskustvo što ga je nedavno doživjela usred noći.

“Govorim vam istinu”, nastavila je Muriel uzbuđeno. “Našao se tamo na sredini moje zaključane spavaće sobe i kazao mi da se spustim na koljena. Ako ljudi misle da je Isus neki žgoljavi slabić, mogli bi se strašno iznenaditi. Visok je sigurno dva metra i vrlo dostojanstvena i pristala izgleda.

On je siiiilno biće”, naglasila je snažno.

Počeo sam se osjećati pomalo nelagodno dok sam tako sjedio i slušao Murielinu pripovijest. Svjetlokosa i visoka šezdesetgodišnjakinja doimala se vrlo vitkom u svojoj privlačnoj modroj haljini. S licem što je zračilo veseljem, osnivateljica i ravnateljica našega centra opisala je što se potom dogodilo.

“Ustala sam iz kreveta i kleknula pred Isusa. On mi je na glavu položio ruke i blagoslovio me. Zatim se okrenuo i pošao ravno kroz čvrsta, zaključana vrata moje hotelske sobe.

Otišao je. Naprosto je nestao u hodnik”, komentirala je Muriel trijezno.

Ovo je bila druga zgoda u kojoj sam slušao kako Muriel izvještava o Isusovom posjetu njezinoj hotelskoj sobi. Nakon njezina iskustva, u *Osvijetljenom* su se *putu*, našoj maloj metafizičkoj organizaciji, počele zbivati mnoge promjene. Postajao sam prilično smeten. Zbog novog kršćanskog naglaska osjećao sam se neugodno.

Ne može se reći da nisam vjerovao u Murielin doživljaj. Naprotiv, njezinu sam pripovijest kao činjenicu potpuno prihvaćao. Na kraju krajeva, bio sam član odbora našega centra i poznavao Muriel nekoliko godina. Ona je bila vrlo duhovna osoba i nikada nisam primijetio da laže ili pretjeruje. Neugodno sam se osjećao zbog toga što smo se po novom usredotočivali na Bibliju.

Muriel je bila novodopski kanal ili duhovni medij¹ kad je osnovala *Osvijetljeni put* u ranim šezdesetim godinama. Nedugo nakon što ju je 1985. g. posjetio Isus, prenijela mi je poruku od Svetoga Duha rekavši mi da moram baciti sve svoje okultističke knjige i umjesto njih proučavati Bibliju. Bio sam nesklon prihvatiti njezin savjet i odreći se svojih dragih ezoteričnih knjiga.

Član *Osvijetljenog puta* bio sam pet godina i volio sam metafizička naučavanja. Tijekom godina doživio sam mnoga duhovna iskustva, i neka su mi od njih osobno bila isto toliko važna koliko je Isusov posjet značio Muriel. Na primjer, otprilike godinu dana nakon svojega prvog susreta s *Osvijetljenim putom* postao sam gorljivi pobornik istaknutog hinduističko-budističkoga gurua Djwhala Khula. Nakon četverogodišnje veze sa Djwhalom Khulom nisam mogao razumjeti zašto bih najednom trebao postati sljedbenikom Isusa Krista i odbaciti sve svoje okultističke knjige!

---

¹ Kanali su novodopski mediji koji tvrde da su u stanju primati poruke razumnih duhovnih bića što postoje u duhovnim sferama. Prigodom kanaliziranja medij prenosi poruke što ih je primio.

Muriel je ustvrdila da su metafizičke knjige samo polovična istina i da je Biblija puno veći izvor božanske mudrosti. Međutim, ja i dalje nisam želio imati ništa s tim kršćanstvom.

Malo-pomalo počeo sam shvaćati činjenicu da je Isus preuzeo naše središte i da ga moram prihvatiti kao svoga gospodara. Nabavio sam Sveto pismo i počeo odlaziti na tjedna biblijska proučavanja molitvenih skupina koja su se počela održavati umjesto metafizičkih predavanja.

Naučavanja koja su tumačili u *Osvijetljenome putu* razvila su se u zanimljivu mješavinu novodopskog mističizma i biblijskoga kršćanstva. Smatrali smo se kršćanima novoga doba. Sâm sam čak počeo govoriti ljudima da sam novorođeni kršćanin. Napokon, odrekao sam se svojega hinduističkoga gurua i prihvatio "Isusa Krista" za gospodara i spasitelja.

Tijekom meditacija osjetio sam da me "Isus Krist" i "Sveti Duh" nadahnjuju preko glasa moje savjesti, upravo onako kako je to prije činio Djawhal Khul. Nakon nekog vremena vrlo sam zavolio toga Isusa i on je preuzeo moj život.

Između ostaloga, rekao mi je neka posjećujem prave kršćanske crkve da bih se tako mogao sprijateljiti s novim ljudima i zainteresirati ih za meditaciju i druge manje agresivne novodopske ideje prerusene u izraze koji su zvučali biblijski.

Izbjegavajući sve što bi bilo previše sporno, lukavo bih tu i tamo dao kakav prijedlog. Pronašao sam dosta ljudi koji su bili voljni poslušati moje zanimljive prijedloge. Primjerice, neki mi je pastor jedne od protestantskih crkava rekao da bi bilo dobro kad bih organizirao skupinu za meditacije, uspijem li naći nekoliko zainteresiranih osoba.

Dvije godine nakon tajnovita posjeta "Isusa Krista" voditeljici našega novodopskog centra doživio sam dramatično obraćenje u nepatvoreno kršćanstvo i otkrio da taj Isus Krist čiji sam bio sljedbenik nije bio pravi Isus, Sin svemogućega Boga. Dotukla me je spo-

znaja da sam kao novodopski kršćanin išao za lažnim prorocima i njihovim zabludama za koje su tvrdili da su otkrivenje Božje mudrosti.

Možda se pitate tko se pojavio pred Muriel u njezinoj hotelskoj sobi. Je li to bila samo njezina mašta? Ili možda kakav prurušeni demon koji se pretvara da je Isus?

Što se tiče drugospomenute mogućnosti, možda ne vjerujete u postojanje sotonskih anđela. Kao mladi kršćanin i ja sam imao isto mnijenje. Budući da sam vjerovao da su zli anđeli naprosto mitska bića, nikada nisam pomislio da je moguće da utječu na mene. Ipak, nad našim je centrom i mojim osobnim životom nadzor svakako preuzela neka stvarna sila. Meni je bilo namijenjeno da doživim duboka i nevjerojatna iskustva prije nego što ću biti istrgnut iz pandži mraka i prenesen u istinsko svjetlo odnosa s Kristom.

New age mami kršćane

Nekoliko mjeseci nakon mojeg izbavljenja iz šaka New agea i njegova krivotvorenog kršćanstva, pričao sam o svojim doživljajima velikoj skupini kršćana na nekom sastanku pod šatorima. Rekao sam da sam bio u čvrstom stisku prijevare što ju je počinio novodopski okultistički pokret i o njegovu nastojanju da spoji istočnjačku filozofiju s kršćanstvom.

Nakon govora pristupio mi je kršćanski par srednjih godina. S licem koje je izražavalo zabrinutost, otac je rekao: "Naša je kći bila uvijek uglavnom plašljiva i napeta. Nedavno je počela pohađati tečaj joge. Sada također meditira ne bi li pronašla mir i postala opuštenom. Kaže nam da to djeluje. Sve više se zanima za druge novodopske ideje i ne želi slušati ništa što joj govorimo. Još uvijek pjeva u našem crkvenome zboru. Što da radimo?"

Možda i vi imate kakvoga znanca koji je poklonik New agea. Otkrio sam da on na profinjen način mami mnoge kršćane pod svoj utjecaj. I ja sam kao mladić

bio jedna od njegovih žrtava. Mada sam odrastao u kršćanskoj obitelji što je u crkvu odlazila svaki tjedan, prevarila su me novodopska obećanja o zdravlju, sreći i ispunjenju. Bio sam do kraja zastranio dok napokon nisam potpuno utonuo u svijet magije. To se može dogoditi doista svakome — vama, vašoj obitelji ili prijateljima.

Moja vlastita uključenost u New age je, primjerice, počela kad sam se pridružio međunarodnoj organizaciji Zdravlje za novo doba sa sjedištem u Londonu, ne znajući niti što izraz “novo doba” znači. Nisam očekivao duhove vodiče ili pak okultne vježbe. Želio sam naprosto pronaći informacije o alternativnim tehnikama liječenja svojega slučaja. Moje nevino zanimanje na koncu me odvelo na put poslušnosti silama prijekare. Očito mi moj kršćanski odgoj nije pružio znanje koje bi me učinilo opreznim u vezi s opasnostima puta na kojem sam se našao.

Spoznaja, uspjeh i jedinstvo s “Bogom” obećanja su što ih pokret predočuje može bitnim žrtvama koje upravo počinje hvatati u zamku. I tisuće osoba — podjednako kršćana i nevjernika — ništa ne sluteći guta mamac. Mnogi vjerni kršćani, među njima i neki pastori, kušali su tu novodopsku meku i otkrili “da je dobra za jelo, za oči zamamljiva, a za mudrost poželjna” (Post 3,6).

U vrijeme kad sam bio novodopski kršćanin, veliko mi je zadovoljstvo pričinjalo kad sam ustanovio da nekoliko kršćanskih propovjednika već naučava neke nauke New agea. S radoću sam slušao kako izražavaju misli koje su se slagale s onim što sam bio naučio tijekom svoje metafizičke naobrazbe. Smatrao sam da su morali primiti objavljeno znanje neposredno iz duhovnoga svijeta ili da su možda nadahnuće dobili iz novodopskih spisa što su u širokom opticaju. I vaš je pastor možda čudno rastumačio neke biblijske odjeljke, a vi niste sasvim sigurni otkuda to potječe.

Naučavanje i praksa New agea danas su toliko rasprostranjeni da je većina kršćana vrlo vjerojatno

došla u dodir s njima u ovakvom ili onakvom obliku. Često ljudi nisu svjesni čemu su izloženi. Možda ste, primjerice, posjetili nekoga tko se profesionalno bavi liječenjem, a koristi se novim i zanimljivim tehnikama i ne znate da su te tehnike novodopski usmjerene.

Možda, poput Nancy Reagan, i nekoga iz vaše obitelji privlači astrologija. Misli da će mu ona biti od koristi ili da je to, u najgorem slučaju, neškodljiva zabava. Siguran sam da supruga našeg [američkog] omiljenoga bivšeg predsjednika nije shvaćala da je astrologija drevna tehnika vraćanja koja potječe iz Babilona i da je u Svetome pismu izričito zabranjena.

Možda ste tražili savjet svojega psihologa i, ne znajući da je on pripadnik pokreta, bili izloženi finoj mreži zle prijevare.

Ako čeznete za Božjom blizinom, moguće je da je vašu pozornost privukla meditacija, ta takozvana vještina uspostavljanja dodira s Bogom. Možda ste se pitali je li doista dobro da kršćanin meditira.

Ja sam s meditacijskim samoopažanjem počeo tijekom nastave u metafizičkom centru *Osvijetljeni put*. Neki s tehnikom meditacije počnu nigdje drugdje nego u vlastitim crkvama, kao primjerice moja poznanica Jean. Ona je tajnica velike kršćanske nakladničke kuće. Dok je sjedila za svojim pisaćim stolom čitajući jedan moj rukopis, pojavilo se nekoliko pitanja koja su se ticala njezine nedavne djelatnosti.

Jean mi je pričala: "Odlazim na biblijska proučavanja gdje učitelj traži od sudionika da mirno sjede i pokušaju oslušivati Božji glas. Pitam se nije li to početak onoga što vi opisujete u svojoj knjizi."

"Sigurno jest", odgovorio sam. "Sve skupa mi zvuči kao školski primjer navale tehnika New agea ravno u Crkvu. Taj oblik introspektivne meditacije nećete pronaći u Svetome pismu i nikada nije bio dijelom uobičajenih kršćanskih aktivnosti. To je nepoželjna hinduistička vježba i može biti opasna!"

Okultistička predavanja u Metodističkoj crkvi

Neke se crkve na području gdje živim otvoreno prilagođavaju New ageu i njegovoj zloj filozofiji. Za primjer uzmimo veliku metodističku crkvu u području Los Angelesa. Ona je iznajmila svoje prostore glasovitom new-ageovcu Benjaminu Cremeu da bi na Zapadnoj obali predavao o drugome "Kristovom" dolasku na Zemlju. Creme je okultist koji je 1982. g. u osamnaest vodećih svjetskih časopisa preko čitave stranice objavio vijest da se "Krist" vratio i da živi u Londonu.

Isus je upozorio da će se djelatnosti kao što je Cremeova zbiti na kraju povijesti:

Ako vam tko tada rekne: "Slušaj! Mesija je ovdje" ili "ondje" — ne vjerujte, jer će se pojaviti lažni mesije i lažni proroci te će činiti tolike čudesne znakove da bi zaveli, kad bi bilo moguće, i same izabranike. Eto, kazah vam unaprijed! (Mt 24,23-25)

Zapazite da su čak i izabranici u opasnosti da budu zavedeni. Nadam se da vaš pastor neće iznajmiti vašu crkvu kakvom djelatniku Antikristove zavjere.

Je li filozofija New agea zbilja tako loša?

U početku sam osjećao zahvalnost što sam dospio u novodopski pokret. Njegova naučavanja su odgovarala na mnoga pitanja i davala mi nadu za budućnost. Činilo mi se da New age nudi sve za čim sam tragao. Osjećao sam se dijelom jednog pokreta, dijelom skupine ljudi koja iskreno želi poboljšati kakvoću življenja na ovom planetu i svoj život uskladiti s Bogom.

Počeo sam vjerovati da će se, ako primijenim naučavanja i tehnike New agea, moje sposobnosti i darovi razviti do vrhunca i da ću se dokopati ispunjenja i sreće.

Tako sam, recimo, počeo meditirati u nadi da ću dobiti prosvjetljenje. Prigodom meditacije shvatio sam da mogu sebe prilagoditi na unutarnji glas savjesti koji

je, kako mi se činilo, davao mudre savjete. Newageovcima poznat kao glas “višega ja”, to nije bio neki strani glas što mi se obraća, već više kao moj vlastiti glas savjesti — osobito jasan i smiren — koji mi govori na nov i razlučiv način. Činilo se da ta novootkrivena savjest djeluje s područja više razine mudrosti nego što su moje obične logične misli. New age na taj unutarnji glas gleda kao na Božji glas, kao na djelovanje Svetoga Duha koji progovara preko razuma. Zadivljujuće je bilo otkriti ovaj izvor “božanske” mudrosti unutar mojega vlastitog uma, koji me je nukao da učinim mnoge korisne promjene u životu.

Nažalost, život je, nakon prvih nekoliko godina prividnih blagoslova, postao noćnom morom robovanja nalogima što su dolazili od strane mojega izopačenog unutarnjeg glasa savjesti. Na primjer, moji napori da osiguram financijski uspjeh što su mi ga novodopski proroci obećali završili su kao dug jer me savjest naglala da dam velike novčane priloge kako bih potpomogao djelatnost *Osvijetljenoga puta* i njegovu oglasnu navalu sa svrhom da promiče novodopsko “kršćanstvo”. Svaki neposluh imao je za posljedicu tešku depresiju koju sam razumio kao osjećaj odvojenosti od “Boga” zbog neposlušnosti njegovoj volji. Čim sam darovao svotu za koju mi je bilo naloženo da je dam, malodušnost je smjesta nestala. Ovaj se scenarij ponovio više puta; poput lutke na koncima vodila me neka čudna i strašna sila.

New age je sličan svim drugim kultovima. Nije važno jeste li rob lažnim glasovima savjesti, duhovima-vodičima ili vođama kultne organizacije; proces zastrašivanja, krivnje i zarobljeničtva vrlo je sličan. Međutim, prijevara što je napredovala korakom, bila je tako fina da nikada nisam posumnjao kako sam predmet manipulacije od strane neke vrste zle sile.

Obećanje o besmrtnosti

Počeo sam se nadati da će me kršćanstvo New agea dovesti do besmrtnosti, vječnoga života koji je Krist obećao. Nisam bio svjestan da se Sotona koristi New ageom kako bi ovjekovječio laž što ju je rekao Evi u vrtu: "Ne, nećete umrijeti." (Post 3,4) Vjerujući u tu laž, prihvatio sam iskrivljena tumačenja jasnih biblijskih tvrdnji da "smrt prijede na sve ljude, jer svi sagraješiše" (Rim 5,12) i da je plaća za grijeh smrt (vidi Rim 6,23).

Vjerovao sam da će, konačno, svi različiti pristupi izražavanja vjere dovesti do Boga, bili oni obojeni hinduizmom, budizmom ili čime drugim. Zamisao da svi duhovni putovi vode k Bogu jedan je od temeljnih novodopskih nauka.

No, Biblija kaže nešto drugo:

Široka vrata i prostran put vode u propast, i mnogo ih je koji idu njim. Kako su uska vrata i tijesan put koji vodi u život, i malo ih je koji ga nalaze! (Mt 7,13.14)

Prigodom oslobođenja od New agea bio sam preneražen kad sam shvatio da, unatoč molitvama i propovijedanju u Isusovo ime, putujem širokim putom u propast. Možda mislite kako je nemoguće da tko propovijeda i moli u Isusovo ime dok je pod upraviteljstvom sila tame.

Krist nas je opomenuo da će ustati lažni učitelji koji će propovijedati u *Njegovo ime*:

Mnogi će mi u onaj dan reći: "Gospodine, Gospodine, zar nismo pomoću tvoga imena pro-rokovali, pomoću tvoga imena izgonili zle duhove, pomoću tvoga imena čudesa činili?" Tada ću im kazati: "Nikad vas nisam poznavao. Odlazite od mene, zlotvori!" (Mt 7,22.23)

Morate znati za moje bivše aktivnosti budući da sada drugi čine upravo to što sam ja činio. Morate biti

u stanju prepoznati ih prije nego što vas ili vašu crkvu odvedu na stranputicu zabluda i prijepornih tehnika.

Prije nego što opišem kako me je Voda zaveo, htio bih vam reći nekoliko riječi o svojemu podrijetlu.

Bog nestaje

Rođen sam prije trideset i devet godina u kršćanskoj obitelji koja je crkvu posjećivala redovito — svaki tjedan. Otac mi je bio propovjednik-laik u jednoj crkvi. Premda sam vjerovao da je Isus Božji Sin, u meni se postupno razvilo duševno stanje ravnodušnosti i hladnoće prema kršćanstvu.

Držim da se to raspoloženje može pripisati okolini u kojoj sam odrastao — srednje velikom gradu smještenom u industrijskom području sjeverne Engleske. Tvornički dimnjaci su bez prestanka rigali dim u tmurno oblačno nebo. Činilo mi se da su ljudi okrenuti prema svjetovnom, grubom načinu života. U društvu mojih prijatelja o vjeri jedva da se kad govorilo, osim što je bila predmet prostačkih šala i sredstvo za izražavanje psovki. Učitelji u školi Boga nisu nikada spominjali i izgledalo je da se svi jako dobro snalaze bez vjere.

Počeo sam naginjati prema svjetovnim vrijednostima i aktivnostima svojih prijatelja. Najprije su to bile sitnice kao laki oblici vandalizma, pušenje i krađa alkoholnih pića iz stričeve ostave. Ozbiljnija je bila sklonost da nikada ne mislim o Bogu ili Isusu niti o ulozi koju bi trebali imati u mojem životu.

Kad sam se više spetljao s prijateljima koji su bili pretežno bezbožnici, postupno sam vjeru označio kao nešto što pripada mojim roditeljima, ali ne i meni. Mada sam vjerovao da Isus postoji, kao što je to zapisano u Svetom pismu, nisam osjećao neku osobitu zajednicu s Njim. Ipak sam, začudo, bio siguran da ću, ako umrem, otići na nebo.

Moje je otuđivanje od kršćanskih vrednota postalo naglašenije u srednjoj školi gdje su me profesori izložili

utjecaju očaravajućih ideja poput teorije o evoluciji, reinkarnacije i izvanosjetilnoga opažanja.

Jednog se profesora sjećam naročito dobro. Po izgledu bi se reklo da je g. Harding bio u ranim tridesetim godinama. Bio je prosječne visine i građe, imao je crvenkasto-smeđu kosu uredno podšišanu na način tipičan za britanske srednjoškolske profesore. No, razlikovao se od većine njih. Po karakteru prilično nedružljiv, često smo ga sretali kako u svome svijetlo-smeđem kišnom ogrtaču sjedi sam u gradskim kavanama. Premda sam bio u prirodoslovnom smjeru, njegova su mi predavanja iz filozofije što smo ih imali dvaput tjedno bila najzanimljivija.

“Freud kaže”, bila je jedna od najuobičajenijih Hardingovih izreka dok nas je upoznavao s idejama Sigmunda Freuda, znamenitog psihoanalitičara.

“Freud kaže da je čovjekova podsvijest vrlo jaka sila u njegovu životu”, primijetio je g. Harding. “Vjerovao je da su sve osobitosti u našim pobudama i osjećajima posljedica djelovanja podsvijesti.”

Tvrđnje g. Hardinga zanimalo su me zbog dubokih osobnih razloga. Sjedeći na njegovim predavanjima, ili na bilo kojem drugom predavanju ovoga predmeta u školi, često sam osjećao neugodnu tjeskobu i strah. Katkad me je stiskalo u prsima i mračan val klaustrofobije spustio bi se na mene kao noćna mora, tjerajući me da napustim učionicu bez ikakva vidljivog razloga. Znao sam da je taj osjećaj besmislen, ali nisam mogao shvatiti svoju plašljivu reakciju.

Teškoća se pojavila jednoga jutra kad mi je bilo šesnaest godina. Tijekom školske skupštine u predavaonici odjednom sam doživio nezadrživ napadaj panike. Mjesecima sam osjećao kako napetost i stres u meni rastu. Izgleda da je toga jutra napetost buknila u napadaj straha i zebnje kojima sam teško vladao. Grudni koš mi se stisnuo kao da je ovijen čeličnim obručem i mislio sam da ću se onesvijestiti zbog pomanjkanja kisika. Izgledalo mi je kao da sam pod oblakom prijeteće osude dok sam se mučio ne bih li

zadržao bistrinu misli. Upotrijebivši svaki raspoloživi komadić snage volje, protivio sam se poticaju da istrčim i prisilio se da, naoko miran, ostanem u dvorani do kraja skupštine.

Nakon toga prvog napadaja panike više nisam bio ista osoba. Moje kasno mladalaštvo proteklo je u škripcu rastuće tjeskobe. Obiteljski liječnik mi je prepisao sredstva za smirenje i rekao mi neka se ne uzrujavam. Razočaralo me je što mi nije dao nikakav logičan razlog za to stanje.

“Zašto se tako osjećam?” pitao sam ga.

“Mislim da previše radiš”, rekao je nemarno. Ta maglovitost je u meni izazvala nepovjerenje u njegovu dijagnozu. Istini za volju, pretjerano učenje je doista pogoršavalo problem, ali nisam se mogao složiti s njim da je to glavni uzrok mojega stanja. U sebi sam osjećao da se na pragu mojega mladenaštva nešto u mojem živčanom sustavu promijenilo, no nisam znao što bih učinio da to ispravim.

Dok sam slušao g. Hardinga kako izlaže freudovsku filozofiju, pitao sam se nije li moja tjeskoba povezana s podsvijesti, kako je to tumačila Freudova psihološka teorija. Možda bi Freudove knjige mogle baciti malo svjetla na moje neobične osjećaje napetosti i otuđenosti.

Pošto sam sa zanimanjem pročitao neka Freudova djela, počeo sam razvijati opće gledište po kojem se sve čovjekove teškoće mogu protumačiti kao nepravilno djelovanje povezano s podsvijesti. Pomislio sam da je možda i sama religija jedna od neuroza, stanje duševne slabosti, krinka za unutarnji manjak zrelosti. To je bilo gledište na koje je upućivao Freud.

To me je dovelo do pitanja postoji li uopće Sotona. Jesu li kušnje doista proces u kojem se nekakvo zlo biće igra nadnaravnih ratnih igara sa svojim žrtvama, kako to Crkva uči? Freud je izrazio suprotnu zamisao, prema kojoj je djelovanje podsvijesti odgovorno za protuslovne misli i poticaje. On je vjerovao da su čovjekovi besmisleni i protudruštveni postupci pod velikim utje-

čajem podsvjesnih sjećanja povezanih s nepoželjnim iskustvima iz djetinjstva — traumama.

Počeo sam se slagati s Freudovim pogledima i Sotonu smatrati čistim mitskim simboličkim izrazom čovjekova unutarnjeg neuređenog stanja i njegovih destruktivnih poriva. Da bi se moglo baviti tim stanjem, mora se imati veće poznavanje psihologije.

Nakon što sam probavio nekoliko Freudovih knjiga, ponovno sam usredotočio svoje napore na školsko gradivo. Moj strah i tjeskoba su donekle jenjali i moje se zanimanje za psihologiju smanjilo. U svakom slučaju, Freudove zamisli su snažno utjecale na moj odnos prema vjeri.

“Wille, ideš li večeras na mušku brucošku noć?” upitao je Brian skinuvši u dizalu svoje naočale s crnim okvirom. Bio je to dobro raspoložen i prilično mršav momak, brucoš kao i ja, koji je stanovao na istom katu našega studentskog doma. To je bilo u prvom tjednu mogega studija fizike.

“Što je to muška noć?” pitao sam radoznalo. Događaja nikad nisam živio u velikom gradu.

“O, to ti je striptiz s puno pića. Studentska je organizacija priredila posebnu priredbu za sve brucoše. Hajde, pođi s nama.”

Znao sam da ne bi bilo ispravno otići onamo. No premda baš i nisam bio previše zainteresiran za taj prijedlog, osjećao sam da bi mi dobro došlo neko uzbuđenje da mi prođe večer i da zaboravim brige i stres prvih dana studentskog života.

“Idem s tobom. Izgleda da bi moglo biti zabavno”, kazao sam s knedlom u grlu. Želio sam kao student proširiti svoje iskustvo i vidjeti što se sve događa pod jarkim svjetlima velegrada Manchestera. U pobunjeničkom duhu nisam htio dopustiti da mi bilo što spriječi “dobar provod”, osobito ne savjest.

Iz radoznalosti sam nekoliko tjedana poslije u više navrata posjetio pornografske kinopredstave. Iako je to bila obična dosada, imao sam osjećaj da, kao zreo

čovjek, činim što me je volja u potrazi za nekim uzbuđenjem koje bi prekinulo osamljenost studentskoga življenja.

Moju su pozornost sada privukli sveučilišni barovi i rock-predstave što su se održavale vikendom. Ipak, čak mi je i to postalo dosadno ako nisam popio nekoliko boca piva da se malo opustim. Kako je opijenost napredovala, moji su mi sniženi moralni standardi omogućili da zabavljam Briana i naše društvo razuzdanim šalama, što je izazivalo pljesak kojim su me bodrili.

Ono malo odnosa s Kristom što sam ga možda imao sada je nestalo, premda je moje "tijelo" još uvijek jednom tjedno odlazilo u crkvu da bi stvari za našu obitelj izgledale kako treba. Poput kakvoga Jekylla i Hydea, postao sam dvostruka osobnost, hineći doličnost u crkvi, a izvan nje živeći nekršćanskim životom.

Nakon svršetka studija pokušavao sam pronaći zadovoljstvo u poslu i dokolici. Kao inženjer našao sam namještenje projektanta-dizajnera u velikoj tvornici tekstilnih strojeva i marljivo zarađivao i trošio novac nastojeći zadovoljiti neugasivu žeđ za uzbuđenjima. To sam činio s pomoću motocikala, automobila, putovanja, zabava i barova.

U dobi od dvadeset četiri godine odlučio sam prestati sa simboličnim odlascima u crkvu iako sam strahovao da bi se obitelj mogla prema meni ponašati kao prema izopćeniku. Nije bilo lako napustiti Crkvu. Iskreno govoreći, bojao sam se da bi kršćansko evanđelje moglo ipak biti istina. U tom bi se slučaju moj život svršio u prokletstvu. Nakon mučnoga razmatranja koje je trajalo tjednima, odlučio sam prekinuti sa svim odlascima u crkvu. Mudrovao sam da ću si na neko vrijeme uzeti "dopust" što se tiče vjere da bih vidio kako ću se osjećati. Potom ću možda nanovo procijeniti svoja uvjerenja.

Život bez religije činio mi se boljim rješenjem nego prijašnje pretvaranje. Ako ništa drugo, sada su moji stavovi i ponašanje bili u skladu jedno s drugim. Primijetio sam, primjerice, da se sada mogu koristiti psov-

kama i prostačkim izrazima bez ikakvog bockanja savjesti, a to me je učinilo sasvim slobodnim da radim što poželim.

“Jedi, pij i veseli se, jer ćemo sutra umrijeti!” postalo je geslo kojim bi se dao opisati moj život. No, pojavila se nova teškoća. Nisam umro, a sve teže mi je bilo veseliti se, bez obzira na to kako živahan bio društveni život koji sam počeo voditi: nekoć povučeni srednjoškolic, sada sam bio upleten u sve i svašta — od motociklističkih bandi do planinarenja, od sumnjivih barova do rock-festivala. Bilo kako bilo, nakon takvih aktivnosti u mene se uvlačio stari osjećaj nezadovoljstva.

Od sestre sam dobio pismo. “Zašto ne dođeš živjeti k nama u Kanadu?” pisala je. “Možeš otpočeti potpuno nov život u ovoj zemlji prilika.” Sestra mi se s mužem i obitelji prije nekoliko godina preselila u Toronto. Poziv je zvučao privlačno.

Uvidjevši da mi je potrebna kakva drastična promjena da bih se oslobodio svoje kolotečine, prihvatio sam njezin savjet i zrakoplovom krenuo prema novom životu što sam ga nazirao. Nažalost, boravak u drugoj zemlji očito nije promijenio moje osjećaje. Osim toga, jako su mi nedostajali prijatelji iz Engleske. Nakon nekoliko mjeseci vratio sam se kući.

Sada sam počeo oštrije osjećati nezadovoljstvo koje me je pratilo i malodušnost što me sve više obuzimala. K tome, strahovi i pritisak što sam ih osjećao u svojim mladenačkim godinama nikad me nisu potpuno napustili i ja sam tako žarko želio biti opušten i posve neometan. Sjećajući se kako je moj srednjoškolski profesor visoko cijenio Freuda, odlučio sam se okrenuti psihologiji ne bih li našao odgovore na svoje probleme.

Mnogo puta sam posjetio knjižnicu i posudio nekoliko knjiga iz psihologije. Razmišljao sam i pitao se može li mi pravilna primjena ove psihologije dati mir i zadovoljstvo u životu. Zamisli o kojima sam čitao na tim stranicama puno su obećavale.

Jedna je knjižica na polici knjižnice naročito privukla moju pozornost.

2

Kako su me zavele nadnaravne sile

Psihoterapeut Peter Blythe izgledom je jak muškarac s gustom crnom valovitom kosom, posve je promijenio moj život. Nikad ga, međutim, nisam sreo.

Ne, nije me savjetovao preko telefona. Zapravo, on nije svjestan svojega nevjerovatnog učinka na moj život, jer se nikada nismo ni upoznali. Znam kako izgleda po fotografiji na zadnjim koricama njegove knjižice "Stres" (*Stress Disease*).

Nikad neću zaboraviti taj naslov. Činio se sasvim nedužnim kad sam tu knjižicu skinuo s police u knjižnici. Jeste li ikada pročitali nešto što je potpuno promijenilo vaš život? Knjiga "Stres" izazvala je niz promjena koje su za posljedicu imale promjenu namještenja, život na drugome kontinentu i činjenicu da sam do dna zaglibio u sotonski kult. Sila jedne knjige može biti nevjerovatna.

S početka se činilo da mi knjiga Petera Blythea nudi nadu da ću shvatiti svoje osjećaje straha i otuđenosti. Možda pronađem rješenje za povremenu klaustrofobiju koja je, premda blaga u to vrijeme, još uvijek bila mučna.

U mojoj potrazi za ozdravljenjem, smislom i ravnotežom, prvi dio knjige "Stres" nudio mi je naoko zanimljiv uvid u moje teškoće. U nastavku knjiga donosi raspravu s raznorodnim i međusobno nespojivim miš-

ljenjima glede uzroka i liječenja bolesti uopće. Uvodi novodopski koncept "cjelovitosti", misao da su tijelo, um i duh nedjeljivi i da svi oni moraju biti uravnoteženi da bi postojalo potpuno zdravlje.

Zamisao o "cjelovitom zdravlju" zvučala je primamljivo. Taj koncept o nužnoj skladnosti tijela, uma i duha bio je logičan. Pomislio sam da možda mogu pokupiti kakav dobar savjet i prenijeti ga svojim prijateljima.

Zadnjih nekoliko poglavlja donosi informacije o metodama "alternativnog liječenja" uobičajenih bolesti. Budući da sam bio upoznat jedino s kirurgijom i kemoterapijom, očarale su me metode poput akupunkture, homeopatije, operacija bez kirurškog noža, balansiranja čakri, duhovne promjene, primalne terapije, reikija, kristala i bioenergije. Opisi ovih liječenja obilovali su izrazima kao što su "energija", "ravnoteža" i "cjelovitost".

Tada sam po prvi put čuo za izraz "New age". Nisam imao pojma što on znači. Nisam bio zainteresiran da se počnem baviti okultizmom; tražio sam naprosto bolje zdravlje i zadovoljstvo.

U knjizi "Stres" spominje se neka organizacija pod nazivom *Zdravlje za novo doba*, čije je središte u Londonu. U želji da naučim još štogod o tim alternativnim zdravstvenim zahvatima, pridružio sam im se i dogovorio sastanak s njihovim utemeljiteljem.

Novi šamanizam

Pukovnik Marcus McCausland sjedio je na stolcu ravno nasuprot meni. Bio je oličenje tipičnog umirovljenog britanskog časnika. Visok, osrednje krupan, obučan u kratak športski kaput od tvida. Njegovo je držanje bilo uspravno kao u stražara-marinca.

"Dojmili ste me se svojim znanjem i idejama", rekao mi je osvrćući se na naš razgovor. On, njegova žena i ja sjedili smo u njihovu domu i raspravljali o aktualnim psihološkim teorijama. Razlog mojega posjeta bila je

želja da saznam njihov stav o novim psihološkim spoznajama što su u Britaniju došle iz Amerike. Marcus je bio ravnatelj *Zdravlja za novo doba*, organizacije kojoj sam se nedavno pridružio. Njegov je govor bio ljubazan i obziran iako je zadržao čvrstinu iz svojih vojničkih dana.

“Ali moram još puno toga naučiti”, uvjeravao sam svoje domaćine reagirajući skromnošću na njihovu pohvalu.

Njihova je organizacija djelovala kao međunarodna agencijska mreža za prikupljanje i širenje podataka o “alternativnim” zdravstvenim zahvatima koji su bili bliski New ageu. Jedno od područja kojemu je Marcus pridavao osobitu pozornost bilo je liječenje raka.

“Marcuse, sigurna sam da je Will znao sve ovo o čemu sada govori prije nego što je došao u svoj sadašnji život”, komentirala je gospođa McCausland dižući ruke da bi se protegnula. Ta me je tvrdnja privlačne, visokoobrazovane žene uhvatila na krivoj nozi.

“Hoćete reći da sam živio i prije?” pitao sam s nevjericom.

“Da, da. Siguran sam u to”, odgovorio je Marcus kao da iznosi vojnu činjenicu. “Svi smo živjeli već mnogo puta. Uvjeren sam da je velik dio vašega razumijevanja psihologije došao s vama iz vašega prijašnjeg života.”

“Wille,” upala je u riječ gospođa McCausland, “sada jednostavno ponovno učite ono što ste već znali.”

Bio sam bez riječi. Mada sam prije razmatrao nauku o reinkarnaciji, nisam još sreo nikoga tko je govorio o prošlim životima tako otvoreno. Budući da je Marcusova žena bila cijenjena profesionalna psihologinja, ja sam bio prilično otvoren za ozbiljno prihvaćanje tvrdnji koje je ona iznosila. Znao kako je to; čovjek je sklon vjerovati obrazovanim ljudima.

Dom McCauslandovih napustio sam uzbuđen, s probuđenim zanimanjem za svoje prijašnje živote i obnovljenim optimizmom glede mogućnosti da uspijem u ovom životu.

Moj odlazak na stranputicu New agea koji je zatim uslijedio bio je postupan proces. U nekoliko idućih godina povezo sam se s više sljedbenika toga pokreta i gutao sve više literature koja je tumačila njihove ideje. Izgleda da je zavodenje u New age preko zanimanja ljudi za alternativne tehnike liječenja uobičajena pojava. To je, zapravo, jedna od glavnih metoda novačenja koju poklonici pokreta koriste. Mnogi od njih nude ljudima u teškoćama liječenje i profesionalno savjetovanje, a potom svoje stranke zainteresiraju za doktrine što su povezane s njihovom praksom. Često ljude u ozbiljnom zdravstvenom stanju privuku novodopske metode liječenja — područje koje može odvesti na krivi put.

Kao tragač za odgovorima na polju psihologije, nikada nisam pomišljao da bi me želja da nađem smisao života mogla odvesti u sferu lažnih religija i njihovih zlih postupaka.

Od psihologije do misticizma

Održavajući površno zanimanje za novodopsku filozofiju, ja sam se uglavnom želio osloboditi tjeskobe koja me je mučila. Kad bih mogao postići osjećaj unutarnjeg mira, smatrao sam, bio bih sposoban razviti svoj poslovni potencijal i unaprijediti odnose s drugima. Posljedica informacija iz knjižice Petera Blythea bila je da sam oko dvije godine bio upetljan u djelatnosti kao što su profesionalno savjetovanje, skupine za raspravu, seminari o čovjekovom potencijalu i skupna terapija. U svakom slučaju, Engleska je omogućavala tek ograničen pristup takvim informacijama. Iz onoga što sam mogao pročitati, Los Angeles se doimao puno boljim mjestom da se dožive takve stvari, pa sam odlučio preseliti se onamo koncem sedamdesetih godina.

Moje sudjelovanje u losangeleskom pokretu za duševnost i rast u početku se pokazalo korisnim. No, nakon približno godinu dana zbilo se trenutak otrežnjenja, kada je psihološki centar koji sam pohađao bio

zatvoren zbog pomanjkanja sloge među njegovim utemeljiteljima. Stao sam se pitati što i kako s duhovnim ili mističnim oblicima života, za koje je knjiga "Stres" tvrdila da trebaju biti harmonični.

Sjećam se da sam se jednoga dana u projektantskom uredu osjećao prilično malodušnim. Jednostavno nisam znao što bih sa svojim životom. Dok sam pravio crteže nekih strojeva, jasno sam čuo glas duboko u svojem umu. "Što je s tvojom dušom?" upitao je.

To je bilo kao da mi je progovorio neki razgovjetan i dubok glas savjesti. Zbog susreta s tim riječima osjećao sam se vrlo neugodno, kao da je dugotrajna praznina u meni bila posve razgolićena.

Pod utjecajem svjetovne psihologije i dalje sam živio bezbožnim životom. U nedoumici oko toga što je glas podrazumijevao pod pojmom *duša*, zapitao sam se je li to Božji glas koji me nuka da se vratim kršćanstvu. Treba li moja duša spas od propasti?

Budući da sam bio naučio kako obični psiholozi imaju ograničene sposobnosti u razumijevanju duhovne dimenzije ljudskih poticaja i iskustva, odbojna mi je bila pomisao da se njima obratim radi prosvjetljenja. Ono što su govorili uvijek je zvučalo dobro, za vrijeme predavanja su uvijek izgledali lijepo, no njihove zamisli i savjeti često su imali ograničen učinak kad je trebalo regulirati ozbiljnije slabosti nečije osobnosti. Katkad se činilo da, nakon što tko postigne korisne promjene u načinu života i ponašanja, daljnja savjetovanja s psihologom ne donose ništa više od običnog razgovora. Ako imate dobre prijatelje, i oni bi vam mogli pružiti takvu potporu.

Mada je unutarjni glas upotrijebio riječ *duša*, nisam želio imati nikakva posla s bilo kakvom institucionaliziranom religijom kao što je kršćanstvo. Umjesto toga New age me je povukao još dublje.

Potaknut dijelom svojim zanimanjem za bivše živote, poželio sam potražiti nekoga s naročitom sposobnošću, ne bi li mi omogućio savjetovanje glede moje sudbine. Želio sam susresti nekoga kao što je šaman

(vrač u nekih primitivnih naroda, primj. prev.) — osobu s naročitom moći, razumom i znanjem, osobu s dubokim nadnaravnim sposobnostima, sposobnu da ispita najdublje dubine moje duše. Htio sam se posavjetovati s nekim tko bi mi mogao točno reći što mi valja činiti da bih ostvario mogućnosti koje mi je sudbina namijenila za ovaj život. Htio sam pronaći nekoga tko mi može razjasniti dušu, onaj dio mene na koji mi je tajanstveni glas savjesti skrenuo pozornost. Možda, mislio sam, mogu pronaći takvog mudrog učitelja u losangeleskoj organizaciji New agea.

Proroci New agea i njihove nadnaravne moći

Jedan je oglas privukao moju pozornost na neobičan način. Kao da je nešto duboko u meni reagiralo na nj nježno me nukajući da posjetim sajam nadnaravnoga koji je bio oglašen u novodopskoj reviji koju sam prelistavao. U sebi sam pomislio: “Možda je taj sajam pravo mjesto da otpočnem potragu za nekim tko ima moć da mi pokaže moju sudbinu.”

Najavljeni događaj održavao se u metafizičkom centru koji se nazivao *Osvijetljeni put*. Sumnjajući da bi mediji nadnaravnoga mogli biti samo hrpa varalica, namjeravao sam najprije provjeriti njihov centar. Budem li stekao dobar dojam o tom mjestu, ispitat ću mogućnost da zakažem iscrpnu, osobnu seansu s medijem. Moja želja nije bila da dođem do jeftinog i brzog tumačenja preko kakve amaterske vračarice. Poduzimao sam ozbiljnu stvar pa sam tražio nekoga osobitog.

Onoga dana kad se održavao sajam, odvezao sam se automobilom do Pacific Palisadesa, bogatog predgrađa Los Angelesa, gdje je u prekrasnoj trgovačkoj zgradi u slikovitoj dolini Palisades Highlands, duboko u brdima Santa Monice, bio smješten *Osvijetljeni put*. Budući da nikada prije nisam bio ni na kakvom sajmu nadnaravnoga, nisam imao pojma što me čeka.

Moj ulazak u metafizički centar najavio je skladan zvuk tibetanskih zvončića što su nježno zazveckali kad

sam ih okrznuo prolazeći kroz otvorena vrata. Kao da su mi izražavali dobrodošlicu u novi i opčinjavajući svijet istočnjačkog misticizma.

Na zidovima prve prostorije bile su police s ukusno izloženim knjigama. Kada sam prošao kroz prostor s knjigama i ušao u glavnu sobu, pogled mi je privukao pod. Bio je prekriven prekrasnim svjetlucavim svijetlozelenim sagom. Svojim fluorescentnim sjajem kao da me je vukao unutra.

Ondje sam osjetio neobičan mir i ozračje što je izazivalo radoznalost. Duboko udahnuvši, osjetio sam ugodan miris tamjana. Izgledalo je da to prostoriji daje osjećaj svetosti.

Uz svaki od četiriju stolova što su bili ravnomjerno raspoređeni u velikoj prostoriji sjedila su četiri medija-tumača. Stranka ili dvije savjetovale su se s tumačima. Žurno sam snimio prizor ne želeći da itko primijeti kako mi je nepoznato ono što se tamo događa.

Za prijamnim pultom stajala je vitka sredovječna žena prosječne visine u haljini s ljupkim cvjetnim uzorkom. Imala je svijetlu kosu, očito uređenu u kakvom salonu, i vrlo lijep nakit.

“Zdravo, želio bih razgovarati s ravnateljem centra.”

Dama za doček se nasmiješila. “Ja sam ravnateljica. Zovem se Muriel. Kako vam mogu pomoći?”

Pod dojmom njezina držanja što je zračilo neposrednošću i sigurnošću, pozornije sam je pogledao. Nije mi se činila kao kakav sanjarski mistik za kakvog sam se plašio da bi mogao biti varalica bez stvarne moći, zainteresiran samo za novac.

“Rado bih došao k vama na iscrpno nadnaravno savjetovanje. Može li se to urediti?”

“Da”, odgovorila je. “Želite li da se dogovorimo za sastanak ovoga tjedna?”

Oklijevajući prije nego što ću progovoriti, postao sam sumnjičav i počeo se pitati kakva je to ustanova zapravo. Imala je nekakvo vjersko ozračje zbog kojega

sam se nelagodno osjećao. Tražio sam nadnaravnu silu, a ne vjerski kult. “Jeste li vi kakva vjera?”

“Ne, nismo vjera”, rekla je Muriel. “Ali smo pobožni.”

Nisam bio siguran da razumijem razliku. Ipak, njezina me je sigurnost potaknula da se dogovorim za večernji sastanak toga istog tjedna.

Seansa s medijem New agea

S iščekivanjem sam stigao na sastanak u *Osvijetljeni put*. Premda me je još uvijek brinulo pitanje ima li taj medij ikakvu istinsku moć, nisam vjerovao da je ta žena obična varalica.

Dok sam čekao Muriel, primijetio sam na zidu uokvirenu magistarsku diplomu sa Sveučilišta Pepperdine. U drugom je okviru bila kalifornijska dozvola za osobno, obiteljsko i bračno savjetovanje.

Muriel me pozdravila i povela do maloga stola. Sjeli smo na suprotne strane, okrenuti jedno prema drugome. “U čemu vam je potrebna pomoć?” upitala je.

Izrazio sam svoju potrebu za usmjerenjem i rekao joj da ne znam kamo idem ni što da radim kako bih pronašao zadovoljstvo.

Muriel je pozorno slušala. Zatim je izvadila paketić karata i stavila ih na stol. Prepoznao sam karte za tarot.

“Muriel,” prekinuo sam je, “želim da ovo bude tumačenje s pomoću sile što dolazi iz svemirskih prostora. Žao mi je, ali ja ništa ne držim do karata za čitanje sudbine.”

“O, karte koristim samo za otvaranje eteričnih prostora i otkrivanje Akaških zapisa”, kazala je Muriel.

Ne shvaćajući o čemu govori, gledao sam je s upitno naboranim čelom.

“To su trajni zapisi u nebeskim prostranstvima”, objasnila je. “Opisuju svaki događaj što se zbilo i sadrže svekoliko znanje. Oni su poput goleme svemirske kompjutorske memorije. Karte jednostavno pokreću pro-

ces kojim se otvaram da bih mogla nadnaravno čitati te zapise i prenositi poruke gospodarâ.”

“Kakvih gospodara? Tko je to?” pomislio sam u sebi.

“Zapravo i ne trebam karte”, uvjerala me Muriel. “Nećemo ih upotrijebiti ako se zbog njih neugodno osjećate.”

“Više bih volio da ih ne upotrijebimo”, odvratio sam.

Razgovor se nastavio. Obuhvatio je nekoliko područja mogega života. Tu i tamo Muriel je zatvorila oči i činilo se da se pažljivo usredotočuje kao da sluša nekakav unutarnji glas koji joj prenosi informacije. Katkada mi je opisivala ljude i prizore, i ja sam imao osjećaj da ih u sebi gleda dok o njima potanko govori.

Tijekom tumačenja Muriel je jasno opisala više zanimljivih i zakučastih oblika karaktera mojih roditelja. Točnost njezinih opisa bila je zapanjujuća. Nisam joj rekao ništa o svojim roditeljima, pa ipak je govorila o njima kao da ih je osobno poznavala.

Primijetio sam kako kapljice znoja padaju s mogega čela. Neprestano sam morao brisati lice rupčićem. “Ovo je čudno”, pomislio sam. “Ovdje je svježje. Prostorija je ugodno klimatizirana. Zašto se tako strašno znojim?” Tijekom čitavog razgovora velike su mi se kapi doslovce kotrljale niz lice. Nikada prije nisam doživio ništa slično.

Izazivajući i dalje moju očaranost, Muriel je nastavila opisivati karaktere i unutarnje motive nekolicine mojih prijatelja. Iznenadila me dubina njezinih pogleda i jasno razumijevanje događaja. Izgledalo je da može bekonačno sipati informacije, poput kakve nadnaravne enciklopedije koja govori.

Tada sam joj postavio pitanja povezana s mojim poslom. Imala je uvid u moje poslovne sposobnosti i odnose s kolegama na radnom mjestu.

Zanimali su me odgovori na nekoliko osobnih problema što su me mučili. Jedan od njih bio je zašto su odnosi s mojim roditeljima tako naelektrizirani.

“Gledam sada neki prošli život u kojem ste bili otac neke djevojčice”, rekla je Muriel. “Ta je djevojčica u sadašnjem životu vaša majka.”

Sa zanimanjem sam se nagnuo naprijed. Murieline oči bile su zatvorene dok se usredotočivala na svemirske prostore.

“U tom bivšem životu živjeli ste kao američki Indijanac. Jasno vidim da ste vrač. Grlite svoju prekrasnu kćer. Mnogo sukoba, karma, ostalo je u tom prošlom životu neriješeno. Zato ste izabrali svoju sadašnju majku.”

“Hmmm”, pomislio sam, “jesam li doista birao majku prije nego što sam bio rođen?”

“Vidim da se odnos popravlja”, nastavila je Muriel. “Majci ćete pisati pisma i raščistiti mnoge nesporazume.”

Tada je nastupio trenutak tišine.

“Plan vaše sudbine za ovaj život uskoro će se početi odvijati”, kazala je Muriel.

“Hej”, pomislio sam, “ovo se sasvim slaže s neobičnim unutrašnjim glasom koji mi je nedavno spomenuo dušu. Stao sam se pitati nije li moj susret s Muriel događaj što su ga u svemirskim prostranstvima unaprijed pripremili.

I dok je Muriel još govorila o mojoj sudbini, ja sam i dalje brisao znoj s čela.

Seansa je trajala nekih sat i pol. Na kraju mi je Muriel dala privlačnu brošuru i pozvala me na neka od svojih predavanja koja je držala u večernjim satima. Otišao sam uzbuđen, s probuđenim zanimanjem za ovaj novi pogled koji se otvarao preda mnom i koji je obećavao.

Razgovor je bio snimljen na kasetu i ja sam ga nekoliko puta preslušao. Seansa je imala dva začuđujuća oblika. Prvo, na njoj sam se uvjerio da Muriel izvan svake sumnje posjeduje očitu nadnaravnu silu. Nijedna obična osoba ne bi mogla tako precizno opisati likove mojih roditelja i drugih osoba s kojima sam se družio ako nije njihov bliski poznanik.

Drugo, začuđujuće je bilo da sam se tijekom čitavog razgovora znojio unatoč tome što sam osjećao ugodnu svježinu i što nisam bio ni uznemiren niti uzbuđen. Zato sam zaključio da je neka jaka svemirska energija bila nazočna dok je naš razgovor trajao i da je ona bila uzrokom što je s mojega čela znoj upravo tekao.

Bio sam radoznao glede Murieline nadnaravne sposobnosti da "čita" Akaške zapise kako bi mi otkrila pojedinosti mojih prošlih života. Nauk o reinkarnaciji i prošlim životima uvijek me je zanimao. Taj koncept, kako se činilo, davao je odgovore na mnoga moja pitanja koja su se ticala naravi života. Zašto bi se netko rodio da teško boluje i pati, a drugi u zdravoj okolini doma gdje uživa ljubav i potporu? Je li to samo slučajnost? Ili pak postoji neki pravičan razlog za očitu nepravdu? Možda se sreća okrene u idućem životu da bi se postigla pravedna ravnoteža i tako se tijekom mnogih života dobije prosjek. Reinkarnacija je zvučala logično.

Ta prva nadnaravna seansa postavila je pozornicu za moj strmoglavi pad u svijet misticizma, istočnjačkih religija i okultizma. Zainteresirala me Murielina tvrdnja da ima moć liječenja i da posjeduje potpun skup ezoteričnih znanja koja, kad ih se nauči, za posljednicu imaju promjenu života i dosezanje osobnog idealnog "plana sudbine".

Um mi je bio pun pitanja i zamisli o mojim nekađašnjim životima. Može li mi Muriel doista otkrivati duboko skrivena unutrašnja područja moje duše? Može li razrješavanje sukoba u prošlim životima pomoći da riješim svoje probleme u ovom životu? Možda me puno mojih neobjašnjivih strahova i tjeskoba vodi do neriješenih sporova i trauma u prošlim životima. Kad bih mogao razmrsiti ta mjesta, kakvo bi se izlječenje i rast dogodili u meni i kako bi se poboljšao moj položaj? Mogao bih imati velike koristi.

Pomislio sam na mogućnost da povećam opažajne sposobnosti. Zamislljao sam što bi se samo dogodilo da

dosljedno vučem pravilne poslovne poteze imajući istančanu intuitivnu snagu.

Progutao sam mamac. Želeći usvojiti više ovoga znanja i dalje doživljavati Murieline nadnaravne sposobnosti, odlučio sam posjećivati metafizička predavanja. Zaveo me je prikaz nadnaravne sile.

3

Učenje vještine kanaliziranja

Brošura metafizičkoga centra *Osvijetljeni put* nabrajala je predavanja sa zanimljivim naslovima: astrologija, egipatski tarot, numerologija i psihosinteza. Znao sam jedino što je astrologija, a drugi su mi pojmovi bili nepoznati.

Muriel, voditeljica centra, preporučila mi je da počnem s tečajem psihosinteze što se održavao srijedom. Sudeći po imenu, izgledalo je da će tečaj psihosinteze biti program o razvoju psihologije. Želio sam da ne bude tako. Budući da sam se puno bavio psihologijom, želio sam naučiti što god o ezoteričnoj filozofiji, a želio sam i doživljavati nadnaravnu silu što ju je, kako je izgledalo, posjedovala Muriel.

Odlučio sam postupiti po njezinom savjetu i krenuti na taj tečaj. Također sam gorio od želje da Muriel pitam tko su ti “gospodari”, ti duhovi-vodiči za koje je tvrdila da s njima komunicira.

Napokon je došla i srijeda uvečer. Probijao sam se kroz posljednji val najgušćeg losangeleskog prometa i u *Osvijetljeni put* stigao s malim zakašnjenjem. Predavanje je već počelo. Skupina od kojih desetak-dvanaestak ljudi sjedila je u krugu u prostoriji gdje se održavao sajam nadnaravnoga.

Kad sam zauzeo jedno od praznih mjesta i pogledom snimio ljude oko sebe, zapazio sam da su sudionici

tečaja u dobnom rasponu od približno dvadeset pet do pedeset godina. Neki od njih su izgledali kao mladi intelektualci, drugi su možda bili tajnice, fizički radnici i kućanice.

Muriel, koja je na sebi imala traperice i bluzu svijetlih boja, već je govorila.

“Novo doba će biti vrijeme ljubavi, svjetlosti i veselja”, kazala je. “To doba Vodenjaka zapravo je već počelo. Nove snažne duhovne energije sada zrače na ovaj planet. Čovječanstvo će razviti svoju savjest puno brže zahvaljujući tim svemirskim silama koje djeluju na svaku osobu pojedinačno.”

Htio sam zamoliti za objašnjenje o tim energijama, ali mi je bilo neugodno prekidati. Svi u krugu su nretremice gledali Muriel kao što publika gleda pjevača na pozornici.

Ona je nastavila. “Savjest obične osobe poznata je kao osobnost ili niži ‘ja’. Usredotočena je na preživljavanje i potragu za zadovoljstvima. Skrbi da bi zaradila za život. Stalo joj je do toga da nađe prijatelje da bi izbjegla samoću i osjećala se sigurnom u društvu. Čezne da zadovolji nagon za muškarcem odnosno ženom i da ima obitelj. Nastoji napredovati u školi i intelektualno da bi razumjela našu civilizaciju i uspješnije djelovala u svijetu.”

Želio sam se vratiti na one svemirske energije.

“Muriel”, prekinuo sam je dižući ruku. “Spomenuli ste svemirske sile. Možete li reći malo više o tome odakle su? Govorite li o rentgenskim zrakama ili takvome čemu?”

“Ne, Wille,” odvratila je, “te energije imaju puno veću frekvenciju od onih što pripadaju svijetu znanosti. Svemirska energija dolazi iz svemira i izvire iz različitih skupina zvijezda, uglavnom iz astroloških zvijezda. To su zapravo božanske sile koje dolaze od Boga. Razmještaj zvijezda kanalizira ili usmjerava tu energiju na Zemlju. Radi se o finim, ali vrlo jakim silama. One potiču čovjekovu duhovnu prirodu i djeluju na fiziološki sustav preko čakri.”

“Što su to čakre, Muriel?” upitao je netko iz skupine.

Muriel se doimala pomalo nestrpljivom. Meni je pak otkriće da nisam jedini neznalica u razredu donijelo olakšanje.

“Čakre su energijski ‘živčani’ centri u tijelu”, pojasnila je. “Pet takvih središta smješteno je u stupu kralježnice, počevši od osnovne čakre na njezinu donjem dijelu. Druge četiri su smještene na određenim mjestima duž kralježnice. Šesto je središte važno. Nazivamo ga ‘središtem trećega oka’ a nalazi se na čelu.”

Muriel je dotaknula rukom svoje čelo da bi pokazala njegovo mjesto. “Sedma je čakra na vrhu glave. Zove se krunska čakra.”

Zanimalo me je kako svemirske energije djeluju na te čakre. Na sreću, Muriel je to stala obrazlagati prije nego što sam imao priliku postaviti pitanje. “Onaj tko želi pristupiti New ageu može u sebe primiti svemirske sile tijekom meditacije. One će olakšati razvoj njegove svijesti. Kada čakre prime te sile, u čovjekovoj se fiziologiji i moždanim stanicama događaju tajnovite promjene. Čakre postaju snažnije i osoba povećava svijest i snagu karaktera. Razvijaju se nove vještine i kvalitete koje se ne bi pojavile kad bi čovjek funkcionirao samo na razini osobnosti.”

“Zanimljivo”, pomislio sam. “Zato, dakle, istočnjački gurui toliko meditiraju. Možda doista upijaju svemirsku energiju koja ih mijenja čineći ih mudrima. Hmm, trebao bih pokušati s meditacijom.”

Muriel je zatim govorila o potrebi da čovjek preda svoj život Bogu i o nastojanju da nadvisimo osobnost. Ciljeve osobnosti mora zamijeniti želja da tražimo Boga, a njezinu volju moramo predati Božjoj volji.

“Bog nam govori preko našega višeg ‘ja’”, nastavila je. “S Bogom možemo uspostaviti kontakt i postati jedno s božanskom svijesću samo ako razvijemo svoj viši ‘ja’. Naš viši ‘ja’ uvijek je u nama, ali kod većine ljudi on je uspavan u njihovoj podsvijesti. Da biste se povezali s tom svijesću, koja je mudrija od vašega uobičajenog

razuma, morate premostiti udaljenost od svojega nižeg 'ja' do višeg. Most prema Bogu, što ga simbolizira duga, izgrađivat ćete dok budete dolazili na ove tečajeve i obavljali dnevnu meditaciju."

Prije sam razmišljao o Božjem glasu što su ga ljudi čuli i pitao se kako to zvuči. Napokon sam Muriel postavio pitanje o tome.

"Ne tražite glas koji biste mogli čuti svojim ušima", objašnjavala je. "To nije tako. Viši 'ja' progovara preko uma ako se uskladite s njim. Međutim, u drugim slučajevima Bog nam može govoriti preko svojih izaslani-ka, gospodara. Ali gospodari će opet komunicirati s vama pomoću vašega višeg 'ja'. Oni govore preko savjesti. Vježbom ćete biti u stanju utvrditi što dolazi iz viših područja."

Pitao sam se kakvi su to gospodari što ih Muriel opetovano spominje.

"Gospodari nam mogu naložiti da učinimo nešto što sami ne želimo učiniti", nastavila je ona. "Staro 'ja', ego, osobnost, buni se. Opire se Božjoj volji. Tada morate vjerovati da Bog najbolje zna što treba učiniti. Mala volja osobnosti mora se podvrgnuti većoj, Božjoj volji, ako hoćete napredovati na putu razvoja svijesti. Samo poslušnošću možete postići Kristovu svijest, tu sretnu zajednicu s Bogom."

Muriel je opisivala kako su je gospodari često upućivali da učini nešto što je zahtijevalo puno vjere i povjerenja. Osjećao sam da su gospodari nekakvi duhovni-vodiči koji mogu komunicirati s Muriel. Ono što je htjela reći ilustrirala je praktičnim primjerom.

"Gospodar Koot Hoomi rekao mi je da sagradim ovu mansardnu sobu i spiralno stubište", kazala je Muriel, pokazujući rukom na stubište sa strane. Pogledao sam i zapazio da je netko načinio prekrasne ukrasne stube što su vodile na balkon.

"Nije mi rekao zašto trebam sazidati ovu prostori-ju", nastavila je. "Znala sam da će puno stajati ako sve dam napraviti po narudžbi, onako kako je gospodar htio. Ipak sam odlučila ići naprijed u vjeri i učiniti

baš kako mi je bilo rečeno, znajući da Bog ima određeni razlog zbog kojega želi da izvedem ovaj projekt.”

Bacio sam pogled prema stubištu, a zatim ponovno pogledao Muriel.

“Bog me je uvijek blagoslivljao. Mnogo puta nisam znala zašto je želio da učinim određene stvari, ali u vjeri sam išla naprijed i ipak ih učinila. Poslije sam otkrila da je Bog znao što radi i na koncu se sve pokazalo izvrsnim. Morate naučiti imati povjerenja u Božji glas koji vam se objavljuje dok meditirate.”

Muriel je načinila stanku kao da razmišlja što bi rekla sljedeće. Bih li da joj postavio iduće pitanje, mislio sam. Zaključio sam da trebam pokušati naučiti štogod dok sam ovdje.

“Muriel, zašto smo u novom dobu?”

“Ako noću pogledate nebo, na nebeskim prostranstvima ćete vidjeti astrološka zviježđa kao što su Bik ili Ovan. Kad biste promatrali njihov položaj tijekom čitave godine, utvrdili biste da su u odnosu na svemir iza sebe neznatno promijenila položaj. Za dvije tisuće godina zviježđa će se premjestiti onoliko koliko iznosi luk jednoga od dvanaest zviježđa, kao kad, primjerice, kazaljka na satu prijeđe put od broja tri do broja četiri.”

Uvijek sam želio razumjeti astrologiju. Možda krenem na taj tečaj, mislio sam dok je Muriel objašnjava.

“Tijekom posljednjih dviju tisuća godina bili smo u znaku Ribe, i to se vrijeme naziva Dobom Ribe. Upravo nedavno smo prešli u znak Vodenjaka i zato smo u novom dobu koje zovemo Dobom Vodenjaka. Svako doba donosi nove svemirske sile koje za posljedicu imaju promjenu svijesti na planetu.

“Vrijeme je za našu meditaciju”, najavila je Muriel nenadano.

Otišla je do stola u prednjem dijelu sobe koji je bio oltar, zapalila dvije svijeće i malo tamjana. Iza oltara sam zapazio nekoliko uokvirenih fotografija na kojima su neki ljudi imali turbane. Pitao sam se jesu li to možda slike gospodara.

U prostoriji je zavladao gotovo potpuni mrak. Muriel se vratila na svoje sjedalo. Svi su zatvorili oči i ruke držali na krilu. Slijedio sam njihov primjer.

Muriel je rekla: "Sjedite udobno s uspravnom kralježnicom. Opustite se i uživajte mir u Božjoj prisutnosti."

U gluhoj tišini koja je uslijedila počeo sam se osjećati nelagodno. Nadao sam se da me nisu primamili u kakav vjerski kult. Tamna soba i mrtva tišina. Naježio sam se i gotovo osjetio u prostoru nekakvo zlo ozračje. Pomislio sam da to mjesto na duge staze nije za mene. Da bih se utješio, mudrovaio sam da zapravo samo nisam navikao na ovakve stvari i da mi se u toj skupini vjerojatno neće dogoditi ništa škodljivo. Zaključivši da uvijek mogu prestati dolaziti na tečaj ako stvari postanu pretjerano sumnjive, počeo sam se osjećati opuštениjim.

Nakon nekoliko trenutaka tišine Muriel ponovno progovori.

"Zamislite zraku zlatne svjetlosti što dolazi sa Sunca. Zamislite da svijetli na vas. Polako duboko udahnite. Sada gledajte kako ta svjetlost pada s vrha vaše glave kao svjetlosni mlaz. Ta zraka će otvoriti vanjske tri laticе čakre u području srca."²

Imao sam teškoća da zadržim pred sobom sliku snopa svjetlosti. Moja je mašta stalno lutala na druge stvari.

Muriel je, korak po korak, davala upute glede disanja, zamišljanja svjetlosti i ponavljanja kratkih invokacija. Na kraju smo u mašti vidjeli sebe kako sjedimo pod nekim drvetom u prekrasnom vrtu što ga nazivaju vrtom duše. Te su tehnike trebale uravnotežiti um, tijelo i osjećaje te otvoriti čovjeka prema višem "ja" i uspostaviti vezu s gospodarima.

---

² Srčana čakra je, kako tvrde newageovci, važan energijski "živčani" centar smješten blizu kralježnice u visini srca. U hinduizmu se simbolično prikazuje kao lotosov cvijet s dvanaest latica.

Nakon otprilike pet minuta tihe meditacije Muriel je ponovno počela pričati.

“Pozivamo nazočnost i silu voljenoga gospodara, Djwhala Khula.”

Djwhal Khul? Tko je to, pitao sam se.

“Voljeni Djwhale Khulu, počašćeni smo tvojom nazočnošću večeras. Divimo se tvojim osobinama posvećenja i ljubavi. Molimo te da dođeš u našu skupinu, govoriš kroz nas i daš nam nešto od svoje mudrosti. Zahvalni smo što možemo večeras biti tvoji kanali.”

Zatim je Muriel počela pričati drukčije nego obično.

“Drago mi je što sam večeras ovdje”, kazala je. “U ovoj skupini količina svjetlosti u zadnjih nekoliko tjedana raste. Mi u Hijerarhiji vrlo smo zadovoljni posvećenjem članova ovoga kruga svjetlosti. No, ostaje još mnogo toga za učiniti.”

Činilo se da Muriel govori u prvom licu mjesto duha-vodiča Djwhala Khula — kao da izražava misli koje je on navodno želio prenijeti skupini.

Sa zanimanjem sam slušao dalje, ali sam se pitao ne govori li možda Muriel tek iz vlastite podsvijesti. Može biti da je taj Djwhal Khul čista mašta da bi se stvorio dramatičniji učinak.

“Nemojte se previše koristiti umom pokušavajući dokučiti velike tajne iz božanskih prostora”, prenosila je Muriel. “Bolje je za vas da jednostavno meditirate u svjetlosti i dopustite da vam proces božanske intuicije i prosvjetljenja donese znanje i mudrost. Pretjerana uporaba uma od strane učenika spriječit će razvoj njegove više svijesti. Krenite neposredno prema izvoru svega znanja i mudrosti. Slušajte Božji glas.”

Muriel je zastala za trenutak. Primijetio sam da su njezine rečenice, dok je prenosila misli Djwhala Khula, bile profinjenije nego u njezinom običnom govoru. Inače je više-manje govorila svojim pravim glasom.

Potom je zamolila Djwhala Khula za njegov komentar. “Dragi gospodaru. Večeras želimo govoriti o ljubavi. Pitamo se što nam imaš reći o toj prelijepoj osobini.”

Nakon kratkotrajnog muka Muriel je ponovno govorila umjesto Djwhala Khula.

“Nikada nemojte zaboraviti da je ljubav najveća sila u svemiru. Ljubite sve oko sebe. Uzmite k srcu riječi mojega brata Gospodina Isusa. Dok je hodao po Zemlji prije dvije tisuće godina, rekao je da trebamo voljeti tako jako da volimo čak i svoje neprijatelje.”

Zanimljivo, pomislio sam. Izgleda da Djwhal Khul tvrdi da je Isus Krist jedan od njegove braće. Pitao sam se znači li to istodobno da je Isus jedan od gospodara.

“Kada energije novoga doba budu čvršće ukorijenjene na planetu”, nastavila je Muriel, “otkrit ćete da svi ljudi na svim razinama života izražavaju više bratske ljubavi. Bit će to doista zlatno doba ljubavi; nebesko kraljevstvo će se očitovati na Zemlji baš kao što je voljeni Isus obećao. Meditirajte svaki dan. Živite životom neškodljivosti i ljubavi. Opraštam se od vas.”

Usljedilo je nekoliko trenutaka tišine.

Zatim je Muriel najavila: “Sada ćemo ići po redu oko kruga svjetlosti i prenositi misli Gospodina Isusa.”

Osjetio sam neugodu. Ovo postaje previše slično vjeri.

“Želim da se opustite”, poučila nas je. “Kad na vas dođe red da prenesete poruku, sročite koju god misao što je imate u umu. Znajte da je to proces prenošenja misli vašega višeg ‘ja’ tijekom meditacije. Počet ćemo s Larryjem i nastaviti u krug u smjeru kazaljke na satu.”

Pitao sam se što će se dogoditi kad ja budem na redu. Kako nikada dosad nisam radio takvo što, bojao sam se da ne učinim kakvu besmislicu, ili pak, a to bi bilo još gore, da ne znam što bih kazao. Nisam se želio dovesti u neugodnu situaciju pred svima. Možda ste se i vi našli u takvim okolnostima.

Muriel je počela skupno kanaliziranje kratkom invokacijom.

“Vidimo Larryja okruženog zlatnom svjetlošću i uzdignutog na svoj viši ‘ja’”, rekla je. “U energiji našega dragog Gospodina Isusa, molimo da Larry prenese poruku istine za nas.”

Larry je poruku prenosio na isti način kako je to činila Muriel časaak prije, no bila je malo kraća.

Muriel je išla po redu od člana do člana skupine. Ponavljala je invokaciju i zatim prepustila svakome da prenese poruku, navodno od Gospodina Isusa.

Najednom, dok je netko iz skupine prenosio poruku, unutar mojega čela je zasvijetlilo jako svjetlo. Bilo je kao da je tko upalio električnu žarulju u prednjem dijelu mojega mozga.

Najprije sam pomislio da je možda netko upalio svjetlo u sobi. Otvorio sam oči i vidio jedino mrak. Ponovno sam zažmirio. Jaka svjetlost je još uvijek bila tu. Zasigurno mi se nije pričinjalo da je vidim. Izgledalo mi je kao da se u stanicama mojega mozga dogodila nekakva fiziološka promjena zbog koje se njegov prednji dio iznenada upalio. Imao sam ugodan osjećaj opuštenosti i mira i pitao se je li taj tajnoviti učinak posljedica svemirske sile što sja na moju čakru trećega oka koja bi trebala biti smještena u čelu.

Uskoro je red za prenošenje poruke došao na mene. Muriel je ponovila invokaciju. Tiho sam sjedio nekoliko trenutaka i pitao se što da kažem. Oklijevao sam progovoriti da ne bih rekao nešto krivo. Jedine misli u mojoj glavi bile su riječi "ljubite jedni druge". "Ljubite jedni druge", rekoh.

Muriel je smjesta prešla na sljedeću osobu. Na kraju su svi članovi skupine sudjelovali u prenošenju poruka.

Nakon nekoliko časaka tišine Muriel je ponovno progovorila: "Želim da ovaj tjedan u svojim meditacijama kod kuće odete u vrt svoje duše i sjednete pod ljubičasto obojeno drvo snage. Meditacija pod njim dat će vam snagu i razviti vašu volju."

Ponovno stanka.

Kad je nastavila, Muriel nam je dočaravala kako se svjetlost širi iz njezina centra na cijele Sjedinjene Američke Države, do predsjednika i vladinih službenika u Washingtonu, do Ujedinjenih naroda i napokon po čitavom planetu.

“Kažimo tri puta ‘Om’”, pozvala je Muriel.

Jednoglasno, skupina otpjeva tri duga zvuka, svaki put duboko uzimajući zrak: “Oooooooooommmmmmm.”

Buka je bila poprilična. Pitao sam se čuje li to itko u trgovačkom uredu u susjedstvu i što o tome misli. Nakon zadnjega “Om” čitava je skupina za Muriel ponavljala molitvu za koju je rečeno da je Velika invocacija. Meni njezine riječi nisu bile poznate, tako da sam šutio.

Kad sam se s tečaja vozio kući, glava mi je bila puna pitanja. Tko su ti gospodari — Djwhal Khul i ostali, čije smo poruke navodno prenosili? Zar Isus Krist zbilja još uvijek negdje živi? Koliko gospodara ima? Jesu li to ljudi poput živih gurua ili pak duhovna bića kao što su duhovi što postoje bez bilo kakva fizičkoga tijela? U kakvom su odnosu ti gospodari s Bogom? Je li Isus doista jedan od njih?

Činjenica da je Muriel govorila o Bogu i Isusu Kristu nije mi godila. Nisam želio da me uvuku u nekakav vjerski kult. Računao sam da su možda ti gospodari samo plod Murieline mašte i da ona zapravo govori iz podsvjesnih dubina vlastita uma. Nisam pak mogao objasniti tajanstveno svjetlo koje je odjednom bilo zasvijetlilo u mojem umu. Što je to bilo? Nipošto ga nisam izmislio. Otkuda se pojavilo? Kako će utjecati na mene? Radoznalost u vezi sa svjetlom pomogla mi je da odlučim otići na tečaj idući tjedan.

Srijeda uvečer je napokon stigla. Profil skupine bio je vrlo sličan onome na prošlom sastanku. Na moje iznenađenje, u jednom trenutku, dok smo zajednički meditirali, prednji dio mogega mozga najednom je zasvijetlio, kao da mi se u glavi upalila kakva žarulja. Taj je put Muriel prizivala nazočnost i energiju gospodara pod imenom Gospodin Maitreya. Za njega je rekla da je “Krist”. Uvijek sam razumio da je Isus Krist, no očito je Maitreya također imao taj naziv, što god da je to značilo.

Kad sam ja trebao prenijeti poruku, Muriel je ponovila invocaciju: “Vidimo Willa u krugu zlatne Kristo-

ve svjetlosti. Uskladio se sa svojim višim 'ja' da bi prenio poruku mudrosti Gospodina Maitreya."

"Energije novoga doba sada su na Zemlji puno jače", rekoh oklijevajući. "Promjene koje se zbivaju u civilizaciji ubrzat će se. To će prouzročiti određeno uzbuđenje i negativne nuspojave, ali će zlatno doba na kraju biti uspostavljeno i čovječanstvo će uživati blagoslov."

Ovaj put sam primijetio da mogu prenijeti dulju poruku nego prošli tjedan. Počeo sam s jednom jedinom misli u umu. Nisam znao otkuda je došla, ali kad sam počeo govoriti, riječi su potekle s lakoćom. Ipak su uskoro presušile.

Nakon što smo načinili čitav krug u prenošenju poruka, Muriel je izjavila: "Sad ćemo se podijeliti u skupine od tri člana i prenositi utroje. Naizmjenice jedni drugima prenosite nadnaravne poruke što dolaze od vašega višeg 'ja'."

Ljudi u krugu svjetlosti podijelili su se u trojke. Mene je Muriel predstavila dvjema ženama s kojima sam trebao surađivati. Jedna od njih, Rosie, bila je lijepa i dopadljiva žena od kojih dvadeset pet godina. Sjeli smo na sag načinivši trokut. Dogovorili smo se da će početi Rosie i prenijeti osobnu poruku za mene. Zatvorili smo oči kao u meditaciji. Druga je žena počela govoriti. "Vidimo Rosie u središtu trokuta zlatne svjetlosti", rekla je. "U toj Kristovoj svjetlosti³ Rosie je usklađena sa svojim višim 'ja' i tako može prenijeti poruku mudrosti za Willa."

Otvorio sam oči i upustio se dok je Rosie meditirala nekoliko trenutaka.

---

³ U novodopskoj terminologiji "Kristova svjetlost" označava svemirsku energiju za koju se vjeruje da je jedna od sedam temeljnih duhovnih energija (zovu ih "zrakama") što prožimaju svemir. Poznata je kao sila "druge zrake" i navodno daje svojstvo ljubavi i mudrosti. Newageovci vjeruju da je Isus Krist koristio "Kristovu energiju" tijekom svojega poslanstva u Palestini, ali ga ne smatraju izvorom te energije.

Kad je progovorila, riječi su tekle vrlo sporo i teško, kao da se napreže da bi nadnaravno razaznala poruku koja joj dolazi u um. “Nedavno si mislio na jednu ženu”, kazala je Rosie. “Ona je u prošlosti imala vrlo jak utjecaj na tvoj život. Zove se Jenny... Jenny J. ... Jenny Jame...”

Bio sam zabezeknut. To što je Rosie kazala bilo je zapanjujuće točno. Poznavao sam ženu po imenu Jenny James dok sam živio još u Engleskoj. Jenny je bila psihologinja i moja osobna prijateljica koja je bitno utjecala na moj život.

Rosie je nastavila: “Ima dugu crnu kosu. Vaša veza nije bila ljubavna. Bila je platonska, ali ipak vrlo snažna. Jak i osobit odnos.”

Bio sam krajnje začuđen. Sve što je Rosie rekla bilo je točno. S Jenny nisam imao nikakve veze već oko tri godine, ali sam još uvijek smatrao da vrši naročit utjecaj na moj život. Pripadala je New ageu i upozнала me s astrologijom.

Željno sam čekao da Rosie još štogod kaže.

Napokon je rekla: “S njom više nećeš kontaktirati.”

S uzbuđenjem sam rekao Rosie i onoj drugoj ženi da je sve što je prenijela bila stopostotna istina.

Na kraju sastanka otišao sam do prijamnog prostora i razgovarao s Rosie. “Rosie, baviš li se već dugo ovakvim prenošenjem poruka?”

“Ne”, rekla je. “Ovo mi je, zapravo, prvo predavanje.”

Njezin odgovor me je iznenadio. Mislio sam da je ona iskusni medij. “Hoćeš reći da prije nego što si došla ovamo nikada nisi prenosila poruke?” pitao sam.

“Točno. Ovo je bilo prvi put.”

“Oho”, uzviknuo sam. “Imaš nevjerojatne nadnaravne sposobnosti.”

Žurno sam otišao do knjižnice. Želio sam nabaviti kakvu knjigu o novome znanju kojemu sam bio izložen. Htio sam naučiti više o toj sili i saznati tko su gospodari, ti duhovni umovi što su navodno blisko uključeni u *Osvijetljeni put*. Obavio sam kupnju i oti-

šao iz centra s dvjema knjigama pod miškom. Bio sam uzbuđen onim što se dogodilo.

Moja prvobitna sumnjičavost glede tehnika kanaliziranja bila je sada potpuno razbijena. Rosieno prenošenje za mene je bilo apsolutni dokaz da je u stanju meditacije moguće posegnuti u područja svijesti i znanja koja su u normalnim okolnostima, kad se koristi uobičajeni proces mišljenja, nedostupna. Rosieno kanaliziranje na mene je izvršilo veći dojam nego Murie-line nadnaravne sposobnosti. Kad sam imao seansu s Muriel, ona nije pokušala izgovoriti ime osobe koju sam poznavao. Osim toga, Rosie je savršeno opisala moju prijateljicu i po izgledu i po karakteru. To je bilo zapanjujuće!

Da sam, dok je Rosie kanalizirala, mislio o Jenny James, zaključio bih da je Rosie naprosto bila u stanju čitati moje misli, što je samo po sebi hvalevrijedan podvig. Ali te večeri uopće nisam mislio na Jenny. Zaključio sam da što je "ja" viši, ima bolji pristup u svemirske prostore skrivenoga znanja.

Osvjetljavanje područja mojega uma tijekom meditacije i kanaliziranje s Rosie učinilo me je puno spremnijim da prihvatim znanje i ideje što su ih promicale metafizičke knjige koje sam kupio. Bio sam odlučan da temeljito proučim te knjige i iscrpno se upoznam s načelima ovoga uzbuđljivog svijeta novodopske metafizike.

4

Viši “ja” preuzima nadzor

Nisam znao kako bih Cathy kazao lošu vijest. Dok sam sjedio kraj nje, preplavio me osjećaj neugode. Njezina kovrčava smeđa kosa nježno joj je počivala na ramenima i bila je dražesna u svojim trapericama i ružičastom puloveru. S Cathy sam se sastajao nekoliko tjedana. Namjeravali smo poslijepodne provesti skupa na plaži.

Kako da joj uopće objasnim stvari? Novost je za mene bila veliko iznenađenje. Nikako je nisam očekivao. Dobio sam je čim sam se toga jutra probudio. Moj viši “ja” što se javljao kao unutarjni glas savjesti progovorio mi je na vrlo jasan način.

Nešto je duboko u meni znalo da se viši “ja” ne šali. U to sam bio siguran. Kad sam čuo uputu, bio sam pogođen i osjetio nekakav pritisak u sebi.

Borio sam se da pronađem prave riječi. Htio sam joj prenijeti vijest poslije toga dana, otpečatiti je pred njom nekako nježno. Ali glas je rekao: “Ne, ona to mora saznati čim je susretneš.”

Pritisak me je izluđivao.

“Eeee, Cathy.”

Gutajući knedl, pokušao sam ponovno. “Čuj, Cathy.”

“Što?” odvrtila je nezainteresirano, pogleda uprtog u nešto u sobi.

“Imam za tebe lošu vijest.”

Nije se pomaknula.

“Gotovo je. Moramo se prestati vidati.”

Iznenadio sam se kako su lako na kraju krajeva izišle te riječi.

“Što!” uzviknula je najednom naglo okrenuvši glavu prema meni. “Kako to misliš?”

“Među nama je svršeno. Morat ćeš otići. Ne znam kako da ti to objasnim.”

Sada me je Cathy pažljivo promatrala.

“To nema nikakve veze s tobom”, stao sam je brzo uvjeravati. “Radi se o nečemu u meni. Teško mi je to opisati, ali jutros sam se probudio i naprosto znao da moramo raskinuti.”

Cathy je bila preneražena. Rekla je: “Sinoć nisi rekao ništa o tome. Mislila sam da ćemo se krasno provesti.”

Glava mi je bila najednom prazna i zašutio sam kao da sam u tom trenutku izgubio dar govora.

“Wille, jesi li siguran da je s tobom sve u redu?” upitala je zabrinuto me promatrajući.

“Dobro sam, Cathy. Vjeruj mi, ovo nema veze s tobom. Nisi učinila ništa krivo. Jednostavno osjećam da trebam prostor za... za... eee... za proučavanje svojih duhovnih knjiga.”

Počeo sam osjećati uznemirenost. Doista mi je bilo neugodno. Rekao sam joj da sam žedan i zatim izišao iz sobe samo da prekinem tu napetost. Hodajući tamo-amo po kuhinji, sjećao sam se što se dogodilo toga jutra čim sam se probudio. Unutarnji glas savjesti jasno mi je progovorio.

“Okončaj svoj odnos s Cathy”, kazao je. “Ona mora otići. Potrebno ti je više vremena za proučavanje metafizičkih knjiga.”

Budući da sam s Cathy uistinu hodao, nisam želio raskinuti naš odnos. Međutim, jasno mi je bilo da je to smetnja mojem ozbiljnom proučavanju metafizičke literature.

Tješio sam se mislju da možda gospodari imaju za mene neku srodnu dušu kojom bih se trebao oženiti jednom u budućnosti, kada dođe pravi trenutak. Što

se tiče Cathy, ona nije pravo znala što da misli o mojem zanimanju za metafiziku. Sad će zaključiti da sam potpuno sišao s pameti.

Vrativši se u dnevnu sobu, spazio sam da suze teku niz njezino lice. Počeo sam se osjećati mučno.

Nekoliko sam časaka stajao nepokretan ne znajući kamo da se okrenem. Potom sam sjeo kraj nje i položio ruku na njezino rame.

"Cathy, žao mi je. Zbilja mi je žao zbog ovoga. Vjeruj mi, nisam na tebe ljut ili bilo što slično."

"Zašto onda ne želiš da se naša veza nastavi?" pitala je slomljenim glasom.

"To je stvar sudbine", rekoh.

Nije se pokrenula niti je što izustila. Sjedila je i tiho zurila preda se. Bio sam u neprilici. A ipak sam osjećao odlučnost u onome što činim i nisam nimalo dvojio. Ta odluka je bila neopoziva. Intuitivno sam znao da mora biti tako.

Ustao sam i upitao Cathy želi li kavu. Odmahnula je glavom. Suze su se još uvijek kotrljale niz njezine obraze. Prošlo je nekoliko minuta tišine. Napokon sam krenuo prema vratima. Cathy me je slijedila.

Okrenuvši se, snažno sam je zagrlio i krenuli smo svatko svojim putem.

Prošla su već dva mjeseca otkako sam počeo pohađati predavanja u *Osvijetljenom putu*. Sada sam imao snažnu želju da otpočnem s proučavanjem metafizičkih knjiga koje sam kupio.

Na jednom od tečajeva što su se održavali u *Osvijetljenome putu* sustavno se proučavala knjiga *Rasprava o bijeloj magiji* koju je napisala Alice Bailey. Ta me je knjiga očarala. U njoj se tvrdi da je duh-vodič Djwhal Khul telepatski diktirao sadržaj *Bijele magije* Alice Bailey, učenici gospodarâ. Ova je živjela u Americi i poslužila kao pisar knjige. Svoje je djelo započela godine 1919. U *Osvijetljenom su putu* imali dvadesetak naslova što ih je Djwhal Khul diktirao Alice Bailey. Neke od njih sam kupio i sad sam ih počeo podrobno proučavati.

Tijekom proučavanja tih metafizičkih knjiga i odlazanja na predavanja u *Osvjetljeni put* počeo sam shvaćati da moja veza s *Osvjetljenim putem* nipošto nije slučajna. Smatrao sam da je povezanost s tim metafizičkim centrom dio plana moje sudbine za ovaj životni vijek. Vjerovao sam da me je "božanska" namjera dovela do Muriel ne bi li me poučila kako da razvijem svijest. Na činjenicu da sam postao dijelom pokreta New age, toga velikog očitovanja "Božjeg" plana za Zemlju, gledao sam kao na svoju sudbinu.

Nekoliko tjedana nakon raskida s Cathy pokvario se motor mojega zelenoga forda pinta. Gusti plavi dim počeo je sukljati iz njegove smrdljive ispušne cijevi. Budući da sam nekad radio kao automehaničar, utvrdio sam da se raspao jedan klip pa sam odlučio rastaviti motor i zamijeniti slomljeni dio.

Uvijek sam sâm popravljao svoje automobile, bez obzira na to kako je velik posao potreban. Jednom sam imao novi automobil, ali mi je dosadio zato što na njemu nikada nisam trebao ništa popravljati. Volio sam kupovati starija vozila jer sam znao da se mogu sam pobrinuti za svaki potrebnii popravak i servis. To je bio dio mojega načina života.

Nedugo nakon što mi je otkazao motor, jedne sam subote rano ustao da ga popravim. Sve je bilo pripremljeno. Posudio sam dizalicu za automobile i oslobodio prostor u garaži da mogu raditi kako treba.

Doručkovao sam prilično žurno jer sam jedva čekao da otpočnem s velikom operacijom popravka motora. U redovitim sam okolnostima meditirao odmah nakon doručka, no toga sam jutro odlučio tu aktivnost preskočiti.

Dok sam navlačio mehaničarski kombinezon, osjetio sam kako me unutarjni glas savjesti nuka da obavim meditaciju. Žureći, međutim, da se prihvatim posla, nisam se obazirao na nj. No, on je ustrajao sve dok konačno nisam poslušao savjet i odlučio meditirati samo pet minuta ili tako nešto.

Sjednuvši na sag u spavaćoj sobi, pokušao sam se namjestiti što je udobnije moguće. Kombinezon koji sam imao na sebi sapinjao me je. Nakon invokacije i obreda vizualizacije što sam ih naučio u *Osvijetljenom putu* sjedio sam u tišini meditacije.

Moje je unutarnje razmišljanje postalo iznenadujuće jasno. Glas savjesti je progovorio. "Samo gubiš vrijeme popravljajući pinta", kazao je. "Popuštaš nekadšnjem uzorku ponašanja koji je sada zastario. Otpiši taj automobil i kupi potpuno novo vozilo."

Viši "ja" mi je zatim objasnio da bih, umjesto da trošim dragocjeno vrijeme na održavanje starih automobila, morao posvećivati većinu svojega slobodnog vremena meditaciji, razmišljanju i proučavanju novodopske literature.

"Trebaš postići puno dublje razumijevanje znanja koje se izlaže u metafizičkim knjigama Alice Baily", savjetovao me je unutarnji glas.

Bio sam vrlo iznenađen time kako je jasno i logično postalo moje mišljenje dok sam meditirao. To je bilo kao da mi se otvorio potpuno nov način shvaćanja. Očita mi je bila ludost starog načina razmišljanja i navika. Mada je moja "osobnost" voljela izazov ponovnoga sastavljanja motora, uvidio sam da mi to krade vrijeme i snagu.

Sada se javilo moje niže razmišljanje s prosvjedom da nemam novčanih sredstava za kupnju novoga automobila. Smatrao sam da bih morao popraviti pinta kako sam planirao, i onda ga prodati da bih imao više novca za otplatu novoga auta.

"Još uvijek misliš na stari način", ubacio se viši "ja". "Ostavi se staroga 'ja'. Sirotinjska svijest je zastarjelo ponašanje. Omela bi tvoj razvoj. Otpiši stari auto i vjeruj Bogu da će se pobrinuti za sve tvoje financijske potrebe."

Nevoljko sam odlučio koraknuti u vjeri i završio meditaciju recitiranjem Velike invokacije. Ustavši, skinuo sam kombinezon i telefonirao na otpad radi dogovora oko odvoza starog automobila.

Činilo mi se da proces meditacije djeluje vrlo praktično. Bilo je začuđujuće kako jasno mi je viši "ja" kazao da je nerazumno i dalje popravljati stari pinto. Slušanje nutarnjega glasa omogućilo mi je da prekinem sa starom navikom razmišljanja i djelovanja. Sada sam shvaćao što je mislila Muriel kad je ustvrdila da se transformacija zbiva kada čovjek reagira na mudrost višega "ja".

Bilo mi je jasno da se, u slučaju da dopustim staroj osobnosti da djeluje kako je to činila godinama, nipošto ne bih mogao promijeniti i produbiti svoju svijest novim i mudrijim metodama odnosa prema okolnostima. Muriel je neprestance naglašavala potrebu da viši "ja" preuzme nadzor i upravlja osobnošću. Niži "ja" sa svojim starim navikama i nedjelotvornim metodama morao je biti napušten. Naglašavala je da je jedini put do nadmoćne svijesti višega "ja" primjenjivanje meditacije.

Savjet koji se odnosio na moje iskustvo s fordovim pinto učinio me potpuno svjesnim činjenice da mi je promjena vrlo potrebna. Mogućnosti što su se pružale preda mnom, nastavim li s meditacijom, počele su me uzbuđivati. Možda bih mogao postati vrlo mudar i razviti nepogrešivu poslovnu pronicavost. Može biti da ću uznapredovati u sposobnostima za koje nisam bio ni svjestan da ih posjedujem. Kad bih se mogao priključiti na svemirsku energiju i mudrost, mislio sam, čitav bi se niz uzbuđljivih mogućnosti otvorio preda mnom. Možda bih mogao postati političar koji bi pomogao pri provođenju volje gospodarâ na području uprave.

Toga tjedna primio sam tijekom meditacije jasnu uputu da kupim određeni model automobila. Glas savjesti bio je precizan: "Nabavi plymouth champ. To je automobil za tebe. Gospodari žele da imaš champ."

Nije mi išlo u glavu zašto bih trebao kupiti baš taj model. To ne bi bio moj izbor novog automobila. Pobunio sam se protiv naloga i krenuo prema mjesnom Volkswagenovom zastupniku da bih pogledao scirocco, model koji je privlačio moju pozornost.

Dok sam se u posuđenom dostavnom vozilu vozio prema salonu automobila, unutarnji mi je glas savjesti počeo govoriti. Bio je tako jasan kao da sam u stanju meditacije. "Nabavi plymouth champ; tratiš vrijeme posjećujući Volkswagenova zastupnika. Kupi plymouth champ; to je za tebe najbolji auto."

Iznenadio sam se što sam čuo kako mi savjest govori na tako jasan način. To mi je uplitanje u moje planove za taj dan bilo mrsko. Želio sam slobodu da sam izaberem auto za sebe. Najviše me je pak iznenadilo da sam mogao razaznati glas premda sam vozio po autocesti. Počeo sam se pitati je li to doista glas mogega višega "ja"; možda je to bilo samo smeće u mojoj glavi, podsvjesna besmislica.

Zanemariвши molbe svoje savjesti, nastavio sam voziti prema Volkswagenovu zastupniku. Scirocco je na mene ostavio odličan dojam dok sam ga vozio u pokusnoj vožnji po okolnim ulicama. Iznenada se ubacila savjest. "Gubiš vrijeme. Gospodari žele da kupiš Plymouthov champ", protestirala je. "To je za tebe najbolji automobil. Poslušaj svoj viši 'ja'. Mi znamo što je za tebe najbolje. Zaboravi volkswagen i kupi plymouth champ."

Volkswagenov je prodavač dao sve od sebe da mi proda scirocco, ali nije shvaćao da se bori protiv nevidljiva savjetnika.

Odvezao sam se iz salona ljut što me glas savjesti ponovno gnjavio. Odlučio sam pogledati automobile u Toyotinom autosalonu, pa sam krenuo onamo.

Na otprilike pola puta, glas je ponovno progovorio: "Zašto ne slušaš? Već smo ti rekli da je champ za tebe najbolji. Gubiš vrijeme odlaskom u Toyotin salon. Kupi plymouth champ."

Pitao sam se tko je to "mi" što ih glas spominje. Je li moguće da mi gospodari govore preko mogega višega "ja"?

Glas je bio tako razgovijetan da sam skrenuo s autoceste i zaustavio se. Odlučio sam meditirati onako u vozilu. Nakon što sam prošao uobičajenu invokaciju

i obred vizualiziranja, opustio sam se da bih meditirao. Isti je unutarnji glas savjesti ponovno počeo govoriti.

“Nabavi plymouth champ”, savjetovao je nježno. “To je za tebe pravi auto. Svidat će ti se.”

Pomislio sam na to kako je mudar bio savjet da pinto odvezem na otpad. Vidio sam također da je moja plaća i više nego dovoljna da kupim novi auto, premda se moja osobnost najprije bunila da nemam dovoljno novca. Viši je “ja” zasigurno znao što čini.

Odlučio sam napraviti pokus. Složio sam se da učinim što mi je unutarnji glas govorio. Ako se pokaže da je champ loš auto, znat ću da je taj unutarnji glas savjesti nepouzdan izvor tehničkih uputa.

Okrenuo sam natrag i krenuo prema Plymouthovoj trgovini. “Pravo radiš”, odobravao je glas dok sam polazio. “Nemoj se mučiti gledanjem bilo kojega drugog automobila. Uzmi champ.”

Iznenadilo me kako je ustrajan bio unutarnji glas. Činilo mi se da može u svako doba provaliti u moje razmišljanje. Pa ipak, taj glas uopće nije mislio onako kao što ja obično mislim. Zaključio sam da to mora biti moj viši “ja” i da može djelovati izvan meditacije gotovo tako jasno kao i tijekom nje. Izgledalo je da su mi gospodari, ili pak možda “Božji” duh, u stanju progovoriti neposredno putem toga glasa savjesti.

Napokon sam kupio champ. Bio je to divan auto i strašno sam uživao u njemu.

Počeo sam vjerovati da će me “Bog” blagosloviti ako uskladim život s glasom višega “ja”. Čeznuo sam da razvijem takvu vjeru koja bi mi omogućila da predam svoj život “Božjoj” volji koju mi on prenosi preko višega “ja”. Vjerovao sam da ću, čineći tako, izvršiti svoj sudbinski plan i doživjeti obilje radosti u novom dobu i iskusiti materijalne blagoslove jednako kao i bogatstvo sreće.

Nakon što sam meditirao već nekoliko mjeseci, mogao sam jasnije razaznavati tihi, nijemi glas svojega unutarnjeg uma. Isto tako, puno mi je lakše bilo u riječi pretočiti taj unutarnji glas dok smo održavali seanse

zajedničkog kanaliziranja. Činilo mi se da tajna leži u sposobnosti razlikovanja glasa višega "ja" od glasa običnog razuma, osobnosti — sposobnosti koja se razvije vježbom i ustrajnošću.

Kanaliziranje što sam ga izvodio u skupinama počelo je kao verbalizacija misli mojega višega "ja". Kad sam počeo govoriti, riječi bi potekle same od sebe i bio sam kadar prenositi duge poruke. Kad smo kanalizirali gospodare, moje je mnijenje bilo da to gospodari govore preko višega "ja" osobe koja prenosi. Žudio sam za tim da me gospodari upotrijebe kao medij za izvršavanje njihova božanskog djela.

Zapazio sam da je sada neobična zlatnobijela svjetlost sprijeda u mojoj glavi često nazočna tijekom meditacija. Katkada je ta svjetlost bila blijedoljubičasta ili ljubičasta.

Napokon sam upitao Muriel za svjetlost.

Rekla mi je da je njezin uzrok energija što napaja središte trećeg oka, glavnu čakru smještenu blizu žlijezde hipofize u prednjem dijelu mozga. Naglasila je da meditacija uzrokuje fiziološke promjene u moždanim stanicama dok svjetlost obavlja svoj posao transformacije.

Proučavanjem metafizičkih knjiga naučio sam da je središte trećeg oka navodno središte energije ili čakra povezana s razvojem intuicije i nadnaravnih sila. Smatra se da čin meditacije omogućuje različitim čakrama da upiju svemirsku energiju koja podiže razinu njihove energije i omogućava razvoj božanskih snaga.

Muriel je pojasnila da razvoj središta trećega oka daje čovjeku nadzemaljske poglede, sposobnost da vidi duhovne prostore — da ima duhovna viđenja, da tako kažem. Smatra se da osoba kod koje je taj centar sasvim razvijen može opažati udaljena mjesta i događaje i čak vidjeti nazočnost anđela i drugih duhovnih bića. Željno sam očekivao da mi se razviju te sposobnosti.

Činilo mi se da je glavni cilj nastave u *Osvjetljenje putu* omogućiti polazniku da se uskladi sa svojim višim "ja" i upotrijebi ga kao izvor vodstva i mu-

drosti. Muriel je uvijek iznova naglašavala da se viši “ja” može dosegnuti jedino kroz meditaciju. Naglašavala je i to da je potrebno načiniti most između nižega “ja” (osobnosti) i višega “ja” (duše ili božanskog “ja”).

U metafizičkom nazivlju taj most koji se naziva “antahkarana” simbolizira duga i obično se spominje kao “dugin most”. To razjašnjava zašto je duga uobičajen simbol New agea. Naravno da on nema isto značenje kao njegov kršćanski dvojnjak koji simbolizira Božji savez s Noom.

Učili su me da čovjek mora doživjeti preobrazbu načina života i svijesti, nastojeći se disciplinirati i podvrgnuti svoju osobnost nadzoru duše.

Primjerice, u slučaju da sam otvoreno odbio poslušati glas svoga višega “ja” kad mi je rekao da prekinem odnos s Cathy, razvoj moje svijesti bi ozbiljno bio potkresan, bez obzira na to koliko bih meditirao. Predavanja su bez prestanka podvlačila da je poslušnost višem “ja” vrlo značajan zahtjev da bi se ostvario napredak na putu božanske svijesti.

Raskid s Cathy, odvoženje pinta na otpad i kupnja champa bili su potezi poslušnosti s moje strane i oni su bili prvi koraci u procesu u kojemu sam dopustio glasu svojega višega “ja” da potpuno preuzme moj život. Postupno sam počeo primati raznovrsne “upute” — obično tijekom meditacije — koje su za posljedicu imale drastične životne promjene.

5

Gospodar se pojavljuje

Zamislite da ste na kakvom osamljenom mjestu. Iznenada se pred vama pojavljuje blistavo biće zračeći jakom zlatnobijelom svjetlošću od čijeg sjaja gotovo oslijepite. Njegova nazočnost osim toga širi blagost koja vas, dok okamenjeni zurite u njega, ispunjava prekrasnim osjećajem mira.

Takvo je blistavo biće koje svojom pojavom oduzima dah, stajalo preda mnom ujutro 30. listopada 1981. g., približno dvanaest mjeseci nakon što sam počeo pohađati predavanja u *Osvijetljenome putu*. Kad sam ga spazio, moja je prva misao bila — izgleda baš kao Isus Krist.

Toga jutra kad se gospodar pojavio, nisam, izvlačeći se iz kreveta, ni u snu očekivao da ću za koji trenutak doživjeti nevjerojatan događaj koji mijenja život. Upravo sam trebao biti poveden u krajnje dubine mističnog iskustva poslije čega više nikada neću gledati svijet istim očima.

Nakon tuširanja vratio sam se u spavaću sobu da obavim jutarnju meditaciju. Uvjet članstva u razredu *Osvijetljenoga puta* bio je da polaznik svaki dan vrši osobnu meditaciju.

U hinduističko-budističkom načinu meditiranja što su ga naučavali u *Osvijetljenome putu* bilo je poželjno da se sjedi što uspravnije kralježnice, jer takav stav navodno omogućava nesmetan protok energija prema čakrama.

Obično sam s meditacijom imao teškoća budući da su me od djetinjstva mučili bolovi u leđima.

To jutro nije bilo ni po čemu drukčije. Osjećao sam se vrlo neudobno kad sam sjeo prekrivenih nogu na sag u svojoj spavaonici. Bol u leđima silio me je da razmislim o skraćivanju seanse. No, tada sam se sjetio riječi opomene koju je Gospodin Djwhal Khul izrekao u jednoj svojoj knjizi: "Nemoguće je napredovati na putu duhovnosti ako se ne vrši čin meditacije."

Uvažavao sam savjet i prisilio se sjediti uspravno koliko sam mogao. Najprije sam izveo uvodne invokacije i molitve, a zatim mirno sjedio meditirajući. Boreći se protiv bolova u leđima, naprezao sam se da mi trup ostane ravan znajući da držanje mora biti pravilno kako bi meditacija imala učinak. Nakon otprilike tri minute neugode i razdražljivosti morao sam ustati i protegnuti se. Ponovno sam bio u kušnji da napustim seansu i odem na posao. Naprosto nisam bio u pravom raspoloženju za meditiranje. Ali unutar meni me je glas savjesti nagovarao da pokušam još jedanput. Opet sam sjeo na pod, prekrizio noge, zažmirio i ponovio glavni obred invokacije.

Opkoljen tajanstvenom silom

Meditirao sam tek oko četiri-pet minuta. Leđa su mi stvarala strašne nevolje i jedva sam sjedio mirno. Noge su mi uhvatili grčevi kao da sam bio u kladama više sati.

Iznenada mi se učinilo da me je napala neka fizička sila koju nikada prije nisam osjetio. Jarka svjetlost ispunila je cijelo moje biće, kao da mi je čitavo tijelo postalo do bjeline užarena nit žarulje. Osjetio sam i opažao da me taj krug svjetlosti okružuje i da prožima svaku stanicu mojeg tijela. Posebice mi je mozak bio preplavljen svjetlošću kao da mi se u glavi upalila kakva žarulja od tisuću vata.

Primijetio sam da nemam nikakav osjećaj težine i neugode. Bol u leđima je nestao. Ta tajnovita sila sada

je snažno djelovala na moje držanje. Imao sam osjećaj kao da je netko vrlo jak uhvatio moj trup i ispravio mi leđa i ramena tako da sam sada bio potpuno uspravan. I najmanji ostatak mišićne napetosti potpuno je iščezao.

Nisam osjećao nikakav strah od onoga što se zbiva. Naprotiv, uživao sam duboki mir. Zapazio sam da sam izgubio svaki osjet gravitacije kao da sam bez ikakve težine i da lebdim tik iznad poda. Ipak, istodobno sam bio potpuno svjestan da još uvijek sjedim u kutu svoje spavaonice. Moj um i moje logično razmišljanje i dalje su djelovali normalno. Misli su mi bile jasne i precizne, razumne. Nisam uzeo nikakvu drogu.

Gospodar se pojavljuje

Iznenada je preda me stao čovjek koji je zračio jakom zlatnobijelom svjetlošću. Smjesta sam zapazio da je ta tajnovita, sjajna spodoba posve nalik Isusu Kristu.

U istom je trenutku na površinu isplivala jaka intuitivna misao ili "svjesnost" koja mi je rekla da je ta osoba Djwhal Khul, visoki član Bijeloga bratstva gospodarâ. On je bio onaj gospodar koji je Alice Bailey diktirao sadržaj metafizičkih knjiga što ih je objavila pod vlastitim imenom.

Bio je okružen tolikim sjajem da nisam razaznavao ništa u pozadini. Sve što sam vidio bio je njegov kraljevski lik zaogrnut svjetlošću. Stajao je preda mnom ne mičući se.

Zapazio sam kovrčavu zlatnu kosu što mu je počivala na ramenima. Bio je odjeven u dugu bijelu haljinu. Ruke su mu visjele uz tijelo, a noge je skrivala svjetlost koja je obavijala čitavo njegovo biće. Mada sam zbog jačine svjetlosti što je, kako mi se činilo, još silnije zračila iz njegova lica jedva razabirao njegove crte, bio je vrlo privlačna i dostojanstvena izgleda.

Unatoč činjenici da sam bio opkoljen snažnom sve-mirskom energijom, moj um i svijest nisu ni na koji

način bili hipnotizirani ili “opsjednuti” nazočnošću Djwhala Khula. Bio sam potpuno priseban i svjestan svojega razmišljanja.

“Kako si?” upitao me Djwhal Khul.

Primijetio sam da se njegove usnice, dok govori, ne miču. Poruke su se, izgleda, prenosile telepatski. Jasno sam razumio što je rekao, no činilo mi se da to čujem svojim “unutarnjim uhom”, kao da je govorio neposredno u moj um.

Nakon pitanja, pričekao je moj odgovor.

“Pa, trudim se da duhovno napredujem”, kazao sam mu mirno.

Govorio sam mu prije svojim razumom nego ustima i glasnicama. Bilo je to kao da sam svoju tvrdnju prenio telepacijom. Na neki način sam “znao” da me Djwhal Khul razumije i da je u stanju odvratiti neposrednom komunikacijom.

“Da. No, tako je to”, nehajno primijeti Djwhal Khul. Naslutio sam pokret slijeganja ramenima.

Osjećajući se opušteno i posve slobodno, preuzeo sam inicijativu i upitao ga nešto u vezi sa svojim zdravstvenim tegobama što sam ih imao već neko vrijeme. Željno sam očekivao njegov odgovor.

“Ne vodi brigu o tome”, rekao je jednostavno.

Nekoliko časaka nakon što je utihnuo, najednom je nestao ostavljajući za sobom jaku auru blistave svjetlosti koja se počela polagano rasplinjavati. U istom se trenutku u moje tijelo stao vraćati osjet i s njim svijest da sjedim u neudobnu turskom položaju.

Svjetlost i tajnovita sila što je ispunjavala moje cijelo biće sada se izgubila. Pokrenuo sam bolne mišice i postao svjestan činjenice da sam odjednom počeo ponovno disati. Očito je bilo nepotrebno disati u prisutnosti velikoga gospodara.

Ustao sam da bih istegnuo noge i zatim sjeo na krevet razmišljajući o značenju ovoga doživljaja.

Oho, pomislio sam. Uspjelo mi je nešto veliko.

Sjetio sam se naučavanja Djwhala Khula zabilježenog u knjigama Alice Bailey o tome kako odani kan-

didat na metafizičkom putu može na kraju primiti nagradu za svoje napore. Može mu biti ukazana čast da postane osobni učenik jednoga od gospodara Bijeloga bratstva. Gospodar onda dolazi tome učeniku da bi potvrdio njihov odnos.

Smatrajući se jednim od najsretnijih ljudi u Los Angelesu toga jutra, bio sam razdragan što sam određen za obrazovanje u svojstvu učenika jednoga od gospodara. Osobito me je uzbuđivala činjenica da sam primljen kao učenik istaknutog Gospodina Djwhala Khula, gospodara čije sam knjige tako štovao i rado proučavao. O, kako sam se divio mudrosti koju su sadržavali njegovi spisi. Nikada nisam pročitao ništa što bi tako plijenilo pozornost i bilo takvo intelektualno nadahnuće. Što se mene tiče, njegova su djela unižavala znanje Kanta, Aristotela i Sartrea na razinu dječjega vrtića.

Osjećao sam se počašćenim što sada mogu služiti "Bogu" služeći pod nadzorom njegova plemenitog posrednika, mojega gospodara, prečasnoga Djwhala Khula. Moji najsmjeliji snovi i ambicije kao da su se obistinili.

Na misao mi je došlo kako sam prije samo nekoliko dana učinio tajni zavjet celibata. Izgledalo je da je "Bog" uistinu nagradio moju odluku da se odreknem žena i spolnosti i tražim ono što je "Božje" time što me je učinio učenikom jednoga od gospodara. Znao sam da ću se susresti s puno teškoća na putu učenja, ali vjerovao sam da će me podupirati sile nebeskih prostranstava.

Bio sam zahvalan "Bogu" što sam trpio emocionalne nevolje i osjećaj nezadovoljstva koji me ponukao da tražim stvarno znanje, jer to me je dovelo do želje za mudrošću, razumijevanjem, skladom i ispunjenjem plana moje sudbine. Sada mi je, napokon, pojava gospodara, kako mi se činilo, dala opipljiv dokaz da tragem u pravom smjeru.

Spoznavši najednom da ću zakasniti na posao budem li sjedio još koji časak, krenuo sam iz kuće i

uskočio u auto. Tijekom četrdesetkilometarske vožnje nisam mislio ni na što osim na prednost da budem učenik Djwhala Khula. Pitao sam se kamo će me život sada povesti, ali me zapravo nije bilo briga. Važno je bilo da moram služiti gospodaru.

Kad sam stigao na posao, počeo sam osjećati umor. Obično sam vrlo energičan radnik, ali toga sam se jutro s teškoćom koncentrirao na rad. Kako je jutro odmicalo, osjećao sam sve veću izmorenost. Do jedanaest sati bio sam potpuno iscrpljen, umno i tjelesno. Jedva sam stajao na nogama i svaki mišić u tijelu me je bolio kao da sam upravo okončao maratonsku utrku. Nikada u životu nisam osjećao takvu iscrpljenost, ni u slučaju teškog napadaja gripe. Svojem pretpostavljenom sam rekao da se osjećam vrlo loše i vratio se kući, gdje sam se srušio u posvemašnjoj nemoći i satima spavao.

Posjet Djwhala Khula zahtijevao je strašno praznjenje mojih energetske rezervi. Sjetio sam se sljepoće i slabosti apostola Pavla nakon njegova prvoga susreta s Kristom na putu u Damask. Rasuđujući da čovjeka ne iscrpljuju snovi, živa mašta ili halucinacije što traju samo tri ili četiri minute, znao sam da je, ma što da mi se dogodilo, to bilo stvarno i da je bilo veliki energetski danak mojem organizmu. Nisam bio ni pod kakvim utjecajem droge.

Svaka u mome umu zaostala sumnja u postojanje duhovnih bića sada je bila zauvijek uništena. Dramatičan posjet Djwhala Khula srozao je filozofiju materijalističkog ateizma do apsurdna. Sada sam posve povjervovao u pokret New agea i njegov skup metafizičkih naučavanja.

Duhovi-vodiči i njihova majstorska prijevara

Knjige Djwhala Khula su me očarale. S velikim sam oduševljenjem pročitao nekoliko njegovih naslova i bio očaran njegovim očito golemim znanjem u vezi s božanskom vlasti i načinom kako se Bog obraća čovje-

čanstvu posredovanjem duhovnih energija, duhovnih bića i gospodara kao što su sam Djwhal Khul i Gospodin Isus. Knjige Djwhala Khula su imale snagu da korjenito promijene moj život: da posve izmijene moj način mišljenja, moj svjetonazor i shvaćanje vlastite sudbine.

Putem telepatske komunikacije Djwhal Khul je bio u stanju doslovce diktirati sadržaj dvadeset petvezaka ezoteričnoga metafizičkog znanja ženi po imenu Alice Bailey. Knjige objavljene između 1919. i 1949. g. donose široku doktrinarnu podlogu za ono što se sada oblikovalo pod nazivom pokreta New age. Iznenađujuće je da je Alice Bailey nekoć, prije nego što je potpala pod utjecaj prijatelja koji su pripadali Teozofskom društvu, bila vjerna kršćanka i žena jednoga biskupa.

U svojim knjigama, u kojima se Alice Bailey navodi kao autorica, Djwhal Khul tvrdi da je viši član skupine ljudi koji se nazivaju Hijerarhija gospodara. Mnoge je zaveo da misle da je Božji izaslanik. On je zapravo jedno od glavnih duhovnih bića koja vode novodopski pokret.

On ne odustaje od tvrdnje da je ljudsko biće i da je rođen prije više od 350 godina u Tibetu gdje je nekada bio redovnik u tibetanskom samostanu. Tvrdi da je procesom meditacije i strogih duhovnih vježbi, uz pomoć nebeskih bića, tako razvio svoju svijest da je dosegnuo stanje besmrtnosti u svojem sadašnjem tijelu. Otuda njegova navodna sposobnost da živi već gotovo četiri stoljeća.

Djwhal Khul tvrdi da mu je besmrtnost darovana pomoću inicijacijskoga obreda održanog u nebeskom kraljevstvu što ga nazivaju "petom inicijacijom" (naziva se još i inicijacija "uzašašća", "Kristova položaja" ili "položaja gospodara"). Posljedica te svemirske inicijacije, kako navodi Djwhal Khul, bila je da je postao članom elitne skupine ljudi koji se opisuju kao "uzneseni gospodari" i koji su dostigli besmrtnost i nikada više neće biti reinkarnirani.

“Isus Krist” i Hijerarhija gospodara

U svojim metafizičkim djelima Djwhal Khul tvrdi da su četrdeset devet ljudskih bića što trenutačno žive na planetu — većina njih u povučanim područjima Himalaje — zapravo uzneseni gospodari. Tu skupinu on naziva “Hijerarhijom gospodara” (također i “Bijelim bratstvom”, “Gospodarima mudrosti” ili samo “Gospodarima”). Vodi Hijerarhije, gospodaru pod imenom Gospodin Maitreya, pripada izvršna vlast ili naslov “Krist”.

Djwhal Khul tvrdi da je “Isus Krist” viši član Hijerarhije gospodara i navodi da su veliki legendarni guru iz Indije poput Budhe također članovi toga bratstva. Tvrdi da Hijerarhija djeluje u smjeru evolucije čovječanstva na planetu Zemlji u svim njezinim oblicima: vjerskom, političkom, tehnološkom, znanstvenom i kulturnom.

Djwhal Khul osobito naučava da Gospodin Isus živi na Zemlji i marljivo upravlja sudbinom kršćanstva tako što telepatski prenosi ideje u podsvijest voditelja kršćanskih crkava. Naglašava da je Gospodin Isus čovjek koji se razvio slijedom utjelovljenja i inicijacije dok nije postao besmrtnim “Božjim sinom”, baš kao što su “Božjim sinovima” postali i drugi gospodari kao što je primjerice Budha.

Prema Djwhalu Khulu gospodari mogu napustiti svoja fizička tijela i putovati naokolo u “duševnom” ili “duhovnom” tijelu do kojega mu drago mjesta na planetu, neometani udaljenošću ili vremenom. Gospodar navodno može i zgusnuti svoje duhovno tijelo u vidljivo tijelo svjetla, što ga nazivaju hinduističkim izrazom *anuvarrupa*. Na taj bi način gospodar bio u svojem tijelu *anuvarrupa* kad se pojavi pred nekim kao sjajno biće zasjajepujuće svjetlosti, upravo onako kako se Djwhal Khul pojavio preda mnom. Gospodar može, ako to želi, zgusnuti svoje duhovno tijelo u fizički oblik i tada ga se može vidjeti, dodirnuti i doživjeti kao obično ljudsko biće.

Nova svjetska religija

Djwhal Khul tvrdi da je dio njegova posla za "Boga" posebni projekt kojim prenosi čovječanstvu naučavanja New agea za novu svjetsku religiju. Nova svjetska religija, koja je zamišljena s ciljem da združi kršćanstvo i istočnjačke doktrine hinduizma i budizma u homogenu cjelinu, tobože u potpunosti otkriva božanstvo u svim njegovim oblicima. Djwhal Khul navodi da je sam primio znanja koja ima neposredno od svojih pretpostavljenih na nebu.

Njegove knjige su raširene po čitavom svijetu. Raspravljaju o mnogim i raznovrsnim pitanjima — od uzroka bolesti, psihoza i opsjednutosti demonima do razvoja uma, napretka civilizacija i gospodarskih ciklusa. Tisuće ljudi su posve promijenili svoj način života pod utjecajem njegovih spisa. Sâm sam se oduševio zamisliva Djwhala Khula i njegovim genijem do te mjere da sam ga štovao kao velikoga sveca.

Najvažnije — i možda najzavodljivije — naučavanje Djwhala Khula jest ono koje se odnosi na Sveto pismo. On pokazuje golemo znanje o glavnim religijama svijeta i komentira čak prirodu Svemogućega, Svevišnjeg Boga i pothvate nebeskog prijestolja.

Jedna je tvrdnja osobito privukla moju pozornost:

Što podrazumijevamo pod izrazom "sile zla"? Ne vojske nepravедnosti i grijeha organizirane pod onom izmišljotinom davlom ili nekim vrhovnim antikristom. Jer takva vojska ne postoji i nema nikakvoga velikog Božjeg neprijatelja optuženog za borbu protiv Svevišnjega. Postoji samo čovječanstvo što pati i luta.

Spoznao sam da je njegova tvrdnja jasna potvrda onoga što sam vjerovao mnogo godina: da Sotona ne postoji. Djwhal Khul zatim nastavlja opisivati što su zapravo sile zla:

Sile zla su u krajnjoj crti samo ukorijenjeni stari ideali i navike razmišljanja koje su poslužile

svojoj svrsi u podizanju ljudskoga roda na sadašnji razvojni stupanj, ali sada moraju nestati ako želimo uvesti novo doba.

Robovanje gospodarima

Budući da me se njegovo golemo znanje duboko doimalo, osjećao sam se počašćenim što mogu postati poslušan i odan učenik Djwhala Khula. Ali, na kraju se to učenje što sam ga toliko cijenio promijenilo u noćnu moru ropstva.

Imao sam nešto novca, no postupno sam bio prisiljen dati sve što sam imao kao potporu njegovome novodopskom projektu. Napokon sam posvetio sve svoje vrijeme promicanju njegova djela. Vjerovao sam da poslušnošću njegovom nauku i naložima služim Bogu. Zauzvrat sam dobio obećanje o izlječenju i sreći, obilju i radosti. Obećao mi je čak i besmrtnost u ovom životu. Nijedno od ovih obećanja nije imalo trajno ispunjenje.

Postao sam jedan od mnogih ljudi koji danas svjesno služe gospodarima i drugim duhovima-vodičima putem neposredne osobne veze s njima. U svjetskim razmjerima meditacija i druge tehnike podizanja svijesti mame milijune ljudi da slijede unutarnje vodstvo svoje "više svijesti". Otvaranje vrata uma "višemu 'ja'" doista omogućava čovjeku da stupi u dodir s područjem "duha". U to vrijeme nisam ni izdaleka slutio da su sile duhovnoga svijeta kojima sam se okretao iste one sile na koje je apostol Pavao u svojem pismu upozorio crkvu u Efezu:

Jer naša borba nije protiv krvi i tijela, nego protiv Poglavarstava, protiv Vlasti, protiv Vrhovnika ovoga mračnog svijeta: protiv zlih duhova koji borave u nebeskim prostorima. (Ef 6,12)

Specijalnost Djwhala Khula jest krivotvorena teologija. On je vrhunski krivotvoritelj koji nastoji zavesti čak i izabranike, kad bi to bilo moguće. Kao kršćanin, morate biti svjesni djelatnosti Djwhala Khula i njego-

vih kolega. Prerušeni u Isusa Krista, oni se katkad ukazuju kršćanima ne bi li ih prevarili da počnu vjerovati da ih je posjetio pravi Isus.

U vrijeme mojega dramatičnog spašavanja iz pokreta New agea otkrio sam da gospodari i drugi prepredeni novodopski duhovi-vodiči imaju vođu.

To je, razumije se, Sotona, ili Lucifer, ili đavao.

Davno nam je apostol Pavao skrenuo pozornost na njegove prijevarne sile: "Sam Sotona (se) pretvara u anđela svjetla." (2 Kor 11,14)

6

Učenik duha-vodiča

Kako je izgledalo biti učenicom jednoga od Sotoininih anđela? Prilično lijepo, u početku. Mnogo toga ocharavajućeg i zanimljivog počelo se događati u mojem životu. Jedno vrijeme sam čak živio kao u kakvom raju i osjećao sam se blagoslovljenim.

Pojavu Djwhala Khula smatrao sam vrlo osobnom stvari pa nikome nisam rekao što mi se dogodilo. Čak ni Muriel.

Prošlo je nekoliko mjeseci od gospodareva posjeta. Na službi iscjeljenja što se sredinom tjedna održavala u *Osvijetljenom putu* bila je tek šačica ljudi. Muriel je vodila obred paljenja svijeća.

Na sredini oltara gorjela je mala svijeća koju smo zvali Kristovom svijećom. Muriel je pozivala svakoga po redu da dođe do oltara, uzme bijelu svjećicu i upali je na plamenu one koja je već gorjela. Zatim bi je postavio u krug oko Kristove svijeće. Nakon toga mu je Muriel prenijela kratku poruku.

Uskoro je red došao na mene.

Stojeći pred oltarom, čekao sam da mi dâ osobnu poruku. Muriel je zatvorila oči i kanalizirala: "Ti si osobni učenik Djwhala Khula. On te uči putem meditacija, a usaduje ti misli u um i dok spavaš."

Stisnula je kapke kao da se usredotočuje na nove podatke što su joj dolazili u glavu. "U jednom prošlom životu bio si redovnik u budističkom samostanu

Djwhala Khula. Tijekom svojega duhovnog postojanja, prije nego što si se inkarnirao u sadašnji život, sreo si se s njim u duhovnim prostranstvima.”

Nagnuo sam se naprijed da bih vrlo pažljivo slušao.

“Učinjen je sporazum i ti si se složio da se utjeloviš s osobitom namjerom da postaneš jedan od njegovih učenika. Po tome planu ćeš se podvrgnuti strogome naukovanju i zatim pomoći Djwhalu Khulu u nekim naročitim pothvatima povezanim s novim dobom koji trebaju biti poduzeti na Zemlji.”

Muriel je otvorila oči i nasmiješila se. Pokretom ruke je kratko prešla preko moje aure u području glave i ramena da bi uravnotežila energiju.

“Hvala”, rekao sam i vratio se na svoje mjesto.

U sebi sam mislio: “Muriel, dakle, zna za moje učenje. Pitam se što su joj gospodari još rekli o meni.”

Budući da sam želio biti marljivim učenikom svojega gospodara, puno slobodnog vremena provodio sam proučavajući nauk Djwhala Khula, kako je izložena u knjigama Alice Bailey. Osobito su me zanimala informacije u vezi s “Kristom” i njegovim “drugim dolaskom”.

U knjigama je stajalo da će New age obaviti pripreme za “Kristov” povratak, pojavu u tijelu gospodara koji vodi Hijerarhiju gospodarâ. Cilj Hijerarhije jest pripremiti put tome događaju; dužnost je čovječanstva da ga prihvati i djeluje u skladu s njegovim naukom i savjetima kad se pojavi.

Naučio sam da se izraz “Krist” ne odnosi na neku posebnu osobu, nego da je to prije naziv izvršne funkcije unutar Hijerarhije, kao da kažemo “predsjednik” države. Alice Bailey tvrdi da gospodar pod imenom Gospodin Maitreya zauzima položaj Krista kojih dvije tisuće godina. Ona naglašava da je “Kristov” povratak isti onaj događaj koji je kršćanima naviješten kao povratak Mesije.

Muriel je iznosila teoriju da bi Maitreya, u podudarnosti s početkom novoga Doba Vodenjaka, mogao biti uskoro premješten na druge, uzvišenije dužnosti nekamo drugamo u svemir. Njegovo mjesto Krista u tom će slučaju preuzeti jedan od preostalih viših gospodara poput Koota Hoomija ili "Gospodina Isusa".

Naglašavala je da gospodari trebaju svoje učenike-ljude kako bi im ovi pomogli u pripremi Zemlje za Kristov dolazak. Pokret New age zamišljen je kao baza ljudi iz koje gospodari mogu novačiti učenike koji će raditi u različitim oblicima njihove djelatnosti kao što su politika, naobrazba, vjera, kultura, trgovina i financije.

Da bi obrazovala takve učenike, Muriel je u *Osvjetljenome putu* pokrenula tečaj meditacije i kanaliziranja. Hijerarhija je trebala odane kanale koji će uvažavati upute gospodara i žrtvovati vrijeme, energiju i novac da bi poslušno izvodili naloge koje dobivaju — naloge na koje će gledati kao na Božju volju.

Suprotno onome što se odvija u *Osvjetljenome putu*, spisi Alice Bailey navode da je većina učenika Hijerarhije nesvjesna svoje veze s gospodarima. Kada gospodar prenosi misli telepatijom, učenik nema pojma što se događa; on jednostavno misli da su te zamisli stvaralačko djelo njegova uma. Vjeruje se da su mnogi svjetski vođe, gospodarstvenici, humanisti i vjerski prvaci takvi "nesvjesni" učenici gospodara.

"Vrijeme je da se iseliš iz ove kuće", rekao je unutar-nji glas savjesti dok sam meditirao jednoga jutra. "Želim da živiš sam. Trebaš biti u domu gdje ti okolina neće toliko odvlačiti pozornost i gdje ćeš moći više vremena provoditi u meditaciji i proučavanju."

Poruka je bila vrlo jasna. Još uvijek sam stanovao u Los Angelesu, u kući koju sam dijelio s trojicom bliskih prijatelja već dvije godine. Upitao sam se kamo bih se trebao preseliti. Nutarnji je glas ponovno progovorio.

"Preseli se u Torrance. Nađi miran stan u kojem ima puno svjetla. Plaćat ćeš veću najamninu, ali neka

te to ne zabrinjava. Znaj da te Bog blagoslivlja i sve će biti dobro.”

Torrance je predgrađe Los Angelesa četrdesetak kilometara južnije od mjesta gdje sam živio. Bio bih bliže poslu, ali mi se zamisao da živim sam kao pustinjač nije svidala. Zaključio sam da uputa o preseljenju dolazi od moga višega “ja” i da je za moje dobro da poslušam, mada sam bio zabrinut.

Razmišljajući o selidbi, shvatio sam da se moj život dramatično promijenio otkada sam počeo pohađati nastavu u *Osvijetljenom putu* i otkada sam postao učenicom Djwhala Khula.

Moj život usmjeren prema duhovnosti više nije bio udruživ sa svjetovnim, nevjerničkim načinom života mojih sustanara. Posve sam izgubio zanimanje za odlaske u barove, što je nekoć bio jedan od mojih najdražih načina razonode. Otkad sam se potajno zavjetovao da ću živjeti u celibatu, više se nisam sastajao s djevojkama. Shvativši koliko tmurnoga smeća, građe koja izaziva spolnu razdražljivost i nasilja prenose mediji, polako sam rijedio posjete kinu. Čak sam svjesno nastojao izbaciti sve prostačke i grube izraze iz svojega rječnika želeći živjeti pobožno koliko je to god moguće.

Umjesto ženskoga društva i popuštanja “svjetovnom” načinu zabave, trudio sam se provoditi vrijeme u proučavanju ezoterične literature, u molitvi i meditaciji. Šetnje po prirodi i posjeti muzejima zamijenili su odlaske na plažu i zabave. U želji da tražim Božje kraljevstvo namjesto svjetovnih stvari, većinu vremena sam provodio u razmišljanju o svojem duhovnom putu i odnosu s “Bogom”.

Nakon što sam preselio zadnje stvari, sjeo sam na sag u svojem novom stanu i stao meditirati. “Dobrodošao u Bijelo bratstvo”, progovorio je jasan unutarnji glas. “Gospodari su vrlo zadovoljni tvojim napretkom. Treba ti čestitati na spremnosti da nastaviš dalje, bez obzira na teškoće. Samo naprijed. Drži se ravne i uske staze. Katkada si sklon pretjeranom radu. Uzmi si vre-

mena za odmor. Sačuvaj ravnotežu. Blagoslivljam te. Ja sam Sanat Kumara.”

Oho, pomislio sam. Sâm Sanat Kumara si je uzeo vremena da mi prenese posebnu poruku. Čudio sam se kako su jasne bile te riječi, baš kao da je netko progovorio u mojem mozgu. Bio sam ispunjen radošću.

Iz nauka Djwhala Khula donekle sam poznavao Sanata Kumara, tajnovit i zanimljiv lik. Bilo je očito da su svi viši gospodari iz Hijerarhije, uključujući “Krista”, imali za nadzornika to veliko duhovno biće koje ne pripada ljudskom rodu nego navodno potječe s Venere.

Moje je meditacije sada uvijek pratila jaka svjetlost sprijeda u glavi. Muriel mi je rekla da svjetlost pokazuje da je moje središte trećega oka — čakra smještena pod čelom — “otvoreno”.

Primijetio sam da su moje meditacije, osobito nakon posjeta Djwhala Khula katkad pratile mistične pojave. Primjerice, nekoliko mi se puta u glavi prelijevala jarka raznobojna svjetlost. Činilo mi se kao da gledam kroz golem kaleidoskop. Tu i tamo se događalo da doživim dublje mistično iskustvo. Jednom sam se probudio usred noći i utvrdio da mi je soba ispunjena zelenom svjetlošću. Izgledalo je kao da su u njoj bile mikroskopske čestice dima i da je upaljeno zeleno obojeno fluorescentno svjetlo — pomalo nalik na disko pun obojenoga dima. Mada je doživljaj bio neobičan, osjećao sam blaženi mir. Nisam uzeo nikakvu drogu budući da su one zabranjene za onoga tko je na metafizičkome putu.

Jednom mi je na božićno jutro, dok sam sjedio i meditirao, mozak preplavila jaka bijela svjetlost. Osjećao sam čudesan mir, pravo blaženstvo. Ugodan osjećaj topline ispunio je moje tijelo, kao da sjedim na toplom ljetnom suncu, a sunčana mi svjetlost prodire u sva tjelesna tkiva. Sjedeći u toj umirujućoj svjetlosti nekoliko minuta, pomislio sam: “Kakav divan božićni dar od Boga.”

Tijekom jednoga nedjeljnog bogoslužja Muriel mi je prenijela proročku poruku dok smo obavljali obred paljenja svijeća.

“Netko će kod tebe na poslu uskoro otići”, rekla je. “To znači da ćeš biti unaprijeđen i da ćeš imati više odgovornosti.”

Čim je to Muriel rekla, u umu sam jasno čuo ime — Jack Thompson. No u istom sam trenutku prosudio da on sigurno neće napustiti tvrtku budući da je u njoj već tako dugo. Zaključio sam da osoba na koju se poruka odnosi mora biti naš dopredsjednik.

Nakon dva dana predsjednik poduzeća sazvaio je izvanredni sastanak službenika. “Okupio sam vas kako bih vas obavijestio da nas napušta Jack Thompson”, počeo je.

Kroz kralježnicu su mi prošli trnci.

“Jack se vraća u svoju rodnu državu — u Missouri”, govorio je šef. “Želimo mu sve najbolje u njegovome novom pothvatu. Mi ćemo, svakako, morati reorganizirati odjel da bismo nadomjestili njegove dužnosti.”

Bio sam zaprepašten. Murielina poruka je bila potpuno točna. K tome mi je, nakon što mi je Muriel prenijela to proročanstvo, unutarnji glas mojega višega “ja” razgovijetno kazao točno ime osobe koja odlazi, premda sam u svojem racionalnom razmišljanju to odbacio kao nelogičnost. Shvatio sam da trebam pozornije pratiti glas savjesti; bilo je očito da on zna informacije do kojih razumski dio mojega uma nema pristup.

Nakon Jackova otkaza premjestili su me na viši položaj, upravo onako kako je Muriel pretkazala. Moje povjerenje u Murielin odnos s “Bogom” sada je bilo nepokolebljivo i ja sam se potpuno posvetio radu s njom kao dijelu mojega naukovanja za učenika. Počeo sam se baviti mišlju da bih, ako budem poslušno išao putom učenika, mogao doživjeti “inicijacije” o kojima se govori u spisima Alice Bailey. Navodno se ti rijetki doživljaji zbivaju dok učenik spava i posjećuje nebeska

prostranstva u svojem "duhovnom tijelu". Naučavanje kaže da je krajnji cilj učenja peta inicijacija koja se naziva inicijacijom "Kristova" položaja. Time učenik sam postaje gospodar i dalje živi u stanju blaženstva kao "Božji" besmrtni sluga.

Nekoliko mjeseci nakon preciznog proročanstva o promjeni na mojem poslu, Muriel je iznenada prekinula službe nedjeljom ujutro ne bi li osigurala više vremena za osobnu preobrazbu. Da bih održao svoj ritam odlazaka u crkvu, poslušao sam osjećaj koji me je nagonio da odem u crkvu koja se nalazi najbliže mjestu gdje sam stanovao. Bila je to slučajno evangelička crkva. Vjerujući da se družim s istim Bogom, s radošću sam sudjelovao u bogoslužjima skupa s kršćanima u njihovim crkvama.

Bilo je to početkom prosinca. U *Osvijetljenom putu* počele su se odvijati nove službe i tečajevi. Tijekom prvoga nedjeljnog bogoslužja Muriel mi je prenosila poruku dok sam stajao uz oltar.

"Za Božić ti se sprema iznenađenje", rekla je. Nije bilo nikakve druge obavijesti i ja sam se vratio na svoj stolac.

Otkako sam se pridružio *Osvijetljenom putu*, moj je život bio pun zanimljivih iznenađenja. Postala su gotovo pravilo. Zato nisam poklanjao puno pozornosti ovoj zadnjoj poruci.

Uoči Božića kleknuo sam pred oltarom u svome stanu da otpočnem s molitvom i meditacijom. Tu sam preko unutarnjega nečujnoga glasa dobio jasnu poruku. "Uskoro ćeš se preseliti preko oceana", rekao je. "Kamo točno ideš, ne može ti još biti objavljeno."

Čudno sam se osjećao. Intuicija mi je govorila da je ova poruka vrlo značajna, mada nisam saznao kamo ni kada ću se preseliti.

Pitao sam se hoću li se vratiti u domovinu Englesku. Pomislio sam također da gospodari možda žele da se preselim na Havaje, budući da sam tamo odlazio zbog brojnih poslova vezanih uz moje radno mjesto.

Sljedeće večeri bio sam nazočan skupnoj seansi kanaliziranja. Osoba iz moje skupine na moje pitanje o skorašnjem preseljenju prenosila je osobnu poruku za mene.

“Preseljenje o kojemu misliš ne mora nužno biti trajno”, kazala je. “Ono će razbistriti stare energije. Ima veze i s daljnjom naobrazbom pod nadzorom Hijerarhije. Počni prodavati sve što ne možeš ponijeti sa sobom. Putuj lagodno. Ulaziš u nov životni ciklus. Kad se on završi, bit ćeš u stanju otpočeti s pravim pozivom svoje duše predviđenim za ovu inkarnaciju.”

Zasigurno se radilo o Engleskoj; moje su misli neprestano bile usmjerene onamo. Obuzimali su me suprotni osjećaji. Povratak me je uzbuđivao, ali sam se i bojao. Ostavit ću dobar, siguran posao da bih se susreo s nepoznatom budućnošću. Odlučio sam vjerovati gospodarima i poštovati njihove upute.

Molio sam ovu molitvu posvećenja “Bogu”: “Hvala ti, Gospodine, za sve tvoje blagoslove. Hvala ti što si mi se objavio. Molim te da tvoja božanska snaga vodi moj život. Molim te, rasprši svaku prijevaru iz mojega uma i objavi mi svoju istinsku volju. Upotrijebi me kao slugu Hijerarhije. Amen.”

Tražeci Murielin savjet i potvrdu u vezi s očitim preseljenjem u Englesku, otišao sam k njoj na osobno savjetovanje. Ona je kanalizirala: “Tvoj je život blagoslovljen. Imaj povjerenja u Boga i idi naprijed s lakomom i radošću. Mada ćeš u Engleskoj raditi različite poslove, preseljenje je uglavnom hodočašće koje ima za cilj osloboditi stare veze i riješiti tvoje nesuglasice s roditeljima.”

Prije nego što je nastavila, Muriel je nekoliko trenutaka šutjela. “Ne vidim da radiš kao stalni namještenik. Tamo ćeš obavljati neke poslove za Hijerarhiju. Vidim te u posjetu Findhornu.”

Napustio sam posao, prodao sav namještaj, puno sam stvari razdijelio i zrakoplovom otputovao u Ujedinjeno Kraljevstvo s jednim jedinim kovčegom u kojemu je bilo sve što sam imao.

Osjećao sam mučninu od zabrinutosti zbog prese-
ljenja u London. Budući da nisam znao gdje da se
nastanim ni što da započnem, zbunjenost je prožimala
čitavo moje biće. Rezervirao sam hotelsku sobu i čekao
daljnje upute gospodarâ.

Jednoga sam se jutro, nekoliko dana nakon što
sam stigao u Englesku, probudio smeten i malodušan.
Gotovo u suzama odlučio sam potražiti utjehu mediti-
rajući. Mirno sam sjedio nekoliko trenutaka, kad me
najednom pogodi eksplozija energije. Osjećao sam se
kao da sjedim na uključenoj električnoj stolici dok mi
je navala svjetla munjevito preplavila čitavo tijelo i
"Božji" glas zaurlao u unutarnje uho: "Naprijed u sili!"

Da nisam sjedio na stolici, jakost te energije bi me
vjerojatno srušila na pod. Eksplozija je trajala tek dvi-
je-tri sekunde. Nakon isto tolike stanke pogodio me
novi val.

"Naprijed u sili", ponovio je glas.

Zatim me pogodio još jednom.

"Naprijed u sili", udario je treći put.

Onda je nastupio muk.

Bilo je ohrabrujuće znati da mi "Bog" pomaže.
Osjetio sam mir. Moja je vjera bila ponovno aktivirana
i ja sam smiono krenuo dalje.

Osjećajući da moram ostati u Londonu, unajmio
sam mali stan u četvrti Earl's Court. Nisam imao nika-
kvog pojma o tome koliko dugo ću boraviti ondje ili što
bih trebao raditi. Možda je to trajno preseljenje, pomi-
slio sam. Dok ne dobijem drukčiju obavijest, smatrat
ću da je tako.

Nakon čudesnog udara energije od "Boga", nadao
sam se da će moji zdravstveni problemi biti otklonjeni.
Nažalost, čekalo me je razočaranje. Moje su tegobe
ostale. Jedino su moja odvažnost i vjera bili podignuti
očitovanjem "Božje" sile.

Danju sam uglavnom tražio posao. Uvečer sam se
pak pod nekim pritiskom pridruživao djelatnostima
nekoliko novodopskih organizacija. Drago mi je bilo
što sam posjetio londonsku podružnicu Lucis Trust,

organizaciju koja objavljuje knjige Djwhala Khula preko Alice Bailey.

Nedjeljom ujutro sam odlazio na bogoslužja u tamošnju anglikansku crkvu. Dok sam gledao kako je mali broj ljudi u engleskim crkvama u usporedbi s njihovom veličinom, ispunila me žalost i razočaranje. Vjera opada već godinama i mnoge su crkvene zgrade zapuštene ili pretvorene u skladišta. Svjetovnost je prevladala. Smatrao sam da New age daje novu nadu da će se ta duhovna praznina zapuniti.

Jednog jutra sam u meditaciji dobio naputak da odem kao hodočasnik u znamenitu canterburšku katedralu, majku-crkvu svih anglikanskih zajednica širom svijeta. U Canterburyju sam se divno proveo i čitav dan utrošio na razgledavanje te povijesno znamenite crkve s njezinim golemim lukovima i kamenim zidovima. Meditirajući u svetištu, izrecitirao sam okultističke molitve i zazivanja i obavio ritual zornog prikazivanja u kojemu sam vizualizirao katedralu i sve njezine kćeri-crkve ispunjene "Kristovom svjetlošću" koju prenosi Hijerarhija gospodarâ.

Posjetio sam i više drugih velikih katedrala. Prigodom svakoga odlaska u crkvu unutra sam sjedio moleći i meditirajući, a seansu sam završavao okultističkim invokacijama i metafizičkim obredima vizualiziranja.

Vatikan pokreta New age. Tako su opisivali Findhorn. Stigavši tamo, bio sam oduševljen zajednicom od gotovo četiri stotine ljudi, smještenom u prekrasnom dijelu Škotskoga visočja. Ovdje je Sotona sagradio raj za sljedbenike novoga doba.

Unutarnji glas što sam ga slušao tijekom meditacija rekao mi je da posjetim tu novodopsku Meku otprilike šest mjeseci nakon mojega dolaska u Englesku. Maglovito sam se sjećao da je Findhorn bio nekakvo malo kršćansko odmaralište u sjevernoj Škotskoj. Muriel mi je prenijela da ću posjetiti Findhorn, ali sam ja zapravo potpuno zaboravio na njezino proročanstvo kad sam otišao iz Sjedinjenih Američkih Država.

Spakiravši svoje stvari, odvezao sam se do sjevera Škotske gdje sam na zemljovidu pronašao selo Findhorn. Očekivao sam da ću tamo ostati možda dva dana. Gospodari su imali drukčije planove.

Taj novodopski Vatikan počeo je 1962. g. kao mala kamp-prikolica u kojoj su stanovale tri odrasle osobe i troje djece. Od toga skromnoga početka Sotona je učinio čudo sagrađivši svoju prvorazrednu novodopsku obrazovnu ustanovu.

Komuna sada obuhvaća veliko naselje preseljivih kuća i prikolica s prostranim vrtovima i zajedničkim zgradama, hotel s osamdeset sedam soba koji izgleda kao predivan dvorac, krasnu dvoranu sa svim što je potrebno za izvođenje umjetničkih tečajeva, nakladničku kuću s tiskarom i nekoliko sjajnih vila s velikim vrtovima. Ta zajednica udomljuje međunarodne konferencije i kroz njezina vrata hrle tisuće posjetitelja da bi pohadale odgojne programe što se tu odvijaju.

Ta zajednica nije hrpa hipija. Većina ljudi koje sam tamo sreo bili su sa sveučilišnom naobrazbom. Za svojega boravka u Findhornu sprijateljio sam se s jednim bivšim isusovačkim svećenikom, profesorom na sjemeništu, i nekoliko psihologa — da nabrojim samo neke.

Glavno načelo findhornske filozofije jest zamisao da "Kristova energija" ili "Kristova svijest" boravi u svakoj osobi. Ako čovjek meditira, može imati pristup izvoru bezgranične "mudrosti" koja je u njemu i koja se naziva "Kristovim" odnosno višim "ja". Cilj naučavanja u Findhornu jest naučiti ljude da se usuglase s "Kristom" u sebi i upotrijebe njega da on vodi njihov život.

Ono za što sam u početku mislio da će biti dvodnevni posjet, uskoro je postala dvomjesečna avantura bez ikakva nagovještaja da bih trebao otići. "Vodstvo" što sam ga dobivao putem meditacije i dalje mi je govorilo da ostanem u toj zajednici i sudjelujem u dugoročnim programima za goste. To je obuhvaćalo i rad u pojedinim odjelima zajednice.

Većinu sam vremena radio u nakladničkom odjelu. Pomagao sam pri izdavanju i proizvodnji različitih novodopskih knjiga, časopisa i brošura koje su bile tiskane u nakladničkoj kući Findhorn Press.

Među ostalima, tu su bile knjige Davida Spanglera *Razmišljanja o Kristu*, te *Zemlja u Omegi* Donalda Keysa koja zagovara ideju jedinstvene svjetske vlade kao sredstva preoblikovanja svijeta i rješavanja gorućih problema s kojima se susreće. Keys je utemeljitelj u svjetskim razmjerima rasprostranjene novodopske organizacije pod nazivom Državljeni planeta, koja nastoji promijeniti svijet političkim potezima. Bio je dugogodišnji savjetnik u Ujedinjenim narodima.

Nadstojnica radnika-gostiju bila je šarmantna postarija žena koja je u Findhornu živjela već čitav niz godina. Jednom mi se povjerila da je kršćanka i da Isusa Krista smatra svojim gospodarem. Upoznao sam se i s drugim članovima zajednice koji su nekoć bili biblijski učitelji. Jedan je od njih prije bio svećenik. Očito su negdje na svojem kršćanskom putu skrenuli u stranu.

U sklopu jednoga orijentacijskog dvomjesečnog programa, čija je svrha bila da osposobi ljude za redovito članstvo u zajednici, od mene se zahtijevalo da pođem na razgovor s dvojicom članova odjela za namještenike. To je trebalo pomoći u odlučivanju o tome hoću li postati punopravnim članom. Nakon što sam im pojasnio svoj položaj i odgovorio na njihova pitanja, sva trojica smo se dali na zajedničku meditaciju. Tijekom meditacije u mojoj se glavi pojavila snažna svjetlost. Energija je bila tako jaka te mi se činilo da kauč na kojem sam sjedio podrhtava. To me je učvrstilo u uvjerenju kako je moja molba da me prime u zajednicu u skladu s "božanskom" voljom.

Jay, mršavi bradati Kanadanin, bio je šef kadrovske službe. Dok smo meditirali, stao je govoriti: "Kakav bi se savjet mogao dati Willu za njegovo najveće dobro?"

Činilo se da traži odgovor od duhovnog svijeta.

Ponovno je zavladała tišina. U svojem sam umu začuo riječi: "Da, u skladu je s božanskom voljom da joj se pridružiš."

Jay je okončao meditaciju i potvrdio da je dobio jasan osjećaj da je Bogu pravo da postanem članom zajednice.

Počeo sam razmišljati o tome da postanem neka vrsta svećenika. Odbacio sam svoje prijašnje želje — profesionalni uspjeh, novčanu sigurnost i društveni položaj — i prihvatio novu predodžbu o životu: ponizan rad za Boga u ulozi redovnika New agea što živi jednostavno i čini dobra djela.

Prisegnuo sam da ću obavljati nesebičnu službu na uzdizanju čovječanstva.

Dopustili su mi da se kao redoviti član zajednice pridružim namještenicima u nakladničkoj kući. Bio sam vrlo sretan što sam član najistaknutije organizacije New agea i s radošću sam očekivao divnu priliku da radim za gospodare.

Obuzeo me krajnji očaj.

Upravo sam se ujutro probudio i na neobjašnjiv način "znao" da moram napustiti Findhorn i vratiti se u Los Angeles. Ta iznenadna, posve neočekivana vijest me je dotukla. Redoviti član zajednice bio sam tek tjedan dana.

Nemojte me pitati kako sam to znao. Bilo mi je jasno da je moje vrijeme u Findhornu isteklo i da gospodari žele da se vratim u *Osvijetljeni put*. To je izgledalo kao da mi je ta zamisao bila usađena u mozak dok sam spavao.

Sjetio sam se da sam čitao kako gospodari imaju sposobnost sijanja "mislenih formulacija" u um učenika tijekom spavanja. Kad se potom probudi, te se misli pokažu kao snažne ideje koje zaokupljaju pozornost i nagone na djelovanje. Smatrao sam da je takva misao ubačena u moj razum te noći.

Počeo mi se dopadati život u Findhornu. Stekao sam mnoge prijatelje i nisam želio ostaviti takav raj. Boraveći u prekrasnom Škotskom gorju šest mjeseci,

užasavao sam se pomisli o vraćanju u pretrpani Los Angeles pun smoga i njegovo laktaštvo.

Napokon sam se izvukao iz kreveta, obukao se i krenuo prema svetištu. Trebalo mi je puno meditacije prije nego što ću biti spreman pomiriti se s odlaskom iz svojega voljenog doma.

Nekoliko idućih dana provodio sam sate i sate u tome svetištu u tihom razmišljanju. Iz nekog sam razloga osjećao mučninu od zabrinutosti i straha što su me hvatali pri pomisli da se vraćam u Los Angeles. No unutarnji glas meditacije neprestano mi je potvrđivao potrebu da se preselim. Na kraju sam zaključio da nemam izbora želim li nastaviti služiti svojemu dragom gospodararu i valja mi poslušati nalog koji sam dobio.

Što će misliti Jay i osoblje, pitao sam se. Upravo sam se pred njima obvezao da ću u Findhornu ostati barem godinu dana. Budući da mi moj unutarnji glas višega "ja" nije dopustio da drugima kažem da sam osobni učenik Djwhala Khula, morao sam pronaći nekakvo razumno objašnjenje za naglu promjenu plana.

Bilo mi je neugodno kad sam se približio Jayu koji je stajao u redu za ručak u zajedničkoj menzi. "Jay, imam za tebe loše vijesti. Moram napustiti zajednicu."

Jay je odvratio: "O, nisam baš iznenađen. Hajde, dođi k meni sutra."

Na sreću, razumio je moj izgovor da sam dobio neočekivanu uputu od "Boga". Mogao sam otići neokaljana obraza ostavivši otvorena vrata da se u budućnosti mogu vratiti.

I doista, vratio sam se u posjet nakon dvije godine — kao neobičan novorođeni kršćanin s Radosnom viješću o spasenju po Isusu.

7

Do krajnje granice

“Muriel,” upitao sam, “zašto su gospodari htjeli da odem iz Findhorna i vratim se u Los Angeles?”

Dan prije doputovao sam zrakoplovom u grad i sada sam došao na savjetovanje k Muriel u *Osvijetljeni put*. Muriel se profesionalno bavila psihološkim i duhovnim savjetovanjem da bi novčano poduprla djelo metafizičkoga centra. Stranke većinom nisu bile redoviti polaznici *Osvijetljenoga puta*. Neki su dolazili na ozbiljnu psihoterapiju, drugi poradi nadnaravnih tumačenja ili zbog izlječenja.

Muriel je kanalizirala: “Gospodari su željeli da posjetiš Findhorn, ali ne i da tamo ostaneš stalno. Kako su znali da će ti se ondje svidati, pripravili su za tebe ispit poslušnosti; također su htjeli da učiš i rasteš tako što ćeš iskusiti drukčije načine života.”

Muriel nije bila u stanju meditacije, već je prenosila otvorenih očiju, kao da vodimo uobičajen razgovor. Očito su joj godine iskustva omogućavale da kanalizira i u stanju obične, svakidašnje svijesti.

Nastavila je: “Time što si došao natrag, omogućio si sebi značajan napredak u zrelosti i razumijevanju. Sada osjećaš jak poticaj da pomažeš drugima.”

Pozorno sam slušao i u sebi se slagao s onim što je rekla.

“New age se ne može sastojati samo od ljudi koji žive u povučenim zajednicama”, objasnila je. “Ta utočišta su dobra, ali ona nisu novo doba. Naša je zadaća

da se potpuno povežemo sa svijetom i donesemo mu svjetlo. Povezivanje je teži korak nego život u osami. Gospodari žele da budeš u Los Angelesu kako bi potpomogao krčiti stazu života u svijetu, a ne da budeš odvojen od svijeta.”

Nakon stanke, sa zebnjom sam zapitao: “Bih li se pokušao vratiti na svoje staro radno mjesto?”

“Znaj da te ‘Bog’ blagoslivlja”, odgovorila je. “Vrata će ti se otvoriti. Idi i porazgovaraj s bivšim šefom. Ako je Božja volja, stvari će se urediti.”

Mojem nekadašnjem šefu bilo je drago što me vidi. Pošto je razmislio, ponudio mi je posao i tako sam opet imao zaposlenje.

Kad sam ponovno počeo pohađati predavanja u *Osvjetljenome putu*, zapazio sam promjenu naglaska Murielina naučavanja. Umjesto da se usredotočuje na kanaliziranje gospodara, sada je prenosila poruke “Oca”. Promjena nije bila velika, no sada je nastava imala puno jači prizvuk bogoslužja i vjere nego prijašnji intelektualni metafizički nauk.

Muriel je tvrdila da je prošla određenu inicijaciju koja joj je omogućila da kanalizira “Oca” neposredno. U skupinama smo se počeli moliti “Ocu”, gotovo isto onako kako bi se to događalo u kakvoj kršćanskoj crkvi. Kanaliziranje je bilo čak zaogrnuo u jezik koji je nalikovao onome u prijevodu Biblije King James. Tijekom jednog kanaliziranja na obredu kruga svjetlosti neki je polaznik tečaja prenio sljedeće: “Kada ujutro ustanete i počnete dan, najprije pridite Ocu u molitvi i pitajte ga: ‘Oče, što hoćeš da činim danas čime bih proslavio ime tvoje?’”

Ta me se poruka duboko dojmila. Sljedećeg sam jutro postavio mali oltar u svojem stanu. Na nj sam stavio dva srebrna svijećnjaka s dugačkim, bijelim svijećama. Na oltaru je bila i kadionica za tamjan. Nakon što sam upalio svijeće i tamjan, kleknuo sam pred oltar i molio: “Oče, što hoćeš da činim danas čime bih proslavio ime tvoje?”

Zatim sam meditirao i bio spreman prihvatiti svaku uputu koju mi "Otac" pošalje. Odlučio sam da ću svakoga jutra otpočeti svoju molitvu i meditaciju tim zazivanjem "Oca".

Jedne sam noći otišao u krevet kao obično. Zatvorivši oči, najednom sam osjetio umirujuću silu koja je ispunila moje čitavo tijelo. Kad sam ih opet otvorio, vidio sam da je spavaća soba ispunjena zelenom svjetlošću, kao da je u njoj bila upaljena zelena lučna svjetiljka.

Zaključio sam da mi to sigurno gospodari šalju svjetlost u sobu. Pokušao sam zaspati, ali mi nije polazilo za rukom. Osjećajući dubok mir, čitave noći nisam ni oka stisnuo.

Očekivao sam da ću na poslu sljedećega dana biti prilično umoran, pa me je iznenadilo otkriće da sam pun energije kao da sam se odlično naspavao.

Iduće se noći dogodila ista stvar. Uopće nisam spavao, nego sam uživao u miru dok je moja soba bila ispunjena svjetlošću. Ponovno je tajnovita svjetlost — ovaj put plava — svijetlila čitavu noć.

Ujutro sam se osjećao savršeno svježim. Naporno sam radio na poslu čitav dan, bio sam pun energije i osjećao čilost unatoč činjenici da već dvije noći uzastopce nisam spavao niti jednu jednu sekundu.

Na sljedećem sam predavanju pitao Muriel što se to događa sa mnom.

"Anđeli su te posjećivali i davali ti iscjeljujuću silu", ustvrdila je kao da prenosi tu obavijest.

Nažalost, nisam opažao nikakav utjecaj te "iscjeljujuće" sile na moje zdravstvene probleme. Moje su tegobe i dalje bile sasvim očite. Zaključio sam da će možda simptomi moje bolesti nestati poslije, no razočarao sam se. Nije se zbilja nikakvo iscjeljenje. Zapravo, što sam duže bio povezan s pokretom New age, zdravlje mi se sve više pogoršavalo — usprkos brojnim "iscjeljenjima" kojima sam bio podvrgnut od strane Muriel i drugih novodopskih iscjelitelja tijekom posebnih službi liječenja i osobnih sastanaka.

Nakon nekoliko mjeseci Muriel me je nazvala telefonom dok sam bio za svojim stolom na poslu. "Sinoć me je probudio Otac", izvijestila me je. "Rekao mi je da ćemo trebati šest tisuća dolara da pripremimo novo nastavno gradivo i otpočnemo s intenzivnom reklamnom kampanjom za nova predavanja u *Osvijetljenome putu*. Otac mi je naložio da pozovem učenike i od njih tražim priloge za taj projekt."

Bez velikoga razmišljanja o onome što mi je rečeno odvratio sam: "Dobro, Muriel, vidjet ću što mogu učiniti."

Na jutarnjim bogoslužjima nedjeljom uvijek sam davao barem dvadeset dolara za dar. Nekoliko puta sam čak dao velikodušni milodar od stotinu dolara. Kako god bilo, ovo je bilo prvi put da mi se Muriel neposredno obraća i traži poseban prilog za potporu djelatnosti *Osvijetljenoga puta*.

Nakon posla otišao sam do obližnjeg bankomata da provjerim koliko je novca na mojem računu. Nešto više od petsto dolara — bio je to sav novac koji sam imao. Put u Englesku i boravak u Findhornu iscrpili su svu moju uštedevinu.

Imajući jaku vjeru u "Božju" sposobnost da se pobrine za sve moje novčane potrebe, odlučio sam smjestiti poslati Muriel ček na petsto dolara. To je bilo sve što sam imao; što bih još mogao učiniti? U vezi s tim nisam čak ni meditirao. Ispunio sam naprosto ček i odnio ga na poštu. Bio sam sretan što sam "Božje" dijete i što znam da moj gospodar vodi posebnu brigu o meni i štiti me. Imao sam potpuno povjerenje u Djwhala Khula i njegove sposobnosti da će mi pomoći mudro planirati život i dati mi što god mi zatreba.

Dva dana poslije probudio sam se s neugodnim osjećajem u duši. Neka snažna misao u mojem umu govorila mi je da moram odmah Muriel poslati još petsto dolara.

Ustao sam i počeo izvoditi svoju jutarnju meditaciju. Počeo sam s molitvom i rekao: "Oče, što hoćeš da činim danas čime bih proslavio ime tvoje?"

“Pošalji još petsto dolara”, potvrdio je unutarnji glas mojega višeg “ja”.

Nije mi se dopadao taj odgovor. Znao sam da mi nije ostalo ništa. Ali kad sam pregledao svoje financije, otkrio sam da ću sutra dan imati upravo onoliko koliko mi treba da pokrijem ovaj ček budući da će sutra na moj bankovni račun “sjesti” plaća. Zaključio sam da je ovo prigoda kad su potrebne žrtve, premda sam se neugodno osjećao lišavajući se novca do te mjere.

Nakon što sam ubacio omotnicu s čekom u najbliži poštanski sandučić, zapazio sam da je osjećaj neugode prošao, kao da je opuštanje u mojem živčanom sustavu bilo odgovor na poslušnost unutarnjem nalogu.

Muriel sam poznavao više od četiri godine. Pričala mi je da je, otkako je prije dvadesetak godina pokrenula *Osvijetljeni put*, potrošila sve što je imala da bi poduprla tekuće troškove djelovanja toga centra. Jednom mi je kazala da je čak prodala kuću kako bi dala za djelo gospodarâ. Njezina žrtva je bila velika.

Znajući da Muriel potječe iz relativno imućne i kulturne obitelji, bilo mi je jasno da joj mora biti vrlo teško tražiti novac od mene, mada će se novac koristiti za posao Hijerarhije. Nisam nimalo sumnjao da je Muriel dobila izričit nalog putem duhovnoga vodstva da zamoli učenike za poseban doprinos.

Dva dana nakon što sam poslao drugi prilog, nekakva se mučnina pojavila u mojem trbuhu čim sam se probudio. Uznemiravala me je misao da Muriel trebam poslati još novca. U sebi sam znao da joj je potrebna suma od tisuću dolara.

Prestrašeno sam pomislio: “Ne, ovo ne može biti istina. Nemam više ni dolara. Ova misao mora biti neko smeće što je došlo iz područja besmisla u mojem razumu.”

Bit će bolje da se bacim na duboku meditaciju ne bih li utvrdio što se događa, odlučio sam. “Oče, što želiš da činim danas čime bih proslavio ime tvoje?” zatražio sam u iskrenoj molitvi.

Jutarnja je meditacija bila smušena. U stanju emocionalne uskomešanosti, u kojem sam se nalazio, nisam bio kadar valjano meditirati. Stoga sam odlučio otići na posao i o toj stvari meditirati poslije podne, kad se vratim kući.

Nakon povratka s posla, kako je to kod mene bilo uobičajeno, upalio sam svijeće i tamjan na oltaru. Kleknuvši ispred oltara, molio sam: "Dragi nebeski Oče, molim te da mi daš nedvosmisleni uputu u vezi s novčanim priložima što ih zahtijevaju u *Osvjetljenome putu*. Molim te, jasno mi otkrij želiš li da ovaj put pošaljem tisuću dolara."

Nato sam meditirao još uvijek na koljenima i sklopjenih ruku kao u molitvi.

Unutarnji glas savjesti progovorio mi je istoga trenutka. "Da", rekao je. "Trebaš odmah poslati ček na tisuću dolara. Novac je potreban za to da više ljudi može saznati za New age. Potrebni su novi ljudi na putu učenja."

Moje su misli prosvjedovale: "Kako mogu poslati novac kad ga na mojem bankovnom računu više nema?"

Unutarnji glas meditacije isti je čas odvratio: "Imaš kreditne kartice. Upotrijebi ih."

Preplavila me neugodna zabrinutost. Osjećao sam da je područje srčane čakre u mojim leđima vrlo toplo.

Zatim sam se pobunio mislju da svoje kreditne kartice smatram izvorom gotovine samo u slučaju nužde.

"Ovo je nužda", prekorio me unutarnji glas. "Novac je potreban da bi se radilo moje djelo."

Nakon nekoliko trenutaka razmišljanja nevoljko sam odlučio prestati opirati se i poslati novac, iako je to što se događalo u meni izazivalo neugodu i napetost.

Ispunio sam ček i odnio ga do poštanskog sandučića. Kad sam omotnicu ubacio u sandučić, mojeg je straha neočekivano nestalo. Zabrinutost je isparila kao kakvom čarolijom.

Sada sam morao prenijeti sredstva s računa MasterCarda na tekući račun da bi ček imao pokriće. Razmišljajući o svojim financijama, zaključio sam da sam si ovo zapravo mogao priuštiti i da ću uskoro biti u stanju otplatiti dug s računa kreditne kartice.

Dva dana poslije u trenutku buđenja u mojoj je glavi zvučala neka melodija. Riječi sam čuo tako jasno kao da slušam radio preko stereo-slušalica:

*Idi do kraja,
o, ho, ho.
Idi do kraja,
o, ho, ho.
Idi do kraja...*

Sjetio sam se da je ta pjesma bila zabavni hit prije nekoliko godina. Melodiju je pratila neodoljiva misao da trebam poslati Muriel još jedan ček na tisuću dolara. U mašti sam jasno vidio ček na kojemu je bilo upisano \$ 1000. Užas mi je stisnuo želudac. "O, ne! Kad će ovo prestati?" uzviknuo sam sâm sebi.

Ustajući iz kreveta, mislio sam: "Bez panike; možda je ova zamisao o prilaganju nove svote samo besmisleni osjećaj. 'Bog' sigurno ne bi htio da se zadužujem. Tim više što je iznos mojih sredstava na ništici." Nastojao sam zadržati mir i biti objektivan. Možda se ovaj put gospodari samo šale.

Dok sam se tuširao, pjesma se još uvijek vrtjela u mojoj glavi.

*Idi do kraja,
o, idi do kraja,
la, la, la.
Idi do kraja,
o, o, o.
Idi do kraja...*

Postao sam malodušan i čitava stvar me je vrlo pogodila. Zato sam odlučio da ne pošaljem ovaj put nikakav novac. Čitav dan mi je na poslu svirala ta pjesma u ušima, iznova, iznova i iznova. Prije je nikad

nisam pjevušio; to uopće nije bila moja vrsta glazbe, premda sam se sjećao da su je u barovima u koje sam zalazio prije više godina glazbeni automati vrtjeli.

Budući da se nisam bio spreman zadužiti da bih financirao Murielin centar, odbio sam poslati bilo kakav novac. Osim toga, katkad sam bio suzdržan prema onome što je Muriel govorila. Pitao sam se dolaze li doista sve njezine poruke iz "božanskoga" izvora. Sumnjao sam da su jedna ili dvije čudne poruke potjecale od astralnih bića.⁴ Katkad je Muriel govorila stvari koje se jednostavno nisu slagale s onim što je Djwhal Khul objavio u Baleyinim knjigama. Drugi put je pak rekla neke stvari koje mi se nekako nisu činile pravima. Svoju namjeru da ne pošaljem više nikakav novac smatrao sam konačnom.

Premda je odluka bila donesena, ta činjenica nije utjecala na moje osjećaje. Počeo sam patiti od teške depresije. Bilo je to gotovo kao da sam zarobljen u tjeskobi. Riječi "idi do kraja..." bez prestanka su bombardirale moj um. Što god sam pokušao, nisam ih mogao istisnuti iz glave. Tu su bile dok sam jeo, dok sam razgovarao preko telefona, kad sam radio na računalu i kad sam namjerno pokušavao pjevušiti neku drugu pjesmu.

Proganjali su me i nalozi koji su pratili riječi.

"Moraš poslati novac", trubio je glas savjesti.

"Tisuću dolara", ponavljao je.

Stigavši kući s posla, stao sam meditirati. Unutar-nji glas me strogo ukorio: "Moraš poslati novac. Odmah ga pošalji!"

Ovaj put nisam htio poslušati svoj viši "ja". Želio sam ga ušutkati. No on je bio nemilosrdan.

---

⁴ Metafizika tvrdi da postoje niža razumna bića na nižim razinama duhovnog područja ili astralnim plohama. Ta bića obuhvaćaju vile, vilenjake i duhove. Tvrdi se da katkad medij može slučajno primiti poruku tih pakosnih bića.

*Idi do kraja,
o, ho, ho.
Pošalji ga; pošalji ček.
Tisuću dolara.
Idi do kraja,
la, la, la.*

Pao sam na koljena pred oltarom i molio se “Bo-
gu”. “Dragi nebeski Oče, ponizno dolazim pred tebe i
molim te da mi daš mudrost i bistar um. Ne želim
učiniti ništa nerazumno. Molim te, jasno mi pokaži što
hoćeš da učinim glede novčane potpore *Osvijetljenu
putu*. Molim te da me uskladiš sa svojom voljom i da
me zaštitiš od svih zabluda i astralnih utjecaja.”

Nakon stanke u kojoj sam meditirao, nastavio sam
s molitvom. “Oče, zbilja mislim to što kažem kad svaki
dan otpočnem meditaciju riječima: ‘Što hoćeš da činim
danas?’”

“Upotrijebi svoju karticu MasterCard!” grmio je glas.
Pomislio sam: “Dokle će ovo ići?”

“Također želim da smjesta predaš zahtjev da ti
banka dopusti veće kreditno prekoračenje”, prekinuo
me glas.

Trnci su prostrujali niz moju kralježnicu.

“Ne budi zabrinut. Bit ćeš blagoslovljen u tome što
činiš”, uvjeravao me viši “ja”. “Otac je s tobom.”

Osjećao sam se užasno. Bolesna malodušnost se
pojačala. Shvatio sam da se suprotstavljam “Božjoj”
volji.

U sebi sam mislio: ako pošaljem i ovih tisuću
dolara, hoće li gospodari opet tražiti da dam još?

Shvatio sam da je najbolje da ispunim ček. Više
nisam mogao podnositi pritisak, tjeskobu i depresiju.
Riječi one pjesme su me izludivale.

Kad sam ispunio ček, zapitao sam se je li teška
depresija posljedica odvojenosti od Boga zbog nepo-
slušnosti.

Odvezao sam se do sandučića za poštu. Čim sam
ubacio omotnicu, bolesna je malodušnost u trenutku
nestala. Primijetio sam također da ni glazbe u mojoj

glavi više nije bilo. U tišini koja mi je godila, ponovno sam se počeo osjećati "normalnim".

Kad sam se sljedećeg jutra probudio, najprije sam pregledao um. Nisam pronašao ništa neobično. Nikakva nametljiva misao nije me tjerala da dam još kakav prilog. Dubok uzdah olakšanja oteo se iz mojih grudi.

Približno tjedan dana prošlo je relativno mirno. A onda sam se jednoga dana probudio rano ujutro s novom mišlju koja mi je bila ubačena u glavu. Trebalo je *Osvijetljenome putu* odmah darovati dvije tisuće dolara.

"O, ne! Opet počinje!" usprotivio sam se ljutito.

Oklijevajući, ustao sam iz kreveta i otišao pod tuš. Dok sam se prao, u glavu mi je iznenada provalila glazba i riječi "Idi do kraja, o, o, o..." I jedno i drugo je bilo tako jasno kao da sam na glavi imao slušalice priključene na kasetofon. Čuti svaku notu u stereo-tehnici bio je izvanredan, ali i užasavajući doživljaj.

"Što da sada radim?" zapitao sam se glasno.

Odgovora nije bilo. Sve što sam mogao čuti bila je pjesma. "Idi do kraja..."

Nakon oblačenja pao sam na koljena pred oltarom.

Dok sam meditirao, meditacijske su mi slike sada predočavale ček s upisanim iznosom: \$ 3000. Pomislio sam da je svota od tri tisuće dolara apsurdna i odlučio smjesta ispuniti ček na dvije tisuće, bez daljnje opiranja ili protivljenja. Više se nisam imao snage oduprijeti i ponovno izazvati sav užas onakve depresije. Ako Hijerarhija želi još tisuću dolara, dobit će ih. Mučenje što ga izaziva opiranje ne isplati se. Bolje je da jednostavno učinim što žele i skinem to s vrata.

Bio sam uvjeren da gospodari znaju što rade; morat će mi naprosto pomoći da otplatim nagomilani dug. Od protivljenja nije bilo nikakve koristi.

Nakon što sam poslao ček na dvije tisuće dolara, prenio sam sredstva s računa Visa na svoj tekući račun. Kakvo li je olakšanje bilo kad više nisam osjećao tjeskobu toga dana. Bolje je bilo poslušati nego opirati se "Božjoj" volji uzaludno.

Vjerovao sam da si poslušnošću gradim mjesto u “Božjem” kraljevstvu i da će mi nagrada za svaki peni što sam ga porabio za dragocjeno “Božje” djelo biti blagoslov radosti i obilja.

Idućeg je jutro, čega sam se i pribojavao, pjesma bila opet tu. “Idi do kraja, još jednom.”

Nagon mi je govorio da se traži tisuću dolara.

Naglasak je bio na zadnjoj frazi: “još jednom”. Pitao sam se znači li taj naglasak da je ovaj ček moj zadnji prilog.

Unutarnji glas mi je pojasnio: “Morao si poslati svih tri tisuće dolara, kako ti je jučer bilo rečeno. Pošalji preostalih tisuću dolara istog trenu.”

Ispunio sam ček bez opiranja. Taj je ček zaokružio moj ukupni milodar u razmaku od dva tjedna na šest tisuća dolara — onu svotu koju je Muriel tražila.

Glazba se više nije vratila. Možda zato što sam sa svojim kreditnim karticama otišao do kraja, do *limita*.⁵

U tom sam stadiju svojega novodopskog iskustva postajao potpuno “opsjednut” demonima. Imao sam malo mogućnosti odupirati se njihovoj telepatskoj zlo-uporabi mojih osjećaja i nadzoru nad mojom savješću. Nekoliko nevjerojatnih promjena imalo se uskoro dogoditi u mojemu životu.

---

⁵ Riječi spomenute pjesme izvorno glase: *Take it to the limit* (primj. prev.)

8

Novodopski centar proučava Bibliju

“Otac mi je otkrio da Sveto pismo sadrži veliku mudrost i silu”, objavila je Muriel na početku novoga niza predavanja za osposobljavanje učenika. Sjedila je pred našom malom skupinom i na krilu imala Bibliju, što je izazvalo moju radoznalost.

“Uputio me je da ovdje u *Osvijetljenom putu* pokrenem proučavanje Biblije”, nastavila je. “Na ovom ćemo se tečaju uglavnom pozivati na tu knjigu.”

Iznenadilo me kad sam čuo Murielinu izjavu. Nikada mi nije palo na pamet da bi naš novodopski centar proučavao staro Sveto pismo.

Muriel je otvorila veliku, u kožu uvezanu Bibliju. “Čitam iz Markova evanđelja”, kazala je. “U jedanaestom poglavlju, dvadeset četvrtome retku, Isus govori o vjeri i o moći vjere: ‘Zato vam kažem: Što god moleći pitate, vjerujte da ste to već primili, i bit će vam.’”

Sagnuvši se, Muriel je stavila Bibliju na sag pokraj svojeg stolca i otpočela raspravu o retku što ga je navela. Naglasila je da je, kad netko dođe u molitvi k Ocu s kakvom molbom, važno vjerovati da je već dobio što je tražio.

“Ako, primjerice, molite za zdravlje”, pojasnila je, “odmah nakon što ste se pomolili trebate vjerovati da ste izliječeni, makar simptomi još nisu nestali.”

Osjećao sam se pomalo neobično na tom prvom proučavanju Biblije. Uvijek sam s oduševljenjem gledao na proučavanje Djwhal Khulovih spisa i na Murielina kanaliziranja gospodara. No, iz nekog razloga sam bio sumnjičav u odnosu na bavljenje biblijskim naukom. Otkako sam se pridružio pokretu New age, Bibliju sam smatrao vrlo zastarjelom.

Nakon Murielina govora malo smo meditirali po skupinama i jedni za drugima molili "Oca" da blagoslovi rad *Osvijetljena puta*. Molili smo također i za svoje osobne potrebe.

Isus Krist se pojavljuje i liječi

Tijekom idućeg predavanja u *Osvijetljenome putu* Muriel nam je s uzbuđenjem pripovijedala o prekrasnom iskustvu što ga je nedavno doživjela.

"Za vrijeme boravka u Brentwood Holiday Innu, usred noći sam se probudila. Na moje iznenađenje, u sobi je stajao neki čovjek."

Muriel je širom otvorila usta i podigla obrve oponašajući izraz zaprepaštenja.

Nastavila je: "Bila sam šokirana ugledavši ga pred sobom. Bio je visok oko dva metra i imao je dostojanstveno i vrlo autoritativno držanje. Rekao mi je: 'Klekni!'"

Učinila je stanku kao da hvata zrak. Moje su oči bile prilijepljene za nju. "Ponovno je, vrlo čvrsto, progovorio i rekao mi: 'Klekni. Ja sam Isus Krist. Izliječit ću te.' Kazao je upravo to. Bila sam svladana snagom njegove nazočnosti."

Muriel je pripovijedala kako je ustala iz kreveta i spustila se na koljena pred toga tajanstvenoga stranca. Opisivala je osobu koja je stajala pred njom.

"Isus je bio vrlo privlačan. Imao je prepoznatljive osobine moćnoga poslovnog čovjeka ili istaknuta političara. Ali zračio je i nekakvim mirom i karizmom koja je ukazivala na njegovo božanstvo i veliku mudrost. Ako ljudi misle da je Isus žgoljavi slabić, varaju se."

Premda mi se Murielina priča činila zapanjujućom, nimalo nisam sumnjao da joj se sve to dogodilo baš kao što je pripovijedala. Poznavajući je nekoliko godina, razvio sam vrlo veliko povjerenje u nju.

“On je siiiiilan”, naglasila je snažno. “Rukama je dotaknuo moju glavu. Nakon što me je blagoslovio, prošao je ravno kroz čvrsta, zaključana vrata moje hotelske sobe i nestao u hodniku.”

Nakon ovog čudesnog posjeta “Isusa Krista”, *Osvjetljeni put* se počeo znatno mijenjati zadobivajući još puno izrazitije kršćansko ozračje.

Čitavo moje filozofsko usmjerenje bilo je najednom ugroženo tim novim biblijskim naukom i počeo sam se neugodno osjećati. Još uvijek sam rasuđivao da je Isus, na kraju krajeva, ipak jedan od viših gospodara u Hijerarhiji; to bi trebalo značiti da nema ničega lošeg u tome da proučavamo ono što je naučavao, kako to piše u Svetome pismu.

Sjećao sam se iz Baileyinih knjiga da je Gospodin Isus odgovoran za nadzor nad cjelokupnim kršćanstvom. Iz poštovanja prema njegovu položaju jednoga od velikih gospodara, zaključio sam da će možda biti korisno upoznati se s njegovim naukom. To bi mogao biti prikladan dodatak metafizičkom znanju koje sam stekao iz rasprava Djwhala Khula.

Na jednom biblijskom proučavanju Muriel je predavala o uporabi Isusova imena u molitvi. Čitajući iz Svetoga pisma, navela je Isusove riječi: “I što god zamolite u moje ime, učinit ću, da se proslavi Otac u Sinu. Ma što me zamolili u moje ime, ja ću to učiniti.” (Iv 14,13.14)

Muriel je tumačila. “U ovome tekstu iz Ivanova evanđelja Isus kaže svojim sljedbenicima da mole u njegovo ime. Ime Isus najveće je ime u svemiru i uvijek ga se treba prizivati u molitvi.”

Ozbiljno je pogledala po razredu. “Kada se molite”, rekla je, “trebate svoje molbe usmjeriti Ocu, kao što je Isus poučio svoje učenike kad im je dao uzor Očenaša.

Ipak, kad što tražite u molitvi, tražite to u Isusovo ime. To je najmoćnije ime što ga se može upotrijebiti za invokaciju.”

Zatim nam je Muriel kazala da ju je “Otac” poučio da treba kupiti televizor i gledati TV-evangeliste, osobito Kennetha Copelanda i Kennetha Hagina. “Moram proučavati njihovu tehniku propovijedanja. Kaže da su među kršćanskim propovjednicima oni najbliži New ageu. Otac želi da učim od njih da bih unaprijedila svoju službu ovdje u *Osvijetljenome putu*.”

Nakon toga nas je poticala da počnemo gledati spomenute TV-evangeliste koliko god je moguće. Budući da je, po mojem mišljenju, televizija bila općenito zaštetna štjetnim otpadom, televizor nisam imao već godinama i tako mi propovjednici o kojima je Muriel govorila nisu bili poznati. No, odlučio sam ih slušati preko radija u automobilu što je češće moguće.

Isus Krist se pojavljuje pred guruom

Ovo naglašavanje Isusa Krista u *Osvijetljenome putu* u meni je probudilo zanimljivu uspomenu. Sjetio sam se jednoga svojega posjeta nekom nedjeljnom jutarnjem bogoslužju u hinduističkoj organizaciji pod nazivom Društvo za samoostvarenje (Self Realization Fellowship, SRF) sa sjedištem u Los Angelesu.

Služba se održavala u prekrasnoj kapeli smještenoj u Lake Shrine, jednom od središta Društva. To je bilo oko pet kilometara od *Osvijetljenoga puta*, gdje sam pohadao metafizička predavanja. Najveći je dojam u kapeli Društva na mene ostavilo šest golemih slika pred oltarom. Prikazivale su gure koji su bili najbliže povezani s tom organizacijom. Na jednoj od dviju slika u sredini bio je naslikan Isus Krist. U to vrijeme sam se pitao zašto bi ova hinduistička sljedba tako visoko cijenila Isusa Krista. U svakom slučaju, nisam istraživao to pitanje.

Zbog novog usmjerenja *Osvijetljenoga puta* prema nauku Isusa Krista poželio sam ponovno posjetiti ka-

pelu Društva za samoostvarenje i tamošnje redovnike priupitati za njihov odnos prema kršćanstvu.

Stigavši ranije, sjeo sam u svetište. Uskoro je dvorana bila ispunjena do posljednjeg mjesta i služba je otpočela. Prekobrojni posjetitelji su se počeli skupljati u velikom dvorištu i pratiti bogoslužje preko zvučnika.

Program su počeli svetim pjesmama. "Pastor", koji je bio nalik nekakvome redovniku, imao je na sebi tradicionalnu hinduističku haljinu crvene boje. Nakon kraćeg uvoda u propovijed imali su meditaciju, a zatim je uslijedio ostatak propovijedi.

Propovijed je bila neobična. Bila je to mješavina hinduističkih i kršćanskih naučavanja, no, kako mi se činilo, prevladavala su istočnjačka. Program je završio molitvom, a tom je prigodom čitav skup stajao ruku ispruženih u zrak.

Poslije sam ispitivao jednoga starijeg redovnika — proćelavog, mlitavog čovjeka s kratkim crvenim kaputom na sebi. Činilo mi se da je kaput, koji je izgledao kao liječnički ogrtač, bio odora što je nose redovnici te sljedbe.

"Vjerujete li u Sotonu?" upitao sam.

Redovnik je izvadio Bibliju i pročitao mi nekoliko redaka. Dojmilo me se njegovo podrobno poznavanje Pisma. Povelili smo zanimljiv razgovor. Preporučio mi je da kupim knjigu *Životopis jednoga jogija* što ju je napisao Paramahansa Yogananda, utemeljitelj njihova Društva.

Iz te sam knjige saznao da je Yogananda rođen u Indiji, a prije nego se doselio u Ameriku nekoliko je godina proveo na osposobljavanju u hinduističkom ašramu. Yoganandu je njegov guru poslao u Sjedinjene Američke Države da bi na Zapadu osnovao samostan iz kojega će zapadnjacima širiti hinduistički nauk. Yogananda je u proročkom snu vidio jednu vilu u Los Angelesu koju je izabrao za svoj samostanski centar.

Već pri kraju knjige naišao sam na odlomak koji je odgovorio na moje pitanje o tome zašto Društvo ima tako visoko mišljenje o Isusu Kristu.

Jedno od najsretnijih razdoblja u mom životu bilo je diktiranje mojega tumačenja dijela Novoga zavjeta za časopis *Self Realization Magazine*. Gorljivo sam preklinjao Krista da me vodi u otkrivanju istinskog značenja njegovih riječi, jer su mnoge od njih ljudi dvadeset stoljeća potpuno pogrešno razumjeli.

Yoganandino oduševljenje Novim zavjetom na mene je ostavilo snažan dojam. Ozbiljno sam nastavio čitati njegov iskaz.

Jedne noći dok sam tiho molio, moja se dnevna soba u pustinjačkom stanu u Encinitasu ispunila mliječno-modrom svjetlošću. Ugledao sam sjajan lik blaženoga Gospodina Isusa. Po izgledu mladić od kakvih dvadeset pet godina, s rijetkom bradom i brkovima; njegova je duga crna kosa, razdijeljena po sredini, bila okružena svjetlucavim zlatom.

Oči su mu bile vječno čudesne; dok sam piljio u njih, beskonačno su se mijenjale. Sa svakom božanskom promjenom njihova izraza, ja sam intuitivno razumijevao mudrost koju su prenosile. U njegovom slavnom pogledu osjetio sam silu koja održava nebrojene svjetove. Kraj njegovih usta pojavio se Sveti gral;⁶ spustio se do mojih usnica i zatim se vratio Isusu. Nakon nekoliko trenutaka on je izustio prekrasne riječi, tako osobne po svojoj naravi da ih čuvam u svojem srcu.

U to sam vrijeme počeo cijeniti ono što je izgledalo kao čudesna veza među različitim svjetskim religijama; Isus se pokazao hinduistima kao što je Yogananda, jednako kao i kršćanima, kao što je časni Hagin. Sma-

---

⁶ Prema srednjovjekovnoj priči čudotvorna zdjela od jaspisa iz koje je Krist jeo na posljednjoj večeri i u koju je Josip iz Arimateje navodno uhvatio njegovu krv kad je Krist bio proboden na križu; uopće tajnovita, "čudotvorna" svetinja. (Klaić)

trao sam da su sve različite vjere doista samo dio božanske cjelovitosti što se pojavljuje, i da je cilj novoga doba sjediniti sve te raznolikosti teološke misli u jednu skladnu religiju.

Ideal New agea činio mi se divnim konceptom: ostvariti jedinstvo u raznovrsnosti da bi se otkrila Božja punina i uspostaviti društvo razumijevanja s ljubavlju i uzajamne međuovisnosti. To će biti novo doba ljubavi, svjetlosti i radosti — nebesko kraljevstvo na Zemlji.

Sabor s Kennethom Copelandom

Činilo mi se da Muriel spominje ime Kennetha Copelanda gotovo svaki put kad smo imali proučavanje Biblije. Sudeći po radijskim emisijama koje sam čuo, taj je poznati evanđelist iz Fort Wortha u državi Texas doista bio vrlo dobar propovjednik. Ipak sam ostao sumnjičav glede Murieline tvrdnje da on naginje nekima od temeljnih novodopskih zamisli. Meni su njegovi programi zvučali kao stopostotne biblijske propovijedi.

Dok sam slušao jednu od Copelandovih radijskih emisija, moju je pozornost privukla obavijest o događaju nazvanom Sabor pobjedničkoga glasa vjernikâ Zapadne obale. Taj se događaj imao uskoro održati u Anaheimskom kongresnom centru, a na njemu će sudjelovati Copeland i vodeći članovi njegove momčadi. Pomislio sam da bi moglo biti dobro otići na taj sabor i čuti Copelanda uživo. Možda bih otkrio štogod o tome propovjedniku što mi je promaknulo dok sam slušao njegove radijske emisije.

“Jeste li se prijavili, gospodine?” upitao je uniformirani vratar kad sam ušao u predvorje glavne zgrade kongresnoga centra. Iz dvorane se već čulo pjevanje i usklici “aleluja”.

Prošao sam pokraj njega s riječima: “Nisam, ali neću ostati dugo. Hvala.”

Nisam se htio gnjaviti nikavim prijavama budući da moja namjera nije bila da se dugo zadržim i da mi

dosaduje nekakav staromodni propovjednik što govori iz Svetoga pisma. Copelanda sam provjeravao uglavnom iz poštovanja prema Muriel.

U golemoj je dvorani bilo oko šest tisuća vjernika. Neki su plakali, drugi izgovarali nerazumljive riječi, što su, po mojem nagađanju, bili jezici. Neki su molili, neki marljivo tražili biblijske retke, a neki mljackali s kokicama u ustima ili gutali gazirana pića kao da su na bejzbolskoj utakmici. Nikada nisam vidio nešto takvo.

Pogledavši po dvorani ne bih li pronašao kakvo mjesto, zapazio sam da su gornji redovi prazni. "Bit će bolje da sjednem tamo gore, daleko od ovih bučnih kršćana", rekao sam sâm sebi. "Inače bi me mogla oćepiti kakva ćudna emocionalna energija." Djwhal Khul ući da osjećajna energija nije dobra za onoga tko je na metafizićkome putu.

Stigao sam do svojega sjedala i zatim gledao što se dogaća u svojstvu ravnodušnog promatraća. Neki je ćovjek na podiju pjevao. Kad je završio s pjesmom, poćeo je govoriti. Shvatio sam da je to Kenneth Copeland glavom i priznao da je svakako darovit umjetnik.

Copeland je kratko ćitao iz Svetoga pisma, a onda nastavio sa svojom propovijedi. Bio je odlićan govornik, no, naćalost, njegova je tema spadala u onaj isti stari kršćanski nauk što sam ga slušao u propovijedima kad sam bio dječak. Govorio je o tome kako kršćanin moće sprijećiti Sotonu da mu ukrade veselje što ga osjećća.

Ćudio sam se kako ga je Muriel mogla smatrati osobito nadahnutim od "Boga" i osobom koja ima razinu svijesti koja naginje prema zamislima New agea. Ja to uopće nisam vidio pa sam zakljućio da je Muriel vjerojatno u zabludi. No, da ne bih ćovjeka pogrećno procijenio, slušat ću još malo.

Sjedio sam i ćekao neku novu, izvanbiblijsku informaciju. Ćekao sam i ćekao. Sve što sam ćuo bilo je starinsko moraliziranje popraćeno mnoćstvom biblijskih tekstova. Nakon pola sata poćeo sam se dosadivati.

U sebi sam mislio: “Drago mi je što sam došao. Sad sam sâm sebi dokazao da ovoga evangelista ipak ne treba shvaćati ozbiljno, makar Muriel ima takav dojam. Znanje ovoga biblijskog štrebera ni na koji se način ne može usporediti s velikim i složenim metafizičkim naučavanjima Djwhala Khula.” Izgledalo mi je da Muriel ima mnogo opsežnije znanje o božanskim predmetima od najnadarenijih kršćanskih nadobudnika.

Iako mi je stvar postajala sve dosadnijom i osjećao sam se tako da bih najradije ustao i otišao kući, neka čudna sila koju sam osjećao u sebi prisiljavala me je da ostanem na stolcu. Tako sam sjedio i pokušavao se zainteresirati za ono što je govornik pričao.

Napokon je dosada postala veća nego što sam mogao podnijeti pa sam skočio sa sjedala i sišao niz stubište. Na putu kući sam razmišljao. No, dobro, ovo je zadnje što se njega tiče. Vraćam se svojim knjigama Alice Bailey i Murielinim komentarima Svetoga pisma.

Za vrijeme jutarnje meditacije idućeg dana dobio sam iznenađujuću uputu. “Večeras idi na sabor Kennetha Copelanda”, savjetovao me unutarnji glas sa-vjesti.

“HmMMM”, kazao sam u sebi.

Odlučio sam učiniti što mi je bilo rečeno. Možda gospodari žele da koga tamo sretnem; možda me Copeland ipak nečemu nauči; možda mi je potrebna dodatna doza dosade kako bih bio apsolutno, jednom za-uvijek, uvjeren da vrhunski biblijski propovjednici zapravo ne znaju baš tako puno.

Rano uvečer sam se vratio na sabor i sjeo na isto osamljeno mjesto kao prije. Začudo, u pjevanju sam prilično uživao, čak sam u jednom trenutku i digao ruke. A onda je Copeland počeo propovijedati. Ponovno sam bio razočaran; i dalje je govorio iz Svetoga pisma. Što je više govorio, postajalo mi je dosadnije.

Na kraju sam odlučio meditirati. Pomaknuo sam se naprijed. Na rubu stolca sam izravnao leđa i otpočeo s uobičajenom okultističkom vizualizacijom, izgo-

varanjem čarobnih formula i zazivanjem. Nakon dvadesetak minuta meditaciju sam okončao vidjevši kako "Kristova energija" ispunjava dvoranu.

Nakon meditacije sam osjetio poticaj da ostanem do kraja programa te večeri. A kad Copeland napokon završi, vratit ću se kući uvjeren da je to moj zadnji posjet.

Ali nije bilo tako. Sljedećeg sam jutra bio preneražen kad mi je u meditaciji rečeno da odem na sabor nakon posla. Na pamet mi je došla stara izreka: Nije naše da pitamo, već da učinimo.

Nakon posla sam se odvezao onih pedesetak kilometara, koliko je bilo do dvorane gdje se sastanak održavao, i otišao ravno do "svojege" mjesta.

Tijekom Copelandove propovijedi nešto je iznenada privuklo moju pozornost. Osjetio sam trnce dok sam nehotice skliznuo na rub sjedala da se usredotočim na njegove riječi.

Čuo sam ga kako govori da je nedavno dobio vide-nje od Boga. Čuo sam Copelandovu tvrdnju da mu je Bog rekao kako će se Isus uskoro početi pojavljivati u crkvama u tijelu. Isusa će se, možda u pratnji njegovih anđela, moći vidjeti kako prolazi između klupa, a zatim će ga nestati. To će se događati u više crkava i bivat će sve češće.

Tvrdnja koju sam upravo čuo bila je za moje uši kao dinamit. Hej, pomislio sam, ovo je zanimljivo. Muriel je pretkazala navlas istu stvar. Prije kratkog vremena nam je rekla da možemo očekivati da se Isus pojavi tijekom našeg bogoslužja.

Sjetio sam se, zapravo, da je Muriel pretkazala nešto vrlo slično prije četiri godine. Tada se to odnosilo na gospodare Hijerarhije. Obavijestili su je da će se neki viši gospodari, poput Saint Maina, Koota Homija ili Djwhala Khula, materijalizirati u tjelesni oblik i da će ih se moći vidjeti u *Osvjetljenome putu*, možda kako tiho sjede nekoliko minuta na jednom od stolaca za vrijeme naše metafizičke crkvene službe u nedjelju ujutro.

Pojava gospodarâ trebala je biti dio "eksternalizacije Hijerarhije". To je navodno proces u kojem se članovi Hijerarhije javljaju u vidljivom, tjelesnom obliku u svijetu da bi promicali nauk New agea na dinamičniji način nego prije.

Sjedeći na tom saboru, zaključio sam da je Muriel bila u pravu kad je tvrdila da je Kenneth Copeland propovjednik kojega nadahnjuje Gospodin Isus. Sad se i meni učinilo da izražava neke novodopske ideje. To me je podsjetilo da je u jednoj radijskoj emisiji koju sam slušao Ken Copeland ustvrdio kako je moguće primiti "objavu" neposredno od Boga pomoću sile Svetoga Duha. Ta izjava je svakako ostavljala dojam da je on primio osobito znanje.

Počeo sam se uzbuđivati; možda na kraju krajeva Hijerarhija doista djeluje preko nekih kršćanskih evanđelista, upravo onako kako je to Muriel govorila. Osjećajući se mnogo prilagodljivijim od kršćana, upitao sam se jesu li drugi propovjednici pod neposrednim utjecajem Hijerarhije iako možda sami nisu svjesni otkuda potječe njihovo nadahnuće.

Na kraju sastanka izišao sam iz dvorane i odvezao se kući autocestom, dok su riječi i melodija završne pjesme veselo odzvanjale u mojemu umu:

*Ja kličem tad
u slavu lica Tvog,
jer velik si
i dobar Bog!*

9

Novodopski centar se obraća u “kršćanstvo”

Dva tjedna nakon sabora s Kennethom Copelandom Muriel je za vrijeme proučavanja Biblije sredinom tjedna objavila nešto što je meni bilo nejasno.

“Isus mi je kazao da se u djelatnostima *Osvijetljenoga puta* više ne smijemo baviti gospodarima Hijerarhije”, rekla je. “Sada ćemo biti povezani jedino s Isusom iz Nazareta, Ocem i Svetim Duhom. Obavijest koju sam dobila vrlo je jasna. Više ne trebamo proučavati nikakav nauk osim biblijskog.”

S gospodarima smo radili godinama i ja nisam bio u stanju razumjeti Murielinu isključivu tvrdnju. Na kraju sam ustvrdio, nakon nekoliko tjedana proučavanja Svetoga pisma, da je naš metafizički centar došao pod duhovnu upravu Gospodina Isusa i da on sada vrši odgovarajuće promjene.

Sjetio sam se da sam u knjigama Alice Bailey čitao da nadzor nad pojedinim skupinama često prelazi iz ruku jednoga gospodara u ruke drugoga. To mijenjanje je, kako se misli, dio procesa što se naziva božanskim seljenjem sila. Činilo mi se razumljivim da ćemo se sada, ako smo pod upravom Gospodina Isusa, usredotočiti na Bibliju i privremeno prekinuti suradnju s drugim gospodarima.

Prošlo je tjedan dana otkako je Muriel prenijela ovu zanimljivu objavu. Noć uoči idućeg proučavanja

probudio sam se iz sna. Još onako u polusnu, primio sam jasnu, neobičnu poruku. "Trebaš prihvatiti uobičajenu vjeru", kazao je unutarnji glas. Duboko dojmjen, primio sam obavijest na znanje, a zatim sam ponovno utonuo u san.

Kad sam se ujutro probudio, poruka je još uvijek bila u prednjem dijelu mojega uma. Premda sam je zapisao u dnevnik, nisam imao pojma na što se izraz "uobičajena vjera" odnosi.

Poslije, istoga dana otišao sam na proučavanje Biblije. Osim mene pojavila se samo šaćica ljudi. Sjeli smo u mali krug. Muriel je stala govoriti. "Sinoć me je Isus probudio i rekao mi da Djwhal Khul ne pripada nama", rekla je naglo. Nagnuo sam se naprijed da bih dobro čuo što to priča o momemu gospodaru.

"Isus mi je objasnio da nauk Djwhala Khula nije ispravan. On nije savršeno biće. Sada kad slijedimo Isusa Krista, Djwhal Khul više ne može biti povezan s *Osvijetljenim putom.*"

Pitao sam se što to Muriel smjera. Bacivši pogled prijeko prema svome prijatelju Peteru, želio sam razabrati njegovu reakciju. On je očima bljesnuo prema meni, bljedilo me pogledao i ponovno se usredotočio na Muriel. Činio se jednako iznenađenim kao i ja.

"Isus mi je rekao da je Djwhal Khul pao", nastavila je. "Želio je znanje i ispunio se ponosom. Radi toga je počeo sebe smatrati pametnijim nego što uistinu jest. Njegove tvrdnje glede istovjetnosti s Isusom, što ih je izrazio u knjigama Alice Bailey, čista su zabluda."

Počeo sam osjećati neugodu zbog ovoga što je Muriel govorila. Kako je mogla tako poniziti mojega dragog gospodara? Sjedio sam bez riječi, osupnut, dok je Muriel tumačila. "Isus iz Nazareta nema ljudsko podrijetlo kao što to Djwhal Khul tvrdi. On je božansko biće. On je jedinorođeni Božji Sin. On je bio božanstvo utjelovljeno u čovjeka. On je Bog. Isus nije gospodar koji je imao prošle živote. Djwhal Khul nije imao pravo. Isus je Krist. Moćniji je od bilo kojega gospodara."

Nato se Muriel nasmiješila i izjavila: "Mislim da je Djwhal Khul možda Sotona."

Bio sam zabezeknut.

U meni je navirala srdžba i gotovo sam ustao i izletio iz razreda u znak protesta zbog ove hule na moga ljubljenog Djwhala Khula i njegov nauk.

Ipak sam se smirio i trudio se sjediti pozorno slušajući ostatak Murielina otkrivenja.

Ona je nastavila: "U Bibliji je Isus rekao: 'Ja sam put i istina i život. Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni.' To je savršena istina; nema drugoga puta kojim bismo mogli postići vječni život osim po Isusu Kristu. Besmrtnost ne možete dobiti s pomoću kakvoga gospodara. Gospodar ili guru može podići svijest, ali na jednoj točki svatko mora doći Isusu. Jedino po njemu čovjek može dobiti vječni život."

Sada sam bio krajnje zaprepašten. To je bilo jedini put u šest godina pohađanja *Osvijetljenoga puta* da sam poželio napustiti skupinu. Slušati Murieline tvrdnje što su se protivile zdravome razumu bilo je mučnije. Kad je sat napokon prošao, osjetio sam olakšanje i smjesta izišao.

Vraćajući se kući, osjećao sam ljutnju i zbunjenost, a onda se sjetio poruke što sam je dobio noć prije toga. Tajanstveni unutarjni glas rekao mi je da trebam prihvatiti uobičajenu vjeru. Pitao sam se nije li to bio glas Svetoga Duha koji mi je rekao da trebam postati kršćaninom. Nisam znao što da vjerujem. U svakom slučaju nisam Murielino svjedočanstvo uzeo zdravo za gotovo. Moje glavno pitanje bilo je: je li moguće da obične kršćanske crkve naučavaju istinu o Isusu?

U posvemašnjoj sam zbunjenosti idućega tjedna otišao na novo proučavanje Biblije. Pitao sam se kakvu će nemoguću tvrdnju Muriel objaviti ovaj put.

Počela je s novom senzacionalnom viješću. "Isus mi je objasnio mnoge stvari. Svake me je noći budio iz sna i govorio mi istinu o sebi i planu spasenja. Rekao mi je da zapisujem ono što čujem prije nego zabora-

vim, tako da zapisujem poruke na list papira dok mi on priča."

Muriel je djelovala posve opušteno dok je nastavljala svoje izlaganje. "Isus mi je rekao da je intervenirao u *Osvijetljenome putu* da bi me poveo u vječni život i omogućio mi da prenesem znanje o vječnome životu drugima. Kazao mi je da sam pod utjecajem sotonskih bića i da sam u opasnosti da me zavedu lažnim naukom i poluistinama. On me sada uči o uskrsnuću."

Osjećao sam nesigurnost i nemir. Čitava je moja filozofija bila ugrožena ovim novim korjenitim konceptima što ih je Muriel tumačila.

"Isus mi je rekao da *Osvijetljeni put* sada više nije metafizički centar", izjavila je. "Trebamo se preustrojiti u kršćansku crkvu. Morat ćemo promijeniti ime."

Osjećao sam se kao da mi je netko ispod nogu izmaknuo cjelokupni sustav vjerovanja.

"Često ćemo pjevati", nastavila je. "Puno ćemo se moliti i proučavati Sveto pismo. Više uopće nećemo proučavati nauk Djwhala Khula." Muriel dohvati Bibliju i pročita nekoliko odjeljaka. Zatim smo se molili, a onda tiho meditirali i sastanak zaključili ponavljanjem Očenaša.

Odvezao sam se ravno kući. U moj su se um ponovno navukli oblaci smušenosti. Ušavši u svoj stan, pao sam na koljena pred oltarom i molio se što sam iskrenije umio: "Nebeski Oče, molim te da me blagosloviš mudrošću i bistrim umom kako bih svatio istinu o ovim stvarima. Preklinjem te da zaštitiš *Osvijetljeni put* od svih lažnih i astralnih utjecaja. Neka prevlada istina. Nebeski Oče, ovo te molim u ime našega Gospodina Isusa Krista. Amen."

U meditaciji mi je glas savjesti dao oštar savjet da ne napustim *Osvijetljeni put*, već da nastavim odlaziti na predavanja, bez obzira na to što sam nesiguran u vezi s promjenama koje se ondje zbivaju. Još uvijek sam osjećao duboku ljubav prema Djwhalu Khulu i nisam želio napustiti odnos s njim. Kako on može biti Sotona, čudio sam se.

Postupno sam počeo rasuđivati da je Isus možda doista jedinorođeni Božji Sin i da me sada zove u svoje stado. Najviše me je zaokupljala jedna misao. Mislio sam na Muriel koja me povela na vjersku stazu. Očito je znala mogo više nego ja o božanskim predmetima i njezine tvrdnje treba podvrgnuti vrlo ozbiljnom preispitivanju.

Na sljedećem je satu Muriel opet pripovijedala što joj je "Isus" rekao tijekom protekloga tjedna. Naglasila je da samo jedan put vodi u vječni život, kršćanski put. "Na kraju će svi koji slijede hinduistički nauk morati prihvatiti kršćanstvo da bi bili spašeni i dobili vječni život", izjavila je.

Istaknula je da čovjek, ako želi spasenje, mora vjerovati u Isusa Krista, biti njegov učenik i postati jedan od "svetaca" opisanih u Otkrivenju.

Muriel nam je rekla da su ezoterične knjige nečiste i da obmanjuju te nas je savjetovala da budemo na oprezu zbog prijevornih astralnih duhova koji pokušavaju odvesti ljude na stranputicu. "Ova bića, ili demoni, mogu pokušati utjecati na vas da bi vas odvukli s kršćanskog puta", upozorila nas je.

Uzevši svoju veliku Bibliju, stala je čitati: "Obucite se u bojnu opremu Božju da se mognete suprotstaviti đavolskim napadima! Jer naša borba nije protiv krvi i tijela, nego protiv Poglavarstava, protiv Vlasti, protiv Vrhovnikâ ovoga mračnog svijeta: protiv zlih duhova koji borave u nebeskim prostorima."⁷

Pojasnila je da nas ovaj odlomak iz Pavlova pisma Efežanima upozorava na zle sile i poglavarstva u duhovnome svijetu što nas mame. Moramo molitvom prići Isusu i tražiti od njega vodstvo i zaštitu od sotonskih sila.

Ta me je misao o "sotonskim silama" zanimala. To je bio koncept koji je Djwhal Khul negirao, ali njegove tvrdnje ionako više ništa ne znače. Prema Murielinu izlaganju od prošloga tjedna, on bi mogao biti Sotona.

---

⁷ Ef 6,11.12

Pitao sam se vjeruje li ona uistinu u Sotonino postojanje.

Ponovno sam obratio pozornost na njezine riječi. "Isus iz Nazareta je Krist", izjavila je. "On je Bog. Svojom vlastitom slobodnom voljom on je odlučio utjeloviti se u ljudsko biće da bi na sebe uzeo karmu ili grijeh svijeta i čovječanstvu dao priliku da dobije vječni život. Svojom smrću na križu uklonio je karmu čovječanstva. Ako prihvatimo Isusa za svojega spasitelja, naša se karma skida s nas; on preuzima naš život i vodi nas u besmrtnost."

Nikada dosad nisam čuo da Muriel govori s takvom snagom. Njezine su riječi prodrle duboko u moju dušu. Činilo mi se da je kršćanska vjera na kraju krajeva ipak najbliža Bogu.

Podignuvši ruku, postavio sam pitanje: "Muriel, misliš li da postoji neko biće krajnjega zla pod imenom Sotona?"

"Nisam sigurna", odvrtila je. "Isus mi je govorio samo o sotonskim silama. Možda postoji veliki đavao koji se zove Sotona. U Bibliji je Isus rekao: 'Ako niste sa mnom, protiv mene ste.' Svatko tko nije kršćanin, na neki je način sljedbenik Sotone."

Tijekom sljedećeg tjedna puno sam kopao po duši. Čitajući Bibliju s molitvom i iskrenom meditacijom, počeo sam prihvaćati zamisao da Isus doista nije bio ljudskoga podrijetla kako je to Djwhal Khul tvrdio. Zaključivši da je Isus pravi Kralj kraljeva i Gospodar gospodarima, odlučio sam ostaviti svaku privrženost gospodarima i prihvatiti Isusa za svojega osobnog spasitelja.

Ponizno sam kleknuo u molitvi i zavapio Bogu: "Dragi nebeski Oče, hvala ti što si poslao svojega Sina da umre za naše grijehе. Hvala ti što si me doveo u tu novu svjetlost. Zahvaljujem ti što sam po svojoj vjeri u Isusa spašen. Zahvaljujem ti za dar vječnog života po Kristovoj smrti na križu. Hvala ti za njegovo poslanje, što mi je omogućio oprost grijehа i oduzeo moju kar-

mu. Molim te za mudrost da razumijem tvoj plan spašenja. Ovo te molim u ime našega Gospodina Isusa Krista. Amen.”

U to je vrijeme *Osvijetljeni put* privremeno djelovao u Murielinoj kući, a nedjeljnoga bogoslužja nije bilo. Muriel nam je savjetovala da odlazimo u kršćanske crkve svake nedjelje da bismo služili Gospodinu. Kazala je da je nju “Isus” uputio da posjećuje jednu crkvu u njezinom susjedstvu. Mi pak možemo ići u koju god crkvu želimo.

U odgovor na Murielinu uputu posjećivao sam bogoslužja u različitim zajednicama u mojem susjedstvu. Propovijedi me se nisu doimale kao Murielini govori, no uživao sam u prilici da služim Gospodinu.

Kao odaziv na upute što su dolazile od “Isusa”, Muriel je preustrojila *Osvijetljeni put* po uzoru na kršćanske crkvene zajednice i izabrala naziv *Novi osvijetljeni put*. Morali smo početi kao crkva u domu prije nego što ćemo zakupiti novi prostor u trgovačkom bloku. Naše je brošure uljepšavao moto “Isus je Gospodin”.

U svoj dnevnik sam zabilježio da smo prvo nedjeljno bogoslužje održali početkom siječnja.

Bili smo samo mala skupina koja se okupila u Murielinu velikome stanu. Sjedili smo na uredno složenim sklopivim stolicama. Bogoslužje je počelo pjevanjem nekoliko suvremenih kršćanskih pjesama nakon čega je slijedio pučki napjev. Muriel se molila i tražila blagoslov nad djelom *Novoga osvijetljenog puta*. Završavajući molitvu, rekla je: “Neka sve što činimo proslavi Sina. To molimo u ime Isusa Krista.”

Nakon što smo sjeli, čitala je iz Ivanova evanđelja. “Odgovori mu Isus: ‘Zaista, zaista, kažem ti, tko se odozgo ne rodi, taj ne može vidjeti kraljevstva Božjega... Zaista, zaista, kažem ti, tko se ne rodi od vode i Duha Svetoga, taj ne može ući u kraljevstvo nebesko.’”

Pročitavši taj tekst, Muriel je nastavila s propovijedi koja se temeljila na potrebi da čovjek postane no-

vorodeni kršćanin. Ustvrdila je da će nas u budućnosti, kad bude imala pristup kakvome bazenu za plivanje, moći krstiti. "Zasad moramo biti novorođeni prihvaćanjem Isusa kao svojega spasitelja", rekla je.

Nakon propovijedi Muriel je vodila obred paljenja svijeća. Bio je nalik obredu koji smo izvodili godinama dok smo djelovali kao metafizička crkva.

Svatko je, došavši na red, izašao pred oltar koji je bio sprijeda. Upalio je svijeću na plamenu one što je već bila gorjela na sredini stola i koja se zvala Kristovom svijećom, te je položio uz nju.

Muriel je zahtijevala da svaka osoba klekne pred oltarom. Položila joj je ruke na glavu i izgovorila molitvu blagoslova. Nakon toga je nastavila kanalizirajući poruku od "Boga".

Iz onoga što je Muriel rekla činilo se da sada Kristova svijeća nije nekakav magloviti simbol "Kristove energije", izraz koji smo rabili dok smo bili metafizička crkva, nego da predočava samoga Isusa Krista.

Kad je došao red na mene, Muriel mi je rekla da kleknem i sklopim ruke za molitvu. "Trebaš li iscjeljenje?" upitala je.

"Da", odvratio sam, "opet imam teškoća s probavnim sustavom."

Muriel je stavila ruke na moju glavu i rekla: "Oče nebeski, molimo te za izlječenje Willove želučane osjetljivosti. Molimo te da ga iscijeliš od vršaka nožnih prstiju do tjemena. To te molimo u moćno ime Isusa Krista."

Sada je počela prenositi osobnu poruku: "Otac te blagoslivlja. Bit ćeš u zajedništvu s njim. Moraš se odvojiti od svih metafizičkih naučavanja, baciti sve knjige osim Svetoga pisma i stupiti u Isusovu osobnu nazočnost."

Ovu poruku mi je bilo teško prihvatiti. Volio sam svoje ezoterične knjige. Vrativši se kući, meditirao sam u vezi s tim savjetom.

Unutarnji glas savjesti mi je progovorio. "Hodite k meni, i ja ću vas odmoriti. Ištite najprije kraljevstvo, i ovo će vam se sve dodati", rekao je.

Zakoračivši u vjeri, odlučio sam se potpuno predati Isusu Kristu. Svoju zbirku metafizičkih knjiga bacio sam u kantu za smeće i čitav stan očistio od svih knjiga, časopisa, pozivnica i brošura povezanih s New ageom. Nakanio sam slobodno vrijeme provesti u meditiranju, molitvi i čitanju Božje Svete knjige. Smatrajući se novorođenim kršćaninom, čeznuo sam za tim da budem u Isusovoj osobnoj nazočnosti kao jedinom sredstvu spasenja.

Ovaj novi pogled nije značio da sam odustao od svih svojih metafizičkih vjerovanja. Naprotiv, zadržao sam mnoga od njih. Međutim, kako sam čitao Bibliju, počeo sam sumnjati u neka od tih uvjerenja.

Primjerice, pročitao sam tekst u kojemu pisac poslanice Hebrejima tvrdi nešto što potpuno proturječi nauci o reinkarnaciji. "I kao što je ljudima određeno samo jedanput umrijeti — potom dolazi sud..." (Heb 9,27)

U mislima sam pokušao tu tvrdnju uskladiti s vjervovanjem u reinkarnaciju tako što sam pretpostavio da biblijski pisac nije znao za stvarnost prošlih života. Naprosto u tom trenutku nije bio dovoljno uznapredovao u svijesti i znanju da bi shvatio kako čovjek živi u nekoliko inkarnacija.

I Muriel je još uvijek govorila o svojim bivšim životima. Zaključio sam da će nas Isus, ako nauk o reinkarnaciji nije točan, uskoro obavijestiti o našoj zabludi.

Meditacije su me ohrabrile da živim posvećenim životom i povučem se iz svjetovnoga života čak i više nego dok sam bio na metafizičkom putu. Svoj sam stan smatrao nekakvim samostanom s jednim stankom.

Često sam klečao pred oltarom na kojem su gorjele svijeće i tamjan i molio. Katkad sam spojio molitvu i meditaciju i ostajao na koljenima sat ili dva. Još uvijek sam koristio obrede metafizičkoga predočavanja i zazivanja, ali sam ih prilagodio tako da budu usklađeni s mojom novom vjerom. Moj je cilj bio tražiti živu

zajednicu s Isusom Kristom i slušati glas Svetoga Duha.

"Stupit ćeš u nov, bliži odnos s Isusom", prenijela mi je Muriel jedne večeri dok sam stajao pred njom ispred oltara. Obavljali smo obred paljenja svijeća. Murieline su oči bile zatvorene i pretpostavljao sam da govori u sili Svetoga Duha.

"Noćas će te Isus probuditi i razgovarati s tobom bez posrednika, upravo onako kako čini sa mnom. Dat će ti poruku otkrivenja. Okružiti će te velika slava i hodati ćeš zaogrnut slavom."

Poruka mi je bila zanimljiva, ali o njoj te večeri više nisam razmišljao. Na kraju bogoslužja odvezao sam se kući uživajući u kršćanskoj glazbi što se čula preko radija u mojem automobilu.

"Potres!" rekao sam sâm sebi kad sam se probudio usred noći. Zapljusnuo me val straha.

Krevet je podrhtavao.

Pogledao sam gore očekujući da ću vidjeti kako se slike njišu na zidovima. Čudno, nisu se micale.

Oslušnuo sam ne bih li čuo škripu drvene građe naše stambene zgrade, no ništa nisam čuo, premda se moj krevet još uvijek drmao. Čudno, pomislio sam.

Najednom sam začuo glas.

"Wilfrede, želim da smrt shvatiš ozbiljno. Možda nećeš živjeti dugo. Hoću da redovito vježbaš."

"Isus", uzviknuo sam intuitivno.

Bojažljivo sam osluškivao hoće li mi glas reći još štogod. Svuda uokolo vladala je gluha tišina. Zapazio sam da se krevet prestao tresti. Osjećao sam se čudno i pomalo prestrašeno.

Sjetivši se Murielina proročanstva, shvatio sam da je to morao biti Isusov glas, baš kao što je to ona iste večeri pretkazala.

Spustio sam glavu na jastuk, opustio se i duboko udahnuo. Kako je to neobično, pomislio sam: pozvao me mojim krsnim imenom koje nisam već godinama koristio.

Izgedalo je da mi "Isus" govori čujno, no čuo sam ga nekom vrstom "unutarnjeg" uha. U svakom slučaju, njegov je glas bio prilično drukčiji od glasa mojega višega "ja", onog jasnoga glasa savjesti koji je često progovarao u mojem umu.

Zabrinuo me sadržaj poruke. Razmišljajući o tome, zapitao sam se nije li me to "Isus" upozorio da sa zdravljem ne stojim baš dobro. Možda je moj krvožilni sustav u lošem stanju i manjka mi tjelovježba. Zaključio sam da će biti bolje postupiti onako kako me je "Isus" posavjetovao i početi s redovitim vježbanjem, možda trčanjem.

Ustao sam i zapisao poruku. Duboko me se dojmi-la. Moju je radoznalost pobudila činjenica da me probudio sam "Isus" kako bi mi dao neposrednu poruku. Bilo kako bilo, izgledalo je da je zabrinutost izazvana sadržajem poruke nadvladala veselje zbog ovoga novog stupnja odnosa s "Isusom".

Sjetio sam se kako često je Muriel na satu govorila da je noću budi jedan od gospodara ili, u najnovije vrijeme, "Isus". Tvrдила je da joj tada daju proročke poruke. Sada sam razumio o čemu je govorila.

Pitao sam se što će se dogoditi sljedeće u ovom novom, bliskom odnosu s "Isusom".

Dok pratite moju priču, sada vam se čini da se Sveti Duh na čudesan način umiješao u *Osvijetljeni put* da bi nam otkrio istinsko evanđelje. "Obraćanje" našega novodopskog centra sada postaje sumnjivije. Opisat ću vam što se dalje događalo.

Na idućem satu proučavanja Biblije Muriel je počela govoriti dok je otvarala Sveto pismo: "Isus me je naučio mnogo zanimljivih stvari. Čitat ću vam iz 1. Korinćanima, petnaestoga poglavlja."

Spustila je pogled i počela čitati. "Tako je i s uskrsnućem mrtvih: sije se u raspadljivosti, uskršava u neraspadljivosti; sije se u sramoti, uskršava u slavi; sije se u slabosti, uskršava sa silom; sije se tijelo zemalj-

sko, uskršava tijelo duhovno... jer treba da se ovo raspadljivo tijelo obuče neraspadljivošću i da se ovo smrtno tijelo obuče besmrtnošću."

Muriel je rastumačila: "Silom Isusa Krista čovjek može početi proces preobrazbe u uskrslo tijelo. Staro 'ja', osobnost, mora biti pročišćeno da bi postalo Kristovo 'ja'. Za to je potreban napor i disciplina, no Isus nam daje snagu i znanje."

Dok sam Bibliju čitao sâm, pitao sam se kako se uskrsnuće slaže s novodopskim naukom. Zato sam željno slušao Murielino otkrivenje.

"Kristovom božanskom silom atomi fizičkoga tijela mijenjaju se u profinjene atome uskrsloga tijela. Kad jednom izgradite to besmrtno tijelo, u stanju ste živjeti vječno ovdje na planetu."

Hmmm, mislio sam, iz ovoga što Muriel govori čini se da uskrsnuće neće biti trenutak ushićenja, kao što to većina kršćana misli.

Nastavila je: "Ciklus smrti i ponovnih rađanja, reinkarnacija, može se prekinuti jedino snagom Isusa Krista. Ako dođete Isusu, priznate svoje grijeha i zamolite ga da promijeni vaš život u skladu sa svojom voljom, vaša će karma biti skinuta s vaših leđa. Isusova snaga će otpočeti proces izgradnje besmrtnoga uskrslog tijela. To je duhovno tijelo o kojemu je govorio apostol Pavao. Načinjeno je od smrtnoga tijela s pomoću Kristove energije koja dolazi od Isusa."

Slušajući Muriel, sjetio sam se kako ona već nekoliko godina tvrdi da njezino tijelo prolazi kroz nekakav proces pomlađivanja. Otvoreno je izjavljivala da postupno postaje sve mladom i da će na kraju dosegnuti starost od dvadeset osam godina. Kazala je da će, kad jednom dospije u tu mladu dob, živjeti besmrtnim životom ovdje na Zemlji, u slavnom novom dobu ljubavi i svjetlosti.

Prema onome što je Muriel sada pripovijedala izgledalo je da Biblija govori o istome procesu, no tu preobrazbu pokreće Isusova uskršavajuća snaga, a ne nekakva nejasna svemirska "Kristova energija".

Muriel je ponovno čitala iz Svetoga pisma. "Blažen i svet tko je dionik ovoga prvog uskrsnuća! Nad ovima druga smrt nema vlasti, nego će biti 'svećenici Božji' i Kristovi i s njime će kraljevati tisuću godina."

Podignuvši zatim pogled, nastavila je objašnjavati. "Ovaj tekst iz Otkrivenja opisuje proces uskrsnuća kroz koji ja prolazim. To je proces koji mijenja atome smrt-noga tijela u profinjene atome besmrtnoga tijela što ga poznajemo kao prvo uskrsnuće. Oni koji se preobrazu Isusovom snagom sudjeluju u prvom uskrsnuću. Oni će živjeti na ovom planetu tijekom tisućugodišnjeg mira i napretka. To tisućljeće je novo doba."

Muriel se nagnula i položila Sveto pismo na pod.

"Biblija naučava da postoji i drugo uskrsnuće", kazala je. "Ono je za ljude kojima nije uspjelo dospjeti u novo doba. Nisu prihvatili Isusa i tako ne prolaze preobrazbu. Ovi bivaju osuđeni i poslije dobivaju drugu priliku."

Zaustavila se i pogledala nas kao da nas poziva da postavljamo pitanja. Ja nisam sasvim shvatio to što je govorila, ali sam šutio.

"Isus mi je rekao da smo na putu vječnoga sinovstva", nastavila je Muriel. "Trebamo živjeti pravednim životom time što ćemo slijediti njegov primjer u Bibliji. Naš je cilj da postanemo Božji sinovi i budemo jedno s Ocem, kao što je i Isus bio jedno s Ocem."

Kad je ponovno progovorila, sva se sjajila. "Isus me je obavijestio da sam sada članica Melkisedekova svećenstva. To je Kristovo kraljevsko svećenstvo o kojemu govori apostol Pavao u Poslanici Hebrejima."

Nitko u razredu se nije pomaknuo. Ni sâm nisam znao kako da shvatim njezinu izjavu. Tko sam ja da osporavam njezin položaj?

Na kraju predavanja Muriel je pozvala sudionike da dođu pred oltar i prime blagoslov.

Murielino objašnjenje procesa uskrsnuća bilo je potpuno različito od onoga što Biblija uči. Kršćanstvo je u povijesti naučavalo da će se o uskrsnuću otvarati

grobovi onih koji su umrli u Kristu — mrtvih svetaca. (U biblijskoj uporabi riječ svet opisuje svakog kršćanina koji je spašen i ima vječni život po vjeri u Isusa.) Vraćeni u život, oni će ustati iz zemlje sa svojim uskrsnulim tijelima. Biblija tvrdi da će oni "koji su činili dobro, uskrsnuti na život" (Iv 5,29). Ustat će u neraspadljivosti, u slavi, u duhovnom tijelu (1 Kor 15,42-44).

Sveto pismo kaže da se uskrsnuće zbiva prigodom Kristova drugog dolaska i da će "najprije uskrsnuti umrli u Kristu. Zatim ćemo mi živi, mi preostali, biti skupa s njima odneseni u zrak na oblacima u susret Gospodinu." (1 Sol 6,16.17) Prema biblijskom nauku uskrsnuli sveci i živi sveci bivaju preobraženi u slavna bića "u jedan hip, u tren oka, na glas posljednje trube" (1 Kor 15,52).

Sada je jasno da nije Sveti Duh posredovao u *Osvjetljenome putu*. Naprosto smo doživljavali produbljiivanje prijevorne urote vode u sjeni. Smišljeno smo bili obraćeni u lažnu kršćansku crkvenu organizaciju da bismo privukli novi profil potrošača i ispunili novo poslanje. Naša je funkcija bila da proširimo lažno kršćanstvo.

Premda je Sveto pismo zamijenilo sve naše prijašnje metafizičke udžbenike i premda smo se sami nazivali novorođenim kršćanima, mi smo se još uvijek oslanjali na meditaciju kao sredstvo primanja doktrinarnih informacija od "Boga".

VAŽNA PRIMJEDBA

Da bih osujetio bilo kakvu zabunu, do kraja ove knjige ću se koristiti *kosim slovima* da bih naznačio kad govorim o krivotvorini božanstva. Primjerice, *Isus Krist* i *Otac* označavat će sotonske anđele prerusene u Isusa Krista i Božji glas. Kad se bude radilo o upravnom govoru iz usta koga drugoga, *kosa* će *slova* značiti da

se, po mome mišljenju radi o krivotvorini, mada je ta osoba bila posve iskreno uvjerena da komunicira s pravim Isusom ili Svetim Duhom. *Kosa će slova* također označavati lažne božanske osobine.

10

Svećenstvo po Melkisedekovom redu

Stajao sam u sjajnoj i ukrašenoj palači. Izgledalo mi je da sam odnesen u nebeske prostore. Riječi ne mogu opisati ljepotu unutrašnjosti zdanja uređenog u rimskome stilu. Prekrasno ozračje mira i svetosti prožimalo je dvor.

Preda mnom je stajala divna žena s blistavim anđeoskim sjajem na licu. Po vanjštini kao kakva božanska svećenica, imala je cvjetni vijenac na glavi i bila obučena u dugačku bijelu haljinu. Njezin prelijepi osmijeh radosti mojim je očima pričinjavao užitak.

U ruci je držala zlatni lančić o kojemu je visio mali drveni križ. Izgledao je kao lančić kakav nose svećenici. Anđeosko je biće objesilo lančić meni oko vrata tako da je drveni križić ponosno visio na mojim prsima.

Njezine su prekrasne modre oči bile duboke kao samo nebo. Nasmiješila se i rekla: "Dobro, slugo dobri i vjerni."

Intuitivno sam shvatio da sam upravo promaknut u *Kristovo* svećenstvo.

Najjednom sam se probudio. Ležao sam u krevetu. San je bio tako jasan i dojmljiv da sam bio uvjeren kako sam u duhovnome tijelu odveden u nebesko prostranstvo i zaređen u svećenika.

Nešto me je poticalo da kupim pravi križ i lančić kao znak zaređenja. U najbližoj kršćanskoj knjižari iza-

brao sam drveni križ i lančić što su bili navlas jednaki onima koje sam vidio u snu.

Vrativši se kući, upalio sam dvije svijeće na oltaru i zapalio tamjan. Osobnim bogoslužjem, molitvom i meditacijom posvetio sam križ i lančić svečano ih objesivši oko vrata.

Smatrao sam da me je Bog pozvao da bi me obrazovao za kršćansku svećeničku službu i želio sam postati svećenikom. Moja najdublja želja bila je da pomognem u spašavanju ljudi od zabluda i čari materijalističkog života i dovesti ih do vječnog života preko svijesti o milosti koju smo dobili od *Isusa Krista*.

Sutradan sam otišao na nedjeljno jutarnje bogoslužje u *Novi osvjetljeni put*. Na sebi sam nosio novoposvećeni drveni križ koji sam sakrio pod majicu budući da nisam htio izgledati uobražen i nositi križ tako da ga svi vide. Držao sam da je moj izbor za svećenika sveta, osobna stvar između mene i Boga.

Kad je tijekom uobičajenog obreda paljenja svijeća red došao na mene, krenuo sam prema oltaru, upalio bijelu svijeću i položio je uz Kristovu svijeću. Muriel je zatvorila oči i prenosila poruku *Svetoga Duha* za mene.

“Vidim da nosiš drveni križić na zlatnom lančiću”, kazala je. “Na duhovnoj razini primio si inicijaciju u svećenstvo. Otac je vrlo zadovoljan što si prihvatio ponudu da postaneš slugom *Isusa Krista*.”

Oho, pomislio sam, doista se dogodilo. Moj križ i lančić posve su skriveni od pogleda, jedino joj je *Duh* mogao pokazati onaj prizor moje inicijacije.

Muriel je nastavila: “Imat ćeš veliki blagoslov i bit ćeš nagrađen radi odluke da postaneš *Kristovim* učenicom. Slavna budućnost te čeka. Na kraju ćeš ostaviti svoje sadašnje zaposlenje i baviti se evangeliziranjem.”

Zadovoljno se smiješeći, vratio sam se na svoje mjesto.

Muriel je prije toga govorila o sebi kao članici Melkisedekova svećenstva. Tako sam pretpostavio da sam i ja posvećen u isti red, iako sam svoj položaj smatrao privremenim, dok ne prođem daljnje osposobljavanje.

Za sjećanje na smrt mojega spasitelja i gospodara odlučio sam nositi drveni križ bez prestanka. Želio sam da to postane stalni podsjetnik moje odanosti svetom životu svećenika.

Muriel je počela svoju propovijed govoreći o potrebi da čovjek živi čistim životom i slijedi primjer Isusa Krista, kako je on opisan u Svetome pismu. Istaknula je zahtjev da budemo poslušni *Očevoj* volji koju nam on otkriva preko glasa *Svetoga Duha*, no upozorila nas je na postojanje sotonskih bića u duhovnome području koja bi nas mogla pokušati odvesti na stranputicu.

“Moramo biti vrlo oštroidni”, posavjetovala nas je. “Ako niste sigurni je li biće od Krista ili je demon, upitajte ga: ‘Jesi li Isusov?’ Ako nije *Kristov*, pobjeći će od vas. Isusovo ime je najmoćnije ime u svemiru. Možete ga uporabiti za zaštitu od zlih sila. Primjerice, ako osjećate da vas pritišće kakva zla sila, možete izgovoriti invokaciju ‘U ime Isusa Krista, nalažem ti da odeš’. Biće će morati otići.”

Nakon stanke Muriel je promijenila temu.

“A sada o nečemu što će vas možda oduševiti. O tome se govori u Otkrivenju. Mi ćemo biti među 144 000, u otkupljenoj prvini. Još nisam primila od *Isusa* punu svjetlost o ovome. No, može se dogoditi da će doći vrijeme kad će svi sveti biti podignuti u zrak i moći levitirati. Vjerojatno ćemo posjećivati druge planete.”

Ponovno sam postajao zbunjen. Mislio sam da mi je uskrsnuće jasno; sada je ova zanosna ideja sve pobrkala. Zaključio sam da ću morati iskreno meditirati u svezi s tim i pouzdati se u *Svetoga Duha* da mi otkrije značenje knjige Otkrivenje.

Prošlo je nekoliko mjeseci. Godišnji sabor s Kennethom Copelandom pod nazivom “Glas pobjede vjernih na Zapadnoj obali” održavao se u Kongresnom centru Anaheim. Imao sam dojam da ga trebam posjećivati svake večeri čitav tjedan, koliko je događaj trajao. Copelandova saborska tema vrtjela se oko odnosa saveza koji postoji između Oca i njegova naroda.

Kolike li razlike kad se usporedi moje držanje na tom saboru i onom prošlom. Tada sam se držao metafizičkim newageovcem, učenikom veleštovanoga Djwhala Khula. Smatrajući da znanje mojega ezoteričnoga gospodara daleko nadmašuje kršćansku biblijsku spoznaju, na sastanak sam otišao samo kao promatrač. Moj je posjet bio jedino posljedica činjenice da je Muriel tako hvalila Copelanda i što mi je unutarjni glas meditacije kazao da odem onamo.

Od onog se sastanka mnogo toga promijenilo. Sada sam se smatrao novorođenim kršćaninom iako sam se još uvijek osjećao dijelom pokreta New age. Zbog toga, međutim, nipošto nisam osjećao nekakvu odvojenost od moje kršćanske braće prigodom ovoga posjeta. Skupa s njima sam dizao ruke u zahvalnost i slavu Bogu. S oduševljenjem sam se pridružio kada god su pjevali. Kad smo se svi uhvatili za ruke, molio sam se Gospodinu Isusu skupa s crkvom koja je brojila deset tisuća vjernika i od srca ubacivao svoj dragovoljni prilog.

Kad je brat Copeland propovijedao, željno sam slušao što ima reći i pozorno pratio biblijske retke o kojima je govorio. Držeći se jednim od tamošnjih suvjernika, svake sam večeri, kada smo otpjevali završnu pjesmu, osjećao krajnje ushićenje. Bio sam pun radošti i tako raspoložen kao da hodam po zraku. Rijetko kad sam bio tako ispunjen srećom.

To sam veselje osjećao čak i na poslu tijekom dana. Hvalospjevi su mi odzvanjali u srcu. Primjerice, jednog sam jutra u saborskom tjednu sjedio za svojim radnim stolom na poslu kad me je telefonom pozvao naš trgovački putnik. Bio je to staromodan stariji čovjek što sam ga poznavao već nekoliko godina.

“Wille, kako ide?” pitao je.

Iz mene je provalio najuzbudjeniji, najoduševljeniji i najsretniji glas što se može zamisliti: “Apsolutno fantastično!”

Trgovački putnik je časak šutio, a zatim ozbiljno pitao: “Nije li kod tebe nešto naopako?”

Stao sam ga uvjeravati da ništa nije naopako. Naprotiv, sve je u najboljem redu.

Svake večeri kad bih se vratio kući, na koljenima sam zahvalio *Ocu* što me je doveo do potpune spoznaje i sile *Isusa Krista*. Unutarnji glas meditacije me zatim sokolio da odem na sastanak i sutra uvečer.

Brat Copeland je svake večeri zvao nevjernike da dođu naprijed i prihvate *Isusa Krista* za svojega spasitelja. Ja sam držao da sam već novorođen i da ne bi bilo prilično da izidem naprijed s novoobraćenima.

Želio sam da Kenneth posebno pozove pred govornicu ljude koji osjećaju Božji poziv da počnu raditi u službi evanđelja i spremni su javno priznati taj poziv. U čast mojega zaređenja u *kršćansko* svećenstvo, ja sam želio odgovoriti na takav zahtjev. Pod potkošuljom sam ponosno nosio sveti drveni križ.

Na moje veliko veselje, u četvrtak uvečer Kenneth je uputio poziv za kojim sam čeznuo. Posebno je zatražio da na podij dođu samo oni ljudi koji su se odlučili ozbiljno predati propovjedničkoj službi.

S moje strane nije bilo nikakva oklijevanja. Požurio sam niz stube i pridružio se skupini koja je okružila govornicu sprijeda u dvorani. O, kako sam želio biti evanđelistom poput Kennetha Copelanda, samo ako me *Gospodin* pomaže silom.

Copelandu su se uz propovjedaonicu pridružili drugi iz njegova propovjedničkoga tima. Molili su za naš blagoslov i tražili od Boga da nam dâ darove Svetoga Duha kako bismo mogli ispuniti svoje evanđeosko poslanje. U tom trenutku nisam shvaćao kako brzo će moja služba početi.

Ubrzo nakon sabora nazvala me Muriel.

“*Otac* mi je rekao da se preselim u Texas”, kazala je. “Ovdje u Los Angelesu ću sve zatvoriti i *Novi osvjetljeni put* pokrenuti u Fort Worthu.”

Njezina me je izjava vrlo iznenadila. Ona je vodila *Osvjetljeni put* u Los Angelesu više od dvadeset godina.

“Izgleda da Texasu treba objaviti mistično kršćanstvo”, objasnila je.

Promatrajući godinama Murielinu poslušnost i predanost, znao sam da će izvući korijenje i izvršiti naredbu unatoč činjenici da joj je bilo skoro šezdeset godina i da je u južnoj Kaliforniji proživjela većinu svojega života. Poželio sam joj sreću i izrazio uvjerenost da će se *Gospodin* pobrinuti za sve njezine potrebe.

Poziv u evandeosku službu

“Idi do trgovačkoga centra i propovijedaj.”

Čuo sam jasne riječi u umu dok sam klečao pred oltarom u svojem stanu. Bila je subota ujutro i upravo sam bio počeo meditaciju.

Rekao sam sebi: “Što? Da idem propovijedati u trgovački centar?”

Čekao sam neću li čuti još štogod, ali više nije bilo ničega. Slegnuo sam ramenima i nastavio s tihim samoopažanjem.

Već sam nekoliko tjedana posvećivao svoje vikende proučavanju *Enciklopedije američkih religija* J. Gordona Meltona. Nastavio sam čitati, a preostali dio dana proveo sam u mjesnoj gradskoj knjižnici. Zanimala me je povijest raznih kršćanskih zajednica. Izvještaji o radu takvih velikana kao što su bili braća Wesley, Finney, Campbellovi, Moody i drugi plijenili su moju pozornost.

Prošao je čitav tjedan. Otpočeo sam vikend kao i obično jutarnjom meditacijom. “Idi i propovijedaj u trgovačkom centru”, progovorio je unutarjni glas.

“Kako to misliš, ‘idi i propovijedaj?’” pitao sam u svojim mislima kao da se telepatiski obraćam izvoru te tajnovite zapovijedi.

Odgovora nije bilo.

Nešto osobito u povezanosti s tim glasom udarilo je u žicu bojazni u meni. Bio je to isti unutarjni glas savjesti što sam ga tako često slušao i prije, no ovaj put je bio osobito nježan i precizan. Odisao je nekom neobičnom snagom koja je privukla moju pozornost.

Stao sam se zamišljati kako hrabro propovijedam mnoštvu kupaca koji su se okupili pred ulazom u našu robnu kuću. Znatizeljno slušaju objavljivanje vijesti o skorom povratku *Isusa Krista*.

Nasmijao sam se mašti i pomislio: Tko zna, možda *Gospodin* želi da postanem drugi John Wesley; umjesto da propovijedam rudarima na otvorenom pokraj ugljenokopa, propovijedat ću kupcima pred robnom kućom.

Odbio sam poruku kao pakost što potječe iz astralnoga područja. Na kraju krajeva, tko je ikada čuo za propovijedanje u robnoj kući? Ta je zamisao bila obična besmislica.

Nastavio sam meditaciju još oko sat vremena. Međutim, daljnjega nadahnuća nije bilo. Završio sam molitvom u kojoj sam tražio da me Bog učini čistim kanalom za *Isusa*.

Poslije istoga dana morao sam otići u mjesni trgovački centar radi kupnje. Dok sam prolazio kroz ulaz, mašta je iznenada bljesnula u mojem umu. Zaustavio sam se i u mislima vidio sebe kako propovijedam prolazniku upravo na mjestu gdje sam stajao. Neki neugodan osjećaj pojavio mi se u želucu. Srce mi je skliznulo u petu. Obuzela me strava.

“Želi li *Gospodin* doista da počnem ovdje propovijedati?” zapitao sam se. “Oh, nadam se da ne želi”, pomislio sam duboko uzdahnuvši.

“Oprostite”, uskliknula je neka žena koja me je, okrznuvši me u prolazu gurajući pred sobom dječja kolica, izbacila iz razmišljanja. Ušao sam u trgovinu.

Sutradan je bila nedjelja. Meditirao sam kao i obično.

“Hoću da odeš do trgovačkog centra i propovijedaš”, kazao je glas savjesti oštro.

“Kako? Što si rekao?” bilo je pitanje koje je odzvanjalo u mojim mislima, premda sam uputu jasno čuo.

Čudan osjećaj topline pojavio se u gornjem središnjem dijelu mojih leđa. Činilo mi se da je osjet smješten u području srčane čakre.

U sebi sam pitao: “Je li to nekakva šala ili pak stvarni nalog što dolazi od *Boga*?”

Ako je od *Boga*, razmišljao sam, što točno znači “propovijedati”? Trebam li otići do robne kuće i stati u vrevu na ulaz mašući Biblijom dok glasno propovijedam ljudima?

“Ne, ne, to je obično neobuzdano, besmisleno razmišljanje”, uvjeravao sam sebe. “Razum mi se gubi; moram pažljivije nadzirati mišljenje.” Prilagodio sam se na dublju razinu višega “ja” nastojeći dobiti pojašnjenje o toj stvari.

“Da, želim da počneš propovijedati ljudima u robnoj kući Del Amo. Sada je vrijeme da tvoja propovjednička služba otpočne”, izjavio je unutarnji glas.

Oblio me hladan znoj. Naglo okončavajući otvorenost uma prema svemiru, prekinuo sam meditaciju. Nisam želio slušati nikakve tlapnje.

Tijekom idućeg tjedna nekoliko mi se puta u mašti vratila slika o tome kako propovijedam ljudima u robnoj kući. Svaki bi me put, kad mi je na pamet došla ta misao, uhvatio neugodan nemir.

Nevoljko sam se počeo baviti mišlju da mi možda *Sveti Duh* progovara i uistinu traži od mene da odem do trgovačkog centra i propovijedam evanđelje. Pojavila se bolesna zabrinutost koja me nije ostavljala. Taj je nalog postao “misaona formulacija” što me opsjedala, snažna i ustrajna misao koja je zahtijevala djelovanje.

Moje su meditacije sada točno razjasnile kako bih trebao propovijedati ljudima. Nisam dobio instrukcije po kojima bih morao stajati i propovijedati na ulazu u trgovački centar. Umjesto toga, bilo je potrebno da se približim pojedincima u robnoj kući i svjedočim im o *Isusu Kristu*. Valjalo im je navijestiti njegovo skoro pojavljivanje na planetu.

Unutarnji mi je glas objasnio da je to svjedočenje oblik propovijedanja; propovijedanje pojedincima. Glas je istaknuo da je to osobno propovijedanje vrijedno djelo širenja evanđelja i odlično osposobljavanje za budući evandeoski rad na višoj razini.

Zamisao o svjedočenju nepoznatim ljudima u prodavaonici paralizirala me je. Odupro sam se svakom nalogu da to učinim. Svako popodne i svaki vikend pronašao sam ovakav ili onakav izgovor radi kojega nisam u stanju otići u robnu kuću i svjedočiti izgubljenim dušama.

Jednom je izgovor bio: “Još nisam spreman”, drugi put: “Nisam raspoložen kako bi trebalo”. Katkada sam namjerno odugovlačio sa svojim svjetovnim dužnostima tako da mi poslije podne ne bi ostajalo vremena za odlazak u trgovački centar.

Bez obzira na to što sam bio nesklon zamisli o svjedočenju, vjerovao sam da ako *Isus* od mene traži da to činim, onda nekako moram smoći hrabrosti da obavim taj posao koliko god ga se bojao.

Nakon nekoliko dana unutarnji mi je glas meditacije još jednom kazao da svjedočim u našoj robnoj kući. Iznova me spopao strah. Nadao sam se da je *Gospodin* odustao od toga posla svjedočenja.

Nanizao sam nekoliko izgovora zašto ne mogu baš te večeri: previše sam umoran; ne da mi se; ionako neće biti uspjeha; ići ću radije sutra.

Došlo je sutra. Čitav dan sam se na poslu užasno osjećao. Pomisao da nakon posla trebam ići svjedočiti izazivala je u meni strašno neraspoloženje i od zabrinutosti mi je bilo slabo. Činilo mi se da su poticaji da idem svjedočiti potpuno preuzeli nadzor nad mojim životom. Neprestano sam mislio na to i tu opsjednutost nisam mogao zaustaviti.

“Moraš raditi moj posao”, sokolio me *Isusov* glas čitav dan.

Često sam pogledavao na sat i užasavao se kraja radnoga vremena.

Na kraju je trenutak kojega sam se bojao — došao. “Neću to napraviti”, kazao sam sâm sebi. Izvlačio sam se tješeći se mišlju: Sutra ću se drukčije osjećati; danas sam od brige i straha preumoran da bih išta učinio.

Odlučio sam se dobro odmoriti pa sam u krevet te večeri otišao nešto ranije nego obično. Sakrivši se pod pokrivač, jedva sam čekao da zaspim.

Probudio sam se oko jedan sat nakon ponoći. Osjećao sam se užasno. Proganjala me činjenica što nisam poslušao nalog da svjedočim u trgovačkom centru.

Unutarnji glas savjesti mi je prigovarao. "Moraš raditi moj posao", tvrdio je. "Nema ti druge. Želio si uzeti moj križ i ići za mnom. Zašto to onda ne učiniš?"

Okrećući se tamo i amo, pokušavao sam ponovno zaspati. No sna, koji bi me izvukao iz ove bijede, nije bilo niotkuda.

U mašti sam vidio ljude kako u mraku pecaju ribu na lukobranu na Rodondo Beachu. Znao sam da je čak i u to doba noći nekolicina ribolovaca na lukobranu.

"Ustani i svjedoči sada ovim ribarima!" naložio mi je unutarnji glas.

"Ustaj!" tulio je.

Htijući se skriti, stisnuo sam pokrivače oko sebe.

Ležeći u krevetu, osjećao sam se tako snuždenim da sam poželio umrijeti. Pritisak je bio tako jak da sam doslovce osjećao mučninu; nato su mi se trbušni mišići skvrčili sami od sebe i morao sam sjesti da bih svladao grč. Mислеći da me je Krist sigurno potpuno napustio, zaključio sam da osjećam krajnju prazninu života bez *Boga*.

Sjetio sam se frustracije oko opiranja nalogu da upotrijebim svoje kreditne kartice ne bih li priložio tisuću dolara u potporu *Osvjetljenome putu*. Pamtio sam kako je bezuspješan bio otpor. Pred sobom sam vidio samo dva izlaza: ili ću počiniti samoubojstvo ili učiniti upravo ovo što mi *Isus* nalaže. Ne mogavši više podnositi taj strašan pritisak ni časak dulje, morao sam nešto učiniti.

Na kraju sam zaključio da ni neugodno svjedočenje sigurno nije tako loše kao ovaj osjećaj i tako sam se predao odlučivši krenuti da svjedočim ribolovcima.

Čim sam počeo ustajati iz kreveta, osjećao sam se bolje. Shvatio sam da je na djelu ovaj scenarij: ako

slušam *Boga*, bolje se osjećam; ako ga ne slušam, on povlači svoju milost i ja upadam u depresiju.

Dok sam se u tišini noći polako odijevao, sjetio sam se jednoga biblijskog teksta. Isus kaže Petru:

Pasi ovce moje... kad si bio mlađi, opasivao si se sam i hodio kud si htio. Ali kad ostariš... drugi će te opasivati i voditi kamo ti ne bi htio. (Iv 21,17.18)

Budući da sam te retke pročitao nekoliko dana prije, sad sam ih primijenio na svoje okolnosti. Pomislio sam: kad sam bio mlađi, radio sam što mi se htjelo i živio buntovnim svjetovnim životom. Sada kad sam stariji, *Bog* me vodi na mjesta kamo ne želim.

Zaključio sam da ne mogu ostaviti svoju službu. Moj je izbor bio da slušam *Boga* ili da se suočim sa smrtonosnom depresijom odvojenosti od njega.

Uzevši Bibliju, izišao sam iz stana i odveo se prema lukobranu.

Demoni onoga koji vuče konce preuzeli su posve-mašniji nadzor nad mojim životom. Postao sam robom njihove volje. Činjenica da sam nosio Sveto pismo i propovijedao o *Isusu Kristu* nije značila da sam bio pravi svjedok za Krista, makar sam tako izgledao.

Za nagradu za poslušnost njegovim nalogima, demon s "Isusovom" krinkom rekao mi je da odem na dopust u novodopsku zajednicu u Findhorn u Škotskoj. Moji su prijatelji u Findhornu bili iznenađeni i zbunjeni mojim izjavama kad sam ustvrdio da sam sada sljedbenik "Isusa Krista" i "Gospodina" svih gospodara New agea. Zbog njihove preneraženosti o tome nisam dalje govorio, zaključivši da naprosto nisu spremni za "otkrivenje" u koje sam ja bio upućen.

Sve u svemu, dopust je bio ugodan, s jednom jedinom nezgodom. U povratku sam u vlaku, putujući kroz snijegom pokriven šumoviti planinski predio sjeverne Škotske, izgubio jedan od svojih dnevnika. Ti dnevnički pomnjivo bilježe sve detalje važnih događaja na mojem putu novodopskog učenja. Kako sam spo-

menuti dnevnik počeo pisati tek prije kratkog vremena, njegov gubitak nije bio tako velika nesreća. Ipak, čitavim preostalim dijelom puta do Los Angelesa pitao sam se nije li nestanak dnevnika događaj koji ima neko ezoterično značenje.

11

Propovijedanje na šetalištu uz more

“Potres!”

Bila je to moja prva misao.

Obuzeo me strah.

Probudio sam se usred noći. Krevet mi je podrhtavao.

Podignuvši glavu s jastuka, pogledao sam u sliku što je visjela na suprotnom zidu osvijetljena prigušenom svjetlošću. Čudno, nije se pomicala lijevo-desno kako sam iz iskustva naučio da se događa prilikom potresa.

Oslušnuo sam ne bih li čuo cviljenje drvene građe, no ništa se nije čulo.

Tada mi je proradilo sjećanje: zadnji put mi se dogodilo nešto slično kad me je Isus probudio i dao mi osobitu poruku.

Krevet se još uvijek tresao, kadli najednom neki glas progovori u moje uho.

“Dolazim uskoro. Moraš raditi moj posao. Vrijeme istječe.”

To je *Isus*, pomislio sam. Glas nisam mogao zamijeniti. Imao je neobičnu mirnoću i zvučao je autoritativno.

Napregnuo sam se da bih čuo nastavak.

Muk. Zapazio sam također da se krevet više ne trese.

U sebi sam imao jaku intuitivnu misao da će se *Isus* stalno pojaviti na svijetu za otprilike petnaestak godina. Bilo je to kao da je *Isus* ubacio taj podatak neposredno u moj mozak a da ga nisam svjesno čuo.

Isusova poruka bila je uzrokom vala straha koji me je zapljusnuo. Znao sam da sam se izvlačio kad mi je govorio da svjedočim pojedinačno ljudima po robnim kućama. Osjetio sam krivnju u vezi sa svojom plahosti.

Dok sam nepokretno ležao ispitujući se, shvatio sam da me *Isus* želi obavijestiti o potrebi da požurim sa svojim evangelizacijskim naporima. Vrijeme je istjecalo. Trebao sam se više potruditi da pomognem u širenju radosne vijesti o njegovom skorom povratku kako bi ga svijet bio spreman prihvatiti kada se javno pojavi u tijelu o svojem slavnom drugom dolasku.

Usprkos mojoj bojažljivosti i nedostatku volje da svjedočim, odlučio sam se puno više potruditi u svojoj predanosti da ispunim volju svojega gospodara, bez obzira što on od mene tražio.

Razmišljao sam o mogućnosti da se *Isus* vrati na prijelomu stoljeća. Kakav bi to bio nevjerojatan događaj. Bio sam uvjeren da ću, kad dođe, od njega primiti zasluženu nagradu.

Prošla su dva tjedna. U nedjelju rano ujutro počeo sam meditirati kao i obično. Nakon što sam upalio svijeću na svojem kućnom oltaru, izgovorio sam posredničke molitve završavajući ih sa "to molim u ime *Isusa Krista*".

Nakon pola sata duboke meditacije počele su stizati jasne upute od strane unutarnjega glasa savjesti. "Idi do Venice Beacha i propovijedaj evanđelje", kazao je.

Protrnuo sam. Premda mi je čitavo tijelo postalo vruće, naročito sam jak osjećaj topline zapazio u području srčane čakre. Svukao sam pulover, iako je u sobi bilo sasvim hladno. Osjećao sam da je energija što se tu nalazi velika.

Intuitivno sam znao da je nalog ozbiljan zbog toga što je ta sila bila tako jaka. U mašti sam vidio kako

propovijedam evanđelje malobrojnim znatiželjnicima na šetalištu uz more.

U sebi sam pomislio: ako *Bog* želi da javno propovijedam, onda s tim propovijedanjem moram i početi. Činilo mi se da sam dobio punomoć. Ne želim ići, ali sada je došlo vrijeme da otpočnem s propovijedanjem u javnosti.

Zaključio sam da svaki učenik prije ili poslije dobije poziv da se odrekne sebe i uzme svoj križ. Sada je bio red na meni da umrem svojem "ja".

Unutarnji je glas ponovno progovorio: "Žetva je velika, a poslenika malo", rekao je tiho.

A onda mi je, dok sam razmišljao o projektu koji stoji preda mnom, na um došao još jedan redak iz Biblije: "Tko ne uzme križ svoj i ne ide za mnom, nije me dostojan... tko zbog mene izgubi svoj život, sačuvat će ga."

Ponovno sam u mašti vidio sebe kako stojim na šetalištu uz obalu. U ruci sam držao veliku Bibliju i smiono propovijedao ljudima koji su prolazili. Što sam više razmišljao o prizoru, više sam se bojao. Što ako nitko ne bude htio slušati? Što ako me tko napadne? Što ako tko pozove policiju?

Znao sam da negdje moram početi ako hoću postati evanđelist. Tko zna, možda postanem tako velik propovjednik kao što je Kenneth Copeland.

Zamisao o propovijedanju evanđelja na prometnom šetalištu uz more na neki se način doimala prihvatljivijim prijedlogom nego svjedočenje pojedincima u pomodnim trgovačkim centrima.

Odlučio sam poslušati meditacijski nalog bez daljnega kolebanja. Znao sam da će ionako biti beskorisno protiviti se. Ako *Bog* želi da propovijedam, mislio sam, onda ću to morati učiniti. Svi su propovjednici morali jednom početi; možda je bolje da te bace odmah u duboku vodu. Još sam zaključio da *Bog* želi da prođem bez bogoslovne naobrazbe i svega toga, i da on od mene zahtijeva jedino da se nađem ondje i propovijedam Riječ.

“Učini to. Idi”, neprestano me nagovarao unutarnji glas dok sam dalje meditirao. “Božja sila će biti s tobom. Idi!”

Prekidajući samoopažanje, izgovorio sam posebne molitve za blagoslov nad mojim propovjedničkim pozivom. Zatim sam otišao do ormara i izvadio svoje najbolje smeđe odijelo. Svi veliki propovjednici na televiziji besprijekorno su odjeveni. Odijelo, košulja s ovratnikom i kravata. Smatrao sam da se i ja trebam obući tako. Pred zrcalom sam izravnao kravatu, uzeo Sveto pismo i uputio se prema šetalištu u svojem bijelom, najnovijem modelu pontiaca sunbirda.

Tijekom vožnje do žala duge dvadeset pet kilometara, ubrzo sam u trbušnoj šupljini počeo osjećati strašnu mučninu od straha. Unatoč odluci da učinim po volji svojem *Gospodinu*, na svakom sam izlazu želio odustati od puta i odvesti se na bilo koje drugo mjesto. Kako bi lijepo bilo posjetiti muzej, otići u brda ili se naprosto odvesti u pustinju.

Moje misli što su lutale privukao je strog glas sa-
vjesti. “Nastavi ravno”, grdio me.

“Idi na plažu i propovijedaj.”

“Moraš raditi taj posao.”

“Vrijeme istječe.”

“Idi i propovijedaj.”

U mašti sam vidio kako me ismijavaju nevjerni rugači. Vidio sam nekoga koji je stao pred mene i zaprijetio da će pozvati policiju ne budem li prestao ometati mir. Zaželio sam da se vožnja do Venecia nikad ne završi ili, kad bih imao sreće, da budem upleten u kakvu prometnu nezgodu.

Ipak, bez obzira na to kakvu mučninu osjećao, bio sam odlučan odazvati se na veliki poziv u službu. Vjеровao sam da ću imati božansku zaštitu. Možda čak i sam Isus, nevidljiv, stane pokraj mene i pomogne mi u mojem prvom nastupu.

U autu mi je bilo vruće i neudobno. Uključio sam klimu na najjače. Grudni koš mi se stisnuo kao da ga steže debeli čelični obruč.

“Nastavi. Nemoj se sada povući”, ubacio se glas.

Napokon sam stao u red za parkiralište. U nevjerici sam promatrao područje oko sebe. Prije nekih pet godina sam zadnji put posjetio ovo šetalište kao znatiželjnik i već sam zaboravio kako je tu sve zapušteno i trećerazredno.

Odlučio sam najprije ispitati kilometar i pol dugačak glavni dio šetališta da bih našao odgovarajuće mjesto gdje bih mogao stajati i uspješno propovijedati prolaznicima.

Hodao sam ulicom za pješake širokom četiri i pol metra, zakrčenom šetačima. Red većinom starijih zgrada u kojima su bile kavane i prodavaonice obrubljivale su kopnenu stranu šetališta. Obalna strana obuhvaćala je širok pojas travnjaka na kojem su tu i tamo stajale palme. Ulični prodavači nanizali su se duž pločnika nudeći najrazličitije proizvode. Ovdje-ondje su ulični izvođači pokušavali unovčiti svoje vještine. Vidio sam gutača vatre, nekoliko glazbenika-solista, glazbenih skupina i čak jednoga žonglera s motornom pilom.

Što sam dalje išao, bio sam utučeniji. U prolazu sam više puta okrznuo kakvoga skitnicu koji je izgledao kao psihički bolesnik i kojemu je bila potrebna psihijatrijska njega. Drugi su imali grozne rane i kožne bolesti. Prolazio sam mimo punkera koji su u ušima imali velike zihalice i izlagali tetovirane slike na rukama. Okolo su se vukli beskućnici s vrećama za spavanje na leđima, što su došli iz grada. Ostavljali su dojam da traže sreću.

Iako su moju pozornost, izgleda, uglavnom privlačili besposličari, oni su bili u manjini. Ostali šetači su većinom bili obični vikendaši što su se dokono šetali na suncu. Neki su prolaznici čak izgledali kao bogati biznismeni koji su izveli svoje žene u zanimljivu nedjeljnu pustolovinu.

Izgubio sam svu hrabrost, ali sam se prisiljavao da i dalje tražim odgovarajuće mjesto za propovijedanje. Buka, smrad pića i miris marihuane počeli su u meni izazivati mučninu. Prošao sam kraj jednoga uličnog

akrobata koji je izgledao kao kakav neustrašivi cirkuski kaskader. Raširio je veliku plastičnu prostirku prekrivenu razbijenim staklom. Repertoar njegovih junaštava obuhvaćao je hodanje bosim stopalima po razbijenim staklenim bocama s oštrim zupčastim šiljcima.

“Dosta mi je!” rekao sam srdito sâm sebi kad sam vidio što radi. “Ovo mjesto nije za mene.”

U sebi sam rekao: “Nije me briga što *Bog* hoće. Ovdje neću propovijedati.”

Okrenuo sam se i s odvratnošću pošao prema automobilu zapanjen što me je *Isus* mogao poslati u ovo strašno prebivalište zla. Ljutito sam si rekao: “Zamisao da se propovijeda na ovom mjestu mora da je bila šala. Nikad se više neću vratiti ovamo.”

Uskočivši u auto, zalupio sam vratima i bučno krenuo kući.

Iduće sam nedjelje tijekom jutarnje meditacije osjetio nadahnuće da posjetim jednu kršćansku crkvu u kojoj dotada nikad nisam bio, a svaki dan sam odlazeći na posao prolazio mimo nje. Često sam pomišljao svrati na onamo tek toliko da vidim kakva je to crkva, ali se nikada nisam ozbiljnije potrudio da je doista i posjetim.

Crkva Kristove zajednice bila je prilično mala i, kako mi se činilo, u njoj je bilo konzervativno ozračje. Stigao sam dovoljno rano da bih se pridružio proučavanju Biblije u pastorovu uredu. Čitali smo jedno od Pavlovih kraćih pisama nakon čega smo molili da Gospodin blagoslovi bogoslužje.

Kad je orguljaš počeo svirati, ušao sam u molitveni dom i tiho sjeo u klupu. Otvorivši program, pogledom sam preletio preko rasporeda bogoslužja. Oko mi je zapelo za završnu molitvu; nisam mogao vjerovati to što sam vidio. Pisalo je: Velika invokacija. Tu ćete molitvu obično naći u knjigama Alice Bailey, metafizičkim djelima što ih je izdalo društvo Lucifer Publishing Company. Ta je nakladnička kuća poslije promijenila ime u Lucis Press. Naravno, novodopci drže da je Lucifer bio veliki Izraelov kralj, a ne pali vođa anđela.

Za mene je bilo izvanredno otkriće da je ta molitva New agea u uporabi u nekim kršćanskim crkvama, no iznenadilo me što sam je otkrio u crkvi koja se doimala konzervativnom.

Raspored bogoslužja i propovijed bio je upravo onakav kakav se može očekivati u bilo kojoj običnoj kršćanskoj crkvi. Nisam vidio baš nikakva znaka da je ta crkva na bilo koji način povezana s New ageom, osim činjenice da za blagoslov koristi novodopski ekvivalent Očenaša. Jako sam sumnjao da itko od vjernika zna otkuda je ta molitva. Pomislio sam kako me je sigurno *Gospodin* potaknuo da dođem u ovu crkvu da bi mi dao do znanja kako se njegova novodopska energija uistinu počinje pokazivati čak i u tradicionalnim crkvama.

Činilo mi se da mi *Isus* pokazuje da ću i ja, ako nastavim vjerno izvršavati svoju evandeosku zadaću, moći imati vlastitu kršćansku crkvu, sličnu ovoj. Upitao sam se čak ne planira li *Gospodin* da se pridružim toj zajednici da bih pomogao uvesti druge novodopske ideje u njezin nauk.

Pridružio sam se prijateljski raspoloženim vjernicima na zajedničkom ručku, ali nisam spomenuo ništa o svojim doktrinarnim uvjerenjima ili novodopskoj pozadini.

Za vrijeme meditacija *Gospodin* mi je davao svijest o potrebi da se vratim u Venecu gdje trebam otpočeti sa svojom službom na plaži. Ipak, dobio sam obavijest da službu ne treba obavljati baš na onaj način koji sam u početku vidio. Dobio sam novi pogled na to kako bih trebao "propovijedati".

Tijekom meditacije predočavao sam si da stojim uz rub šetališta. Kraj mene je na stalku kakvim se koriste umjetnici za svoja platna stajala velika ploča. Na njoj je bila narisana upadljiva i izazovna poruka koja je privlačila pozornost. Ljudi koje su ploča i natpis na njoj zainteresirali tada bi došli k meni i pitali me o mojim vjerskim pogledima. Na taj sam im način bio u

stanju djelotvorno svjedočiti. Dobio sam jasne upute glede oblikovanja onoga što je trebalo biti na plakatu skupa s odgovarajućim tekstom.

Krenuo sam u kupnju stalka i umjetničkih pomagala i zatim pomnivo nacrtao plakat. Nakon što sam ga završio, pomislio sam u sebi: *Isus* je vrlo pametan kad mi je pokazao ovakvo što; zamisao o ovoj ploči je sjajna. Neobično mi se sviđala.

Unutarnji glas mi je rekao da u početku nisam bio određen za to da prolaznicima na šetalištu glasno propovijedam. *Isus* je želio da posebnim plakatom privučem pozornost ljudi i da im zatim, kad mi budu postavljali pitanja, pojedinačno svjedočim. Na taj bih način mogao širiti evanđelje i steći praksu i vještinu govora, što je prijeko potreban preduvjet za sve daljnje evandeoske djelatnosti.

Mada je nova dužnost više odgovarala mojoj osobnosti, još uvijek sam se bojao ponovnog odlaska u Venice. Stalno sam se pitao što će *Isus* zahtijevati od mene kao sljedeće i zatekao se u želji da vikend nikada ne dođe.

Subota ujutro je ipak došla. Dok sam meditirao, dobio sam potvrdu da trebam otići na plažu kako je planirano. "Nemaš izbora", bio je ustrajan glas. "Moraš raditi taj posao; to je plan tvoje sudbine. *Otac* će te blagosloviti. Idi naprijed sa silom i propovijedaj!"

Ovaj put sam odijelo i kravatu ostavio u ormaru. Preko nadahnuća sam shvatio da se trebam obući obično da bih se mogao uklopiti u prizor na plaži.

Ploču i stalak smjestio sam u prtljažnik automobila i krenuo u Venice. Opet sam osjetio strah što ga je pratila mučnina i stiskanje u prsima, ali sam to nastojao zanemariti. Znao sam da taj posao moram obaviti ako želim ostati u Božjoj milosti.

Sjetio sam se biblijskog izvještaja o Joni i njegovom bijegu sa zadaće koju mu je Gospodin dao — da ide propovijedati gradu Ninivi. Osjećao sam da bih najradije pobjegao baš kao i Jona.

"Gospodine, zašto ja?" pitao sam u mislima.

“Zašto ne netko drugi?”

“Zašto to moram biti ja?”

Odgovora na ta pitanja nije bilo, osim riječi: “Morao raditi moj posao.”

Napokon sam stigao do prostora za parkiranje. Moja je namjera bila da brzo izvidim područje ne bih li našao odgovarajuće mjesto i onda bez bilo kakva odugovlačenja postavio svoj znak i otpočeo s poslom. Tvrdo sam odlučio da ću, ma što bilo, stajati tamo barem čitav sat.

Premda još nije bilo ni podne, na šetalištu je bilo već prilično živahno. Žurno sam krenuo trudeći se da ne vidim sve skitnice i narkomane i usredotočio se na pronalaženje odgovarajućeg mjesta za moj znak.

Nepunih petsto metara dalje neki je glas u mojem umu iznenada uskočio: “Ovdje!”

“Evo, baš ovdje. To je to mjesto”, uzviknuo je.

Stajao sam pred malom sinagogom što je bila smještena uz sam rub šetališta. Bila je bijelo obojena i sprijeda je imala dvoja velika drvena vrata, a na jednim od njih bila je naslikana golema Davidova zvijezda. Na pročelju su bile ispisane hebrejske riječi i engleski natpis s nazivom sinagoge.

Zapazio sam da su ulični prodavači i izvođači očito izbjegavali ovaj mali potez šetališta, kao da poštuju sveto mjesto za bogoslužje. Nasuprot sinagogi bilo je zgodno mjesto gdje bih mogao postaviti svoju ploču a da budem licem okrenut prema prolazu. Sa sinagogom sučelice, to je bio savršen položaj. Pozornost prolaznika koji su tuda išli mogle su privući samo dvije stvari: moj natpis ili sinagoga na suprotnoj strani.

Pomislio sam: ako je Isus propovijedao na izlazu iz hrama u Jeruzalemu, ne vidim zašto ja ne bih propovijedao uz sinagogu u Venicuu.

Požurivši natrag do auta, istovario sam svoju ploču i stalak, izgovorio molitvu za Božji blagoslov i zatim počeo hramati s omašnom opremom pod pazuhom, osjećajući strahovit manjak samopouzdanja. Gotovo sam želio da mogu sakriti svoju ploču dok ne dospijem do cilja.

S olakšanjem sam utvrdio da je moj prostor još nezaposjednut. Pomalo nespretno postavio sam stalak, na nj stavio veliku ploču i ukrutio se uz svoju obavijest.

Znak je izazvao prilično komešanje prolaznika. Isti čas se neki mladi par prolazeći zaustavio preda mnom.

“Pa gdje je onda?” upitao je muškarac znatiželjno.

Neobičan je znak zaokupio njihovu pozornost. U sredini golemoga plakata bila je kopija u boji znamenitog portreta Isusa Krista Warnera Sallmana. Nad Kristovim licem bio je natpis ispisan velikim svijetlocrvenim slovima:

AKO ČEKATE DA OVAJ ČOVJEK DOĐE,
GUBITE VRIJEME.

Pod Sallmanovom slikom bilo je napisano:

JER JA VAM MOGU REĆI GDJE JE!

Gorljivo sam odvratio: “On nikada nije otišao sa Zemlje. Još uvijek je ovdje. Ali ne postoji više u tijelu od krvi i mesa. To je tijelo nakon uzašašća ostavio. Sada postoji u duhovnome tijelu i prebiva u duhovnom području.”

“Kako znate?” upitao je mladić sumnjičavo.

“Znam jer sam ga vidio”, odgovorio sam hrabro. “Pojavio se preda mnom, iscijelio me je i sad sam sljedbenik njegova nauka.”

Par se doimao zainteresiranim.

“Vidite, *Isus* nikada nije napustio ovaj planet”, pojasnio sam. “Još uvijek je tu. Nakon uzašašća nije otputovao nekamo u svemir.”

Pokazujući prema nebu, rekao sam: “Nebo nije neko mjesto tamo vani. Nebo je upravo ovdje na Zemlji.” Mahnuo sam rukama u smjeru luke obuhvaćajući našu okolicu. “Nebo je naprosto jedna druga dimenzija našega normalnog postojanja. Nebo nije neko mjesto u svemiru; smješteno je upravo ovdje.”

Upitao sam ih: “Jeste li kada imali žive snove koji su bili toliko snažni da ste, kad ste se probudili, bili uvjereni kako ste posjetili neko stvarno mjesto, samo što niste znali gdje je to bilo?”

Djevojka je kimnula glavom, kao da je znala o čemu govorim. Njezin me mladić bijelo gledao.

“U iskustvima takvih snova niste samo sanjali. Vi ste zapravo bili na stvarnom mjestu u svojem duhovnom dijelu. Bili ste na putovanju u najnižim razinama duhovnih prostora.”

Nadalje sam tumačio: “*Isus* ne živi na tim donjim razinama; on postoji na višim razinama duhovnoga prostranstva. No, ta su duhovna prostranstva upravo ovdje — samo što su u drugoj dimenziji.” Upirući prstom u zemlju, primijetio sam: “*Isus* je još uvijek ovdje na ovom svijetu. Ima moć da, ako želi, prijede iz duhovne dimenzije u našu materijalnu.”

Par je sada izgledao donekle zbunjen, zato sam podigao glas.

“*Isus* ima moć. Ima moć da vas izliječi i da vam pomogne u životu. On vam može odgovoriti preko molitve i meditacije. On je doista upravo u vama. Sve što treba učiniti jest da meditirate i on će vas naučiti kako se živi u obilju. Iscijelit će vas. On je *Bog*, on je sveprisutan i ima silu da vas izliječi i vašem životu doda mudrost.”

Muški dio društva počeo je pomalo gubiti zanimanje. Nastojao sam zadržati njegovu pozornost. “*Božji* glas je tu u vama, samo ako uzmete vremena da meditirate i poslušate ga”, rekao sam.

Zaustavio sam se za časak da uhvatim zrak. Mladić je dao znak djevojci da krenu dalje.

Moj je plakat privlačio veliku pozornost. Neki su se ljudi smijali kad su ga ugledali. Drugi su izgledali ozbiljni.

Pogledali su me kao da hoće reći: “Hmmm, pitam se tko je ovaj tip.”

Kada su mi noge zadrhtale od napetosti, počeo sam duboko disati. To je bila tehnika koju sam naučio

na nastavi bioenergetike godinama prije. To mi je duboko disanje vratilo smirenost i snagu.

Približila su mi se trojica mladih punkera.

“Gdje je dakle Isus?” upitao je jedan od njih.

“Tu je u tebi”, pokazao sam na njegova prsa.

Jedan od mladića iskreno upita: “Na koji mi način može pomoći?”

“*Isus* ima silu”, odgovorio sam. “On je *Bog*. Može promijeniti tvoj život ako mu to dopustiš. Primjerice, ako preuzme tvoj život, možeš postati predsjednikom General Motorsa. Nema ograničenja u tome što *Bog* može učiniti za tebe. Ali najprije moraš meditirati i tražiti njegovu prisutnost.”

Nastavio sam hrabriti dečke prije nego što su otišli.

U jednom trenutku neki stariji čovjek počeo mi je govoriti o tome kako rado čita Bibliju. Pogledavši u stranu, spazio sam policijski automobil. Vozeći polagano, krčio je put između šetača.

Vratio sam pogled na onoga čovjeka i primijetio: “Čitati Bibliju je dobro, ali to ima svoja ograničenja. Ona vam ne kaže što bi vam *Bog* želio poručiti sada. Jedini način da spoznate Božju volju za sadašnji trenutak jest da meditirate i slušate glas Svetoga Duha.”

Policijski je automobil prišao bliže.

Osjećajući nelagodu, bacio sam pogled prema sinagogi.

Automobil je došao do mene i zaustavio se.

Pitao sam se radim li što protuzakonito. Možda su prosvjedovali oni iz sinagoge.

Policijac je pružio glavu kroz otvoren prozor i upitao: “Pa gdje je onda?”

Njegov je kolega gledao u mene cereći se.

“Tu je u vašem patrolnom automobilu”, odgovorio sam sa širokim osmijehom na licu pokazujući prstom u njihovo vozilo.

Rastumačio sam svoju evanđeosku poruku policajcu. On mi se zahvalio i nastavio s ophodnjom.

Mnogi ljudi su mi prišli i upitali: “Gdje je?” Katkada su ostali dosta dugo i slušali moj govor. Drugi su

koraknuli dalje odmah nakon moje uvodne rečenice. Neki su bili vrlo ozbiljni kad su postavljali pitanja; drugi su se šalili i tražili zabavu.

Jedan je čovjek rekao da je bivši vjernik. Na kraju razgovora je rekao da će početi ponovno odlaziti u crkvu radi toga što sam mu dao poticaj.

Glavni je naglasak moje poruke bio da kažem onome tko pita da *Isus* uistinu postoji na planetu i da je važno meditirati kako bi se dobio pristup velikoj mudrosti i iscjeljujućoj sili. Znao sam da će glas višega "ja" — onaj jasan i tihi glas unutarnje svijesti — učiniti ostalo u dovodenju te osobe na put duhovnosti, samo ako je uvjerim da meditira. Nadao sam se da će tragač pronaći stazu novodopskoga *kršćanstva*.

Ostao sam na plaži čitavo poslijepodne svjedočeci najrazličitijim ljudima — kršćanima, hinduistima, nevjernicima, agnosticima, newageovcima. Za svaku vrstu osobe pozorno sam skrojio osnovnu poruku da bude prihvatljiva za njezino polazište. Svjedočenje se pokazalo kao vrlo uspješan pothvat.

U sumrak sam se počeo pakirati. Kući sam se vratio umoran, ali vrlo raspoložen. Osjećao sam se kao da sam radeći posao koji mi je naložen probio nekakvu prepreku. Olakšanje i radost u srcu smatrao sam sam osobitom nagradom od Boga za uspješni pothvat.

Divan osjećaj veselja i ushićenja trajao je nekoliko dana. Bio sam doista vrlo raspoložen pa sam željno očekivao ponovni odlazak na plažu idućega vikenda.

Moja je ploča prekrasno obavila svoju zadaću. Omogućila mi je da svjedočim mnogima. Međutim, sada sam shvatio da mi je potrebna nekakva tiskanica za tragače i prolaznike.

Preko meditacija sam dobio nadahnuće da napišem brošuru pod naslovom "Potraga za srećom". Svoju sam službu nazvao *Svjetlo puta*, što je bila inačica *Osvijetljenoga puta*. To sam ime izabrao u čast Puta, prvoga imena što ga je, prema Djelima, dobila apostolska crkva. Da bih na brošuru tiskao adresu za kon-

takte, zatražio sam poštanski pretinac i naposljetku sam imao u rukama stotine pripremljenih kopija.

Gotovo svako subotnje i nedjeljno poslijepodne proveo sam u svjedočenju na šetalištu uz obalu. Divan osjećaj oduševljenja koji sam imao za vrijeme svojega prvog nastupa nikada se više nije ponovio. Sada se radilo samo o obavljanju *Božjega*, prilično iscrpljujućeg djela, ali posla za koji sam dobio izričit nalog. Susretao sam raznovrsne ljude i prijatelji se s neko-licinom. Neki od njih su navraćali k meni redovito, svaki tjedan.

Naučio sam biti pažljiviji kad se obraćam svojoj kršćanskoj "subraći"; nisam želio da o mojoj službi steknu pogrešan dojam. Najbolje je bilo prvo upitati svakoga tko se zanimao je li kršćanin. Ako je odgovorio potvrdno, svoje sam misli sročio tako da budu primjerenije tradicionalnim kršćanskim vjerovanjima. Ako je osoba odgovorila odrično, dopustio sam si mnogo više slobode u izjavama koje sam davao.

Primjerice, obraćajući se newageovcima, otvoreno bih im rekao da sam i sâm nekada bio sljedbenik New agea. Posvjedočio sam im da je Isus Krist ušao u moj život i da sam tako postao novodopski *kršćanin*. Govorio sam im kako sam otkrio da je Isus puno silniji nego moj nekadašnji hinduistički guru i pojasnio im da je *Isus Krist* poglavnik svih gurua i gospodara.

"*Isus Krist* je kralj kraljeva i gospodar gospodara", kazao bih. "Svi gospodari i gurui su mu podređeni i bolje vam je da idete ravno k izvoru sve snage. Ako se budete molili i meditirali Isusu Kristu, u vašem će se životu početi zbivati čuda. Upravo to se dogodilo meni."

Dobio sam nadahnuće da napišem drugu brošuru. Ta je raspravljala o kršćanskoj meditaciji i davala posebne upute o meditacijskim tehnikama koje sam naučio u *Novom osvjetljenom putu*. Davao sam ih marljivim tragačima.

Nakon što sam proveo nekoliko tjedana na dužnosti na plaži, više je pojedinaca počelo redovito dolaziti k meni po savjet glede svojih osobnih problema, obič-

no teškoća što su ih imali u odnosima s drugima, i svojega vjerskoga iskustva. Na kraju većine savjetovanja položio bih jednu ruku na rame toga brata, a drugu digao u zrak i glasno izgovorio posredničku molitvu. Svaku sam molitvu završio na isti način: "Nebeski Oče, ovo te molimo u ime našega Gospodina Isusa Krista. Amen." Neki mi je čovjek koji je u prošlosti patio od duševne bolesti dao svoju adresu i zamolio me da ostanemo u vezi. Dobio sam nadahnuće da mu napišem dugačko ohrabrujuće pismo.

Upoznao sam se s jednom ženom koja je živjela u stanu na šetalištu, vrlo blizu mjesta gdje sam ja propovijedao. Povjerala mi je da je prije nekoliko godina upravo na dijelu obale nedaleko od mojega znaka vidjela *Isusa*. "Dok sam sjedila na onoj tamo klupi, iznenada je svijetla i sjajna spodoba stala na pijesak desetak metara dalje", rekla je. "Znala sam da je to *Isus*. Okrenula sam se gospođi što je sjedila kraj mene i rekla joj: 'Pogledajte onamo! Vidite li ga?'" Nakon nekoliko trenutaka *Isus* je na zagonetan način nestao."

Neki su ljudi dugo ostajali sa mnom i postavljali mi svakovrsna pitanja. Jedan je pravnik pitao što mislim o drugome Kristovom dolasku. Zadovoljno sam mu tumačio prirodu toga vrlo značajnog događaja.

"*Isus* se već pojavio nekim ljudima na ovome planetu", kazao sam mu. "Ali to nije njegov potpuni dolazak. *Isus Krist* će uskoro doći na naš svijet u istinsko-me fizičkom tijelu, upravo onakvom kakvo je imao u Palestini."

Pravnik je tada zapitao: "Kada će *Isus* doći?"

"Očekujem da se pojavi za petnaestak godina. Barrem mi je tako rekao prije nekoliko mjeseci."

Čovjek je napravio grimasu od iznenađenja nad mojim odgovorom.

"Uskoro će se materijalizirati u drugom fizičkom tijelu od krvi i mesa", nastavio sam. "Tada će doći za stalno da bi prisvojio svoje zakonito pravo na položaj Gospodara nad gospodarima i Kralja nad kravljevima. To će biti njegov drugi dolazak. Osnovat će svoje kra-

ljevstvo. Uvest će tisućljeće i tada ćemo imati tisuću godina mira i napretka. Biblijska knjiga Otkrivenje prorokuje o svemu tome.”

“Hoće li se pojaviti na oblacima?” pitao je čovjek.

“Dopustite mi da vam razjasnim. Nemojte očekivati da Isus dođe na nebeskim oblacima sa svim svojim anđelima. To se neće dogoditi tako. Biblijski izraz *oblaci* simbol je eterične ‘tvari’.”

Neki drugi prolaznik je zastao da poslušaju.

“Kad se Isus vrati, ozračje oko njega bit će otprilike slično magli. Kad se u Svetome pismu govori da će se pojaviti na oblacima, misli se na to.”

Moja je tvrdnja bila u potpunoj suprotnosti s Kristovim jasnim opisom njegova dolaska, kako je zapisano u Evanđelju po Mateju 24,27.30.31.

Nekoliko se puta oveća skupina ljudi natiskivala oko mene da bi čula što govorim. Kad se to događalo, podigao sam glas i smiono im propovijedao baš onako kako sam planirao prvi put kada sam došao na šetaлиште odazvavši se na *Isusovu* zapovijed da propovijedam evanđelje.

Nekoliko pojedinaca mi je ponudilo pomoć u poslu. Sprijateljio sam se s jednim mladićem. Nedavno kršteni kršćanin i klavijaturist u nekom kršćanskom sastavu bio je vrlo zainteresiran za moje mistične doživljaje. Dvaput smo večerali skupa, došao je k meni na savjetovanje i osokolio sam ga da meditira.

Premda sam u službi na plaži gotovo uživao, još uvijek sam bio nesklon svjedočenju u trgovačkom centru. Kad god je bilo moguće, izbjegavao sam ga i upuštao se u to jedino doslovce pod prisilom.

Na svjedočenje u robnim kućama trebao sam odlaziti uvečer nakon posla. To je bio dodatak službi na obali koju sam obavljao vikendom, no u usporedbi s onim što sam osjećao da *Gospodin* hoće od mene, na tom sam području učinio vrlo malo. Umjesto da odem svjedočiti, često sam se izvlačio namjernim prekovremenim radom. S posla sam zatim odlazio ravno kući gdje sam čitao Sveto pismo ili kršćansku literaturu.

Jedne nedjelje ujutro dobio sam jasnu uputu da kao i obično odem do Venice Beacha. Tijekom dokone vožnje autocestom unutarnji se glas nenadano naglo pojavio u mojem umu. "Okreni", kazao je. "Promjena plana. Danas moraš svjedočiti u robnoj kući. Okreni i idi u Carson Mall."

"O, ne!" uzviknuo sam. "Je li ovo ozbiljno?"

Zabrinuo sam se i nisam znao što da mislim o ovoj neočekivanoj smetnji, osobito zato što nisam podnosio misao o odlasku u robnu kuću. Pomislio sam da je to možda besmislica što potječe iz astralnih područja i čekao što će se dalje dogoditi. Budući da više nisam čuo ništa, nastavio sam voziti prema plaži, iako sam se osjećao pomalo krivim.

Vozeći tako promašio sam svoj izlaz s autoceste. Čudno, pomislio sam, to mi se još nikada nije dogodilo.

Namjeravajući skrenuti na sljedećem izlazu, vozio sam dalje. Promašio sam i njega. Izgledalo mi je da doživljam nekakvu blokadu. Počeo sam se pitati nisu li ti teški prometni propusti možda znak da sam trebao okrenuti čim sam čuo neočekivanu uputu. Počeo sam osjećati nelagodu i pitao se da li da odem natrag — u robnu kuću, no zaključio sam da je sada prekasno. Bio sam već blizu plaže.

Na parkiralištu sam meditirao. Činilo mi se da mi viši "ja" govori da ostanem na obali i postavim svoju ploču kako sam to obično činio, no nalog nije bio vrlo jasan. Ne dobivši nikakvu drugu uputu, odlučio sam ostati.

Posao je bio uspješan i na svojem sam mjestu ostao čitavo poslijepodne. Moj dobar prijatelj — kršćanin, onaj koji je bio član glazbene skupine, došao mi je u posjet. Sa mnom je podijelio svoje viđenje o tome da jednom u budućnosti trebamo postaviti pozornicu i propovijedati evanđelje ljudima na plaži pomoću zvučnika i kršćanskoga rock-sastava uživo.

"Upravo sam to i sâm mislio", rekoh. Zatim sam mu iznosio neke druge zamisli o tome kako inače pla-

niram proširiti službu. Pripovijedao sam mu o unajmljivanju studija za snimanje i produkciji vrpce s radijskim emisijama koje bismo emitirali zakupljivanjem vremena na nekim radijskim postajama.

Pokušaj pridobivanja ljudi da se obrate *Isusu Kristu* bio je naporan posao. Napokon se smračilo i ja sam krenuo kući iscrpljen i spreman za dobar odmor. Tijekom vožnje zapazio sam da se počinjem osjećati prilično malodušnim. Do kuće me je depresija proganjala kao ubojica. Osjećao sam se užasno.

Pri ulasku u stan unutarnji se glas probio do mogega uma. "Vidiš, morao bi se okrenuti i otići u robnu kuću kako sam te poučio na autocesti."

Shvatio sam da sam pogriješio zanemariivši iznenadni nalog.

"Moraš biti u svako doba spreman za moje upute", grdio me glas savjesti. "Moraš učiniti upravo ono što ti kažem. Zahtijevam poslušnost."

Počeo sam se srditi na *Isusa* zbog ovoga ukora, osobito zato što sam bio iscrpljen od cjelodnevnog misionorskog rada za njega. Pogledao sam Sallmanovu sliku *Isusa* što je visjela na zidu. Nisam mogao shvatiti zašto bi povukao svoju milost i dopustio da budem kažnjen tjeskobom samo zato što sam pogrešno prosudio stvar.

Ljutnja je kuhala u meni. Najednom sam zgrabio oštar nož za meso sa stola u kuhinji. U napadu bijesa naglo sam se okrenuo prema Kristovoj slici. Stojeći pred slikom, napadački sam uperio hladnu čeličnu oštricu prema *Isusu*.

"Ti, kopile", viknuo sam ljutito.

Vilica mi se pokušala stisnuti da bi spriječila te riječi.

"Ti _____ kopile. Čitav dan sam proveo u poslu za tebe i sada me ovako mučiš."

Onda sam stao vikati prigušenim glasom: "Kopile, mrzim te."

Divlje sam mahao nožem pred *Isusom*. "Za ovo bih te ubio", povikao sam glasno.

Nakon kratkog trenutka kolebanja okrenuo sam se i odmaknuo nekoliko koraka od slike. Okrenuvši se ponovno licem prema slici, stisnuo sam oštricu uz trbuh i zurio u Isusa.

“Natjerat ćeš me da napravim ovo”, zarezao sam dok je poriv da si raspорim trbuh navalio u moje osjećaje.

Tišina.

Okrenuo sam se i spustio oružje, nastojeći ovladati osjećajima prije nego učinim što nerazumno.

Sagnuvši se, izuo sam cipele. Iznenada zgrabim jednu i nekoliko puta udarim po podu u napadaju nezadrživoga bijesa. Zamišljao sam da udaram *Isusa* ravno u lice.

TRAS!

TRAS!

TRAS!

“Ti, kopile!” vikao sam iz sve snage.

“Svinjo!”

“Mrzim te!”

TRAS!

TRAS!

TRAS!

Nekoliko puta sam divlje tresnuo cipelom u pod svom snagom. Izgledalo je kao da prštim od pritiska kojemu sam svih tih tjedana i mjeseci bio izložen da pod prisilom obavljam posao svjedočenja u robnim kućama i na plaži.

Zahtjev da Muriel u Texas pošaljem još čekova na 1000 dolara dodatno je otežao moju ozlojeđenost.

TRAS!

TRAS!

TRAS!

Ruka me je počela boljeti.

Zaustavio sam se da dođem do zraka.

Kad sam ponovno pogledao na sliku, nova je srdžba planula iz mene.

TRAS! Udario sam iznova u pod.

TRAS!

TRAS!

“Ti _____ kopile!”

“Nemoj se usuditi da mi ovo radiš!”

“Ubit ću te zbog toga.”

TRAS!

TRAS!

“Kopile!”

“Mrzim te!”

Malaksalost me je pobijedila i napokon sam se zaustavio. Klečeći tako — dašćući kao bijesan konj, ruke utrnule od boli zbog udaraca u tvrdi pod — stao sam shvaćati da je to što sam učinio strašno. Srušivši se na tlo, preklinjao sam za oprost i milost. Suze su tekle niz moje lice dok sam se jecajući molio *Isusu*. “*Gospodine*, molim te oprosti mi. Razumijem zašto prema meni postupaš tako strogo. Znam da moram pobijediti svoju slabost i biti potpuno poslušan tvojoj volji. Molim te, daj mi snagu da pobijedim.”

Vjerovao sam da me *Isus* voli i da je bio strog radi toga što je to za moje trajno dobro i zato što poslanje širenja evanđelja mora hitrim koracima naprijed. Rekao sam *Gospodinu* da mi je žao što sam izgubio vlast nad sobom i što sam uvredljivo hulio na nj.

Čudno, dok sam molio za milost, nekako sam osjećao da *Isus* uopće nije povrijeđen mojim ispadom. Intuitivno sam osjetio da mi se smije. Bio je to jak dojam, kao da jasno čujem njegov smijeh u svojem umu. Osjećao sam da gotovo i nije bilo potrebno da tražim oprost.

Zaključio sam da *Isus*, budući da je *Bog*, zna za moju frustraciju i kroničnu tjeskobu zbog toga što moram svjedočiti i sigurno mi je već posve oprostio, čak i prije nego sam ga molio za to. Njega moj napadaj bijesa nije iznenadio.

Ustajući s poda, zapazio sam da ne osjećam nikakvu griznju savjesti zbog svojih bogohulnih riječi. Krivnja je nestala. Intelktualno sam znao da bih morao osjećati krivnju, ali nisam.

Ulazeći u kuhinju, shvatio sam da je malodušnost iščezla. Osjetio sam glad i počeo pripremati večeru.

Možda se pitate jesam li kada pomislio na to tko bi mogao biti duh koji je vladao mojim životom. Jesam li posumnjao da je on uistinu Isus? Doista nikada nisam pomislio da sam rob demonâ koji se prerušavaju u nositelje svjetla. Moje je povjerenje u novodopski put i duhove-vodiče nastajalo tijekom mnogih godina. Kad sam jednom pročitao knjige Alice Bailey, postao sam odanim "vjernikom". Vjerovao sam u New age, njegove duhove-vodiče i njegovu filozofiju. Tako sam lako postao kandidatom za posvemašnju "opsjednutost". Gotovo ništa nije moglo pokolebati moju vjeru i potaknuti sumnju u vjerodostojnost mojega vodiča. Čak i moje iskreno čitanje Biblije nije moglo prodrijeti kroz mrežu prijevare budući da sam izvrtao značenje mnogih tekstova u pokušaju da ih uskladim sa svojim već utvrđenim metafizičkim uvjerenjima.

Sotona ima nevjerojatnu moć prijevare. Zato kultovi tako porobljavaju. Njihove žrtve oko sebe sagrađe gotovo neprobojan zid vjere koji se temelji na njihovom prihvaćanju protubiblijskih doktrina. Kad čovjek jednom zaglubi u kakav kult, potrebno je gotovo čudo da se izbavi od sila mraka koje se prerušavaju u navjesitelje svjetla. Sotonina moć je nevjerojatna. Nije čudo da su čak i izabranici u opasnosti.

Isus nas je upozorio:

Neće svaki koji mi govori: "Gospodine, Gospodine!" ući u kraljevstvo nebesko, nego onaj koji vrši volju moga nebeskog Oca. Mnogi će mi u onaj dan reći: "Gospodine, Gospodine, zar nismo pomoću tvoga imena prorokovali, pomoću tvoga imena izgonili zle duhove, pomoću tvoga imena čudesa činili?" Tada ću im kazati: "Nikad vas nisam poznavao. Odlazite od mene, zlotvori!" (Mt 7,21-23)

Samo zato što netko ima Bibliju u rukama i propovijeda evanđelje u Isusovo ime, nije automatski kršća-

nin ni istinski svjedok Kristova evanđelja. Kako kaže gornji biblijski tekst, pravi odnos s Kristom ima "onaj koji vrši volju moga nebeskoga Oca" (21. redak).

Božja volja je otkrivena u Svetome pismu. Ako tko naučava suprotno onome što se nalazi u Božjoj riječi, ne može imati Kristovu svjetlost. Biblija kaže: "Uza Zakon! Uza svjedočanstvo! Tko ne rekne tako, zoru neće dočekati." (Iz 8,20)

Kršćani se trebaju zaštititi od lažnih učitelja i pogrešnih naučavanja tako što će slijediti primjer plemenitih Berejaca, koji su "svaki dan istraživali Pisma da li je tako" (Dj 17,11).

12

Susret sa Svetim Duhom

“Gospodin te poziva. Sada ti upućuje poziv. Želi da dođeš naprijed i krstiš se. Zašto ga ne prihvatiš?” govorio je propovjednik dok je zbor milozvučno pjevao u pozadini.

Da li da idem naprijed i ovaj put se krstim? Sjedio sam otraga u molitvenom domu tijekom svojega prvog posjeta ovoj crkvi. S oko 150 vjernika, dvorana je bila puna.

Pastor je vješto propovijedao i opetovano upozoravao vjerništvo na posljedice grijeha. Na kraju propovijedi zasvirala je živahna glazbena skupina. Kad je propovjednik zapjevao u pratnji glazbenika potičući slušatelje na veću pravednost, većina nazočnih je ustala.

Propovjednik se zatim obratio onima koji su još bili neodlučni da dođu naprijed i daju oprati grijeha krštenjem. Zbor je zapjevao u višem tonalitetu da bi povećao napetost.

Nedjeljom ujutro sam posjećivao bogoslužja u kršćanskim crkvama prije nego bih se uputio na svoj posao do šetališta u Venice Beachu. Obično sam svake nedjelje otišao u neku drugu zajednicu da bih upoznao njihov način službe i vjerovanja. Za vrijeme jutarnje meditacije katkada sam dobio precizan nalog da odem u neku određenu crkvu.

Toga sam jutro bio upućen u Apostolsku kršćansku crkvu mira (Peace Apostolic Christian Church), koja je bila smještena u Inglewoodu, predgrađu Los

Angelesa. Ne očekujući da će mi se u toj crkvi dogoditi išta osobito, doživio sam veliko iznenađenje.

U tu me je crkvu pozvao Dan, jedan od njezinih članova. Dan i ja smo se sreli jedne večeri, tjedan dana prije dok sam svjedočio za *Gospodina* u našoj robnoj kući. Na kraju zanimljiva razgovora pozvao me u svoju crkvu.

Poziv da se pokajem za grijeh

Propovjednik je nastavio sa svojim vatrenim pozivom na krštenje. "Isus upravo govori tvome srcu", izjavio je. "Poziva te da mu se predaš."

Pitao sam se da li da krenem naprijed i krstim se. Sjetio sam se da je Muriel izjavila da će u budućnosti obaviti obred krštenja za članove *Novoga osvjetljenog puta*. Zato sam zaključio da će biti najbolje pričekati susret s Muriel da me ona krsti.

"Ovdje ima još netko tko nije javno priznao svoju vjeru", sokolio je propovjednik. "Gospodin te zove da opere tvoje grijeh. Dođi naprijed i prihvati njegov oprost." Zbor je zapjevao još jače.

"Možda bih to trebao učiniti sada", rekao sam sebi. "Ne, ne još; ovo nije pravo mjesto", branio sam se.

Odlučivši meditirati u vezi s tim, zatvorio sam oči i podesio se prema unutra. U istom trenutku sam u sebi ugledao sjajno biće nalik na Isusa kako stoji preda mnom. Bio je odjeven u bijelu haljinu i pružao je ruke prema meni. "Dođi k meni", dao mi je znak rukom.

Čuo sam kako mi um potvrđuje: "Sada je vrijeme. Krsti se!"

U želucu sam osjetio mučninu. Dlanovi su mi se počeli znojiti.

Ali bez imalo oklijevanja skočih na noge i krenuh uzbuđeno prema podiju.

Čitava je crkva pozdravljala moj korak i uzvikivala "aleluja!", "slava Bogu!", "aleluja!"

Dok su me vodili u prostor za presvlačenje, moja se hrabrost rastalila do napeta drhtanja. Đakon mi je

dodao bijelu kršteničku haljinu. Kad sam je obukao, moje početne plahosti je nestalo. Umjesto nje rascvalo se oduševljenje dok sam čekao na red za krštenja.

Đakon me odveo do krstionice koja je bila sasvim sprijeđa u crkvenoj dvorani. Spuštajući se polako niz ljestve, lagano sam ušao u ledenu vodu.

“Wille Barone, kaješ li se za svoje grijehе i prihvaćaš li Gospodina Isusa Krista za svojeg osobnog spasitelja?” upitao je pastor.

“Da”, odvratio sam kimnuvši glavom.

Nije mi bilo lako slušati riječi propovjednika koji je stajao uz mene u vodi. Otkako sam izišao iz prostora za presvlačenje, unutarnji *Isusov* glas mi je stalno govorio. “Plan se mijenja”, objavio je glas. “Nemoj popodne ići u Venice Beach. Idi svjedočiti ljudima u robnu kuću Carson.”

Pastor je digao ruku u zrak.

“Krstavam te u ime Isusa Krista radi oprosta tvojih grijehа.”

“Moraš raditi moj posao”, korio me *Isus*.

Osjetio sam kako me vuče unatrag. Uskomešana voda mi zapljusne glavu.

Isusov je glas bio nemilosrdan. “Krstenjem si se potpuno predao mojem djelu”, istaknuo je strogo. “Više nema kolebanja, žaljenja ni odlaganja.”

Posrćući, izišao sam po ljestvama iz krstionice.

“Pođi i služi s većom gorljivošću”, zapovjedio je *Isus*.

Kad sam izlazio iz krstionice, k meni su pristupili članovi crkvenoga odbora. “Slava Bogu, brate Wille”, čestitali su mi stišećući mi ruku. “Aleluja!” “Slava Gospodinu!”

Isus je nastavio sa svojim strogim nalogima: “Sada trebaš sve svoje slobodno vrijeme provesti radeći za mene”, rekao je. “Idi do robne kuće i svjedoči onim jadnim izgubljenim dušama. Govori im o mojemu skorom dolasku na ovaj svijet.”

U odjeći s koje se cijedilo povelj su me natrag u prostoriju za presvlačenje. Nakon što sam se obrisao

ručnikom i obukao, izišao sam i krenuo niz hodnik. Neka starija debela žena mi se približi.

“Sada kad ste se krstili, biste li željeli primiti dar Svetog Duha?” pitala je nježnim glasom.

Osjetio sam da to mora biti kakav crkveni starješina. “Svetoga Duha?” uzvratilo sam upitno se mršteći.

“Da. Sada kad ste kršteni vodom, možete biti kršteni i Svetim Duhom, ako to zatražite”, izjavila je. “Ali morate željeti da ga dobijete.”

“Hoćete reći da Svetoga Duha mogu primiti sada? Ovdje?” ispitivao sam sumnjičavo.

“Da, to je biblijsko obećanje. Svatko tko se krsti u Apostolskoj crkvi mira i zatim traži dar Svetoga Duha, doživi krštenje Svetim Duhom koje se očituje govorenjem jezika.”

Nakon stanke koju je načinila ne bi li povratila dah, žena je ponovila svoje pitanje: “Želite li primiti Svetoga Duha?”

Usredotočio sam se prema unutra da bih poslušao svoj viši “ja”. “Učini to”, čuo sam jasno.

“Da, rado bih primio Svetoga Duha”, kazao sam ženi.

Odvela me u prostoriju koja je izgledala kao soba za sastanke crkvenoga odbora, gdje sam sjeo za veliki ulašteni drveni stol. Rekavši mi da će se odmah vratiti, žena je izišla iz prostorije.

Misli su mi odlutale do trenutka kad sam prvi put susreo Dana u trgovačkom centru nekoliko dana prije. Toga sam dana svjedočio nakon izlaska s posla. Danu sam pristupio dok je sjedio na klupi. Upitao sam ga jesam li kršćanin.

“Da, da, kršćanin sam. Novorođeni vjernik. Kršten sam i Svetim Duhom.”

“Kršten Svetim Duhom? Što to znači?” pitao sam iznenađen. “Imaš li nešto protiv da razgovaramo o tome?”

“Nemam ništa protiv. Ni slučajno. Rado razgovaram o tome. Sjedi”, pozvao me.

“Zovem se Dan”, predstavio se. Zatim mi je ispričao kako je prihvatio Gospodina i poslije doživio krštenje Svetim Duhom. Pomnljivo mi je rastumačio da primanje dara jezika nije isto što i krštenje Svetim Duhom. Naglasio je da je dar jezika samo vanjski znak darova Duha.

“Govorenje jezika nije ono što bismo trebali željeti”, istaknuo je Dan. “Mi bismo trebali željeti krštenje Svetim Duhom.”

Budući da mi se taj predmet učinio zanimljivim, počeo sam ga bombardirati pitanjima.

“Znaš, Wille, kad se krstiš Svetim Duhom, počnu se događati neobične stvari. Duh počne djelovati kroz tebe. Primjerice, to što smo se nas dvojica sreli, nije slučajnost. Sveti Duh nas je spojio.”

“Da, to uviđam”, odvratio sam.

Dan je nastavio: “Kad sam prije pet minuta izlazio iz robne kuće, kroz onaj izlaz tamo”, pokazao je na obližnji izlaz, “iznenada mi je unutarnji glas kazao da se okrenem i sjednem na jednu od klupa.”

“Unutarnji glas, hmmm”, mislio sam, “zanimljivo.”

“Nisam shvaćao zašto bih se vratio i sjeo”, primijetio je Dan. “Ali osjetio sam poticaj Duha. Tako sam došao ovamo da bih sjeo upravo na ovu klupu. Neko-liko sekundi nakon što sam sjeo, ti si došao k meni.”

Bio sam očaran. Nisam znao da obični kršćani primaju upute od unutarnjeg glasa, kako se to meni događalo.

“To je bio Sveti Duh”, ustvrdio je Dan. “Rekao mi je da sjednem na ovu klupu, jer je htio da se sretnemo. Nismo se susreli slučajno; to je bila božanska namjera. Sveti Duh radi na tajnovit način.”

Danova tvrdnja da je doživio krštenje Svetim Duhom duboko me je zainteresirala. “Reci mi, Dane, kako bih ja mogao biti kršten Svetim Duhom?” upitao sam.

On me je pogledao ravno u oči i ozbiljno rekao: “Trebaš posjećivati crkvu koja ima Svetoga Duha i vjeruje u krštenje Svetim Duhom. Dar Svetoga Duha nećeš dobiti među ljudima koji u nj ne vjeruju.”

Dan me je pozvao u svoju crkvu i dao mi, prije nego što je otišao, upute o tome kako se stiže onamo.

Moja je pozornost ponovno bila usmjerena na zbornicu u Apostolskoj crkvi mira. Starješina je ponovno ušla u sobu u pratnji mlade žene koja je zauzela mjesto na suprotnoj strani stola. Bilo je očito da je ta žena upravo krštena i da smo nas dvoje kandidati za primanje dara Svetoga Duha.

Službenica crkve je sjela na pročelje stola i objema dala Bibliju, prijevod King Jamesa. Uzevši vlastito Svetopismo, počela je listati po njegovim stranicama.

Pomislio sam u sebi: "Ja imam toliko mističnih iskustava kao odani novodopski kršćanin da sam siguran kako me *Bog* smatra odgovarajućim kandidatom za primanje osobitog dara svoga Svetoga Duha.

Zatim je službenica progovorila.

"Sveto pismo nam kaže da ćemo, ako se pokajemo i krstimo, primiti dar Svetoga Duha. To obećanje nalazimo u Djelima, drugom poglavlju, trideset osmom i trideset devetom retku."

Pogledala je u svoju Bibliju, popravila naočale s okruglim staklima i glasno pročitala ta dva retka. "Obraćajte se — reče im Petar. — Neka se svaki od vas krsti u ime Isusa Krista za oprostjenje grijeha; tako ćete primiti dar — Duha Svetoga. Vama je, naime, ovaj obećani dar namijenjen, vašoj djeci i svima koji su daleko, koliko god ih pozove k sebi Gospodin, naš Bog."

Pogledala je mladu ženu i mene. "Sveto pismo obećava dar Svetoga Duha svima koji se pokaju i krste. Uskoro ćete primiti dar Svetoga Duha. Svatko u ovoj crkvi koji se krstio i koji je želio dar Svetoga Duha, primio ga je. Nikada nisam imala nikoga tko nije primio taj dar."

S takvim jamstvom počeo sam očekivati da se dogodi nešto čudesno.

Starija žena je nastavila tumačiti: "Biblija nam jasno kaže da se primanje Svetoga Duha očituje u sposobnosti govorenja jezicima." Pročitala je Djela 2,4 i 10,44-46.

Moje su se misli ponovno vratile na razgovor s Danom pred robnom kućom. Sjetio sam se kako mi je rekao da je malo kršćana doživjelo krštenje Svetim Duhom i da je taj dar značajan.

Starješina je navela još nekoliko biblijskih redaka povezanih sa Svetim Duhom i govorenjem jezicima i zatim upitala vjerujemo li ovo što smo upravo pročitali. Nakon što smo potvrdno odgovorili, ona je ustala i zamolila nas da pođemo za njom u dvoranu. Crkva je bila prazna. Samo je mala skupina mladih žena stajala naprijed. Bile su to, kako smo saznali, propovjednikove pomoćnice.

Od nas dvoje su zatražili da kleknemo uz ogradu oltara. Mlade žene su nas okružile.

“Da biste primili dar Svetoga Duha”, poučila nas je starješina, “morate zahvaliti Isusu što vas je spasio. Glasno recite: ‘Hvala ti, Isuse.’ Nastavite to govoriti dok Sveti Duh ne side na vas.”

Zatvorivši oči, sklopio sam ruke i tiho rekao: “Hvala ti, Isuse, što si me spasio.”

“Glasnije. I stalno to ponavljajte”, nukala me starješina.

“Hvala ti, Isuse, što si me spasio. Hvala ti, Isuse, što si me spasio”, ponavljao sam.

“Ne prestajte”, ubacila je jedna od mladih pomoćnih službenica. “Stalno ponavljajte ‘hvala-ti-Isuse’. ‘Hvala-ti-Isuse.’”

“Hvala-ti-Isuse. Hvala-ti-Isuse”, uzviknuo sam.

“Hvala-ti-Isuse. Hvala-ti-Isuse.”

“Hvala-ti-Isuse. Hvala-ti-Isuse.”

“Hvala-ti-Isuse. Hvala-ti-Isuse.”

Zaustavio sam se da uhvatim zrak.

“Ne prestajte”, viknula je druga službenica. “Stalno to govorite. Zar niste veseli što vas je Isus spasio? Stalno mu zahvaljajte za to.”

Nastavio sam ponavljati “hvala-ti-Isuse” nekoliko puta.

“Glasnije!” zatulila je neka pomoćnica. “Vičite svom snagom. Kažite Isusu kako ste zahvalni. Hajde, ponavljajte to ‘hvala-ti-Isuse’, ‘hvala-ti-Isuse.’”

Ona žena, druga kandidatkinja i ja nastavili smo ponavljati rečenicu za koju su nam rekli da je vičemo.

Mlade službenice su se stale ponašati kao profesionalne navijačice izvikujući poticaje i izraze kojima su nas bodrile da nastavimo ponavljati “hvala-ti-Isuse.”

Iznenada nas je prekinuo prasak nečega što je palo. Otvorio sam oči. Jedna od pomoćnih službenica u uzbuđenju je slučajno pala unatrag na propovjedao-nicu i skoro je prevrнула. U komešanju je netko srušio velik drveni križ što je stajao pred njom i ovaj tresnu na pod.

Brzo sam zatvorio oči i iznova počeo zahvaljivati Isusu što me je izbavio osude. Navijačice su nas nastavile sokoliti i crkva je odzvanjala od buke naših zah-tjeva.

Nakon, kako mi se činilo, užasno puno vremena, moj je glas od umora promukao. Kako ovo može biti “dar” od Boga ako se moram ovako naprezati za nj, pitao sam se.

U istom sam trenutku ovoj negativnoj misli suprotstavio jednu pozitivnu: dok sam ovdje, moram učiniti sve što mogu da bih poslušao uputu; u to moram uložiti sav napor.

“Hvala ti, Isuse”, smjesta povikah iskreno, i ponovih to nekoliko puta.

Sjetio sam se izjave starješine o tome da je svaki kandidat u Apostolskoj crkvi mira doživio krštenje Svetim Duhom. Uhvatio sam se za to uvjerenje da ću, budem li nastavio činiti što su mi rekli, i ja na kraju dobiti taj dar.

Nakon još nekoliko minuta jednoličnoga pjevanja jedva sam govorio. Moju čeljust samo što nije uhvatila neka vrsta grča.

Starješina i pomoćnice postale su uzbuđene i preklinjale su: “Neka riječi teku. Ne opirite se; pustite ih samo.”

Pokušao sam govoriti "hvala ti, Isuse", ali nije išlo. Usnice su mi se tresle u nehotičnim grčevima.

Kandidatkinja pokraj mene ispuštala je piskutave dječje glasove ponešto nalik na švicarsko jodlanje.

"Samo dalje. Ne prekidajte", naglo je bubnula jedna od pomoćnica kad sam, slušajući ovu ženu, na trenutak izgubio koncentraciju.

Primoravajući se da nastavim dok ne dobijem dar, primijetio sam da je drhtanje mojega grla uskoro prešlo u glasove nekog jezika koji nisam mogao odrediti. Nedugo zatim počeo sam s lakoćom govoriti na tom neobičnom jeziku. Osjećao sam se kao da kanaliziram, upravo onako kako sam to činio u skupinama u *Osvjetljenome putu*, jedino što sam ovaj put prenosio poruke na nepoznatom jeziku. Nisam znao što riječi znače; govor je zvučao slično onome kako sam zamišljao da zvuči ruski jezik.

Laknulo mi je kada je sve prošlo. Bio sam iscrpljen.

Crkva je bila prazna. Otvorio sam oči. Pomoćne službenice su dizale drveni križ i namještale ga natrag pred govornicu.

Starješina je šutke klečala pokraj mene. Upitao sam je je li razumjela jezik Svetoga Duha.

"Nisam", rekla je mirno. Zatim me nježno upitala: "Što ćete sada?"

Ne oklijevajući, jasno sam joj odvratio: "Radit ću *Gospodnji* posao. Što bih drugo?"

To se odnosilo na zadaću svjedočenja u robnoj kući, koju mi je *Isusov* glas naložio za to poslijepodne. Ustao sam i otišao.

Dok pišem ovu knjigu, ne mogu a da ne usporedim to iskustvo u Apostolskoj crkvi mira s krštenjem što sam ga poslije doživio. Taj obred uronjavanja u vodu zbilo se nekoliko mjeseci nakon što me je pravi Sveti Duh spasio iz Sotoninih okova i njegove zle mreže prijekare. U toj drugoj prigodi sam se krstio u zajedništvu s pravim Isusom Kristom, Bogom i Sinom Svevišnjega Oca.

Kad sam ušao u vodu, nikakav glas me nije progonio da moram obavljati njegov posao. Čitav sam dan proživio ispunjen jednostavnom radošću i mirom u Gospodinu. Doživljavao sam spasenje po milosti — spasenje po vjeri u ono što je Isus učinio za mene.

Primjedba o Sotoni i darovima Duha

Kad sam u Apostolskoj crkvi mira govorio nepoznati jezik, ta pojava očito nije mogla biti djelo Svetoga Duha budući da sam bio Sotonin učenik. Također mi se činilo da su i metode što ih ta crkva koristi da bi požurila “dar” Svetoga Duha nebiblijske. Opetovano vikanje “hvala ti, Isuse” suproti se Isusovoj izjavi u Mateju 6,7: “Kad se molite, ne izgovarajte isprazne riječi kao pogani, koji umišljaju da će biti uslišani zbog svoga nabranjanja.”

Možda se pitate ima li Sotona silu da danas krotvori darove Svetoga Duha kao što su iscjeljivanje i govorenje jezicima.

Isus je ustvrdio da “će ustati lažne mesije i lažni proroci i činit će čudesne znakove, da zavedu... izabranike” (Mk 13,22).

Sjetite se doba proroka Ilije. Tijekom vladavine kralja Ahaba Božji je prorok izazvao 450 Baalovih proroka na natjecanje na goru Karmel da bi se dokazalo tko je pravi Bog — Baal ili Gospodin. Oba natjecatelja su sagradila kameni oltar na koji su položili drva i žrtvenoga bika. Proroci su tada trebali naizmjenično zvatiti svojega Boga da pošalje s neba vatru i zapali njihovu žrtvu. Bog koji odgovori vatrom bit će proglašen pravim Bogom.

Baalovi su proroci molili od jutra do večeri. Čak su se ranjavali bodežima da bi im potekla krv. Ali Baal nije odgovorio.

Ilija je tada dao izliti četiri velika spremišta vode na svoju žrtvu. To je dvaput ponovio. Nakon što je on zazvao Boga, oganj je pao s neba i progutao ne samo žrtvu, nego i kamenje oltara i svu vodu.

Očito je u starozavjetna vremena sotonska sila bila ograničena i on nije bio dorastao Božjoj moći da pošalje vatru s neba.

Usporedite te okolnosti s proročanstvom iz Otkrivenja koje se odnosi na svršetak vremena i doba antikrista kojega simbolizira zvijer iz zemlje.

Ivan opisuje tu zvijer:

“Ona čini velika čudesna, tako da i vatru s neba spušta na zemlju naočigled ljudi, i zavodi stanovnike zemlje čudesima.” (Otk 13,13.14)

Biblija otkriva da će u vrijeme svršetka Sotoni očitovati biti dopušteno oponašati snagu koja je nekoć bila osobito pravo Svetoga Duha.

13

Tajno ubacivanje

Isus je imao novi misionški plan za mene: trebao sam se potajno uvući u jednu mjesnu kršćansku crkvu.

Nekoliko mjeseci je prošlo otkako sam počeo svjedočiti po robnim kućama i propovijedati na žalu. U prvi mah nisam ni bio svjestan da sam otpočeo s novim poslanjem. Najprije sam dobio samo uputu da se pridružim toj crkvi i sudjelujem u svim crkvenim djelatnostima koliko je to moguće. Nakon nekoliko tjedana dobio sam dodatne upute. Moja je zadaća bila tražiti odgovarajuće osobe radi kontakta i sprijateljiti se s njima. Onda sam ih trebao neprimjetno upoznati s konceptom kršćanske meditacije kao sredstvom druženja s Bogom. Krajnji je cilj bio pokrenuti u crkvi meditacijsku skupinu.

Nova je pustolovina počela tijekom moje djelatnosti svjedočenja uz robnu kuću kad sam susreo predanoga kršćanina koji se zvao Wayne. On me je upitao u koju crkvu idem.

“Pa, nisam član nijedne crkve”, odgovorio sam. “Smatram se članom Kristova tijela, a sve zajednice su dio toga tijela.”

“Posjećuješ li našu mjesnu crkvu?” pitao je Wayne pristojno.

“Da, bio sam u nekoliko crkava u ovom području. Odlazim u bilo koju crkvu u koju me u to vrijeme vodi duh.”

Wayne me pozvao u svoju crkvu, Kapelu nade u Hermosa Beachu. Za nju sam čuo, ali je nikada nisam posjetio. Dok sam te večeri meditirao, unutarnji mi je glas kazao da posjetim tu crkvu.

U Kapelu nade sam prvi put otišao na nedjeljno večernje bogoslužje na kojem je bilo približno 2000 ljudi. Neki bend s nekoliko pjevača otvorio je bogoslužje suvremenom kršćanskom glazbom. Propovijed koja je uslijedila doimala se utemeljenom na konzervativnoj biblijskoj teologiji. Mada je govornik bio nadaren, držao sam da mu očito manjka naobrazba u vezi s naprednim idejama koje Isus uvodi na ovaj svijet.

Nekoliko dana poslije unutarnji glas meditacije potaknuo me je da redovito odlazim u Kapelu nade. Zatim sam pohađao niz predavanja za pridošlice, a kad je to završilo, krenuo sam na tečaj za napredne koji je bio uvjet za članstvo. Tečaj je vodio dopadljiv pastor, član tamošnjega propovjedničkog tima po imenu Ken. Budući da je bio Britanac, moj sunarodnjak, Ken i ja smo postali prijatelji.

Do toga sam trenutka smatrao da su moji odlasci u crkvu oblik učenja s ciljem da proširim svoje znanje o kršćanskoj crkvi. Tako ću napredovati u sposobnosti svjedočenja ljudima različitih vjerskih uvjerenja koje budem sretao na šetalištu u Veniceu. No, sada me je unutarnji glas meditacije obavijestio da u toj zajednici trebam obaviti osobitu zadaću.

Ginger, prva osoba s kojom sam stupio u kontakt u Kapeli nade, bila je privlačna žena u ranim tridesetim godinama. U crkvenom sastavu je svirala električnu violinu. Kako sam se nekada oduševljavao upotrebom električnih violina u rock-bandovima, jako me je zanimalo njezin način sviranja. Jedne nedjelje uvečer, nakon završne pjesme, otišao sam na podij i čestitao joj na vještini. Popričali smo o njezinoj violini.

Nekoliko tjedana poslije u jednom sam hodniku naletio na Ginger nakon večernjeg bogoslužja. Nakon što smo porazgovarali o obostranoj ljubavi prema rock-glazbi šezdesetih i sedamdesetih godina, razgovor je

skrenuo na raspravu o našem trenutačnom duhovnom životu.

Iznenada je uskočio unutarnji glas. "Pričaj joj o svojoj navici meditacije."

"Ginger, glavna duhovna disciplina koju vršim zapravo je meditacija", rekao sam malo oklijevajući.

"Je li? I ja to činim", odvrtila je Ginger oduševljeno. "Poludjela bih bez toga."

Bio sam presretan čuvši njezinu izjavu i nisam čak smatrao primjerenim kazati što podrazumijevam pod "meditacijom". Osjetio sam naprosto da govori o istočnjačkoj tehnici tihog udublivanja u kozmičko. Dok smo još malo razgovarali o svojem interesu za meditaciju, natuknuo sam da bismo u crkvi trebali pokrenuti skupinu za kršćansku meditaciju. Ginger je to prihvatila kao izvrsnu zamisao.

U tom nam se trenutku pridružio Ken, britanski pastor. Makar smo se dobro poznavali, kolebao sam se bih li nastavio razgovor o meditaciji. Za časak sam se namjerno usredotočio prema unutra da čujem hoće li mi moj viši "ja" dati kakvo upozorenje. Budući da je sve bilo tiho, pretpostavio sam da mirne duše mogu nastaviti razgovor.

"Ken, upravo smo raspravljali o ideji da pokrenemo skupinu za kršćansku meditaciju", rekao sam.

"Hmmm, ovaj, eeee, eeee", mumljao je Ken u odgovor na moju izjavu.

Prekinuo sam ga: "Znaš, Stari zavjet na puno mjesta spominje meditaciju. David ju je, sudeći prema Psalmima, često primjenjivao kao oblik komunikacije s Bogom, proces slušanja glasa Svetoga Duha. U Srednjem je vijeku također bila uobičajena navika u samostanima, no otada se ta vještina izgubila kao žrtva mahnite žurbe suvremenog življenja."

Ken je izgledao tek mlako zainteresiran za ono čemu govorim. Nemarno je primijetio: "Pa, moraš pokušati osnovati takvu skupinu ovdje. Siguran sam da će to zanimati neke ljude."

Ginger je odmah progovorila: "Da, i ja to činim. Divno je iskustvo mirno sjediti, opustiti se i uzeti si vremena da budeš s Bogom."

Misao da osnujem skupinu za kršćansku meditaciju u Kapeli nade uzbuđivala me je. Moja je želja bila da se sprijateljim s vjernicima crkve i pomognem im da uspostave još bliskiji odnos s *Isusom*. Sebe sam smatrao dijelom napora što ih je *Krist* planirao da bi doveo svoju djecu u neposredno druženje sa sobom. Vjerujući da sam novorođeni kršćanin koji ima naročit, neposredan odnos s *Isusom*, želio sam da i moja kršćanska "obitelj" postigne taj isti odnos. Vjerovao sam da bi se evanđelje brzo raširilo kad bi svi kršćani htjeli slušati *Isusov* glas kao što to ja činim, i da bi *Gospodin* uskoro zauvijek došao kao vladar u svojem kraljevstvu na ovom planetu.

Dio mojega nastojanja da naučim sve o kršćanskom nauku bio je da često posjećujem kršćansku knjižaru u mojem gradu. Više sam se puta razonodio čitajući knjige koje su napisane u pokušaju da se obezvrijedi New age. Čitajući ih sa zanimanjem, čak sam utvrdio da su zabavne. Iako sam se držao novorođenim kršćaninom, još uvijek sam se poistovjećivao s New ageom. Bio sam uvjeren da posjedujem "cjelovito evanđelje", spoj kršćanstva i novodopskih zamisli.

Dok sam čitao knjige protiv New agea, knjige što su ih napisala moja kršćanska "braća", želio sam da mogu uvjeriti njihove autore kako zapravo proturječje ne postoji. Htio sam da razumiju da su New age i kršćanstvo naprosto dvije ruke *Božjega* velikog plana da se pomiri s čovječanstvom.

Mada sam o sebi mislio kao o newageovcu, unutarjni glas mi je zabranio da to ikome povjerim. Tijekom propovijedanja u Venice Beachu često sam prolazio mimo prodavača koji su nudili novodopski nakit i glazbu. Želio sam se zaustaviti i reći im da sam newageovac. Međutim, svaki put kad sam im pokušao pričati, moj je viši "ja" smjesta uskočio. "Ne. Ne čini to." Činilo

mi se da mi je dopušteno da ljudima koje susrećem pokazujem samo *kršćanski* lik.

Jeff je bio jedan od prijatelja koje sam imao u Kapeli nade. Bio je bistar mladić, srednjoškolac, i volio je govoriti ljudima oko sebe o Gospodinu. Pripovijesti o mističnim doživljajima koji su bili posljedica moje navike *kršćanskoga* meditiranja njega su oćaravale.

Wayne, onaj ćovjek od koga sam prvi put ćuo za Kapelu nade, bio je još jedan posve predani kršćanin na kojega sam nastojao utjecati. Bez prestanka je nosio svoje Sveto pismo i jako je rado dijelio Božju rijeć s ljudima koje je sretao. I s njim sam se sprijateljio.

Wayneu sam kazao da je proućavanje Rijeći odlična djelatnost, ali sam istaknuo da nam je pri ruci nešto mnogo veće od samoga Svetog pisma.

Oduševio se kad sam mu rekao da može istinski doživjeti *Božju* prisutnost i ćuti glas *Svetoga Duha*. Svoju tvrdnju sam potkrijepio tako što sam ga podsjetio da je Isus svojim ućenicima rekao da je njegovo kraljevstvo u njima.

Marantz.

Ta je rijeć bila u mojim mislima ćim sam se ujutro probudio. Marantz? Što je to Marantz? Nikada prije nisam ćuo tu rijeć.

Za vrijeme doručka ta mi se rijeć stalno vraćala na pamet. Možda je to naziv kakvog novog modela automobila što sam ga ćuo u reklami na radiju.

Razbijajući glavu ne bih li se sjetio što je to Marantz, na koncu sam bio uvjeren da je to sigurno neki novi japanski model automobila. Poćeo sam se pitati nije li to znak od *Boga* da bih uskoro trebao kupiti novi auto.

Poslije, toga dana otišao sam u Kapelu nade na većernje bogoslućje. Dok sam pregledavao oglasnu stranu crkvenoga biltena, osjetio sam znakovite trnce u lećima. Ćitao sam prvi red.

Marantz.

Prodaje se stereo-urećaj Marantz...

“Hej, *Sveti Duh* je opet bio na djelu”, uzviknuo sam shvativši da je ime Marantz protekle noći ubačeno u moj um. Držao sam da mi pomoću toga slučaja *Sveti Duh* daje znak da trebam stupiti u dodir s osobom koja je dala oglas u bilten.

Pozvao sam momka i upitao ga za stereo uređaj. Kazao mi je da se zove Greg i zamolio me da dođem k njemu kako bih pregledao komponente stupa.

Kad sam ušao u njegov stan, pregledao sam prostor ne bih li našao kakav ključ koji bi mi dao na znanje zašto sam došao ovamo, ključ poput novodopskih knjiga. Pozornost mi je privukla velika knjiga što je bila na stolu — knjiga o Indiji. Hmmm, pomislio sam, zanimljivo.

Unutarnji mi je glas rekao da ne kupim uređaj, već da se samo upoznam s Gregom. Tijekom našega dugoga i prijateljskog razgovora stao sam nagađati o tome je li Greg predviđen za meditacijsku skupinu koju sam želio pokrenuti u crkvi.

Ubrzo nakon toga razgovora s Gregom, moje se potajno poslanje ubacivanja u Kapelu nade s naučavanjima New agea naglo zaustavilo. Kako su moji roditelji dugo slutili da sam upleten u sumnjivu religiju, već dugo su se molili za mene. Neka nepoznata žena koju sam susreo na evandeoskom sastanku također se molila za mene u vrlo kritično vrijeme. Te su molitve bile uzrokom neobičnog poteza Svetoga Duha, koji je za posljedicu imao dramatično i neočekivano “prosvjetljenje”. Rezultat je bio nevjerojatan: moj dvanaestogodišnji odnos s New ageom raspao se s užasnim treskom dok se odvratna mreža prijevare vode u sjeni razderala nadvoje.

14

Skidanje maske

“Ne idi”, odgovarao me glas savjesti.

Nakon posla sam namjeravao otići na poseban evanđeoski sastanak.

“Večeras moraš svjedočiti za mene u trgovačkom centru”, naložio mi je glas.

Budući da sam jako želio ići na taj skup, odlučio sam ne obazirati se na unutarjni glas.

U meni je rasla napetost već nekoliko tjedana. Osjećao sam kako *Isus Krist* želi da još više vremena i napora posvetim službi za njega. Međutim, u meni se počeo pojavljivati otpor, kao da se neka druga sila što se postavila nasuprot *Isusovom* vodstvu počela uključivati u igru.

Odupirući se glasu savjesti, otišao sam na evanđeoski sastanak. On se održavao u velikoj dvorani gradskog učilišta.

Za vrijeme predavanja sjedio sam uz neku ženu koja je po izgledu mogla imati tridesetak godina. Na kraju večeri ona me upitala: “Je li vam se sviđalo kako je evanđelist govorio?”

“Da, prilično je dobar”, odvratio sam, “ali nalazim da je njegovo stajalište vrlo uskogrudno.”

Istina je bila da sam se osjećao vrlo nelagodno tijekom propovjednikova govora. Do trenutka kad je završilo, u meni je kuhalo od uznemirenosti izazvane njegovim čvrstim oslanjanjem na Sveto pismo. Zato sam odlučio otvoreno govoriti o svojim novodopski us-

mjerenim uvjerenjima. Namislio sam da moram biti protuteža ovim herezama što ih propovijedaju ovakvi fundamentalisti u ime mojega gospodara.

Žena je mirno upitala: "Kakvi su vaši vjerski stavovi?"

"Ja sam novodopski kršćanin", izlanuo sam.

To je bilo prvi put da sam kazao takvo nešto vjerniku kršćaninu. Unutarnji glas savjesti me je uvijek upozoravao da ne budem otvoren glede svojih newageovskih vjerovanja. Ali nakon što sam čuo ovoga evanđelista, bio sam bijesan i više nisam htio šutjeti. Taj propovjednik je nehotice raspalio plamen moje strasti i odvažnosti.

Na moje iznenađenje, žena nije izrazila nikakvu odvratnost prema mojem odgovoru. "O", primijetila je skromno, "i ja sam se bavila New ageom prije nego što sam došla Gospodinu."

To je izgovorila tako da sam shvatio da više ne odobrava New age.

"No, toga se ne biste trebali stidjeti", rekao sam iskreno. "New age ima odličnih ideja i istina. Većini novodobaca naprosto manjka neposredna moć *Isusa Krista* u životu."

Budući da nije odgovorila, uljudno sam je upitao: "Koju crkvu Vi pohađate?"

"Crkvu na putu."

"A, da", prekinuo sam je, "to je crkva Jacka Hayforda. Znam za nju. Ondje nisam nikada bio, ali katkad slušam Jacka preko radija."

"S obzirom na novodopsko kršćanstvo kojim se bavite", kazala je žena, "bi li vam smetalo da se sada pomolim za vas? Ne znam što vjerujete, ali bih se željela moliti za vas."

"Da, naravno, možemo se moliti", rekoh misleći da još koja molitva uvijek dobro dođe kao pomoć za moju službu.

Žena me je primila za ruku. "Dragi nebeski Oče", počela je. "Molim te da daš ovome bratu mudrost da raspozna što je istina. Neka potpuno razumije tvoju

Riječ. Molim te da snaga Svetoga Duha djeluje u njegovom životu i vodi ga do prave spoznaje Isusa. To te molim u Isusovo ime. Amen.”

Kako je lijepo kad netko moli za tebe, pomislio sam u sebi napustivši dvoranu. Mada sam mislio da imam blisku zajednicu s *Isusom*, želio sam još njegove snage i istine.

Oko tjedan dana nakon ovoga evanđeoskog sastanka, spremao sam se otići s posla na kraju radnog dana. “Ne idi u knjižnicu”, uputio me unutarnji glas. “Večeras moraš svjedočiti u robnoj kući.”

Bio sam uzdržan prema glasu savjesti koji nisam primio s oduševljenjem.

“Moraš raditi moj posao”, naložio mi je strogo, kao da izriče *Isusove* riječi. “Vrijeme istječe. Moraš obaviti svoju službu.”

Duh protivljenja unutarnjem glasu ponovno se probudio. Te sam večeri tvrdoglavo nastavio s neuvažavanjem ovoga poticaja. Jedna druga zamisao počela se pojavljivati u mojem umu: želio sam čitati određenu knjigu. Iako me je unutarnji glas ustrajno nagovarao da idem svjedočiti u robnu kuću, bio sam odlučan u nakani da dođem do primjerka te knjige.

Dok sam prije proučavao *Enciklopediju američkih religija* Gordona Meltona, pročitao sam zanimljiv članak u kojemu se opisuje neka žena koja je tvrdila da je dobila viđenja od Boga sredinom devetnaestoga stoljeća. Misao na to da je prije madam Blavatski i Alice Bailey živio neki kršćanski mistik, izazvala je u meni veliko zanimanje. Činilo mi se da bi ta žena čak mogla biti novodopska kršćanka desetljećima prije suvremenoga pokreta New agea.

U knjižnici sam posudio knjigu *Ellen G. White, proročica sudbine* Renea Noorbergena.⁸

Knjiga je počinjala viđenjem u kojemu je Ellen White godine 1906. — nekoliko dana prije nego se događaj

---

⁸ Izdanje Norcom Corp., Box 3106, Collegedale, TN 37315

uistinu zbio — vidjela potres u San Franciscu.⁹ Njezina bjelodana nadnaravna sposobnost ostavila je na mene dubok dojam i potaknula me da čitam dalje.

Usljedi je općenita rasprava o razlici između nadnaravne sposobnosti i proročanstva. Autor je analizirao medije kao što su Edgar Cayce, Jeane Dixon i Peter Hurkos pristupivši problemu tako što je uspoređivao njihov nauk s biblijskim. Zatim se u knjizi iznosi kratak životopis ranog razdoblja života Ellen White.

Moju je pozornost privuklo poglavlje “Vođa u sjeni raskrinkan” što je sadržavalo opis viđenja Ellen White koje je imala 1858. g.¹⁰

Ona piše:

Gospodin mi je pokazao da je Sotona nekoć bio anđeo kojega su štovali na nebu... prvi do Krista. Njegove su crte lica, kao i u drugih anđela, bile blage i izražavale su radost. Visoko i široko čelo odražavalo je veliku intelektualnu snagu. Njegov je lik bio savršen; držanje plemenito i dostojanstveno. No kada je Bog kazao svojemu Sinu: “Načinimo čovjeka na svoju sliku”, u Sotoni se rodila ljubomora prema Isusu. Želio je da se u vezi sa stvaranjem čovjeka savjetuju s njime, a budući da nije bilo tako, ispunila ga je zavist, ljubomora i mržnja. Želio je primiti najveću čast neba, jednaku onoj koja je bila ukazivana Bogu.

Zapitao sam se postoji li doista neki Sotona koji se pobunio na nebu s gomilom zlih anđela. Sjetio sam se da je Muriel katkada govorila o Sotoni i silama zla; izgledalo je da misli da je on stvarno biće. Djwhal Khul je, s druge strane, nijekao zamisao o postojanju velikoga Božjeg neprijatelja; smatrao je da je davao izmišljeni mit.

---

⁹ Ellen White je bila kći propovjednika-laika odgojena u strogom metodističkom duhu. Tvrdila je da je 1844. g. imala prvo viđenje. 1863. g. bila je suosnivačicom Crkve adventista sedmoga dana kao institucionalizirane denominacije.

¹⁰ To je viđenje poznato pod nazivom *Videnje o velikoj borbi*.

Pripovijest Ellen White je ponovno privukla moju pozornost.

Do toga je trenutka... u čitavom nebu vladao red, sklad i savršena pokornost Božjoj vladavini. Pobuniti se protiv Boga bio je najveći grijeh protiv Njegova reda i volje. Sve se nebo uskomešalo... Među anđelima je došlo do rječkanja. Sotona i njegovi poklonici čeznuli su za preoblikovanjem Božje vladavine. Željeli su pogledati u Njegovu nedokučivu mudrost i saznati s kojom je namjerom uzvisio Isusa i dao Mu takvu neograničenu moć i upravu. Pobunili su se protiv vlasti Sina. Sve nebeske vojske bile su pozvane da se pojave pred Ocem da bi se odlučilo o svakom slučaju. Tamo je određeno da Sotona mora biti zbačen s neba sa svim anđelima koji su mu se u pobuni pridružili.

Stao sam razmatrati mogućnost postojanja nekog nadanđela na nebu koji se zove Sotona, koji se ispunio ljubomorom i pobunio protiv Boga. Možda Sotona postoji negdje na našem svijetu u duhovnom području. Čitao sam dalje.

Sotona je bio strahovito iznenađen svojim novim položajem. Njegove je sreće nestalo. Gledao je anđele koji su skupa s njim nekada bili tako sretni, a sada su s njime morali biti protjerani s neba. Prije njihova pada ni sjena nezadovoljstva nije kvarila njihovo posvemašnje blaženstvo. Sada je pak sve bilo promijenjeno. Crte lica, koje su prije odsjajivale sliku njihova Stvoritelja, odražavale su potištenost i očaj. Među njima je nastala borba, nesloga i gorko predbacivanje...

Kad je Sotona sasvim shvatio da nema nikakve mogućnosti povratiti Božju naklonost, njegova se zloba i mržnja počela očitovati. Posavjetovao se sa svojim anđelima i skupa su zamislili plan da i dalje rade protiv Božje vladavine. Kad su Adam i Eva bili smješteni u prekrasni vrt, Sotona je počeo planirati kako da ih uništi. Bilo

je odlučeno da on preuzme neki drugi oblik i pokaže zanimanje za čovjeka. Mora neopazice dovesti u pitanje Božju istinoljubivost i izazvati sumnju oko toga je li Bog doista mislio ono što je rekao.

Spustivši knjigu, zamislio sam se nad tim očaravajućim opisom pobune. Je li se Sotona uistinu pobunio i onda, odvojen od Boga, osjetio potištenost i očaj? Uzeo sam knjigu i nastavio čitati.

Sotona je otpočeo svoje djelo s Evom, ne bi li prouzročio njezinu neposlušnost... Čim je Eva pokazala neposlušnost, postala je snažno sredstvo za izazivanje pada svojega muža...

Novost o čovjekovu padu proširila se nebom. Svaka harfa je utihnula. Anđeli su odložili krune sa svojih glava. Čitavo nebo je bilo u pokretu...

... Sotona je slavio pobjedu. Učinio je da i drugi pate zbog njegova pada. On je bio izbačen s neba... a oni iz raja.

Zapitavši se jesu li postojali neki Adam i Eva koje je u raju davao kušao, sjetio sam se da sam kao dječak, kršćanin, učio o tome da je život pokrenuo Bog stvaranjem, kako je zapisano u Knjizi Postanka. No, zbog nekog sam razloga suzdržano prihvaćao zamisao da su Adam i Eva bili kušani i da su pali. Izgledalo je da ne želim vjerovati ni u kakvoga Sotonu koji može kušati ljude. Više sam volio misao po kojoj je kušnja unutar-nji proces koji se javlja u čovjekovoj duši zbog gluposti ili neznanja.

Na pamet mi je došlo da je Muriel vjerovala u prikaz pada u Postanku. Na temelju objava koje je dobila od Isusa, rekla nam je da je Evin grijeh bio strašna nesreća i da je njegova posljedica sva bol što je sada vidimo na svijetu.

Vratio sam se pripovijesti Ellen White.

On [Isus] je tada obznanio anđeoskoj vojsci da je načinjen izlaz za izgubljena čovjeka. Rekao im je da je molio Oca i ponudio svoj život kao

otkup. Preuzet će smrtnu osudu na sebe, kako bi po Njemu čovjek mogao dobiti oprost; zaslugama Njegove krvi i poslušnošću Božjem zakonu On će moći povratiti Božju naklonost i biti vraćen u prekrasan vrt te jesti plodove drveta života.

U početku se anđeli nisu mogli radovati. Njihov Vrhovnik ništa nije krio od njih, već je pred njima razotkrio plan spasenja. Isus im je rekao da će On stajati između srdžbe svojega Oca i čovjeka koji je skrivio i da će ponijeti nepravdu i ruganje, a samo malo njih će Ga prihvatiti kao Božjega Sina. Gotovo svi će Ga zamrziti i odbaciti.

Nekoliko trenutaka sam odmarao oči i mislio. Znači, tako je ljubljani Isus planirao otkupiti čovječanstvo: ponudio se da uzme karmu svijeta i plati cijenu svojom smrću. Zavidljivo. Zadivljujuće.

Jedva sam čekao da nastavim čitati.

Napustit će svu slavu neba, pojaviti se na zemlji kao čovjek, poniziti se kao čovjek, na svojoj će koži upoznati različite kušnje koje opsjedaju čovjeka da bi mogao znati kako pomoći onima koji podnose kušnju. I napokon će, kad se završi Njegova uloga učitelja, biti predan u ruke čovjeku i pretrpjeti okrutnost i bol kakvu mogu nanijeti samo zli ljudi pod nadahnućem Sotone i njegovih anđela, da bi umro najokrutnijom smrću, visio između neba i zemlje kao okrivljeni grešnik, i da bi podnio strašne trenutke samrtne borbe koju čak ni anđeli neće moći gledati nego će pokriti svoja lica pred tim prizorom. Neće trpjeti samo agoniju tijela, nego duševnu agoniju s kojom se tjelesna bol nikako ne može usporediti. Teret grijeha čitavoga svijeta bit će na Njemu. Rekao im je da će umrijeti i treći dan uskrsnuti i vratiti se svojem Ocu da bi posredovao za svojeglavog čovjeka, krivca.

Sa svetom žalošću Isus je tješio i smirivao anđele. Obavijestio ih je da će u budućnosti oni koje On izbavi biti s Njim i da će svojom smrću

otkupiti mnoge ljude, i uništiti onoga koji ima vlast nad smrću. Tada će Mu Otac dati kraljevstvo... pod čitavim nebom i ono će biti Njegovo svu vječnost. Sotona i grešnici bit će uništeni i više nikada neće uznemiravati nebo ili očišćenu novu Zemlju.

Osjetio sam divljenje i poštovanje dok sam razumijevao zadaću koju je Isus ispunio. Vrativši se knjizi, čitao sam dalje:

Pokazan mi je Sotona, onakav kakav je bio nekoć, sretan, uzvišeni anđeo. Zatim mi je pokazan onakav kakav je sada. Još uvijek ima kraljevski lik. Crte njegova lika još su dostojanstvene. No, izraz lica mu je pun zabrinutosti, brige, nesreće, podlosti, mržnje, zlobe, prijekare i svakoga zla. Osobito sam zapazila ono čelo što je nekada bilo tako plemenito. Od očiju naviše počinje se povlačiti. Vidjela sam da je tako dugo bio odan zlu da je svaka dobra osobina bila izopačena, a razvijeno svako obilježje zla. Oči su mu bile prepredene i silno prodorne. Bio je snažne građe, ali na rukama i licu meso mu je opušteno visjelo. Dok sam ga gledala, lijevom je rukom podupro bradu. Činilo se da je duboko zamišljen. Na licu mu je bio osmijeh od kojega sam zadrhtala, bio je tako pun zlobe i sotonske lukavosti.

U mašti sam si predočio sliku Sotone kako ga je opisala Ellen White. Iznenada sam se osjetio uništenim i slabim nakon velikoga otkrića.

“To je on”, hvatao sam glasno zrak. “To je moj gospodar.”

“Ja sam bio sljedbenik Sotone sve ove godine.”

Osjećajući se kao da sam iskočio iz zrakoplova bez padobrana, zadrhtao sam od boli dok se preda mnom rušio sav moj svijet.

Kad sam opet zamislio podli, lukavi osmijeh na Sotoninom licu, moj je um prostrijelila užasavajuća misao: promatrao sam kako on uspostavlja svoj New

age, krivotvoreno kršćanstvo. Njegov posljednji adut bit će pojavljivanje na našem svijetu u fizičkom tijelu i tvrdnja da je on Isus Krist — newageovsko “ponovno pojavljivanje Krista”.

“O, Bože!” uzviknuo sam u preneraženosti i mucu. “Djwhal Khul i *Isus Krist* Sotonini su zli anđeli. Oni su me varali svih tih godina.” U mojoj glavi nije bilo sumnje: bio sam Sotonin učenik. Čitav pokret New age i njegovo lažno kršćanstvo Sotona je promućurno isplanirao da bi osujetio poslanje pravoga kršćanstva. Najednom sam shvatio da je Sotonin krajnji cilj pripremiti svijet za veličanstven dolazak kad će milijuni i milijuni ljudi njega proglasiti Kristom, Mesijom koji se vratio. A u stvarnosti će to biti pojava Antikrista.

Jedan mi je biblijski redak bljesnuo u umu: “Jer će se pojaviti lažne mesije i lažni proroci... da bi zaveli, kad bi bilo moguće, i same izabranike.”

Uništenoga strahom, preplavljivala su me nova otkrića, jedno za drugim. Sotona i njegovi anđeli obučavali su me za lažnoga proroka. Postao sam njihov rob. Svi ti takozvani gospodari Hijerarhije nikada nisu živjeli kao uznapredovala ljudska bića u Himalaji ili bilo gdje drugdje. Gospodari i drugi novodopski duhovodnici nisu ništa drugo nego Sotonini anđeli pod maskom Božjih slugu; to su upravo oni anđeli što su bili zbačeni s neba u vrijeme Sotonine velike pobune.

Razmišljajući o nevjerojatnom posjetu Djwhala Khula prije kojih šest godina, shvatio sam da su me sjaj njegove pojave i tvrdnja da je 350-godišnji tibetanski guru što je napokon, nakon sedam inkarnacija na Zemlji, dosegao besmrtnost, posve zaludili. Dotukla me spoznaja da Djwhal Khul nikada nije živio kao čovjek, već je, zapravo, bio Sotonin anđeo.

Shvatio sam da se Djwhal Khul, kao anđeo, mogao zaogrnuti ljudskim oblikom i pojaviti kao čovjek, po izgledu čak nalik Isusu Kristu. Mogao se pokazati u svojem eteričnom “svjetlosnom tijelu”, kako se pojavio preda mnom, ili pak u fizičkom tijelu od krvi i mesa, onako kako se prvi put pokazao Muriel 1963. g.

Osjećajući se kao osoba kojoj su upravo donijeli vijest o smrti supružnika, bio sam zabezeknut, bez pokreta i glasa.

Misli su mi stale navirati u um. Ticale su se novca i vremena što sam ih posvetio pokretu New age, svih sati koje sam proveo u meditaciji i proučavanju. Sve to nizašto. Sve što sam postigao, služilo je osiguravanju moje vječne propasti u vatri pakla. Svi moji naponi da dovedem ljude *Isusu Kristu* i novodopskom *kršćanstvu* bili su naprosto smicalice da bih ih doveo na put koji će ih odvesti u vječnu smrt.

Sada sam prihvatio pravoga biblijskog Isusa. Brzina mogega obraćenja može se usporediti s nekoliko slučajeva zabilježenih u Djelima apostolskim — s obraćenjem tri tisuće ljudi na Pedeseticu, Savlovom doživljaju na putu u Damask i obraćenju tamničara u Filipi.

Sjedeći satima i razmišljajući bez ijedne kretnje, otkrio sam u svojoj glavi banke podataka što su se naglo otvorile poput brane kroz koju je navrla voda. Počeo sam pregledavati svoju mladost i sjetio se davno zaboravljenih koraka koji su me polako odveli od kršćanskog nauka i zbog kojih sam se našao u svijetu mistike i okultizma.

Iznenada je izronila jedna nestala uspomena čiji me je domašaj zaprepastio. Odnosila se na vrijeme iz moje rane mladosti kad sam otišao u kino gdje se prikazivao neki film o sotonizmu. Na taj događaj sam potpuno zaboravio kao da je ta uspomena skrivena duboko u podsvijesti. U traumi mogega dramatičnog izlaska iz New agea izronila je na površinu živo i sa svim pojedinostima.

Bilo mi je tada petnaest godina i život mi se činio pomalo dosadnim. Svi likovi koje sam gledao na televiziji živjeli su dinamično i zanimljivo. To je u meni stvorilo želju za uzbuđenjem kojim bih se suprotstavio kolotečini visokog društva čiji sam dio, kako sam shvaćao, bio i ja.

Preko puta moje srednje škole bilo je kino u kojemu su se prikazivali filmovi strave i užasa, uglavnom

frankenštajnskoga tipa. Gledajući plakate, mislio sam kako uzbudljivo mora biti gledati te filmove koji su bili previše jezoviti da bi se prikazivali na televiziji. Oglušivši se na roditeljski savjet, otišao sam u kino u nekoliko navrata.

Jasno se prisjećajući prizora iz spomenutog filma o službi Sotoni, zgrozio sam se kad sam shvatio da je taj film neposredno odgovoran što sam krenuo putem zbiljskoga svijeta okultizma.

Film "Izlazak demona" (*The Devil Rides Out*) imao je dva glavna lika. Protagonist je mladić koji je upao u neku sotonističku skupinu. Antagonist je nekakav suvremeni mag — okultistički čarobnjak. Mag, u filmu "pozitivan" lik, nastoji spasiti mladića iz društva utjecajnih sotonista.

Štovatelji Sotone skupina su bogatih aristokrata i moćnih poslovnih ljudi. U unaprijed dogovorenom trenutku sastaju se na zabačenom seoskom posjedu da bi sudjelovali u različitim sotonističkim obredima i službama čiji je cilj povećanje njihovog bogatstva, moći i društvenog položaja.

Vrhunac filma zbiva se na glavnoj svečanosti koju pripremaju štovatelji Sotone i tijekom koje namjeravaju zazvati samoga Sotonu ne bi li ih blagoslovio još većom moći i blagostanjem. Dio svečanosti treba biti i obredno primanje mladića u punopravno članstvo sotonске lože.

Film prikazuje članove toga sotonističkog kulta kako dolaze na mjesto svečanosti starinskim rolls-royceima čija boja i kromirani dijelovi blistaju poput dijamanta. Velika logorska vatra gori na čistini u šumi. Blizu vatre su podigli oltar posvećen Sotoni.

Film prikazuje maga, koji planira povesti dramatičnu akciju spašavanja mladića, kako izvodi obrednu magiju da bi se zaštitio od Sotonine sile. Stoji u sredini velike astrološke karte naslikane na tlu neke sobe u njegovoj vili. Izgovara jednu za drugom različite molitve i čarobne formule koristeći raspelo i ostala mistična pomagala. Pali velike svijeće i recitira različite

okultističke mantre i čak navodi neke tekstove što zvuče biblijski.

Sjećam se da je film na mene ostavio dubok dojam. Kao dječak koji se dosadivao, bio sam naročito privučen uzbuđljivim načinom života i dramom što je prikazana u filmskim prizorima.

Raskošno bogatstvo i prekrasne žene što su ih članovi lože posjedovali privukli su me bez teškoća. Uzbuđljive čarobnjakove djelatnosti, popraćene raznim mističnim predmetima, bile su jednako tako poticajne i zanimljive.

Sjedeći duboko zamišljen i živo se prisjećajući prizora iz filma, s užasom sam shvaćao da se sa mnom, dok sam gledao taj film, neopazice zbilo nešto zlokobno. Jako sjeme očaranosti okultnim i mističnim posijano je u moju dušu. To sjeme nije isključilo nekoliko godina. No, bilo je duboko ukorijenjeno i postupno me uvuklo u opčinjavajući svijet mistike i okultizma.

Usredotočivši se na uspomenu povezanu s tim filmom, jasno sam uviđao da sam kao dječak, natopljen tim filmom, pokrenuo zbiljski odnos sa Sotonom. Nisam shvaćao da sam u svojoj podsvijesti prešao prag nakon kojega je moja priroda prihvatila ideju misticizma kao sredstvo za postizanje osobne moći. Bio sam posve spreman da poslije s oduševljenjem progutam Sotoninu meku novodopske metafizike.

Stresem se kad se sjetim što se danas događa u kinima. Filmovi koji se bave okultnim i mističnim temama uobičajena su stvar. Čak i naizgled tako bezazleni filmovi kao što su *E. T.* i *Rat zvijezda* prožeti su okultnim i mističnim konceptima. Primjerice, poznato je da je George Lucas, tvorac trilogije *Rat zvijezda* bio pod velikim utjecajem knjige "Priče o sili" (*Tales of Power*) Carlosa Castanede. Meni je Castanedina pripovijest o meksičkom indijanskom vraču Don Juanu dala snažan poticaj da potražim novodopske šamane u Los Angelesu.

Kakva ironija je u tome da je "pozitivan" lik u filmu "Izlazak demona" zapravo posve sotonski kao i sami

Sotonini sluge, koji su u filmu prikazani kao "negativci". Danas razumijem kako se Sotona koristi svojim sjajnim intelektualnim sposobnostima kad navodi new-ageovce da povjeruju kako su na strani dobra, budući da šire svjetlost i mudrost u zlom svijetu neznanja.

Đavao je odnio veliku pobjedu u javnosti time što je nadahnuo medije da ga prikažu kao odvratno, izmišljeno biće s likom odurne zvijeri. Film "Izlazak demona" portretira Sotonu kao životinju s ljudskim tijelom i bikovom glavom. Druga uobičajena predodžba oslikava ga kao jezivoga rogatog vruga obučenoga u crni plašt s vilama u rukama. Ta je slika tako groteskna da je većina ljudi posve odbacila Sotonino postojanje i smatra ga potpuno mitskim likom. Mada sam odrastao kao kršćanin, ja nisam vjerovao da Sotona postoji. Malo je ljudi svjesno Sotonina postojanja i njegova pravog identiteta. Malo ih zna da je on anđeo svjetla koji je po izgledu onakav kakvim zamišljamo Isusa Krista.

Ako čovjek ne stoji čvrsto u biblijskoj istini kao nepogrešivoj Božjoj riječi, Sotona će ga s lakoćom zvesti kad se pojavi u svojem blistavom anđeoskom obliku. Automatski će pomisliti da je to veličanstveno biće od svjetla što stoji pred njim Isus Krist ili barem jedan od velikih Božjih anđela, bez obzira na to kakve će nebibijske ideje lažni vjesnik iznositi.

Kad se isti događaj očituje apostolima New agea, oni bivaju pokrenuti da naučavaju filozofiju veće prijevorne moći. Uzmite primjerice Paramahansa Yogananda, gurua koji je osnovao američku hinduističko-kršćansku sektu pod nazivom Društvo za samospoznaju. Kad ga je posjetio sotoniski anđeo prerušen u Isusa Krista, Yogananda je svojom poganskom hinduističkom religijom obuhvatio i *kršćanstvo* i time ju je istim udarcem učinio privlačnijom i prihvatljivijom za zapadnjake. Tom smicalicom zavodi sve više ljudi.

Kad, recimo, saznate da 54 posto svećenstva jedne od najrasprostranjenijih i najutjecajnijih vjerskih zajednica ne vjeruje da je đavao osoba koja upravlja silama zla, nije ni čudo da će ljudi biti zavedeni zna-

kovima i čudima.¹¹ Budući da odbacuju zamisao o postojanju Sotone, vjeruju da sve čudesne pojave potječu nužno od Boga.

Čak ako i tko vjeruje da Sotona postoji, posjet kakvog andeoskoga bića toliko utječe na čovjeka da će on nerado prihvatiti mogućnost da je tajanstveni posjetitelj bilo što drugo nego božansko biće koje šalje Bog.

Oko četrnaest dana nakon što sam spoznao da sam bio Sotonin učenik, preplavljivala su me sjećanja na to kako sam se kao dijete i mladić sve više bunio protiv kršćanskoga nauka i dobrih osobina svojega karaktera. Primjerice, počeo sam psovati i koristiti prostački jezik kako bih se stopio s prijateljima u igri koji su imali takve navike. Napokon sam utonuo u grijeh i svjetovnost tako da je davao mogao preuzeti nadzor nad mojim životom i prevesti me na svoje područje.

Poslije sam bio u zabludi vjerujući da je moj ulazak u "mistično kršćanstvo" pothvat koji me vodi prema većoj pobožnosti i miru. Umjesto toga sam, zapravo, bio namamljen sve dublje i dublje u zlobnu zamku velikoga vođe u sjeni.

S užasom mislim na ono što bi mi se dogodilo prilikom drugoga Kristovog dolaska da nisam izbavljen iz svojih lažnih vjerovanja. Kad bi se začula truba i zemlju zaljuljao strašan potres te se pojavile vojske nebeskih anđela, smatrao bih se spremnim za užasavajuće. Zatim bi uslijedilo užasavajuće rušenje svih nada kad bih shvatio da nisam uzet. U očaju bih zahtijevao svoje pravo: "Gospodine, Gospodine, nisam li propovijedao u tvoje ime; nisu li se događala čudesa i znakovi u mojem životu?"

Zamislite bolno iznenađenje kad bih čuo riječi: "Nikada te nisam poznavao. Odlazi od mene, zlotvore."

Nakon izbavljenja iz Sotonina mraka bio sam sretan što sam napokon oslobođen i što sam upoznao

---

¹¹ Gallopovo istraživanje objavljeno u *Christianity Today*, 6. lipnja 1980.

pravoga Isusa Krista, Njegovo poslanje i žrtvu na križu. Umjesto lažnoga apostola sada sam se pridružio kršćanskoj zajednici kao grešnik koji se kaje.

Ispričao sam se kršćanima s kojima sam imao vezu što sam ih nastojao zavesti na stranputicu. Kad sam im rekao tko sam bio prije i ispričao im svoju priču, bili su strahovito iznenađeni saznajući da sam bio Sotonin učenik s Biblijom u rukama. Nisu bili svjesni činjenice da su bili meta tajne invazije.

U vrijeme izlaska iz okultizma bio sam tako uzdrman da sam morao potražiti potporu u savjetima kršćanskih pastora i učitelja. Prošlo je nekoliko traumatičnih tjedana prije nego što sam počeo osjećati sigurnost u pobjedu nad Sotoninim protunapadima u obliku uznemiravanja i neprestanog dosađivanja.

Moj izlazak iz Sotonine mreže prijevara nije obuhvaćao samo temeljite promjene na polju vjerskih uvjerenja; zapazio sam i prilično uočljive promjene u svojem duševnom životu.

Primjerice, uvijek sam mislio da stereo-uređaj u mojem novom automobilu ne radi kako valja, premda je puno koštao. Činilo mi se da mu nedostaju niski tonovi. Platilo sam popravak, no uspjeha nije bilo.

Otprilike dva tjedna nakon što sam prekinuo s meditacijama i svim metafizičkim djelatnostima, zamijetio sam da čujem bogate, duboke basove preko automobilskoga stereo-uređaja. Izgleda da je Sotonina posvemašnja ropska stega u meni proizvela neke duševne promjene. Očito su te promjene krenule nabolje kad sam postao sljedbenikom pravoga biblijskog Isusa i prekinuo svoje meditativne aktivnosti.

Sada smatram da udubljivanje u novodopske tehnike povećanja svijesti djeluje na um nekako kao kokain. Primjerice, nakon što sam izišao iz New agea, primijetio sam da sam oko mjesec dana bio preosjetljiv na podražaje. Buka u punom restoranu, primjerice, vrlo mi je smetala. Bilo je to kao da trpim apstinencijske simptome zvane "cold turkey" nakon naglog prestanka uporabe droge. Zaključio sam da je dugotrajno

bavljenje meditativnim tehnikama zapravo izazvalo promjene u mojem mozgu, kao da sam tijekom meditacije dobivao neku vrstu duševnoga kokaina. Potrebna su bila dva mjeseca da bih se ponovno osjećao normalnim.

Nakon što sam se vratio Kristovom tijelu, morao sam promijeniti puno svojih stavova. Bio sam tako jako zadojen metafizičkim idejama da sam katkada bio u nedoumici je li neka misao biblijska ili se radi o nečemu što sam upio za vrijeme svoje novodopske naobrazbe i proučavanja.

Spas je značio olakšanje. Sotonini su anđeli ugnjetavanjem od mogega života učinili noćnu moru. Preuzevši glas moje savjesti, bili su se u stanju ubaciti u moj um i utjecati na moje osjećaje kad god su to željeli. Tako sam postao robom njihovih zahtjeva. Kad je ropstvo prekinuto, uživao sam u ponovnoj slobodi izbora.

Vrlo sam zahvalan Bogu što je poslao Svetoga Duha koji me je nadahnuo da čitam nešto što je slomilo silu vode u sjeni. Taj korak Svetoga Duha smatram odgovorom na iskrene molitve vjernih kršćana, u prvom redu mojih roditelja, koji su slutili da sam prevaren i koji su godinama uporno molili za moje oslobođenje. Za njihove molitve sam im ponizno zahvalan. Zahvalan sam i za osobitu molitvu one žene iz crkve Jacka Hayforda.

Zahvaljujem Bogu što sam spašen po ljubavi i milosti Isusa Krista. Zahvalan sam Mu za Njegovu riječ, Bibliju, i snagu molitve koja otkriva istinu i štiti nas od prijekora i zla. Zahvalan sam za sigurnost da ćemo jednoga dana biti s Bogom u Njegovu slavnom nebu i kraljevati s Njim na novoj Zemlji.

S apostolom Pavlom kažem: "Gospodin će me izbaviti... i sačuvat će me za svoje nebesko kraljevstvo. Njemu slava u vijeke vjekova!" (2 Tim 4,18)

Radujem se što sam osobno iskusio ispunjenje Isusova obećanja: "Istina će vas osloboditi." (Iv 8,32)

Dodatak 1

Pogledi na pokret New age

Kao bivši newageovac koji je sada kršćanin, kako gledam na New age?

Smatram da je New age u biti krivotvoreni vjerski sustav što ga je Sotona izmislio kao privlačnu alternativu kršćanstvu utemeljenom na Bibliji. Njegov je krajnji cilj pripremiti Crkvu za pojavu Antikrista i poveđe je u veliki otpad tako da ga i *kršćani* i newageovci prihvate kao Mesiju.

New age je u prvom redu zasnovan na hinduističkoj filozofiji koja je u odgovarajućoj mjeri prilagođena zapadnoj kulturi. Sotona je lukavo zaogrnuo hinduizam u oblik koji je lišen zastrašujućih, odbojnih božanstava što ih valja bez prestanka smirivati tradicionalnim hinduističkim obredima. Umjesto da naučava o mnoštvu grotesknih bogova, New age se usredotočuje na jednoga, panteističkog boga prikazujući ga kao da je to onaj isti bog koji se u judeo-kršćanskoj tradiciji naziva Svevišnjim Ocem.

U religiji New agea udružuju se hinduistička učenja s drevnim poganizmom, suvremenim okultizmom, spiritizmom i kršćanstvom, i tako nastaje mnogolična prijevarna zbrka.

Poganski elementi obuhvaćaju astrologiju, numerologiju, tarot, kabalu i različite druge metode vraćanja. Ta praksa općenito izvire iz starozavjetnog razdoblja Babilona i Egipta i u Bibliji je izričito zabranjena.

Suvremeni zapadnjački okultistički element potječe iz izvora kao što su teozofija i kult Ružinog križa, a oba su vrlo obojena drevnim poganizmom. Novodopski okultizam u svojoj ponudi sada združuje više modernih pseudoznanstvenih djelatnosti koje se očituju u trenutačnoj očaranosti kristalima, aurama, neidentificiranim letećim objektima (NLO) i parapsihologijom (izvanosjetilnim opažajima).

Spiritistička komponenta, osobito novodopsko kanaliziranje, pridaje New ageu dinamički i senzacionalistički oblik. Očita sposobnost medija da komunicira s duhovima umrlih rođaka i velikim duhovima-vodičima uvjerava sljedbenike New agea da je duhovni svijet istinski prostor. On to i jest, razumije se, samo što duhovi s kojima medij kontaktira nisu dobrohotna bića, kako to misle njihovi sljedbenici.

Mnoge novodopske organizacije odabiru samo jednu ili možda nekoliko odabranih ogranaka newageovskoga znanja i aktivnosti. Često se događa da pojedine novodopske skupine zagovaraju čak konkurentan nauk, no taj sukob zapravo i ne pričinjava naročite teškoće Sotoni. Budući da su sve te nauke prijevara, nije važno što različite skupine podržavaju suprotne zamisli sve dotle dok može bitne žrtve smatraju bilo koju od njih privlačnom.

Pokret New age nije jasno definirana organizacija. Njegovo ime je krovni izraz što se koristi za označavanje skupnoga postojanja svih organizacija i pojedinaca koji promiču novodopsku filozofiju. Pokret ne vodi neki pojedinac niti kakva vrhovna administracija.

Sotona je sasvim svjestan da bi jasno definirana, jedinstvena organizacija s posve jednakom filozofijom imala ozbiljan nedostatak. Njezini kritičari bi je lako razotkrili kao lažni sustav skriven pod krinkom božanskoga. Da bi izbjegao to raskrinkavanje, Sotona je, kako se čini, namjerno organizirao svoju krivotvorenu religiju kao mrežu. U tome modelu postoje tisuće nezavisnih organizacija koje se poistovjećuju s New age-

om, od kojih svaka odgovara za svoju vlastitu mješavinu učenja.

Mnoge srodne organizacije dijele zamisli slične onima koje su svojstvene New ageu, premda se čak i ne nazivaju novodopskim niti pak koriste taj izraz u svojem općem rječniku. Primjeri za to su Škola kršćanskoga jedinstva (Unity School of Christianity), Kršćanska znanost (Christian Science, Church of Christ, Scientist) i Scientologija L. Rona Hubbarda.

Sotona je podigao pokret New agea na tolikom mnoštvu nauka i tehnika da barem jedna od njih mora privući gotovo svakoga. Ako, primjerice, čovjeka privlači financijski uspjeh, kotači koji će ga odvesti na Sotonino područje mogu biti najrazličitiji seminari o čovjekovim potencijalima. Možda nekoga neće zainteresirati kanaliziranje, ali mu se vježbe hatha joge mogu učiniti zanimljivima i korisnima. Hatha joga bi ga mogla povesti do meditacije, koja će ga vjerojatno na koncu dovesti do kanaliziranja, upravo one djelatnosti prema kojoj je ta osoba u početku bila oprezna. Neki počinju čitanjem priprostih astroloških prognoza u svojem dnevnom listu.

Možda se pitate kakav motiv Sotona ima za pokretanje krivotvorenih religija poput hinduizma ili New agea. Čini se vjerojatnim kako on želi da svatko bude nevjernik.

Sotona bi mogao imati nekoliko motiva. Jedan od njih je, u to sam siguran, opstanak. Krivotvoreni vjerski sustavi osiguravaju oštru konkurenciju širenju kršćanske Radosne vijesti i na taj način produžuju Sotonino vrijeme. U svakom slučaju smatram da je temeljni Sotonin motiv za promicanje lažnih religija lijepo opisao prorok Izaija:

*“U svom si srcu govorio:
 Uspet ću se na nebesa,
 povrh zvijezda Božjih
 prijesto ću sebi dići.
 Na zbornoj ću stolovati gori
 na krajnjem sjeveru.*

*Uzaci ću u visine oblačne,
bit ću jednak Višnjemu.*
(Iz 14,13.14)

Sotona je želio i žudio za Božjim položajem na Nebu. Na razini ljudi, taj je grijeh, zavist, što je prouzročio Luciferov pad, ožigosan desetom zapovijedi. Krivotvorene religije su put kojim Sotona sada prima čast baš kao da je kakav bog.

Izgleda da nije slučajno što je jedan od glavnih nauka hinduizma i New agea koncept da je čovjek bog u nastajanju. Naglašavanjem te filozofije Sotona, čini se, prenosi vlastite žudnje na ljudska bića. U početku povijesti čovjeka u Edenskom vrtu Sotona je nametao istu kušnju. Tijekom prve seanse kanaliziranja na svijetu Sotona, glavni duh-vodič, upotrijebio je zmiju kao prvi medij i Evi poručio: "Ovorit će vam se oči, [bit ćete prosvijetljeni] i vi ćete biti kao bogovi [imat ćete kozmičku svijest]." (Post 3,4)

Ne samo da Sotonin hinduizam nameće zamisao da je čovjekov cilj postati bog, već on također tvrdi da su veliki indijski gurui bili doslovce bogovi utjelovljeni u ljude. Tako on nastoji dodijeliti položaj Krista svojim glavnim vođama, tim nadguruima poznatim pod nazivom avatari. Čak i neki novodopci vjeruju za sebe da su oni sami bogovi i da stoga imaju pravo stvoriti vlastita pravila o moralnom ponašanju i sustav vjervanja umjesto da se drže pravila vjere što ga je čovječanstvo dobilo u Bibliji.

Novodopsko "kršćanstvo"

Jedan od načina na koje Sotona čini New age prihvatljivijim za kršćane jest da ga "pokrsti". "Obraćanje" *Osvijetljenog puta* primjer je njegova pokušaja da preruši New age u kršćanski oblik i tako pojača njegov utjecaj na kršćane.

Ipak, ne mislim da će Sotona "obratiti" sve novodopske centre u lažne kršćanske crkve. Možda će većina tih centara zadržati naglasak na tradicionalnim me-

tafizičkim naucima. Tek će vrijeme otkriti ima li Sotona plan i drugim newageovskim centrima dati kršćanski prizvuk.

S obzirom na ono što se dogodilo u *Osvijetljenome putu*, izgleda da su njega Sotonini anđeli proveli kroz tobožnje obraćenje s određenim ciljem, jer su zaključili da će biti najdjelotvorniji ako bude djelovao kao krivotvorena kršćanska crkva. Njezina je zadaća bila uvoditi kršćane i one koji to mogu postati u lažne nauke i opasnu praksu meditacije. Činjenica da smo doista vjerovali da smo kršćani davala nam je još veću uvjerenost za djelotvorno obavljanje te zadaće.

Za lažnog kršćanina sama zamisao o postojanju Sotone može biti prilično prihvatljiva. Na Sotonino djelo se, kako to već njemu odgovara, pokazuje upiranjem prsta drugamo — na ateizam, tajne okultističke skupine, drogu, kriminal ili doslovnu Sotoninu crkvu. Teže je vjerovati da se Sotona izražava preko organizacija i ljudi koji se nazivaju “kršćanima”.

Kao novodopski “kršćanin” čitao sam one biblijske odjeljke koji upozoravaju na lažne proroke i nauk. No, nikada nisam ozbiljno razmatrao misao da bih i sam mogao biti uključen u to. Prijevara je bila moguća zato što sam vjerovao da ne treba čitavo Sveto pismo razumjeti točno onako kako je napisano. Radi toga sam bio u stanju činiti ustupke i prigrliti lažni nauk premda sam znao da proturječi jednostavno shvaćenom biblijskom nauku.

Moramo se iskreno moliti za sebe, za svoje kršćanske obitelji i vođe svojih crkava da nas prijevorni duhovi i njihovi sljedbenici ne uvuku u lažna vjerovanja. Pavao nas u svojem pismu Timoteju opominje u vezi s tom opasnošću:

Jer će doći vrijeme kad ljudi neće podnositi zdrave nauke, nego će prema svojim strastima sebi nagomilati učitelje da im škaklju uši, te će odvratiti uši od istine, a okrenut će se bajkama.
(2 Tim 4,3.4)

Dodatak 2

Sotonina nadnaravna sila

Može li meditacija biti kršćanska?

Prije nekoliko mjeseci govorio sam pred službenicima nekoga kršćanskog medijskog centra koji priprema televizijske i radijske programe. Nakon izlaganja neka me je službenica vrlo iznenadila rekavši mi da je nedugo prije toga ravnatelj jednog seminara koji je bio kod njih u posjetu održao predavanje o prednostima meditacije. Nato je prisilio slušatelje da šutke sjede zatvorenih očiju kako bi slušali "glas Svetoga Duha".

Neki drugi nastavnik na vjerskoj školi promiče meditaciju pomoću gesla: "Ako provedete sat vremena moleći se Bogu, zar nije logično da provedete još jedan sat u meditaciji slušajući Njegov odgovor?" Poznati iscjelitelj također oduševljeno preporučuje meditaciju. Opisuje je kao čin slušanja unutarnjega *Božjeg* glasa.

Ti teolozi i propovjednici zagovaraju tip meditacije u kojoj se sjedi u tihom samoopažanju u pokušaju da se čuje glas Svetoga Duha. Prije nego što objasnim zašto držim tu takozvanu kršćansku meditaciju opasnom, pogledajmo prirodu introspektivne meditacije.

Na novodopskom seminaru što ga je vodio neki kršćanski predavač, čuo sam tvrdnju da newageovci tijekom meditacije ulaze u "promijenjeno stanje" svijesti. Zamisao da je meditacija "promijenjeno stanje" izražavaju i drugi poklonici istočnjačkih kultova. Vjeru-

jem da je tako, no moram razjasniti da “promijenjeno stanje” ne znači nužno “mistično stanje”.

Katkad ljudi doista mogu imati mistične doživljaje tijekom meditacije i tada će se naći u stvarnom, promijenjenom stanju svijesti. Međutim, iz vlastita iskustva i poznavajući iskustva drugih newageovaca, ti doživljaji nisu pravilo. Zapravo, poznajem newageovce koji su meditirali godinama, a da nikada nisu doživjeli ništa “mistično”. Moja je ocjena da je meditacija osobito stanje naročite opuštenosti, a ne bitno promijenjeno stanje svijesti.

Ovo napominjem stoga što kršćani često vjeruju da meditacija nije ništa loše dokle god se ne izvodi u mističnom stanju. Budući da je većina novodopske meditacije nemistična, taj dokaz nema nikakve vrijednosti.

Ako meditacija nije mistično stanje, zašto onda nije primjerena za kršćane?

Opasnost introspektivne meditacije leži u činjenici da je osoba koja je izvodi spremna da joj anđeoska bića u um usade misli, predodžbe i dojmove. Iz osobnog iskustva vjerujem da su sotonski anđeli u stanju telepatskim putem usaditi misli u um čovjeka koji medita, iako se ne nalazi ni u kakvom mističnom stanju. Meditator jednostavno dobiva nadahnuća u obliku misli ili slika što se materijaliziraju u njegovoj svijesti i za koje smatra da potječu od njegova “višeg ja”, dijela uma preko kojeg, kako misli, ima vezu s Bogom.

Vjerujem kako je nemoguće da bilo tko pouzdano zna da određeni dojam, što ga je dobio za vrijeme meditacije, potječe od samoga Boga, a ne iz kakvoga drugog izvora. Meditacija pruža Sotoni odličnu priliku da obavlja svoju prijevaru. Zašto bi je inače newageovci tako zdušno promicali?

Moje propovijedanje u trgovačkom centru i na obali bilo je usredotočeno na poticanje pojedinaca da počnu izvoditi *kršćansku* meditaciju. Moj je cilj prilikom tajnog ubacivanja u Kapelu nade bio da u njoj pokrenem skupinu za *kršćansku* meditaciju. Tješila me spoznaja

da će, kad jednom počnu meditirati, ljudi u vlastitom umu čuti unutarnji *Božji glas*, a to će ih odvesti na područje drugih novodopskih ideja.

Što o meditaciji kaže Biblija?

Da bih lakše uvjerio ljude u dobrobiti meditacije, odlučio sam napisati knjižicu o *kršćanskoj* meditaciji i Svetom pismu. Bio sam siguran da mogu upotrijebiti nekoliko biblijskih redaka u potporu svojoj tezi. Međutim, temeljito pretraživši svoju Bibliju, bio sam iznenađen što ne mogu pronaći niti jedno jedino mjesto na kojem bi tko sjedio u tihoj meditaciji i čekao da mu Božji glas da neke upute.

Umjesto toga, uzet u svojem kontekstu, izraz *meditacija* u Bibliji uvijek znači udublјivanje u Božju riječ ili razmišljanje o Njegovim božanskim osobinama. Najviše se spominje u Psalmima.

U svakom pojedinom slučaju u kojemu psalmist upotrebljava riječ *meditacija*, ona se odnosi na njegovo intelektualno razmatranje Pisma i načina na koji ono otkriva Božji karakter. Primjerice: “Ja ću o naredbama tvojim razmišljat.” (Ps 119,78)¹² Kontekst nigdje ne upućuje na to da je David neposredno slušao Božji glas u tišini samohipnoze.

Niti jedan jedini starozavjetni prorok nije iznio podatak da je sjedio šutke i morao se prisiliti da ušutka svoj um ne bi li čuo “unutarnji” Božji glas kako mu daje poruku. U svakom navedenom slučaju komunikacije s prorokom Bog preuzima inicijativu i neposredno se približava proroku.

Oslanjajući se na kontekst biblijskih redaka, nisam bio u stanju napisati svoju knjižicu. Zato sam, da bih podupro svoju raspravu kojom sam namjeravao kršćanima preporučiti meditaciju, odlučio upotrijebiti biblijske tekstove bez obzira na kontekst.

---

¹² U engleskim prijevodima Svetoga pisma na tome mjestu stoji “meditate” (primj. prev.).

Da sam zavirio u obližnju knjižaru s kršćanskom literaturom, mogao sam si prištedjeti napor oko planiranja svoje publikacije. Knjiga Mortona T. Kelseya — *S onu stranu tišine: vodič u kršćansku meditaciju* — koja je već nadaleko poznata, promiče *kršćansku* meditaciju. Knjiga koja se uglavnom koristi kao jedan od udžbenika pri studiju teologije prodana je u više od 100 000 primjeraka. Ironija je da sadrži brojne natuknice o novodopskim autorima. Recimo, prvo na listi zahvala jest ime dr. Roberta Assagiolija. To je utemeljitelj psihosinteze, popularne teme novodopskih radionica. Kao pionir pokreta New age, Assagioli često navodi Djwhala Khula iz okultističkih djela Alice Bailey.

Iskreno istraživanje će otkriti da meditacija istočnjačkog tipa nema nikakvu biblijsku ni povijesnu osnovu u kršćanskoj Crkvi. Koliko znam, ne postoji nijedan podatak da su je primjenjivali apostoli, rano-kršćanski crkveni oci ili veliki reformatori poput Luthera, Calvina, Tyndalea ili Wesleya.

Introspektivnu meditaciju možemo smatrati mogućom vrućom vezom što vodi neposredno do Sotonina uma. Nema sumnje da je većina propovjednika koji je preporučuju iskrena, no oni su ipak zavedeni i u opasnosti su da postanu Sotonina oruđa, ako to već nisu.

Što se mene tiče, pravo kršćansko izražavanje pobožnosti jest ono koje potiče Biblija, a to je razmišljanje o redcima iz Svetoga pisma i iskrena molitva.

Mistična iskustva

Kad newageovci imaju mistične doživljaje tijekom svoje meditacije, to po mojem uvjerenju ne znači da meditator u sebi ima silu da proizvede to iskustvo, naime da svojom voljom stupi u dublje, promijenjeno stanje svijesti. Moje je gledište da sotonski andeo na meditatora odašilje nekakvu nadnaravnu moć. Ta sila koja dolazi izvana zatim proizvodi mistične učinke poput jakoga svjetla ili osjećaja nevjerojatnog mira i radosti. Otuda proizlazi da mistična iskustva ovise o

vanjskoj, andeoskoj djelatnosti, a ne o želji, namjeri ili onome što izvodi meditator.

Mnogi newageovci satima sjede i meditiraju nadajući se da će dosegnuti stanje nirvane ili blaženstva. Ali ako sotonski anđeo nema neki naročiti motiv da im udijeli takvo iskustvo, kao što je učvršćivanje meditatorove vjere, jadni ljudi sjede i sjede — vrlo vjerojatno nizašto.

Okultistička meditacija koja se prikazuje kao kršćanska

Pod utjecajem knjiga poput Kelseyeva *Vodiča u kršćansku meditaciju* mnogi kršćani se sada bave meditacijom koja je po obliku i naravi naizgled sasvim kršćanska.

Kad je *Osvijetljeni put* postao lažna kršćanska skupina, naš je okultistički meditacijski ritual bio napušten. Umjesto njega, meditirali smo uz predočavanje slika, što se činilo sasvim kršćanski. Primjerice, narprosto smo zamišljali toplo sunce kako sja na nas dok sjedimo u prekrasnom vrtu.

Naša je poduka počinjala pozivom: “Pozovite *Isusa Krista* u svoj vrt. On je vaš zaštitnik od zlih utjecaja. Razgovarajte s njim, pričajte mu o svojim potrebama, tražite od njega što god vaše srce želi.”

Na kraju meditacije su nas sokolili da molimo ili Očenaš ili pak ove riječi: “*Oče*, ja sam tvoje dijete. Moje je ime zapisano u *Knjizi života* prije nego su bili postavljeni temelji Zemlji. Hvala ti, *Oče*, u *Isusovo* ime. Amen.”

Taj je obred bio vrlo prijevaran. Prosječni kršćanin vjerojatno neće u navedenim rečenicama naći ništa čemu bi se dalo ozbiljno prigovoriti. Međutim, ovaj je meditacijski proces bio Sotonin proizvod, zamišljen da navede ljude na prihvaćanje glasa prerusenih demona kao da je glas Svetoga Duha. Tako pomoću tobožnje bogoslužne djelatnosti obmanjivač nastoji zavesti čak i izabranike.

Vukovi u ovčjem ruhu

Sotonin najvažniji plan za varanje sada je uznapredovao do stupnja na kojem novodopski "kršćani" otvoreno govore o svojoj namjeri da zamisli New agea uvedu u kršćanstvo. *Los Angeles Times* je objavio zanimljiv članak koji osvjetljava taj trend.¹³ Članak je zapravo reportaža o losangeleskom događanju nazvanom Whole Life Expo, godišnjoj newageovskoj izložbi koju posjeti trideset tisuća ljudi. Izvještaj donosi tumačenje Charlesa Thomasa Caycea s njegovih predavanja koja je održao na izložbi. Taj je metodist što redovito odlazi u crkvu unuk Edgara Caycea, znamenitog medija umrloga 1945. g.

Kako piše članak, Cayceova organizacija Udruga za istraživanja i prosvjetljenje "ima odvažnosti da se uputi do krajnjih granica 'prenošenja informacija' u zanosu, tumačenja snova i nadnaravnih pojava. Ona istodobno upoznaje s reinkarnacijom, prirodnim lijekovima i meditacijom *kršćane i Židove koji ne žele prekinuti svoje veze s matičnom vjerom*" (naglasio W. B.).

List navodi Charlesa Caycea koji kaže: "Najzainteresiraniji ljudi pokušavaju sjediti na obje stolice." Cayce ima doktorat iz psihologije djeteta. Njegov je djed, medij Edgar Cayce — starješina u Prezbiterijanskoj crkvi i učitelj u nedjeljnoj školi — kažu, imao sposobnost telepatije, vidovnjaštva i proricanja. Dvaput dnevno u razdoblju dužem od četrdeset godina legao bi, doživio trans i počeo kanalizirati "univerzalnu Kristovu svijest" ne bi li prenio čovječanstvu "korisne" informacije.

Harmon H. Bro, izvanredni predavač na Teološkoj školi u Harvardu, piše životopis Edgara Caycea. Bro kaže: "Stanje njegova [Cayceova] transa bilo je nastavak njegova molitvenog života." Ta je knjiga "pokušaj da ga se ponovno vrati u život Crkve i biblijsku vjeru ne zapostavljajući činjenicu da je dio njegove građe bila i reinkarnacija."

---

¹³ Russell Chandler, *Los Angeler Times*, 25. veljače 1989.

Kao što naslućujete, aktivnosti Harmona Broa i Udruge za istraživanje i prosvjetljenje svakako su dio prikrivene, ali duboke infiltracije New agea u Crkvu.

Jedna novodopska knjiga s kanaliziranim sadržajem pronašla je čak put u neke kršćanske krugove. Lažna kršćanska knjiga u više svezaka "Tečaj o čudima" tobože naučava o procesu kojim se čovjekov život mijenja i koji ga dovodi bliže Bogu. Oglasi za ovaj tečaj obuhvaćaju studijske skupine u različitim kršćanskim crkvama.

Tečaj o čudima napisala je Helen Schucman, židovska profesorica psihologije na Sveučilištu Columbia.¹⁴ Ona tvrdi da je, počevši od 1965. godine, dobivala sadržaj knjige od Isusa Krista koji je diktirao informacije u njezin unutarnji um, dok ih je ona stenografirala. Ako je knjiga došla od Isusa, čovjek se može s pravom pitati kako donosi nekoliko tvrdnji koje posve proturječe Svetome pismu. Primjerice: "Božji Sin... nije Isus nego naša ukupna Kristova svijest."

Čak i neki propovjednici što pripadaju glavnim crkvenim zajednicama sada tvrde da Isus Krist *nije* bio Bog. Kenneth Copeland je tijekom prorokovanja na Pobjedničkoj kampanji¹⁵ u Dallasu izjavio sljedeće: "Razapeli su me zato što sam tvrdio da sam Bog; ja sam samo tvrdio da idem s Njim i da je On u Meni. Aleluja." Taj je govor bio navodno Isusov glas kroz Kennethova usta.

Tragično je da tako nadaren kršćanski propovjednik otvoreno vjeruje da tvrdnja što se suproti Bibliji potječe iz božanskog izvora. Dok sam čitao Kenova "proročka otkrivenja", sjetio sam se opomene apostola Pavla Timoteju: "Duh izričito veli da će u posljednja vremena neki otpasti od vjere i pristati uz prijevorne duhove i đavolske nauke." (1 Tim 4,1) Iskreno se nadam

---

¹⁴ John White, "Tečaj o čudima: duhovna mudrost za novo doba", *Science of Mind*, travanj 1986., str 10–14, 80–88.

¹⁵ Propovjednička služba Kennetha Copelanda, *Voice of Victory*, veljača 1987.

i molim da ti prijeverni duhovi ne zavedu Kena Copelanda.

Katkad čujemo za druge propovjednike koji tvrde da im se Bog javio. Kako reagirati na takve tvrdnje?

Mislim da možemo raditi samo ono što su činili Berejci — provjeriti poruku Svetim pismom. Ako neki propovjednik tvrdi: “Bog mi se javio”, i onda širi nekakav protubiblijski nauk, očito je prevaren kao i novodopski mistik koji čuje takozvani Božji glas tijekom duboke meditacije.

“Kršćanske” crkve koje su zapravo New age

Vjernici-kršćani moraju biti svjesni da postoje mnoge novodopske “kršćanske” crkve koje navodno slijede Isusa Krista. U južnoj Kaliforniji se primjerice jedna crkva naziva Kristova metafizička crkva. Ona izgleda poput obične kršćanske crkve: njihov pastor i članovi zbora nose prelijepu odoru, velike slike na kojima su prikazani prizori Kristove službe u Palestini ukrašavaju unutrašnjost crkve, za vrijeme nedjeljnoga jutarnjeg bogoslužja pjevaju se kršćanske pjesme. Na žalost, uvečer tijekom tjedna održavaju se predavanja o astrologiji, nadnaravnom razvoju, tarotu, proučavaju knjige Alice Bailey i drugo novodopsko naučavanje.

Neka druga crkva u mojem području južne Kalifornije — ogranak međunarodne organizacije sa sjedištem u San Diegu, naziva se Naučavanje nutarnjega Krista. Jednom sam zgodom posjetio spiritističku crkvu koja nosi naziv *Crkva istine* i čuo episkopalnog svećenika kako propovijeda o skorom povratku Maitreye Krista. Predstavili su ga kao bivšeg kapelana preookeanskog broda *Queen Mary*. Tijekom govora često je citirao Djwhala Khula iz okultističkih knjiga Alice Bailey te oduševljeno širio novodopsko naučavanje.

Jedno sam vrijeme slušao noćnu emisiju neke kršćanske radijske postaje iz Los Angelesa. Prilikom nekoliko prvih slušanja njihova programa mislio sam da je govornik tipičan kršćanski propovjednik. A onda je

jedne večeri pripovijedao o svojem obraćenju *Kristu* nakon što mu se ovaj osobno obratio u trosatnom vide-nju. Tijekom narednih emisija čuo sam kako otvoreno propovijeda novodopski nauk, govori o svojem članstvu u pokretu *New age* i opisuje svoje posjete novodopskim svečanostima za vrijeme kojih se “druži” i “vrši bogoslužje” sa svojom braćom budistima i hindu-sima.

Nekoliko sveameričkih crkvenih organizacija tako-der očituju kršćanski izgled i u svojem se rječniku ne koriste izrazom *New age*, no njihov je nauk vrlo srodan *New ageu*. Sjećam se da sam jednom otišao na bogoslužje u neku prekrasnu novu crkvu Škole kršćanskoga jedinstva, gdje je bilo nazočno dvjestotinjak vjernika. Ljudi su mi se činili pravovjernim, konzervativnim kršćanima. Tijekom toga nedjeljnog bogoslužja nije se dogodilo ništa što bi dalo bilo kakav mig da je ta crkva ma po čemu različita od obične kršćanske crkve. Pa ipak, ako počnete proučavati knjige o kultovima, iznenadit će vas podatak da Škola kršćanskog jedinstva vuče podrijetlo iz hinduistički usmjerenog nauka Phineasa Parkhursta Quimbyja, čovjeka čiji su spisi pokrenuli druge organizacije usmjerene prema racionalnom kao što su Kršćanska spoznaja (*Christian Science*), Nova misao (*New Thought*) i Crkva vjerske spoznaje (*Church of Religious Science*).¹⁶ Te prividno kršćanske ustanove naučavaju novodopske doktrine kao što je reinkarnacija i općenito zagovaraju tehnike introspektivne meditacije novodopskoga tipa.

Neka Sotonina naučavanja vrlo su zavodljiva i zahtijevaju oštroumnost da bi ih se izrazilo. Kad sam prvi puta čitao knjige Alice Bailey, zaključio sam da je njihov sadržaj tako istančan i privlačan da bi bilo nemoguće da ih je napisalo ma kakvo ljudsko biće.

Moramo se prisjetiti da je Sotona nekoć bio Lucifer, silan nebeski anđeo. On i njegovi anđeli sva-

---

¹⁶ Dr. Walter Martin u knjizi *Kingdom of the Cults* izdanoj kod Bethany Housea.

kodnevno su bili u Božjoj blizini i stoga imaju veliko božansko znanje. To golemo znanje sada koriste da bi unaprijedili prijevernu moć ovih otpadničkih naučavanja. Budući da je određeni dio nauka New agea bez ikakve sumnje istinit — primjerice cjelovit pristup zdravlju — nije nikakvo čudo što toliko ljudi upadne u Sotoninu zamku.

Molimo se i iskreno proučavajmo Sveto pismo da bismo bili čvrsto usidreni u istini Božje riječi.

Dodatak 3

Dolazak Antikrista

Je li otpad New agea prorečen u Bibliji? Može li se pokazati da je New age sredstvo koje će pripremiti put za pojavu Antikrista?

Godine 1982. Benjamin Creme, novodopski voditelj i sljedbenik naučavanja Alice Bailey, u vodećim je svjetskim novinama objavio oglas preko cijele stranice. Njime je razglasio da se "Krist" vratio, da živi u Londonu u fizičkom tijelu i da će se uskoro, kad okolnosti budu povoljne, otkriti kao "Mesija". Mada Creme naziva svojega *Krista* Maitreya, on tvrdi da je to ista osoba koju poznajemo kao Isusa Krista i koja je raspeta na križ u Palestini prije dvije tisuće godina.

Istaknute britanske dnevne novine *Sunday Times* objavile su 23. listopada 1988. godine članak o Benjaminu Cremeu. U najznačajnijem dijelu članka čiji je naslov bio "Mesija je živ i zdrav — i u Londonu" pisalo je:

Stigao je neki novinar *Kenyan Timesa*. Job Mutungi je imao i čudesnu pripovijest. U lipnju je bio nazočan jednom molitvenom sastanku u Nairobiju gdje je bilo okupljeno 6000 ljudi kad se na nebu pokazala svijetla zvijezda.

Ubrzo nakon toga pojavio se bradati lik odjeven u bijelu haljinu, održao govor od nekoliko minuta i zatim nestao. "Svi na tom molitvenom skupu složili su se u tome da je taj čovjek bio Krist", kazao mi je Mutungi.

Kad je Mutungĩ čuo za Benjamina Cremea, doputovao je ravno u London da bi istražio stvar. Sa sobom je donio sliku lika koji se prikazao u Keniji. Pitchon¹⁷ kaže da je to ona ista osoba koju je vidio u Brick Laneu [London].

Neki drugi izvještaj tvrdi da se to pojavljivanje Krista zbilo u Betlehemske crkve u Nairobiju.¹⁸ Ako su izvješća vjerodostojna, čini se da je vjerništvo kršćanskih crkava bilo navedeno da povjeruje kako je tajnoviti posjetitelj u bijelom Isus.

Kršćanska crkva odavno vjeruje da će se na svijetu pojaviti Antikrist prurušen u Mesiju. Je li ovo pojavljivanje čovjeka u bijelom u Keniji pojava Antikrista? Je li Cremeov Maitreya koji živi u Londonu taj isti Antikrist?

Antikrist u Bibliji

Izraz *Antikrist* možete pronaći jedino u poslanicama apostola Ivana. On, na primjer, piše: "Dječice, posljednji je čas! I, kako ste čuli, Antikrist dolazi. I već sad su se pojavili mnogi antikristi; po tome znamo da je posljednji čas." (1 Iv 2,18)

Ivan ovdje potvrđuje proročanstvo koje je kružilo među kršćanima da će doći Antikrist. Osim toga, on ovdje razlikuje toga posebnog Antikrista od drugih antikrista koji su se već bili pojavili u njegovo vrijeme. Dvadeset drugi redak kaže da su to bili lašci koji su nijekali da je Isus Krist (Mesija).

Ivan je razumio da će dolazak Antikrista biti povezan sa svršetkom vremena, premda je pogrešno vjerovao da je posljednji čas već nastupio, a to je uvjerenje jednom izrazio i apostol Pavao.

U dvadeset sedmom retku Ivan uvodi misao da su antikristi u vezi s nekom vrstom krivotvorene sile ili

---

¹⁷ Neka žena što tvrdi da je tijekom Cremeova predavanja 1982. g. imala viđenje u kojem je vidjela Maitreyu Krista.

¹⁸ *Whole Life Times*, veljača 1989.

pomazanja i suprotstavlja pravu Isusovu moć krivotvorini kojom se služi Antikrist: "... jer vas njegovo [Isusovo] pomazanje uči o svemu, jer je istinito, ne lažno... ostanite u njemu!"

U 2. Solunjanima Pavao iznosi duboko i jasno proročanstvo o događajima neposredno pred Isusov drugi dolazak.

Ali vas molimo, braćo, za dolazak Gospodina našega Isusa Krista, i za naš sastanak u njemu... Da vas nitko ne prevari nikakvim načinom; jer neće doći dok ne dođe najprije otpad, i ne pokaže se čovjek bezakonja, sin pogibli." (2 Sol 2, 1.3 DK)

Pavao govori o nekoj osobitoj osobi ("Čovjeku grijeha" KS) koja će se pokazati tijekom velikoga otpada (od vjere). Pavao ističe da se Isusov dolazak neće zbiti prije nego što se dogodi otpad i otkrije se čovjek bezakonja. Dosad se Gospodin nije vratio. Je li moguće da je to zbog toga što se Pavlovo proročanstvo još mora ispuniti?

U sedmom i osmom retku Pavao govori o uklanjanju nekoga tko stoji na putu: "I tada će se pojaviti Bezbožnik koga će Gospodin Isus ubiti dahom svojih usta i uništiti sjajem svoga dolaska." Pavlovo se proročanstvo očito odnosi na događaje neposredno prije dolaska našega Gospodina. Zato je usko povezan s "posljednjim časom". Možda su Pavlov Čovjek grijeha i Ivanov Antikrist ista osoba.

Navedeni odjeljak u 2. Solunjanima dalje opisuje što će Čovjek grijeha činiti kad se otkrije:

Protivnik koji sam sebe oholo uzdiže protiv svega što ljudi nazivaju Bogom ili drže za sveto, tako da sjedne u Božji hram pokazujući sebe kao da je Bog. (2 Sol 2,4)

Neki teolozi smatraju da će ovaj "hram" biti doslovce neki novi hram podignut u Jeruzalemu. Međutim, u 1. Korinćanima Pavao govori o našem tijelu koje je *hram* Svetoga Duha; prema tome, ova riječ ne označuje nuž-

no crkvenu zgradu. Kad bi se Antikrist otkrio u novom hramu u Jeruzalemu, mislim da bi bilo očito da je to Antikrist pa prijevara ne bi bila uspješna kako je pretkazano. Smatram da je izraz *Božji hram* prije simbol kršćanstva kao cjeline nego neka određena crkvena građevina.

Bilo bi nestvarno da Čovjek grijeha tvrdi kako je Otac ili Sveti Duh. On će se stoga najvjerojatnije otkriti i tvrditi da je Isus Krist.

Pavao upotrebljava grčku riječ *apokalipto* u značenju "otkriti". Taj glagol znači "skinuti koprenu na nadnaravan način". Luka upotrebljava istu riječ u opisu Isusova drugog dolaska (vidi Lk 17,30). Ovo, kako se čini, ukazuje na to da će bezakonik doslovce pokušati krivotvoriti Kristov dolazak. To je gledište o Antikristu Crkva dugo zauzimala. U pravu smo — Pavlov Čovjek grijeha i Antikrist su doista ista osoba.

Pavao nagovještava da Antikristovu silu netko suzbija, možda anđeo ili Sveti Duh, dok ne dođe vrijeme da se otkrije, bez sumnje, u "posljednji čas".

Tajna bezakonja već očituje svoju silu; samo neka bude uklonjen onaj koji ga dosad zadržava.
(2 Sol 2,7)

Zatim Pavao pokazuje da pomazanje što prati ovog Bezbožnika dolazi od Sotone koji čini lažna čuda i čudesne znakove. Možda se na isto pomazanje smjera u 1. Ivanovoj 2,27:

Dolazak Bezbožnika bit će, dakako, uz suradnju Sotone, popraćen svakovrsnim silnim djelima, varavim čudesnim znakovima i svakovrsnim pokvarenim zavodjenjem, namijenjenim onima koji propadaju. (2 Sol 2,9.10)

Neki protestantski teolozi vjeruju da Bezbožnik simbolično predočava papinstvo, ustanovu koja je preuzela Božji hram (Crkvu) i ustoličuje pape koji izdaju dekrete tvrdeći da progovaraju s punim Božjim autoritetom. Oni tvrde da govore u Božje ime kad progova-

raju “ex cathedra” to jest “sjedeći u svojoj [papinskoj stolici”.

Prema Pavlu, Bezbožnik je povezan s otpadom. Je li taj oblik primjenjiv na papinstvo?

Između 867. i 1048. g. po Kr. Vatikan je pao u veliki otpad i zlo. Primjerice, Papa Ivan XII. počinio je “gotovo svaku vrstu zločina: obeščašćivao je djevice i udovice visoka roda i priproste žene; živio je s ljubavnicom svojega oca; od papske palače načinio je javnu kuću; ubio ga je razjareni muž prilikom preljubničkoga čina s njegovom ženom.”¹⁹

U vrijeme kad je Martin Luther pokrenuo protestantsku reformaciju, papa je bio Leon X. On je nadbiskupom postao u starosti od osam, a kardinal s trinaest godina. Ciljao je na papski položaj, prodavao crkvene časti i za kardinale imenovao čak sedmogodišnjake. “Ipak, taj je razbludnik ponovno potvrdio encikliku *Unam sanctam*, u kojoj se tvrdi da je čovjek glede spasenja zavisao o rimskom papi. Izdavao je oprostajnice²⁰ za ugovorene naknade i izjavio je da je spaljivanje krivovjeraca božanska odluka.”²¹

Premda se Pavlovo proročanstvo o tome da je Bezbožnik povezan s otpadom doista u mnogočemu poklapa s poviješću papinstva, sumnjam da se taj odjeljak odnosi isključivo na nju. U prvom redu, papinstvo općenito uzevši nije činilo čuda ni čudesne znakove. Drugo, dolazak Antikrista je događaj što se zbiva u posljednjem času, dok papinstvo postoji stoljećima.

Mnogi biblijski učenjaci danas povezuju Antikrista s New ageom i “povratkom” njegova duhovnog vođe što ga nazivaju “Kristom” (Maitreya). Odgovara li to gledište Pavlovom proročanstvu?

Pavao izjavljuje da će varalica sjesti u Božji hram (ne u Sotonin hram). Izraz “Božji hram” trebao bi upućivati na kršćansku ustanovu. Suprotno tome, Cre-

¹⁹ Navedeno iz djela *Halley's Bible Handbook* (Regency/Zondervan), str. 774.

²⁰ Uklanjanje postojeće kazne za grijeh koji se oprašta pričešću.

²¹ *Ibid.*, str. 780.

meov Maitreya je novodopski *Krist* povezan s novodopskom ustanovom. Naučavanje Alice Bailey kaže da *Krist* New agea neće biti isključivo kršćanska osoba, već prije neki lik s osobinama političara, sociologa i vjerskog vođe u širem smislu. Cremeova kanaliziranja "Maitreya" općenito još uvijek potkrepljuju ovaj opis.

Creme-Baileyin Maitreya, što ga novodopci "otkrivaju" na poprištu newageovskoga okultizma, teško da može pristajati opisu "Božjega hrama". Način na koji se Maitreya otkriva u Sotoninu hramu ne uklapa se u proročanstvo koje opisuje pravoga Antikrista.

Za pojavu pravoga Antikrista više odgovara pozadina što je nalazimo u djelovanju lažnih kršćanskih crkava kao što je bio Novi osvjetljeni put. Promicanje lažnoga *Isusa Krista* sasvim je očito zamišljeno kao priprema za otkrivanje Antikrista u kršćanskom okruženju.

Dopustite mi da se ponovno osvrnem na svoje iskustvo u *Osvjetljenom putu* nakon tajnovita posjeta *Isusa Krista* njegovoj voditeljici. Naš se metafizički centar preoblikovao u organizaciju koja je tvrdila da je kršćanska crkva. Njezino se "evanđelje" usredotočilo na skori povratak *Isusa Krista* na svijet.

Učili smo da je *Isus* doista jedinorođeni Božji Sin i da će se uskoro vratiti da bi osnovao svoje tisućugodišnje kraljevstvo. Duhovi su nam govorili da se *Isus* neće vratiti baš onako kako to prikazuje tradicionalna Crkva zbog svojega "nerazumijevanja" Biblije. Mi smo propovijedali da se *Isus* neće pojaviti na nebu s vojskama svojih anđela uz zvuk trube, nego da će doći na svijet u ljudskome obliku s velikom karizmom, moći i mudrosti. Tvrđili smo da bi eterične pare slične oblacima mogle okruživati njegove noge i da Biblija to podrazumijeva pod pojmom *oblaci*.

Opis ovakvoga *Isusa Krista* puno je sličniji kriptovorenome *Isusu* koji se treba pojaviti u *kršćanskom* okruženju.

Antikrist i Otkrivenje

Otkrivenje baca više svjetla na Pavlovo proročanstvo o Antikristu. Ivan opisuje zvijer s dva roga koja nalikuju janjetu, ali govori kao zmaj.

Potom opazih drugu Zvijer gdje izlazi iz zemlje; imala je dva roga kao u janjeta, a govorila je kao zmaj. Svu vlast prve Zvijeri ona vrši u *njezinoj službi* [pred njom, DK] i čini da se zemlja i njezini stanovnici klanjaju prvoj Zvijeri kojoj bi izliječena smrtonosna rana. (Otk 13,11.12; naglasio W. B.)

U Svetom pismu janje simbolizira Krista, zaklano žrtveno Janje; zmaj predstavlja Sotonu (vidi Otk 20,2). Prema tome, ova zvijer iz zemlje izgleda kao Krist, ali govori Sotoninim glasom. Koristeći njegovu vlast, čini da stanovnici Zemlje služe prvoj zvijeri. (Zasada se ne-mojmo brinuti glede identiteta prve zvijeri, životinje slične leopardu čija je smrtna rana iscijeljena.)

Sažmimo odjeljak iz 2. Solunjanima što smo ga citirali prije: Antikrist će krivotvoriti dolazak Isusa Krista (izgledat će kao Krist), upotrijebit će Sotoninu moć (govoriti Sotonine riječi) i uzvisivat će sebe nad sve što se štuje kao Boga (bit će u stanju naložiti ljudima da služe drugome, kao što je prva zvijer). Znakovita je usporedba 2. Solunjanima s Otkrivenjem 13.

OTKRIVENJE

“Ona [janjetu slična zvijer] čini velika čudesa, tako da i vatru s neba spušta na zemlju naočigled ljudi, i zavodi stanovnike zemlje čudesima.”
(Otk 13,13.14)

2. SOLUNJANIMA

“Dolazak Bezbožnika bit će, dakako, uz suradnju Sotone, popraćen svakovrsnim silnim djelima, varavim čudesnim znakovima i svakovrsnim pokvarenim zavodenjem, namijenjenim onima koji propadaju. (2 Sol 2,9.10)

Sličnost upada u oči. Zvijer slična Janjetu doista se čini simbolom Antikrista. Međutim, zapazite da se simbolizam može ujedno primijeniti i na Antikrista kao

osobu i na njegovu ustanovu. Redci 14 i 15 u trinaestom poglavlju Otkrivenja daju dodatne informacije po kojima možemo identificirati Antikrista.

[Svjetuje] stanovnicima zemlje da naprave kip Zvijeri koja bi ranjena mačem, ali ostade na životu. Čak joj je bilo dopušteno da udahne život kipu Zvijeri, tako da kip Zvijeri progovori i prouzrokuje da se pobiju svi koji se ne htjedoše pokloniti kipu Zvijeri.

Ovaj tekst nam kaže da Antikrist (ili Antikristova ustanova) diže nekakav kip kojemu se treba klanjati. Odbijanje može prouzročiti smrt. Neki teolozi smatraju da je riječ o doslovnom velikom kipu odnosno idolu koji može govoriti i koji će zapovjediti ljudima da mu se klanjaju. No idol koji govori čini se previše očitim da bi mogao biti djelotvorna prijevara usmjerena prema suvremenim kršćanima. Vjerojatnije je da “kip prve zvijeri” simbolizira nešto drugo.

Prije nego pokušamo odgonetnuti identitet “kipa prve zvijeri”, razmotrimo što simbolizira sama prva zvijer, ta životinja slična leopardu što je bila ranjena mačem i potom izliječena.

Među učenjacima vlada podijeljeno mišljenje. Uobičajeno protestantsko tumačenje, ono na koje ću se usredotočiti, jest da ova zvijer predstavlja papinstvo. Kao što sam spomenuo prije, ovaj se institucionalizirani oblik vjere pokvario i osnovao obostrano korisne saveze s političkim i gospodarskim silama koje su vladale u civiliziranome svijetu toga razdoblja.²² Ovi su savezi služili da bi ojačali papinsku crkvenu moć. Neslaganje je bilo gušeno silom.

Dopustite mi da na ovom mjestu naglasim kako ne pokazujem prstom na pojedine katolike. Govorim o Katoličkoj crkvi kao ustanovi. Nije moje da osuđujem bilo koga — bio on kršćanin ili što drugo. Moje razmatranje

---

²² Sažet opis velikoga otpada papinstva, osobito brutalnosti razdoblja inkvizicije, vidi u *Halley's Bible Handbook*, str. 731–733.

Katoličke crkve u kontekstu novozavjetnoga proročanstva bavi se samo papinstvom kao ustanovom koja je uvela nauk i običaje što su u proturječju s Biblijom.

Također ne želim biti dogmatičan ni u vezi s pogledom koji namjeravam iznijeti. Različita će se tumačenja iskristalizirati s vremenom. Zasada želim jedino da proučite ovaj prijedlog.

Pretpostavimo li da zvijer slična leopardu simbolizira papinstvo, što bi mogao značiti kip zvijeri? Po momemu je mišljenju "kip" novi lažni vjerski sustav što je u mnogim oblicima nalik (slika ili kopija) izopačenoj religiji koju simbolizira prva zvijer (papinstvo). Smatram da će taj novi lažni vjerski sustav biti uspostavljen ubacivanjem New agea, neopoganskih ideja u kršćanstvo, upravo kao što je papinstvo nastalo kao posljedica infiltriranja drevnih poganskih predodžbi i svjetovnosti u Rimsku crkvu. Krajnja će posljedica biti pokvareno, novodopski usmjereno kršćanstvo koje će imati moć i utjecaj kakvu je papinstvo imalo tijekom inkvizicije.

Povijesno gledano, papinska je sila imala prevlast sve do trenutka kad je papina palača preseljena u Avignon u Francuskoj 1304. godine. Francuzi su 1798. godine zadali papinstvu težak udarac kad je Napoleonov general Berthier uhitio i zatvorio papu Pija VI. O tome je istaknuti znanstvenik dr. Henry Halley napisao: "Pod Napoleonovom rukom papinstvo je pretrpjelo krajnje poniženje i gubitak autoriteta, od čega se nikada nije oporavilo. Napoleon je više-manje okončao papinu političku moć u Europi."²³ Možda je to "smrtonosna rana" iz trećega i dvanaestog retka.

Ako prihvatimo zamisao da je prva zvijer papinstvo, zanimljivo je da Otkrivenje, kako se čini, pretkazuje da će Antikrist (ili njegova ustanova) učiniti da se ljudi još jednom klanjaju papinstvu: "[Druga zvijer] čini da se zemlja i njezini stanovnici klanjaju prvom Zvijeri ko-

---

²³ Ibid., str. 279.

joj bi izliječena smrtonosna rana.” (Otk 13,12) To se klanjanje ne mora nužno očitovati obrednom službom usmjerenom prema papinstvu i papi. Prije će obuhvaćati iskazivanje osobitog štovanja, časti, i priznavanje položaja pape, možda kao posljedica širokog publiciteta i odobravanja medija.

Možda “klanjanje prvoj Zvijeri” označuje protubiblijske načine bogoslužja utemeljene na praksi koju je uvelo papinstvo, primjerice štovanje idola. (Sastavljajući katekizam, papinstvo je uklonilo drugu zapovijed da bi dopustilo štovanje idola u obliku obožavanja kipova Marije, Isusa i svetaca.)

Papinstvo nikad nije ostavilo Sveto pismo. Naprosto ga je zapostavljalo i izvrtalo, ili ga je nadomještalo onim što je odgovaralo njegovim ciljevima. Upravo to je danas bjelodano u krivotvorenom kršćanskom ogranku pokreta New age. Ostaje za vidjeti kako će taj vjerski sustav, dobiven spajanjem New agea i kršćanstva, posegnuti za političkom moći i upotrijebiti silu da sruši svece (one koji ostanu vjerni Isusu) u pokušaju da nametne protubiblijski nauk i bogoslužnu praksu. U svakom slučaju mislim da ovaj scenarij lako može biti slijed događaja “posljednjega časa” kako je prorečen u Otkrivenju 13,12-15.

Istaknuti kršćanski pisci poput Texea Marrsa i Davea Hunta već objavljuju upozorenja o opasnosti od diktatorske svjetske vlade pod pokroviteljstvom Ujedinjenih naroda koju nadzire novodopska filozofija.²⁴ Otkrića Davea Hunta i T. A. McMahona koje se tiču današnjeg ubacivanja newageovskih ideja u pravovjerno kršćanstvo osobito su zanimljiva.²⁵

---

²⁴ Texe Marrs, “Mračne tajne New agea” (*Dark Secrets of the New Age*), Crossway Books, 1987. i “Tajnoviti znak New agea” (*Mystery Mark of the New Age*), Crossway Books, 1988.; Dave Hunt, “Mir, napredak i holokaust što dolazi” (*Peace, Prosperity and the Coming Holocaust*), Harvest House, 1983.

²⁵ “Zavodenje kršćanstva” (*Seduction of Christianity*), Harvest House, 1985.

Iako zvuči nemoguće da bi Sotonine novodopski usmjerene filozofije mogle prevladati u kršćanskoj Crkvi, činjenica je da je na neki način Sotona uspio preuzeti nadzor nad Katoličkom crkvom i promijeniti je u papinsku bludnicu koja naučava izopačene nauke svojatajući istodobno Božji autoritet. Biblija nam kaže da će tijekom vremena svršetka jedno od glavnih sredstava koje će prouzročiti dolazak Antikristove crkve na vlast biti pokazivanje “velikih čudesa, tako da i vatru s neba spušta na zemlju naočigled ljudi”. U kakvom god obliku ta čudesa i čudesni znakovi budu, nesumnjivo će dosegnuti vrhunac u trenutku kad se pojavi Antikrist osobno i kad se bude prikazivao svijetu s takvom silom, prijevarom i karizmom da će ga mnogi kršćani koji su to po imenu proglasiti za Krista. To će biti veliki finale “djelotvorne zablude” prorečene u poslanici Solunjanima.

Antikrist se javlja takozvanim kršćanima

Dok je pojava “Krista” u Betlehemskoj crkvi u Keniji prvo javno prikazanje mističnoga antikrista za koje znam, iznenadilo me više ljudi, koji se smatraju kršćanima, svojim izvješćima da ih je posjetio Isus. Primjerice, jednom sam zgodom pohadao neki sastanak pod šatorima. Stanovao sam u seoskom motelu. Ravnateljica motela u slučajnom mi je razgovoru rekla da je prije godinu dana, šetajući uz jezero Michigan, vidjela Isusa. Bilo je to kratko nakon smrti njezine kćeri, i žena je još uvijek žalovala. Ispričala mi je da je najednom ugledala Isusa kako sjedi na nekom velikom deblu. Kazao joj je da se ne brine za svoju kćer jer je ona na nebu i da je ondje vrlo sretna. Zatim je Isus nestao.

Prema onome što sam od nje saznao, ta žena nije redovito pohadala crkvu. Zapitao sam se, da se Isus doista prikazao toj takozvanoj kršćanki, bi li ona ostala kršćanka samo po imenu? To nije bilo logično. Da je Isus koji je sjedio na deblu bio Krist, ta bi žena svakako osjetila poticaj Svetoga Duha da postane odu-

ševljena kršćanka i da odlazi u crkvu. Morao sam zaključiti da je *Isus* te žene bio Antikrist.

Slutim da se Antikrist skrovito pojavljuje mnogim tobožnjim kršćanima da bi ga, kad upriliči svoj veličanstveni dolazak, mnoštvo ljudi prepoznalo kao "Krista" i glasno obznanilo: "Gospodin je tu! Krist je došao!"

Činjenica da se Antikrist potajno očito prikazuje takozvanim kršćanima ne znači nužno da je Gospodnji dolazak pred vratima. Bog odlučuje kada će Sin Čovječji doći i On odlučuje kada ima biti "uklonjen onaj koji ga [Antikrista] dosad zadržava" (2 Sol 2,7). Budući da Sotona ne određuje vrijeme ovih zbivanja, on mora biti uvijek spreman za svoju veliku priliku da krivotvori Krista.

Otkrivenje opisuje da će Antikrist ili njegova ustanova prisiliti svakoga da primi žig na svoju ruku ili čelo tako da nitko neće moći ni kupovati ni prodavati ako ne bude imao taj žig (vidi Otk 13,16.17). Taj žig, općepoznat kao žig zvijeri, jest ime zvijeri ili broj njezina imena (666). Iz biblijskog izvještaja nam je poznato što će se dogoditi svakome tko se pokloni zvijeri i njezinu kipu (otpadničkome vjerskom sustavu) i primi njezin žig: "Pit će vino Božje srdžbe koje stoji natočeno, čisto, u čaši njegova gnjeva. Bit će mučen ognjem i sumporom pred svetim anđelima i pred Janjetom." (Otk 14,10)

Sveti se ne klanjaju zvijeri i njezinu kipu, premda to biva uzrokom njihovih gospodarskih teškoća i može izazvati smrt. Slijedeći odjeljak bodri svete da izdrže i ostanu vjerni: "Na tome se temelji postojanost svetih koji čuvaju Božje zapovijedi i vjeru u Isusa." (Otk 14,12)

Budući da će se otpad i s njim u vezi pojavljivanje Antikrista dogoditi prije "dolaska našega Gospodina Isusa Krista i našega skupljanja oko njega", očito je da će sveti doživjeti neke nevolje prije Gospodnjeg dolaska i skupljanja oko Njega.

Pavao objašnjava zašto će ljudi otpasti i udružiti se s Antikristovim otpadom:

Propadaju za kaznu što nisu prihvatili ljubav prema istini da bi se tako spasili. Zato im Bog šalje djelotvornu zabludu da vjeruju laži, da budu osuđeni svi koji nisu vjerovali u istinu, već pristali uz nepravедnost. (2 Sol 2,10-12)

Ova opomena jasno naznačava da temelj vjerovanja i običaja mora biti onakva istina kako je otkrivena u Pismu. Znaci i čudesа, običaji, proročanstva i nove teologije vrijede samo ako su u skladu s Biblijom. "Uza zakon i uza svjedočanstvo! Tko ne rekne tako, zoru neće dočekati." (Iz 8,20)

Tko je Gospodin Maitreya?

Ako novodopski Maitreya nije pravi Antikrist, tko on jest? Po mojem shvaćanju on je mamac. Sotona je vrlo lukav. Budući da raspolaže izvanrednom inteligencijom, on savršeno dobro zna da kršćani očekuju pojavu Antikrista. Tako je isplanirao da jednoga pokaže. Izgleda, zapravo, da je isplanirao njih više, naprosto da bi povećao zbrku. Maitreya je samo jedan od njih. Prečasni Sun Myung Moon iz Crkve okupljanja (Unification Church) izgleda da je drugi. Moon kaže da je, kad mu je bilo šesnaest godina, imao viđenje u kojem ga je posjetio Isus Krist. Prečasni Moon je otada počeo tvrditi da je on sam onaj po kome će svijet biti spašen. On je, razumije se, samo još jedan Antikrist-mamac.

Kako se čini, Sotonin New age služi dvjema svrhama. S jedne strane u kršćanstvo uvodi otpad da bi ga pripremio za prihvaćanje velike prijevare zbog koje će mnogi kršćani koji su to po imenu prihvatiti Antikristov nauk kao božansku istinu. U isto vrijeme on pokazuje i lažnog Antikrista (Maitreya) da bi pojačao tu prijevaru. Crkve bivaju zavedene i označavaju Maitreyu kao Antikrista, dok se nazočnost pravoga Antikrista razvija unutar same Crkve.

Sve u svemu, veliki varalica izvodi dvije usporedne operacije. Njegovi anđeli potiču kriminal, nasilje, droge, pornografiju, političke nemire i svako zlo što se

može zamisliti. Istodobno lukavo nude i šire krivotvorene svjetske religije u naporu da ljude koje privlači duhovnost odvuku od Boga Stvoritelja.

Napokon će Sotona izvući svoj adut. Udesit će pojavu pravoga Antikrista, veličanstveno biće sjajne pojavnosti. Možda će odlučiti samoga sebe prerusiti u Krista. Tko god da zaigra tu ulogu, ta će velika krivotvorina biti tako nalik stvarnosti da ćemo samo proučavanjem Biblije moći otkriti prijevaru. Sotona će vjerojatno očitovati dramatičnu iscjeliteljsku moć i naveliko citirati Sveto pismo, često ponavljajući riječi koje je Krist izgovorio u Palestini. Onaj koji je uzrok svake nesreće, bolesti i zla na svijetu, sada će u krunskome činu prijevare hiniti da je spasitelj.

Kršćani koji su prije vidjeli *Isusa* prepoznat će svojega znanca i pozdraviti ga kao Mesiju. Demoni će mahnilo nastojati na tome da podjednako i novodopcima i kršćanima prenesu poruku da je *Isus Krist*, pravi *Krist*, napokon došao uspostaviti svoje kraljevstvo i da svi trebaju pognuti glavu pred njim i pokloniti mu se.

Zli anđeli će uvjeriti muslimane da je dugoočekivani imam Mahdi stigao; budistima će telepatski poručiti neka vjeruju da je *Isus Krist* peti Budha, a hinduiste će navesti da povjeruju kako je *Isus Krist* utjelovljenje Krišne. Sotona napokon postiže ono što je uvijek želio: da ga otvoreno obožavaju. "Bit ću jednak Višnjemu."

Čitav svijet će pasti i pokloniti mu se, osim, naravno, svetih. Oni će strpljivo čekati svojega osloboditelja. Oni znaju kako će Krist doći: "Jer će dolazak Sina Čovječjega biti sličan munji što sijevne na istoku i rasvijetli sve do zapada. Vidjet će Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima nebeskim s velikom moći i slavom." (Mt 24,27.30)

Govoreći u vrijeme apokaliptičkoga viđenja Ivana, pisca knjige Otkrivenje, Isus, obznanio je svijetu: "Dolazim uskoro i sa sobom nosim plaću da svakome platim prema njegovu djelu!" (Otk 22,12)

Osobne zahvale

Želio bih izraziti zahvalnost službenicima Instituta za pisce Sveučilišta Biola koji su pomogli ostvariti zamisao da se ova knjiga preobliči u književni hit. Osobito cijenim korisne savjete i poticaje što su mi ih dali Susan Titus s Biola i Wightman Weese iz nakladničke kuće Tyndale House Publishers.

Napokon, proširujem svoju zahvalnost na sve one koji su molili za mene dok sam se vraćao u Kristovo tijelo. Naročito se zahvaljujem pastoru Siegfriedu Neuendorffu i njegovoj supruzi gospođi Neuendorff iz Redondo Beacha što su me ljubavno podupirali i bodrili u vrijeme mojega izlaska iz Sotonina stada.

Kazalo

Uvod	5
1. Novodopska kušnja za kršćane	7
2. Kako su me zavele nadnaravne sile	22
3. Učenje vještine kanaliziranja	34
4. Viši "ja" preuzima nadzor	47
5. Gospodar se pojavljuje	57
6. Učenik duha-vodiča	68
7. Do krajnje granice	82
8. Novodopski centar proučava Bibliju	93
9. Novodopski centar se obraća u "kršćanstvo"	104
10. Svećenstvo po Melkisedekovom redu	119
11. Propovijedanje na šetalištu uz more	131
12. Susret sa Svetim Duhom	153
13. Tajno ubacivanje	164
14. Skidanje maske	170
<i>Dodatak 1: Pogledi na pokret New age .....</i>	<i>186</i>
<i>Dodatak 2: Sotonina nadnaravna sila .....</i>	<i>191</i>
<i>Dodatak 3: Dolazak Antikrista .....</i>	<i>201</i>